

Møte fredag den 20. juni 2008 kl. 10.11

President: Thorbjørn Jagland

Dagsorden (nr. 102):

1. Innstilling frå finanskomiteen om Revidert nasjonalbudsjett for 2008
(Budsjett-innst. S. II (2007-2008), jf. St.meld. nr. 2 (2007-2008))
2. Innstilling frå finanskomiteen om tilleggsøyvingar og omprioriteringar i statsbudsjettet for 2008
(Innst. S. nr. 270 (2007-2008), jf. St.prp. nr. 59 (2007-2008))
3. Forslag fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre oversendt fra Odelstingets møte 17. juni 2008 (jf. Innst. O. nr. 71):
«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til forbedret ordning for individuell pensjonssparing slik at skattenivået på skattefritakene ved innskudd i ordningen og nivået på beskatningen av utbetalingene av pensjonen blir symmetriske.»
4. Referat

Presidenten: Representanten Per-Kristian Foss vil framsette et grunnlovsforslag.

Per-Kristian Foss (H) [10:11:12]: Jeg vil fremsette et grunnlovsforslag på vegne av Inge Lønning, Marianne Aasen Agdestein og Svein Roald Hansen og meg selv om endringer i Grunnloven § 93 med sikte på å åpne for at samtykke til suverenitetsoverføring kan gis med 2/3 flertall dersom det først er avholdt en rådgivende folkeavstemning.

Presidenten: Representanten Øystein Djupedal vil framsette to grunnlovsforslag.

Øystein Djupedal (SV) [10:12:06]: Jeg har gleden av å legge fram to grunnlovsforslag, det første på vegne av representantene Rolf Reikvam, Ågot Valle og meg selv, om endringer i Grunnloven §§ 1, 3, 12–14, 16–22, 25–31, 62, 67–69, 74–81, 86 og 112, om opphevelse av Grunnloven §§ 4–9, 11, 23, 24, 32, 34–37, 39–41, 43–48, om ny § 113 og om endring av Grunnlovens overskrift. Dette dreier seg om innføring av republikansk statsform.

Så vil jeg legge fram et grunnlovsforslag på vegne av representantene Hallgeir H. Langeland, Ågot Valle og meg selv om endringer i Grunnloven §§ 2, 4, 12 og 16 med sikte på å avskaffe Grunnlovens bestemmelser om statskirkeordningen og grunnlovsfeste landets statsskikk og menneskerettighetsforpliktelser.

Presidenten: Inga Marte Thorkildsen vil framsette to grunnlovsforslag.

Inga Marte Thorkildsen (SV) [10:13:21]: Jeg har den glede å framsette to grunnlovsforslag, det første på vegne av representantene Hallgeir H. Langeland, Karin Ander-

sen og meg sjøl om ny § 110 d alternativt ny § 110 e i Grunnloven – om retten til bolig.

Det andre forslaget er på vegne av representantene Heikki Holmås, Åsa Elvik, Odd Einar Dørum og meg sjøl om endringer i Grunnloven §§ 12, 50 og 61, om innføring av 16 års stemmerettsalder ved stortingsvalg.

Presidenten: Representanten Hallgeir H. Langeland vil framsette et grunnlovsforslag.

Hallgeir H. Langeland (SV) [10:14:11]: På vegner av representantane Karin Andersen, May Hansen, Lars Peder Brekk, André N. Skjelstad og meg sjølv har eg den glede å setja fram eit forslag om å innføra ei eiga grunnlovsavgjerd om vern mot diskriminering på grunn av kjønn og diskriminering av minoritetar.

Presidenten: Grunnlovsforslagene vil bli behandlet på reglementsmessige måte.

Representanten Gjermund Hagesæter vil framsette et representantforslag.

Gjermund Hagesæter (FrP) [10:14:53]: På vegner av representantane Ulf Leirstein, Jørund Rytman, Christian Tybring-Gjedde om meg sjølv har eg glede av å fremje eit representantforslag om å få forby offentleggjering av skattelister.

Presidenten: Representanten Kåre Fostervold vil framsette et representantforslag.

Kåre Fostervold (FrP) [10:15:20]: På vegne av representantene Ketil Solvik-Olsen, Tord Lien, Bård Hoksrud, Øyvind Korsberg og meg selv har jeg den glede å fremme et representantforslag om å få et statlig ansvar for å fjerne og deponere det radioaktive materialet fra områdene ved Søve gruver i Nome kommune.

Presidenten: Representanten Trine Skei Grande vil framsette et representantforslag.

Trine Skei Grande (V) [10:16:00]: Jeg har på vegne av representantene André N. Skjelstad, Vera Lysklætt og meg sjøl gleden av å fremme et representantforslag om startlån og boligpolitikk.

Presidenten: Representanten Elisabeth Aspaker vil framsette et representantforslag.

Elisabeth Aspaker (H) [10:16:25]: På vegne av representantene Odd Einar Dørum, Laila Dāvøy, Karin S. Woldseth og meg selv har jeg gleden av å legge fram et representantforslag hvor vi ber Regjeringen ta de nødvendige skritt for å sørge for at staten ikke påberoper seg foreldelse ved søksmål fra tidligere barnehjemsbarn mv.

Presidenten: Representantforslagene vil bli behandlet på reglementsmessig måte.

Før sakene på dagens kart tas opp til behandling,

vil presidenten foreslå at formiddagsmøtet om nødvendig fortsetter utover den reglementsmessige tid, kl. 16, til dagens kart er ferdigbehandlet.

– Ingen innvendinger er kommet mot presidentens forslag, og det anses vedtatt.

Etter ønske fra finanskomiteen vil presidenten foreslå at sakene nr. 1 og 2 behandles under ett. – Det anses vedtatt.

Sak nr. 1 [10:17:08]

Innstilling frå finanskomiteen om Revidert nasjonalbudsjett for 2008 (Budsjett-innst. S. II (2007-2008), jf. St.meld. nr. 2 (2007-2008))

Sak nr. 2 [10:17:08]

Innstilling frå finanskomiteen om tilleggsøyvingar og omprioriteringar i statsbudsjettet for 2008 (Innst. S. nr. 270 (2007-2008), jf. St.prp. nr. 59 (2007-2008))

Presidenten: Etter ønske fra finanskomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 2 timer og 5 minutter, og at taletiden fordeles slik på gruppene: Arbeiderpartiet 45 minutter, Fremskrittspartiet 25 minutter, Høyre 15 minutter, Sosialistisk Venstreparti 10 minutter, Kristelig Folkeparti 10 minutter, Senterpartiet 10 minutter og Venstre 10 minutter.

Videre vil presidenten foreslå at det gis anledning til replikkordskifte på inntil fem replikker med svar etter innlegg fra partienes hovedtalere, parlamentariske ledere, finansministeren og statsministeren, samt inntil tre replikker med svar etter innlegg fra øvrige medlemmer av Regjeringen innenfor den fordelte taletid.

Videre blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter. – Det anses vedtatt.

Reidar Sandal (A) [10:18:37] (leiar i komiteen og ordfører for sakene): Regjeringa har lagt fram ein del forslag om nødvendige endringar i statsbudsjettet for 2008. Dei ulike forslaga rokkar ikkje ved den grunnleggjande føresetnaden at vi skal ha rammer som sikrar ei stabil utvikling i norsk økonomi. Fleirtalet i finanskomiteen gir tilslutning til forslaget frå Regjeringa på alle punkt.

Sakene som vi no behandlar, gjeld revisjon av budsjettet for inneverande år. Ingen fraksjon i finanskomiteen legg opp til omkamp om *alle* sider ved statsbudsjettet for 2008. Eg konstaterer likevel at graden av omkamp er ganske stor. Opposisjonspartia lanserer i alt 113 forslag. Ingen av dei er del av tilrådinga frå finanskomiteen.

Den største endringa i budsjettet får ein for helsesektoren. Ramma blir der utvida med vel 3,5 milliardar kr, som i hovudsak går til å dekkje pensjonskostnader. Talet på asylantar som kjem til Noreg, har auka sterkt i 2008. Derfor er det nødvendig å styrkje Arbeids- og inkluderingsdepartementet sitt budsjett med 633 mill. kr. Andre viktige endringar gjeld bistandsramma for å få i gang klima- og

skogprosjekt med 225 mill. kr. Samferdsletiltak blir totalt styrkte med 305 mill. kr. Ein tredel av desse midlane er komne til under finanskomiteen si behandling av revidert budsjett. Desse midlane skal brukast for å sikre eit godt kollektivtilbod i fylka. Universiteta og høgskulane får auka budsjetta sine med totalt 143 mill. kr. Det er nødvendig og gledeleg.

Vi har opplevd ei svært sterk økonomisk utvikling her i landet dei siste åra. I praksis snakkar vi om den sterke veksten i økonomien sidan 1960-talet. Aktiviteten har auka med dobbelt så mykje som normalt. Arbeidsløysa har ikkje vore så låg som no på 20 år. Etterspørselen etter eksportvarene våre har auka kraftig. Det gjeld særleg olje og andre råvarer. På same tid har vi vore vitne til billeg import frå land som er blitt betre integrerte i verdshandelen. Den billege importen har medverka til at prisstigninga har halde seg låg.

Eg seier ikkje at den sitjande regjeringa skal ha æra for alt det positive som har skjedd. Konjunkturar i verdsøkonomien, prisar som blir bestemte på internasjonale marknader, og andre ytre forhold spelar så avgjort ei stor rolle. Det er likevel heva over tvil at det ikkje er utan interesse kva slags økonomisk politikk vi fører i Noreg. Paradoksalt nok er det ikkje slik at utfordringane i den økonomiske politikken blir mindre i gode tider. Det er heller tvert om. Forventningane har ein tendens til å auke raskare enn det som er mogleg å få til.

Eg gler meg sterkt over den utviklinga vi dei siste åra har hatt på arbeidsmarknaden. Den registrerte arbeidsløysa er no på 1,5 pst. Vi har heldigvis opplevd eit dramatisk fall. Over 200 000 fleire personar er komne over i inntektsgivande arbeid sidan hausten 2005. Ikkje mindre enn 50 000 personar har i same perioden forlate arbeidsløyskøen. Samtidig som langt fleire av dei som tidlegare var arbeidsledige, har kome i jobb, har fleire meldt seg på arbeidsmarknaden. Arbeidstilbodet har auka spesielt mykje i dei yngre og i dei eldre aldersgruppene. Særleg positivt er det at personar på trygd og med pensjon har fått seg arbeid.

Både for enkeltmenneske og familiar er det avgjerande å ha eit arbeid å gå til. Sjelvsagt har det mykje å seie for økonomien deira. Det er også heilt fundamentalt for sjølvkjensla. Ei av dei aller viktigaste utfordringane for oss politikarar er å gi vårt aktive bidrag for at arbeidsløysa her i landet skal halde seg låg.

Regjeringspartia satsar sterkt på tiltak som kan bidra til at vi framleis skal ha ein stor arbeidsstyrke. Ei av hovudsatsingane har vore bygging av barnehagar. Det har resultert i at mange tusen fleire barn no har plass i barnehagane enn det som var situasjonen då vi overtok regjeringsmakta for knapt tre år sidan. Frå 2005 til utgangen av 2007 var auken på 26 000 barn. Det har svært mykje å seie for småbarnsforeldre – dei får moglegheit til å gå tilbake til jobb, samtidig som dei er sikre på at barna deira har det trygt og godt i barnehagen.

Når det er stor etterspørsel etter arbeidskraft, kan det vere lettare enn elles å gi folk med svak tilknytning til arbeidslivet eit betre fotfeste. Det har vore ein viktig grunn til at vi har auka innsatsen innanfor arbeidsmarknadstil-

taka og halde den på eit høgt nivå trass i det sterke fallet i talet på arbeidsledige. Dette er ei svært viktig politisk markering.

Får høgresida blir regjeringspartia kritiserte fordi vi gjer for lite på arbeidsmarknaden. Ei rekkje viktige tiltak er sette i verk:

- Det er skapt forenklingar i regelverket for arbeidsinnvandring. Arbeidstakarar frå dei nye EØS-landa kan no starte i arbeid straks etter at søknad om arbeidsløyve er levert.
- Reglane for sjukemelding og oppfølging av sjukmelde er endra.
- Venteperioden etter avslutta attføring er redusert for å stimulere til raskare overgang til arbeid.
- Minstefrådraget er auka. Det stimulerer særleg låginntektsgruppene til auka arbeidsinnsats.
- Tidsavgrensa lønstilskot, kvalifiseringsprogram og arbeidsavklaringspengar er innførte for å mobilisere arbeidskraft som er i utkanten av arbeidsmarknaden.
- Avkorting av alderspensjon mot arbeidsinntekt er utvikla for 67-åringar.
- AFP-løysinga som er forhandla fram, har gode arbeidsincentiv.

Skuldningane frå høgresida om manglande innsats er det lite hald i. Høgre sitt forslag derimot om å auke barnehageprisen, noko som skal gi ei innsparing på 544 mill. kr, vil ikkje inspirere foreldre til å søkje arbeid utanfor heimen. Høgre vil dessutan redusere dei ordinære tiltaksplassane med 3 000. Det er ingen tvil om at dette vil ramme dei som slit aller mest med å få seg eit arbeid. Ein slik politikk er usosial. Høgre gjer lurt i å la vere å kaste stein når dei sjølve sit i glashus.

Skal vi få ei solidarisk utvikling, må det først ein ansvarleg finanspolitikk. Det spelar ei rolle for kva styringsrente som blir fastsett av Noregs Bank, noko som i sin tur har mykje å seie for økonomien både til privatpersonar og bedrifter. Høgare renter fører til auka lånekostnader for føretaka og kan dessutan resultere i at krona styrkjer seg ytterlegare. Det kan ha negative verknader for lønsemda i eksportbedriftene. Derfor er det svært viktig å halde igjen på bruken av petroleumsinntektene i dette budsjettet.

Framstegspartiet er i ei heilt anna verd enn resten av partia i dette spørsmålet. Det har vi for lengst erfart. Derimot er det i stor grad samanfallande oppfatning mellom noverande og tidlegare regjeringsparti i synet på bruken av inntektene frå olje- og gassverksemda. Rett nok er Høgre, Venstre og Kristeleg Folkeparti kritiske til opplegget frå Regjeringa og argumenterer med mindre bruk av oljepengar. Men i deira alternative budsjett er differansen liten. Høgre meiner partiet bruker 1 milliard kr mindre enn budsjettet som kjem til å bli vedteke i dag. Venstre opererer med eit tal på 560 mill. kr. Kristeleg Folkeparti hevdar at dei bruker 115 mill. kr mindre av olje- og gassinntektene enn fleirtalet i finanskomiteen.

Ei rekkje av forslaga frå opposisjonspartia har svært liten budsjettverknad i 2008. Derimot vil dei ha store budsjettkonsekvensar for 2009 og seinare år. Enkelte av inn-dekkingsforslaga frå opposisjonspartia er eingongstransaksjonar. Eg tenkjer f.eks. på forslag frå Høgre og Venstre

om sal av eigedom. Slike inntekter vil ikkje kunne finansiere ei vidareføring av dei foreslåtte prioriteringane. Tomtesal vil generelt føre til at framtidige leigeinntekter fell bort, og dermed til svekking av budsjettet. I synet på bruken av olje- og gassinntektene er derfor differansen liten mellom dei noverande og dei tidlegare regjeringspartia. I sin tur må det innebere at forskjellen har svært lite å seie for kva slags rentenivå vi vil få her i landet.

Det har falle fleire krasse karakteristikkar av det reviderte nasjonalbudsjettet. Dei største orda er brukte av leiaren for den minste stortingsgruppa. Sponheim var ikkje nådig i omtalen då dokumentet blei lagt fram. Han følgjer opp i innstillinga og skriv følgjande:

«Forslaget til revidert budsjett er nærmest blottet for politiske prioriteringar.»

Politisk redaktør Arne Strand kommenterte ordbruken til Venstre-leiaren i Dagsavisen for 16. mai:

«Lars Sponheim (V) mener at det reviderte nasjonalbudsjett er så kjedelig fritt for politikk at det nesten er til å sovne av. Lars Sponheim må ha sovnet godt under budsjettkonferansene i de årene han var statsråd.»

Slik kan det òg seiast.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Ulf Leirstein (FrP) [10:28:59]: Jeg må legge til historien at jeg tror representanten Sponheim var på vei over fjellet med toget og var i sovekupeen og ble vekket tidlig, slik at han var veldig trøtt da revidert ble lagt fram. Men jeg er til dels enig med representanten Sponheim, bare så det også er sagt.

Jeg registrerer at representanten Reidar Sandal skryter meget uhemmet av det Regjeringen har fått til, ikke minst dette reviderte budsjettet. Finanskomiteens leder har stort sett sluttet seg til hele pakken, og er fornøyd med det.

Jeg tror veldig mange mennesker i dette landet ikke opplever at verden er så rosenrød som representanten Sandal vil ha det til. Blant annet vet vi at ventelistene ved norske sykehus øker. Vi vet at veldig mange flere opplever å komme innunder fattigdomsbegrepet og har store utfordringer. Mange opplever det som problematisk å møte økte renteutgifter og de økte avgiftene som denne regjeringen har kommet med. Ser ikke representanten Sandal noen områder hvor det faktisk hadde vært fornuftig med en ekstrainsats for å møte noen utfordringer som faktisk gjenstår i samfunnet? For noen utfordringer må vel representanten Sandal se gjenstår?

Reidar Sandal (A) [10:30:08]: Ja, eg har eit progressivt og radikalt samfunnssyn, derfor er eg alltid oppteken av å gjere samfunnet betre, kanskje i motsetjing til representanten Leirstein og ein del av dei andre representantane frå hans parti.

Vi skal gjere forbetringar. Og vi er ikkje i mål. Men eg meiner det vil vere ei unnlatingssynd ikkje å peike på dei ekstremt gode tidene vi har i landet vårt, og at vi kan glede oss over at vi på mange vis lever på toppen av eit solfylt rike. Vi har foreslått ekstrainsats i budsjettet, vi har gått særleg inn på helse- og omsorgssektoren. Vi har

faktisk satsa meir enn 3,5 milliardar kr ekstra på det i revidert budsjett. Det er heilt eineståande å ha eit slikt opplegg i eit revidert budsjett. Vi har gått inn med ei sterke satsing innanfor bistand og miljø, og vi har satsa meir pengar innanfor kollektivtransporten – for å nemne nokre viktige område i samfunnet vårt.

Jan Tore Sanner (H) [10:31:26]: Den forslitte valgkampretorikken fra Arbeiderpartiet om at valget står mellom skattelette og velferd, har fått sitt endelige skudd for baugen.

I en rapport som er ble lagt frem fra Statistisk sentralbyrå, ser vi at Høyre og de andre borgerlige partiene har rett og Arbeiderpartiet tar feil i hvordan den dynamiske skattepolitikken virker. I denne SSB-rapporten kommer det tydelig frem at skattelettelsene bidrar til økt arbeidstilbud, vekst og utvikling, som innebærer at staten får skattepenger tilbake.

Jeg gleder meg derfor over at Arbeiderpartiets skattepolitiske talskvinne, Marianne Aasen Agdestein, til Dagens Næringsliv sier at hun

«vil ikke avvise at det er dynamiske effekter av lavere skatt».

Deler representanten Sandal representanten Aasen Agdesteins syn, nemlig at det kan være dynamiske effekter ved skattelettelser?

Reidar Sandal (A) [10:32:36]: Arbeidarpartiet og dei andre regjeringspartia er opptekne av at vi skal skaffe det offentlege og staten meir inntekter til å kunne bygge ut velferdsordningane i samfunnet vårt. Det gjer vi ved relativt sett å skattleggje mindre dei som har lågast inntekt, og relativt sett skattleggje hardare dei som har mest å hjelpe seg med i samfunnet. Det er, og det blir, den viktigaste kursen vår. Derfor har vi i den stortingsperioden vi no er inne i, auka skattetrykket totalt sett, i pakt med det løftet vi gjekk til val på i 2005.

Eg vil seie til representanten Sanner at det er ingen hovudstrategi for oss å arbeide for skattelette. Vi er opptekne av at skal vi halde gode velferdstilbod, må vi ha betydelege inntekter. Men det er viktig at skattetrykket er hardast for dei som har mest å hjelpe seg med i samfunnet. Det er, og det blir, vår linje framover.

Hans Olav Syversen (KrF) [10:33:51]: For ett år siden fremmet Kristelig Folkeparti i behandlingen av revidert nasjonalbudsjett et forslag om å redusere dagpengeplikten ved permittering fra 34 til 32 uker. Da sa representanten fra Arbeiderpartiet Alf E. Jakobsen følgende til undertegnede:

«(...) forbauser det meg – og det forbauser meg stort – at Kristelig Folkeparti har et forslag om å redusere dagpengeplikten ved permittering fra 34 til 32 uker. Er ikke dette et usosialt tiltak, som rammer dem som ufrivillig har kommet i en veldig vanskelig situasjon, og som etter min mening burde være i den gruppen som Kristelig Folkeparti har et ønske om å være med og hjelpe?»

I statsbudsjettet foreslår Regjeringen selv en innstramming, ikke til 32 uker, men til 30 uker, og jeg har heller

ikke sett at man har gjort noe med det man betegner som et usosialt forslag, i revidert budsjett. Så mitt spørsmål er: Hva er det som har skjedd med dette usosiale forslaget, sett fra Arbeiderpartiets side?

Reidar Sandal (A) [10:34:56]: Eg har ikkje på noko tidspunkt karakterisert Kristeleg Folkeparti sitt opplegg på dette feltet som eit usosialt grep.

Det er rett at det er gjort endringar på dette feltet for 2008. Det kjem nok i hovudsak av den heilt ekstraordinære situasjonen ein har på arbeidsmarknaden, med ekstremt låg arbeidsløyse, no nede i 1,5 pst., rekna som registrert arbeidsløyse. Men lat meg seie at eg er faktisk veldig oppteken av – det hovudsignalet vil eg gi – at dagpengeordninga skal vi ikkje tukle med, den skal vi ikkje røre ved i utrengsmål. Det er viktig å halde oppe eit nettverk, ei moglegheit for tryggleik for dei som slit med å vere inne på arbeidsmarknaden. Derfor ligg det mitt hjarte nær å ikkje gå inn på noka svekking på dette feltet. Det vil eg tru representanten Syversen og eg kan stå skulder ved skulder om i tida som kjem.

Lars Sponheim (V) [10:36:14]: Jeg er nå av den oppfatning, jeg, at landet er tjent med en regjering med statsråder som er i stand til å sove om natta og være våken om dagen. Dessverre ser det ikke ut til at det er situasjonen for noen av dagens statsråder.

Mitt spørsmål til lederen av finanskomiteen går på det som har blitt dette reviderte nasjonalbudsjettets tydeligste profil, nemlig økning av bensin- og dieselavgiftene på henholdsvis 5 og 10 øre. Det er i samsvar med det en i klimaforliket avtalte skulle skje på statsbudsjettet for 2009, i en helhet hvor en viste at penger ble brukt til riktige klimatiltak, som ny teknologi og kollektivsatsing. Regjeringen valgte å løsrive dette, og det har selvsagt fått stor oppmerksomhet. Faktorenes orden er ikke likegyldig i politikken.

Jeg har lest i avisene at representanten Sandal var meget kritisk og gav andre råd til Regjeringen, og han har brukt sin rolle og makt i finanskomiteen til å pynte på dette med 100 mill. kr til kollektivsatsing – det er bra. Er det andre ting lederen i finanskomiteen gjerne skulle sett hadde kommet som en del av klimaforliket, sammen med avgiftsøkningen?

Reidar Sandal (A) [10:37:22]: Lars Sponheim seier ofte fornuftige ting, og eg kan slutte meg til det generelle synspunktet som han hadde innleingsvis, at òg politikarar bør sove om natta og vere vakne om dagen. Det prinsippet prøver eg å arbeide etter òg.

Men eg er ueinig med representanten Sponheim i at den tydelegaste profilen i revidert budsjett er å auke drivstoffavgiftene. Det er berre ein bitte liten del av budsjettforslaget, dessutan eit forslag som representanten Sponheim og resten av dei tidlegare regjeringspartia har slutta seg til.

Eg vil minne om at dei viktigaste profilane i dette budsjettforslaget er å gi meir pengar til helse og omsorg – i milliardklassen – gi meir pengar til satsing på klima og bistand, som eg nemnde, med 225 mill. kr, og, ikkje minst,

å satse på å styrkje kollektivtilbodet rundt om i heile landet. Det er dei viktigaste profilane. Det meiner eg vi ikkje kan tape av syne, sjølv om den politiske og mediemessige støyen har vore størst rundt drivstoffprisane.

Gjermund Hagesæter (FrP) [10:38:43]: Det som slo meg då eg høyrde innlegget frå representanten Sandal, var at her var det mykje sjølvskryt på ein gong. Ein kunne nesten begynne å få mistanke om at det var Komiske Ali som hadde teke over som ny informasjonsstrateg for Regjeringa. Det kan jo umogleg vere så rosenraudt som representanten Sandal prøver å gi uttrykk for.

Det er to merknader der regjeringspartiet Senterpartiet distanserer seg frå Arbeidarpartiet og SV. Det gjeld merknader om Trillemarka. Mitt spørsmål til leiaren av finanskomiteen er om han synest det er heilt greitt at eit regjeringsparti distanserer seg frå Regjeringa, eller om dette tyder på regjeringslitasje, eller om dette eventuelt har si årsak i at Regjeringa fører ein så dårleg politikk at det eine regjeringspartiet er nøydtt til å distansere seg frå resten av Regjeringa.

Presidenten: Presidenten konstaterer at Komiske Ali befinner seg i avisspaltene, men han er ikke representert i denne salen.

Reidar Sandal (A) [10:39:56]: Eg høyrer kva representanten Hagesæter seier om sjølvskryt.

Uansett korleis ein karakteriserer det, står eg inne for dei vurderingane og synspunkta som eg gav uttrykk for. Om eg skulle gjere endringar i manuset, måtte det vere å leggje på meir når det gjeld å betone dei positive sidene ved den samfunnsutviklinga som vi no har – særleg i økonomien, og særleg på arbeidsmarknaden.

Så er det direkte ukorrekt det som representanten Hagesæter seier, at regjeringspartiet Senterpartiet distanserer seg frå Arbeidarpartiet og SV. Det er altså slik at Senterpartiets representant i finanskomiteen under to punkt har gått inn i ein merknad om den såkalla Trillemarka-saka i Buskerud der det er semje mellom vedkomande senterpartirepresentant og opposisjonen i komiteen. Men Senterpartiet som parti står ikkje bak den vurderinga. Dei synspunkta er utprøvde med leiaren for Senterpartiets stortingsgruppe. Senterpartiet – med unntak av den personen som er nemnd – Arbeidarpartiet og SV står fast ved den avtala og den forståinga vi har når det gjeld Trillemarka-saka.

Presidenten: Replikskordskiftet er omme.

Ulf Leirstein (FrP) [10:41:39]: Noen av oss som har registrert at det skjer mye i norsk politikk i dag, var kanskje redde for at det skulle bli en på mange måter søvnlige debatt om revidert. Alle som har hørt de første innleggene og replikkrundene, kan jo begynne å lure, når vi har hatt så mye fokusering på å sove. Men vi får håpe det ikke blir eksempelet på hvordan debatten vil gå videre, for dette er en viktig debatt.

Hele behandlingen av revidert statsbudsjett i dag burde ha skapt betydelig oppmerksomhet, for vi er jo i den situa-

sjonen at vi befinner oss i et av verdens rikeste land. Overskuddet i statsøkonomien er beregnet til drøyt 424 milliarder kr i 2008, og oljefondet vil påregnes å bestå av ca. 2 430 milliarder kr ved utgangen av året.

Samtidig opplever vi at vi har store utfordringer på enkelte områder – som kan rettes opp hvis det er vilje. Da er nettopp revisjonen av statsbudsjettet en virkelig mulighet for regjering og storting til å gjøre en ekstrainsats på de områder hvor man har sett at utviklingen går i feil retning, basert på de premissene man vedtok nasjonalbudsjettet på i fjor høst.

Men kommer Regjeringen med nye grep? Nei, dessverre, den rød-grønne regjeringen har framlagt et revidert budsjett som nærmest er kjemisk fritt for politikk. Men utgifter som ville ha kommet på statsbudsjettet mer eller mindre uansett, dekker man inn, under påskudd av at dette er satsing. Samtidig ignorerer man at det er samfunnsområder som mangler ressurser. Regjeringen viser tydelig tegn på at man kun et år før neste stortingsvalg stort sett har resignert.

Det paradoksale er at Regjeringen er mest opptatt av å holde seg betydelig under den pengebruk som handlingsregelen for bruk av oljemilliarder gir åpning for. Dette har blitt hovedfokus for Regjeringen uten at man skjeler til hva man faktisk kan benytte av økonomiske virkemidler. Jeg tviler sterkt på at mange av velgerne som støttet regjeringspartiene for tre år siden, hadde dette som topprioritering. Velgerne hadde nok forventet bedre avkastning av sin stemmegivning enn det de nå er i ferd med å få. Men la meg ikke gjøre debatten om revidert til en ensidig debatt om oljepengebruk.

For Fremskrittspartiet er det viktig å betrakte revidert som nettopp dét. Det er kun en revisjon av det budsjettet som flertallet i denne salen vedtok i fjor høst. Vi tar til etterretning at våre forslag i forbindelse med statsbudsjettbehandlingen i fjor høst ble nedstemt. Vi tar derfor ikke omkamp på område etter område. Vi bør ha såpass respekt for at de vedtak man fatter i forbindelse med statsbudsjettet, har en varighet på i hvert fall ett år, til vi får en ny runde nå til høsten.

Men slik vi ser det, kan det skje ting underveis, fra man vedtar statsbudsjettet og fram til revidert fremmes, som gjør at man har behov for en revisjon. Fremskrittspartiet har derfor i behandlingen av revidert budsjett konsekvent sett hen til forslag som kan begrunnes ut fra et akutt behov, eller ut fra forhold som har endret seg siden statsbudsjettet ble vedtatt i fjor høst.

Når det gjelder den såkalte oljepengebruken i vårt alternativ til revidert, ligger vi i overkant av 10 milliarder kr mer over det Regjeringen nå foreslår. Men våre satsinger er rettet inn på områder hvor dette er fullt gjennomførbart i dagens økonomiske situasjon. Det er ingen tilfeldigheter som ligger til grunn for våre prioriteringer.

Fremskrittspartiet har tre hovedsatsingsområder i sitt alternativ til Regjeringens reviderte budsjett.

Satsingsområde 1, samferdsel:

I den situasjonen landet nå befinner seg i, ville det være fornuftig å bruke noe mer midler til investeringer på områder hvor det er ledig kapasitet, f.eks. innenfor anleggs-

bransjen. Ved å bevilge mer midler til dette formålet ville man utnytte den ledige kapasiteten som finnes i markedet, uten å skape press i økonomien. Samtidig ønsker Fremskrittspartiet at man legger ut større, helhetlige utbygginger på anbud, slik at man også kan nyte godt av større europeiske firmaer, som således vil bidra til å gi økt tilbud av arbeidskraft. I tillegg ville man med fornuftige investeringer på veisektoren sørge for bedre effektivitet for næringslivet og innbyggerne og redusert omfang av skader. Dette vil være positivt for økonomien. Regjeringens egne forslag på dette området i revidert budsjett er jo ingen satsing. Samferdselsprioriteringer er nærmest fraværende, og det i en situasjon hvor bl.a. høy oljepris gjør at de prosjekter man har sagt skal gjennomføres, blir dyrere. Således får man mindre antall kilometer vei enn man antok i statsbudsjettet.

La meg minne om den betydelige ledige kapasiteten som er dokumentert i anleggssektoren nasjonalt og i det nære utland, og de muligheter som finnes for å sette asfaltarbeid, annet vedlikehold og nyanlegg ut på internasjonale anbud, med minimale etterspørselsvirkninger innenlands. Det må kunne settes høyere mål for Regjeringens begrep «historisk», som regjeringspartienes talspersoner tidligere har omtalt satsingen på veinettet som, enn at veidekket i beste fall forfaller langsommere enn før. Fremskrittspartiet mener at vedlikeholdet må trappes opp umiddelbart. Vi foreslår å bevilge betydelige beløp til en forsering av asfalt- og dekkeutbedring ut året og til andre tiltak innenfor området.

Satsingsområde 2, helse og omsorg:

Mange som venter på behandling ved norske sykehus, fortjener at tiltak iverksettes nå. Med stadig færre arbeidsledige og det faktum at man på mange sektorer har behov for tilgang på arbeidskraft, ville det vært meget fornuftig av Regjeringen å fremme forslag om å investere i økt og raskere pasientbehandling. Dette ville medføre at arbeidsføre mennesker som venter på en operasjon, kunne få denne utført raskt enten ved offentlige eller ved private institusjoner, eventuelt i utlandet. Dermed hadde man fått innsparinger på offentlige stønadsordninger, samtidig som man hadde fått denne arbeidskraften raskere tilbake i jobb. Dette ville virke pressdempende på økonomien. Fremskrittspartiet er opptatt av å sikre de regionale helseforetakene tilstrekkelige midler, slik at pasienttilbudet blir styrket, framfor den svekkelsen vi ser i dag. Vi er skuffet over at Regjeringen viser manglende handlekraft på dette området.

Vi lytter til de signalene som nå kommer om stadige kutt, nedskjæringer, økte ventetider og lengre ventelister. Årets lønnsoppgjør i sektoren vil ytterligere svekke den økonomiske situasjonen i foretakene, og de som blir skadelidende, er pasientene. Til og med Fagforbundets leder har innsett at situasjonen innenfor helsevesenet alene kan velte hele dagens regjering. Så om dagens regjering ikke lytter til pasientene, interesseorganisasjonene, de ansatte eller Fremskrittspartiet når det gjelder økt satsing på pasientbehandling, burde man kanskje i hvert fall lytte til sin største økonomiske bidragsyter.

Fremskrittspartiet mener også at det er et akutt behov

for å bedre kvaliteten og omfanget på eldreomsorgstjenestene i landet. Fremskrittspartiet vil derfor foreslå at eldreomsorgen i annet halvår styrkes med 1,6 milliarder kr. For å sikre at disse midlene går til en forbedret eldreomsorg innenfor det nåværende håpløse systemet med kommunefinansiering og kommunestyre av eldreomsorgen har vi foreslått at midlene øremerkes til økt bemanning innenfor pleie- og omsorgssektoren. Det bør skje ved at det særlig knyttes krav om bedre legedekning i sykehjemmene, da denne de fleste steder er for lav.

Satsingsområde 3, kriminalitetsbekjempelse:

Vi har i dag en justissektor preget av for lite synlig politi, for lav etterforsknings- og oppklaringsandel, for lang reaksjonstid, for mange ubesatte politistillinger og manglende budsjetter for investeringer innad i politiet. Resultatet av dette er at vi får et offentlig rom med tiltakende utrygghet, som følge av organisert gjengkriminalitet, blind vold, voldtekter og åpenlys, ulovlig aktivitet som f.eks. narkotikaomsetning. Folk opplever en tiltakende utrygghet i hverdagen når politiet ikke strekker til, som politiet faktisk bør få mulighet til å gjøre. Politiet i Oslo har et særlig krevende kriminalitetsbilde å forholde seg til.

Slik situasjonen er nå, ser vi en utvikling som går i stikk motsatt retning av å bygge et tryggere samfunn og et mer synlig og tilstedeværende politi. Regjeringens styrking av politiets driftsbudsjetter er utilstrekkelig i forhold til å kunne dekke politiets reelle behov. Dette gjelder både for å besette ledige stillinger landet over og for å kunne opprettholde et nærpolti og politiposter i f.eks. ulike bydeler i Oslo. Fremskrittspartiet vil derfor styrke politiet ytterligere for å rette opp den akutte situasjonen.

La meg så si noen ord knyttet til skatter og avgifter.

På skatte- og avgiftssiden har Fremskrittspartiet fremmet forslag om betydelige kutt i avgiftene knyttet til bensin og diesel. Norske bilister og norsk næringsliv opplever en dramatisk økning i pumpeprisene, og dette går hardt ut over folks privatøkonomi og næringslivets rammebetingelser. I denne prekære situasjonen velger altså Regjeringen – dessverre med støtte fra Høyre, Venstre og Kristelig Folkeparti – å øke drivstoffavgiftene. Snakk om litt av en gavepakke til befolkningen! Selv internt i regjeringspartienes egne rekker er mange tydelig frustrert over Regjeringens manglende vilje til å innse hva dagens høye drivstoffpriser vil bety for Norge. For Fremskrittspartiet er det viktig å presisere at når Norge opplever ekstremt høye ekstrainntekter på grunn av høy oljepris, bør man benytte anledningen til å redusere avgiftene på drivstoff, slik at man kan gi folk flest noe tilbake, siden statens rikdom øker betydelig. Men jeg konstaterer at Regjeringen ikke lytter, ei heller til sine egne velgere i denne saken.

Igen i en debatt om revidert budsjett opplever vi at regjeringspartiene i realiteten ikke gjør endringer i innstillingen i forhold til det forslaget Regjeringen fremmet. Gode innspill fra organisasjoner og næringsliv gjennom finanskomiteens høringer får ikke noe gehør. Vi registrerer at den type innspill stort sett blir neglisjert, og regjeringspartiene i finanskomiteen – og mest sannsynlig i denne sal i dag – vil automatisk slå ring om de forslagene som kom fra Regjeringen. For Fremskrittspartiet er det i hvert fall

viktig å ta innspill på alvor. Vi har med vårt framlegg om revidert budsjett gjort nettopp det.

Jeg tar opp de forslagene Fremskrittspartiet fremmer i innstillingen, enten alene eller sammen med andre partier.

Presidenten: Representanten Ulf Leirstein har tatt opp de forslagene han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Reidar Sandal (A) [10:51:51]: For nokre dagar sidan sa Jan Tore Sanner her i Stortinget at Høgre aldri vil føre ein uansvarleg økonomisk politikk. Høgre hevdar no at partiet vil bruke mindre oljepengar enn Regjeringa. Framstegspartiet vil i samband med behandlinga av revidert budsjett bruke mange, mange milliardar kroner meir enn Regjeringa.

Framstegspartiets formann – som det heiter – har denne veka uttalt at ho gjerne vil regjere i lag med Høgre. Det må bety at Framstegspartiet må godta Høgre sin økonomiske politikk. I sin tur må det dessutan føre til at Framstegspartiet må kutte minst 40 milliardar kr i saker som er foreslåtte i statsbudsjett, i revidert nasjonalbudsjett og i talrike representantforslag.

Spørsmålet mitt til representanten Leirstein må derfor bli: Kva slags forslag er det Framstegspartiet skal kutte for å bli godteke av Høgre som regjeringspartner?

Ulf Leirstein (FrP) [10:52:54]: Jeg er stolt av å tilhøre et parti som tar de utfordringene vi har i samfunnet, på alvor. Derfor er Fremskrittspartiet et parti som i denne salen i de fleste saker fremmer helt konkrete forslag om hva vi skal gjøre for å komme med utbedringer i samfunnet som jeg dessverre registrerer at regjeringspartiene gjør lite med.

Når det vises til samarbeid mellom Fremskrittspartiet og Høyre, er vårt utgangspunkt at vi går til valg på Fremskrittspartiets partiprogram, som skal vedtas på vårt landsmøte i mai neste år. Så får velgerne si sitt om hvilke partier velgerne har lyst til å gi tilslutning til. Så får man, etter å ha fått valgresultatet, se om man eventuelt skal gå i regjeringsdrøftinger, og i så fall se hva resultatet blir av det – på akkurat samme måte som partiet som Sandal representerer, gjorde med dagens koalisjonspartnere. Etter valget gikk man inn i forhandlinger med det styrkeforholdet man hadde, og kom ut med et resultat og en erklæring.

Fremskrittspartiet driver også en absolutt økonomisk fornuftig og ansvarlig politikk. Vi har således ikke noe problem med å snakke med partier som har lyst til å snakke med oss.

Heikki Holmås (SV) [10:54:04]: Fremskrittspartiet er et parti som kaller seg markedsliberalistisk, men de ønsker en politisk styring av drivstoffprisene i Norge. I revidert nasjonalbudsjett foreslår Fremskrittspartiet å redusere bensin- og dieselavgiften med omtrent 2,50 kr, som ifølge Leirstein vil bringe prisene ned på et rimelig drivstoffnivå. Det betyr å gå fra en pumpepris i dag på rundt 14 kr til omtrent 11,50 kr.

Den 9. november 2005 fremmet representanten Ulf Leirstein et annet forslag her i salen. Da mente Ulf Leirstein at et passende drivstoffprisnivå var på 8 kr. Hva er det som gjør at Fremskrittspartiet i løpet av de to og et halvt årene som er gått, mener at en drivstoff-, bensin- og dieselpriisøkning på omtrent 3,50 kr er rimelig?

Ulf Leirstein (FrP) [10:55:05]: Hvis representanten Holmås hadde hørt hva jeg faktisk sa i mitt innlegg, hadde han hørt at jeg sa at dette er en revisjon av budsjettet. Det betyr at de forslagene Fremskrittspartiet fremmer nå, tar utgangspunkt i nettopp det, og ikke tar omkamper på alle områder. Det betyr bl.a. at det vi gjør med hensyn til drivstoffavgiftene, er å ta utgangspunkt i hva Regjeringen selv sa mest sannsynlig skulle være pumpeprisen da den la fram statsbudsjettet og man vedtok det i denne salen i slutten av november i fjor. Da sa man at ut fra den oljeprisen Regjeringen forutsatte, skulle pumpeprisen være på rundt 11 kr. Det tar vi høyde for nå, når vi ser at det går i gal retning og folk flest opplever en betydelig innstramming i sin økonomi på grunn av høye drivstoffavgifter. Så dette er bare et skritt på veien.

For Fremskrittspartiet er det helt klart at vi ønsker betydelige kutt i de skatter og avgifter som regjeringspartiene gladelig tar inn fra det norske folk og fra norske bilister gjennom skyhøye drivstoffavgifter, gjennom årsavgift, gjennom engangsavgifter, gjennom bompenger. Man tar inn 40, 50, 60 milliarder kr i året, og gir bare en fjerdedel tilbake til veiformål. Det er en utvikling Fremskrittspartiet ikke støtter, og vi vil gå i motsatt retning. Men dette konkrete forslaget er basert på at dette er et revidert budsjett.

Hans Olav Syversen (KrF) [10:56:16]: Ut fra det siste skjønner jeg at det blir mer olje på bålet til høsten.

Jeg skal ta opp et annet tema som representanten Leirstein var innom. Det var situasjonen for politiet. Fortjenstfullt var Leirstein inne på de særskilte utfordringene som Oslo-politiet har. Vanligvis er det slik at Fremskrittspartiet lytter til politiets råd, og Fremskrittspartiet sitter jo i førersetet i denne byen. Jeg oppfattet også at representanten Leirstein er enig i at man må forvalte de offentlige midlene på en best mulig måte.

Politiet i Oslo slakter Fremskrittsparti- og Høyre-byrådets alkoholpolitiske handlingsplan, hvilket er en litt spesiell betegnelse på den planen. Vil det være noe håp om at Fremskrittspartiet lytter til politiet og sørger for at man får en alkoholpolitikk der man styrer, som gjør at man får mindre vold og kriminalitet enn tilfellet er i dag?

Ulf Leirstein (FrP) [10:57:24]: Jeg konstaterer også at Fremskrittspartiet sitter i byrådet i Oslo takket være – stort sett – god støtte fra Kristelig Folkeparti. Det gleder meg selvfølgelig.

Det er slik at det er ingen selvfølge at alt politiet kommer med, er noe som man automatisk hopper på og sier er en god idé. Det har heller aldri vært vårt poeng når vi støtter politiet i forhold til økte ressurser. Politiet får gjøre sine prioriteringer, og i likhet med mange andre in-

stanser er Oslo-politiet en høringsinstans når man lager alkoholpolitiske retningslinjer i denne byen.

For Fremskrittspartiet er det et utgangspunkt at man må se på de innspillene man får, og så må man se på hva som er en fornuftig politikk ut fra et liberalistisk standpunkt. Vi er helt overbevist om at liberale skjenketider bl.a. sørger for mindre drosjekøer, mindre ansamlinger av mennesker som skal hjem på samme tidspunkt, en bedre flyt i det. Vi tror derfor det blir feil å ha en betydelig innstramning, slik noen representanter i Oslo og Oslo-politiet ønsker. Det er klart at hvis politiets råd skulle følges i alt, kunne man kanskje gå til den ytterlighet å si at hadde man overvåket alle hjem, hadde man kanskje fått ned kriminaliteten, men det er noe med at man faktisk må avveie noe innenfor den politikken man står for.

Per Olaf Lundteigen (Sp) [10:58:39]: Fremskrittspartiets finanspolitiske talsmann har stor frimodighet – skal være venner med alle. Det er ganske vanlig å møte til og med innsatte i fengslene som føler at Fremskrittspartiet er partiet for dem – med strek under. De har penger til mange gode formål. Det som av Fremskrittspartiet nå blir kalt bare en beskjedne justering, er pluss 11 milliarder kr i revidert nasjonalbudsjett. Det er små krav til prioriteringer. En skal ikke gå gjennom nåloyer, men heller leve under parolen tar du den, så tar du den. Det skal brukes mer penger over statsbudsjettet. Ingen overgår Fremskrittspartiet i økte bevilgninger.

Spørsmålet er bruttonasjonalproduktet, relative tall, forholdet mellom privat sektor og offentlig sektor. Mener Fremskrittspartiet at en skal bruke relativt mer over offentlige budsjetter enn det som er Regjeringas politikk?

Ulf Leirstein (FrP) [10:59:39]: Dette er, som vi vet, revidert nasjonalbudsjett, og våre forslag tar høyde for det.

Hvis en ser på vår helhetlige økonomiske politikk, vet også representanten Lundteigen at den legger vi fram i vårt alternative statsbudsjett, som vi fremmer hver høst. Og så får vi om litt mer enn et års tid håpe at da er det ikke et alternativt statsbudsjett vi legger fram, men da er det representanten Lundteigen som legger fram et alternativt statsbudsjett, for vi legger da fram hovedstatsbudsjettet. Men la nå den debatten ligge.

Hvis man ser på våre prioriteringer i en sånn setting, vil man se at Fremskrittspartiet velger å gå inn for betydelige kutt på en rekke områder innenfor mange sektorer for at våre påplussninger og vår prioritering av en styrking av budsjettet skal finansieres på den måten. Det vi bruker mer oljepenger på enn andre partier, er på betydelige skatte- og avgiftslettelser. Vi kuttet vel noe sånt som 22 milliarder kr i skatter og avgifter i vårt forslag for inneværende år. Det er vi meget fornøyde med og meget stolte av, for i en sånn setting, som bl.a. representanten Sanner har vært inne på i replikkordskiftet tidligere i dag, viser det seg, noe som også går fram av SSBs nye rapport, at det gir en dynamisk skatte- og avgiftspolitik som er meget positiv for hele den økonomiske veksten i Norge. Det tar Fremskrittspartiet inn over seg, og vi vil fortsatt føre en politikk i tråd med det.

Marianne Aasen Agdestein (A) [11:00:57]: Representanten Leirstein viste også i dette innlegget at Fremskrittspartiet har en forkjærlighet for asfaltlegging. Det er vel og bra, selv om jeg og flere med meg mener at f.eks. å investere i en god skole er en investering som gir vel så god avkastning som infrastruktur.

Hvis man beveger seg ut i virkeligheten – der hvor folk flest og f.eks. veisjefer flest oppholder seg – opplever man der at man har fått en kraftig økning av prisen på asfaltlegging. De får mye mindre kilometer vei for pengene.

Da stiller jeg følgende spørsmål, som jeg også har stilt til representanten Tybring-Gjedde før, men som jeg ikke var fornøyd med svaret på: Hvor høy skal prisstigningen bli før Fremskrittspartiet mener at det er et kapasitetsproblem i økonomien? – Nå er den 25 pst.

Ulf Leirstein (FrP) [11:01:50]: Jeg skjønner at min utfordring blir å blidgjøre representanten Aasen Agdestein, siden representanten Tybring-Gjedde ikke har klart det tidligere. Jeg kan ikke garantere at mine svar på dette spørsmålet vil være tilfredsstillende for representanten Aasen Agdestein.

La meg bare konstatere at vi faktisk er enige om én ting: Vi er enige om at den økte oljeprisen vi ser nå, betyr færre kilometer vei når det gjelder asfaltlegging, enn det Regjeringen selv antok at man skulle klare å gjennomføre i inneværende år. Man får ikke bygd ut det antall kilometer vei, for Regjeringen legger ikke inn i revidert noen styrking i det hele tatt i forhold til asfaltlegging. Det betyr dårligere utnyttelse og mindre asfaltlegging enn man faktisk antok.

Derfor tar Fremskrittspartiet dette på alvor, og fremmer de helt konkrete forslagene som er nødvendige innenfor det økonomien tåler. Vi har også mulighet til å ha betydelige anbud ute i Europa, hvor vi får inn betydelig økt tilgang på arbeidskraft. Dette vil ikke være noe problem å håndtere. Jeg tror mange av disse veisjefene som omtales som folk flest, hadde vært veldig glade hvis Fremskrittspartiets alternative budsjett på samferdselssektoren hadde blitt vedtatt i dag, kontra de lusne påplussningene som regjeringspartiene har fremmet i sitt reviderte budsjett.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Jan Tore Sanner (H) [11:03:21]: Et drøyt år før stortingsvalget ser vi hvilket spor enkelte ønsker å få valgkampen inn i. SV har åpenbart gitt opp å vinne valget gjennom å profilere egen politikk – nå skal man snakke mer om Høyre og de andre borgerlige partiene, og ifølge partilederen legge bort silkehanskene. Arbeiderpartiet har bestemt seg for å få folk til å tro at valget neste høst blir en folkeavstemning om den norske modellen, verken mer eller mindre. Dette viser mer enn noe at den rød-grønne regjeringen er svekket. Fremfor å oppfylle egne løfter og å løfte frem en visjon for Norge, inviterer Arbeiderpartiet og SV til gjørmebryting. Vi stiller gjerne til en debatt om velferdssamfunnet. Men da må debatten dreie seg om de spørsmålene hvor vi faktisk er uenige, og ikke om de spørsmålene hvor det er bred politisk enighet.

Arbeiderpartiets taktikk er velkjent: Man konstruerer et fiendebilde, og så argumenterer man heftig mot dette. Da jeg satt sammen med Jens Stoltenberg i energi- og miljøkomiteen, husker jeg at han alltid sa: Kan vi ikke droppe kranglingen om ting som vi egentlig er enige om, og heller konsentrere oss om de spørsmålene hvor det er en reell politisk uenighet.

Jeg syntes den gang at det var veldig godt sagt, og jeg synes fortsatt det er en god leveregel i politikken. Det er nemlig ingen politisk uenighet om at vi skal ha allmenne trygdeordninger, og at det offentlige skal sikre en god eldreomsorg, moderne sykehus, gode skoler og trygge barnehager. Dette understrekes også i boken «Hamskifte?», utgitt av Fafo, hvor forfatterne skriver:

«Ulike regjeringer har nærmest tatt del i et kappløp om å bygge ut den offentlige velferden og bekjempe fattigdom og ulikhet.»

Det betyr ikke at utfordringene er løst, og at enigheten er total. Bare for å nevne noe: Vi ser at fattigdommen øker under den rød-grønne regjeringen, at et stort antall unge avbryter utdannelsen før de har fullført videregående skole, og at det fortsatt er over 700 000 mennesker i arbeidsfør alder som står utenfor arbeidsmarkedet. La oss diskutere hvordan vi kan gi folk en ny sjanse, og hvordan vi kan skape et samfunn med muligheter for alle. Jeg tror ikke noen partier har den ene og fulle fasit på disse spørsmålene, men Høyre har en rekke forslag som fortjener å bli debattert og ikke nedstemt nærmest på autopilot av det rød-grønne flertallet.

På noen områder ser vi at høyre- og venstresiden peker i forskjellig retning i velferdsdebatten. Jeg vil peke på fire konkrete områder:

For det første: Vi mener at velferd er mer enn offentlig finansierte ordninger. Det handler om å kunne leve av egen inntekt, og at det må være rom for det personlige ansvar. Det handler om å bygge oppunder de mange små og store fellesskap i det sivile samfunn som gir livet innhold og mening.

For det andre: Selv om vi er enige om at det offentlige har et sentralt ansvar i forhold til å finansiere og kvalitetssikre tjenestetilbudet, har vi åpenbart et helt forskjellig ståsted når det gjelder hvem som kan utføre tjenestene. For oss er det viktigere at bestemor får et godt velferds- og omsorgstilbud, enn at det er offentlig utført. For oss er det viktigere at folk får rask helsehjelp enn at det nødvendigvis er utført ved et offentlig sykehus. Mangfold i tjenestetilbudet har i seg selv en verdi fordi det skaper en dynamisk utvikling av tjenestene. Der Arbeiderpartiet velger offentlige løsninger fordi de er offentlige, vil Høyre invitere til et samspill mellom private, frivillige og det offentlige.

For det tredje: En videre utvikling av velferdssamfunnet handler også om valgfrihet. Dette er et verdispørsmål fordi det handler om personlig ansvar og hvor makten skal ligge – om den skal ligge i byråkratiske organer eller hos den enkelte. Jeg tror også at valgfrihet vil bidra til å styrke kvaliteten på tjenestetilbudet, fordi institusjonene da må tilpasse seg brukernes behov; det er ikke vi som brukere som må tilpasse oss institusjonenes tilbud.

For det fjerde: Skal velferden sikres, må også verdie-

ne skapes. Verdiskapingen er selve fundamentet for velferdssamfunnet. Norge trenger en fornyet og fremtidsrettet næringspolitikk som legger vekt på et lavere skatte- og avgiftsnivå, økt satsing på infrastruktur og et betydelig løft for kunnskap og forskning. De siste årene har moderniseringen av offentlig sektor stoppet opp, dels fordi Regjeringen lider av en allergi mot private løsninger og Offentlig Privat Samarbeid, men også fordi Regjeringens hovedsponsor motsetter seg omstilling. I en nylig fremlagt rapport konkluderer to BI-forskere med at omstilling av en rekke statlige forvaltningsorganer til selvstendige virksomheter har vært vellykket og gitt både billigere og bedre tjenester. Det forteller oss at modernisering av offentlig sektor er et sentralt tiltak for å styrke velferden i Norge, fordi vi frigjør hender til omsorg, og fordi vi får både billigere og bedre tjenester.

Hva har så dette med revidert nasjonalbudsjett å gjøre?

Jo, ganske enkelt: Hvis det hadde vært riktig, som Arbeiderpartiet hevder, at Høyre nærmest vil demontere velferdssamfunnet, måtte man jo sett sporene av dette i Høyres alternative budsjetter. Når jeg løfter frem fattigdomsbekjempelse, frafallet fra videregående skole og viktigheten av å hjelpe flere tilbake til arbeidslivet som sentrale utfordringer, må det selvsagt også gjenspeiles i våre alternative budsjetter.

Når jeg peker på personlig ansvar, mangfold, valgfrihet og verdiskaping som konfliktområder i velferdsdebatten, må selvsagt også våre konkrete løsninger gjenspeile dette.

Hva foreslår så Høyre i sitt alternative budsjett?

- Vi foreslår over 700 mill. kr til sykehusene i Nord-, Midt- og Vest-Norge, for å sikre et likeverdig behandlingstilbud i Helse-Norge.
- Vi foreslår mer enn 200 mill. kr mer enn Regjeringen til fattigdomsbekjempelse, for å styrke bostøtteordningen, sikre en gradert barnehagepris og økt rusbehandling.
- Vi foreslår innføring av et bunnfradrag i dokumentavgiften for å gjøre inngangsbilletten for unge på boligmarkedet betydelig lettere.

Disse forslagene bidrar til å styrke, ikke å svekke, velferden.

Høyre foreslår tiltak for å styrke rekrutteringen av lærere, bedre skoleledelse og seniortiltak for lærere. Vi foreslår økte bevilgninger til leksehjelp, sommerskole og økte tiltak for å styrke basiskompetansen hos voksne. Og vi foreslår mer penger til høyere utdanning og forskning. Å styrke skolen er den beste investeringen i morgendagens velferd, og er i praksis det viktigste sosialpolitiske tiltaket fordi utdanning er nøkkelen til jobb og å kunne leve et selvstendig liv.

Høyre foreslår å øke bevilgningene til samferdsel med nesten 600 mill. kr., noe for å kompensere for økte bensin- og dieselpriiser, men det meste av økningene går til investeringer i vei og jernbane. God infrastruktur er en viktig forutsetning for en fremtidsrettet næringspolitikk. Derfor har dette høy prioritet hos Høyre.

Høyre fortar reelle omprioriteringer i budsjettet, samtidig som vi bruker i overkant av 1 milliard kr mindre av pengene fra Pensjonsfondet, enn Regjeringen. Det er fort-

satt stor mangel på arbeidskraft, det er en sterk kostnadsvekst, og det er fortsatt en fare for enda flere renteøkninger.

Høyre mener at vi bør bruke finans- og strukturpolitikken mer aktivt for å dempe presset på renten. Derfor bruker vi mindre oljepenger, men enda viktigere er det at vi fremmer hele 32 konkrete tiltak for å øke arbeidstilbudet. Jeg er nemlig enig med finansministeren når hun sier at Norge ikke mangler penger, men hender. Da må man jo, i motsetningen til Regjeringen, fremme konkrete forslag til hvordan vi kan øke arbeidstilbudet. Det gjør Høyre i sitt alternative budsjett, bl.a. ved at vi gjør det mulig for 68- og 69-åringene å jobbe uten å få fratrukket i trygden. Vi foreslår også en betydelig bedret spareordning, både for BSU og for pensjonssparing.

Det er all mulig grunn til å glede seg over at det er gode tider i norsk økonomi, men skal de gode tidene vare, er det ikke tilstrekkelig med en ny statsrådskarusell, da er det behov for en ny politikk.

Jeg benytter anledningen til å ta opp de forslagene Høyre fremmer alene eller sammen med andre partier.

Presidenten: Representanten Jan Tore Sanner har tatt opp de forslagene han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Alf E. Jakobsen (A) [11:13:49]: Høyre anklager Regjeringen til det kjedsommelige for å drive en for ekspansiv finanspolitikk, og dermed øker renten. I Høyres alternative statsbudsjett for 2008 foreslår de, som representanten refererte til, en innstramming på 1 mill. kr.

Mitt spørsmål til finanspolitisk talsmann og Høyres nestleder er: Mener Høyre at dette er tilstrekkelig for å hindre slike renteøkninger som vi har sett i det siste? Blir ikke denne kritikken litt hul og – slik jeg ser det – litt kraftløs, når ikke Høyre går kraftigere til verks?

Jan Tore Sanner (H) [11:14:32]: Jeg er litt overrasket over at Arbeiderpartiet og regjeringspartiene ikke viser større forståelse for hvilke problemer den sterke renteøkningen innebærer for unge mennesker med store lån. Vi ser nå en ganske dramatisk omfordeling fra unge mennesker med dårlig råd og store lån til veletablerte mennesker med mye penger på bok. Derfor er renteøkninger noe av det mest usosiale vi kan oppleve. Jeg har tidligere uttalt, og det står jeg ved, at det er veldig mange grunner til at renten har vært på vei oppover. Men det at vi har fått ekspansive budsjetter, at Regjeringen gjør lite eller intet for å øke arbeidstilbudet, og at man heller gjør det mindre gunstig å spare, bidrar til å presse renten oppover. Og så er jeg enig i, slik representanten sa, at hadde Høyre strammet inn med bare 1 mill. kr, hadde det vært for puslete. Vi sparer nå inn over 1 milliard kr på halvårsbasis, men det er ikke det viktigste. Det viktigste vi gjør for å dempe presset på renten, er at vi har en tiltakspakke med 32 tiltak for å øke arbeidstilbudet. Det ville bidratt til at vi ville hatt flere hender som kunne håndtere den større pengemengden.

Magnar Lund Bergo (SV) [11:15:48]: Representanten Sanner sa i sitt innlegg at han delte finansministerens

vurdering, at det ikke er flere penger vi trenger, men flere hender. Han la videre vekt på at det var viktig, også for Høyre, å bekjempe fattigdom. Da regner jeg med at representanten Sanner også er vel tilfreds med at vi, etter at denne regjeringen overtok, nå er i en situasjon der vi de siste tre år har fått 200 000 flere i arbeid, og at arbeidsligheten er halvert. Dette er både flere hender i arbeid og god fattigdomsbekjempelse.

Allikevel er det 40 000 arbeidsløse i Norge. Høyre foreslår i budsjettet å kutte 3 000 ordinære tiltaksplasser. De har kompenserende tiltak for 1 000 av disse, men 2 000 arbeidssøkende ville med Høyres opplegg måtte klare seg uten tiltak. De kutter også 160 mill. kr til dette.

Hvordan har Høyre tenkt at disse 2 000 personene skal komme i arbeid? Eller mener Høyre at det ikke er behov for dem i norsk arbeidsliv? Er dette et av Høyres bidrag til fattigdomsbekjempelse i Norge?

Jan Tore Sanner (H) [11:16:57]: Jeg er ikke tilfreds med at 200 000 har kommet inn på arbeidsmarkedet, men jeg mener det er gledelig. Jeg mener det er gledelig at vi har fått flere inn på arbeidsmarkedet, og at arbeidsligheten er lav. Det mener jeg vi skal glede oss over, fra høyresiden til venstresiden.

Det er helt riktig at vi har redusert noe på de ordinære arbeidsmarkedstiltakene. Det er arbeidsmarkedstiltak som er rettet mot ordinær arbeidskraft. Vi ser ikke det samme behovet, i den arbeidsmarkedssituasjonen som man er i nå, for å ha et veldig høyt nivå på ordinære arbeidsmarkedstiltak. Det registrerer jeg at også Regjeringen er enig i.

Det vi derimot gjør, er at vi øker antall arbeidsmarkedstiltak overfor dem som har de store problemene på arbeidsmarkedet. Det er de som er på attføring, og det er de som trenger mer arbeidstrening. Der øker vi tiltakene, og vi har særskilte tiltak rettet mot dem som har de største problemene. Derfor introduserer vi også grønn omsorg og en del tiltak rettet mot bl.a. tidligere rusmiddelmissbrukere.

Per Olaf Lundteigen (Sp) [11:18:20]: Nok en gang prøver en å skape inntrykk av at Høyre er garantisten for velferdssamfunnet, at Høyre er garantisten for at en skal få bedre velferd finansiert over statsbudsjettet. Samtidig sier Høyre at Regjeringas reviderte nasjonalbudsjett er for ekspansivt, at Regjeringa bruker for mye penger. For å få denne motsetningen til å gå sammen tyr Høyre til triks som ikke er mulig å praktisere. En av de viktige finansieringene i dette reviderte nasjonalbudsjettet er en reduksjon på 592,3 mill. kr til gjennomføring av jordbruksavtalen 2008, hvor pengene allerede er utbetalt til yrkesutøverne. Stikken!

Kommentaren min er: Kjernen i Høyres visjon er å overføre flere deler av samfunnslivet til det private marked, enten det gjelder eierskap til kraftverk eller eldreomsorgen. Jeg synes nå stadig flere bør merke seg at Høyres hovedpoeng er overføring av oppgavene til private, uten at de engang har fokusert på den monopoliseringa som skjer i privat sektor, som gjør at privat sektor får fortjenester som

er helt urimelig høye, uavhengig av et offentlig korrektiv som sikrer konkurransen.

Jan Tore Sanner (H) [11:19:37]: La meg først takke representanten Lundteigen for at han har valgt å stå sammen med de borgerlige partiene når det gjelder Trillemarka. Jeg synes det er svært gledelig at Lundteigen på vegne av Senterpartiet har gått sammen med borgerligheten for å sikre grunneiernes og kommunenes interesser.

Når det gjelder representantens øvrige innlegg, mener jeg at det offentlige ikke bare skal være en garanti eller et korrektiv. Vi mener faktisk at det offentlige har et helt sentralt og avgjørende ansvar for å finansiere og kvalitetssikre velferdstilbud. Men Høyre lider ikke av den samme allergi som de rød-grønne partiene når det gjelder private løsninger og private alternativer. Vi ønsker et samspill, samspill mellom det offentlige og private og frivillige organisasjoner. Det er ikke slik at Høyre går i grøfta og roper privat, der Arbeiderpartiet går i grøfta og roper offentlig. Vi ønsker samspill mellom det offentlige og private og frivillige organisasjoner. Det tror vi vil gi bedre og flere tjenester til befolkningen.

Torgeir Micaelsen (A) [11:20:52]: Jan Tore Sanner brukte deler av innlegget sitt til å advare mot det han kaller politisk gjørmebading mellom partiene her på Stortinget. I løpet av mine år her på Stortinget og gjennom siste valgkamp har jeg lært at da skal man lytte veldig nøye, fordi Høyre vet veldig godt hva de prater om når de advarer mot noe.

Høyre er det partiet som brukte store deler av valgkampen i 2005 til å advare mot sosialistene, den røde fare. Hvis ikke det kalles politisk gjørmebading, vet ikke jeg! Og Høyre har fortsatt inn i denne perioden, hvor partiet har lært av Fremskrittspartiet, hvor man spiller på misnøye, og hvor man til de grader er med på å svartmale situasjonen. Riktignok synes jeg Sanner retter opp noe av inntrykket gjennom deler av sitt innlegg her. Men hvis vi skal snakke om de reelle, politiske forskjellene, har vi jo til de grader fått demonstrert det her denne våren fra de to partiene som kanskje er framtidige samarbeidspartnere – Høyre og Fremskrittspartiet. Jeg vil spørre: Hvordan vil Jan Tore Sanner karakterisere Fremskrittspartiets økonomiske politikk – som de skal føre i regjering sammen?

Jan Tore Sanner (H) [11:21:58]: Representanten Micaelsen startet med å hevde at Høyre drev med svartmaling og politisk gjørmebading, bl.a. fordi vi hadde kalt noen av de herværende partier for sosialister. Jeg trodde at det var en hedersbetegnelse for dem som faktisk har gått inn i sosialistiske partier. Jeg ville ikke oppfatte det som nedsettende hvis representanten Micaelsen kalte meg for en liberal, konservativ stortingsrepresentant fra Høyre. Tvert imot ville jeg føle meg ganske stolt!

Når det gjelder å karakterisere Fremskrittspartiets økonomiske politikk, har jeg faktisk ikke noe behov for å gjøre det. Jeg synes den taler for seg! Vi har gjennom fire år i regjering kommet frem til gode budsjettforlik med Frem-

skrittspartiet. Innenfor ansvarlige rammer har vi funnet løsninger som både Høyre, Venstre, Kristelig Folkeparti og Fremskrittspartiet har vært godt fornøyd med. Vi sikret faktisk en god utvikling i Norge i de fire årene vi regjerte, og vi hadde et godt samarbeid med Fremskrittspartiet, også når det gjelder den økonomiske politikken.

Alf Ivar Samuelsen (Sp) [11:23:20]: Representanten Sanner var innom den offentlige velferd og ser gjerne at private tjenester kan skje i et samspill med et offentlig tilbud. Jeg stiller spørsmålet: Forutsetter ikke det at det faktisk er et privat tjenestetilbud? Ser Sanner for seg at dette kan skje over hele landet? Dialekten min røper at jeg er fra Nordland, og jeg vil minne om geografisk størrelse. Vestfold fylke er f.eks. mindre enn Rana kommune i utstrekning. Vil det private tjenestetilbudet være til stede der?

Sanner var også innom dette med modernisering av offentlig sektor. Jeg var over 30 år i offentlig sektor og har sett en kontinuerlig moderniseringsprosess, men det er mange av dem som har vært utsatt for en intens reformiver som har kommet med et hjertesukk overfor meg, og de sier: La oss bli ferdig med én reform først, og se effekten av den, før vi får den neste! Har Sanner sans for en slik argumentasjon?

Jan Tore Sanner (H) [11:24:41]: Når det gjelder Regjeringens allergi mot private løsninger, så ser vi det særlig innenfor barnevern, vi ser det innenfor rusomsorg, og vi ser det innenfor rehabilitering.

Jeg har besøkt barnevernsinstitusjoner, rehabiliteringsinstitusjoner og rusomsorgsinstitusjoner i hele landet, også i Nord-Norge. Jeg har møtt mange av dem som har jobbet, og fortsatt jobber, i disse institusjonene, som er dypt ulykkelige fordi de brenner for å gi barn og tidligere rusmisbrukere et godt tilbud. Men nå skvises de ut, fordi vi har en regjering som gir et klart styringssignal om at man skal prioritere offentlig tjenesteproduksjon, og at man skal bygge ned det private. Det har vært ropt varsku fra talerstolen her fra en vararepresentant fra Sosialistisk Venstreparti, som fortalte hvor ulykkelig han var over hvilken skjebne mange av de private barnevernsinstitusjonene lider.

Når Regjeringen går på autopilot med sine røde, ideologiske briller, og ikke ønsker et samspill og et samarbeid mellom det offentlige og de private og de frivillige organisasjoner, rammer det de svakeste i vårt land.

Presidenten: Replikskordskiftet er omme.

Heikki Holmås (SV) [11:26:12]: Denne våren er historien om et Norge som blir mer rettferdig, og et Norge som tar de første viktige skritt for å bidra til å redde klimaet på kloden.

Norge blir mer rettferdig. Det skulle bare ett år med rød-grønn regjering til før forskjellene mellom de med høye og de med lave inntekter ble mindre. Etter fire år med Erna Solberg, Dagfinn Høybråten og Lars Sponheim, godt støttet av Siv Jensen, etter fire år med økte forskjeller og målrettede skatteletter til de aller rikeste begynte for-

skjellene å bli mindre i 2006 – vår rød-grønne regjering's første år.

I vår fikk vi bevisene fra Statistisk sentralbyrå. Siden den gang har vi tatt viktige grep. Antallet fattige, folk som sakker akterut i forhold til andre i samfunnet, har blitt redusert fra 2006 til i dag.

Vi har fått arbeidsløsheten ned. Vi har 1,5 pst. registrerte helt arbeidsløse. Det er 36 944 som er helt arbeidsløse, og vi har 32 857 ledige stillinger. Den matchen er det få andre land i verden som har. Det å få folk i jobb er den beste måten å redusere fattigdom på. Arbeidsløshet er sløsing med samfunnets ressurser og dårlig for de menneskene som rammes. Vi bidrar til å få ned arbeidsløsheten – i motsetning til Høyre, Venstre og Fremskrittspartiet som kutter i arbeidsmarkedstiltakene, og som prioriterer skattelette framfor å hjelpe folk.

Vi har fått de laveste trygdene opp. I et spleiselag mellom staten og pensjonistene har vi fått til et lavtlønnsoppgjør for alle trygdede, der alle får bedre trygd, men der alle har bidratt til å gi et løft til dem som har dårligst råd – et minstepensjonsløft på opptil 136 000 kr i år og opptil 142 500 kr til neste år, pluss det som blir av lønnsstigning. Det er et skikkelig løft, som bidrar til at noen av dem som har dårligst råd, kommer seg ut av fattigdom.

Vi innfører kvalifiseringsprogram i kommune etter kommune i år, slik at alle som er i et løp der de kvalifiserer seg til jobb, også får bedre råd.

Vi har fått til et skikkelig løft i sosialhjelpssatsene – det gjorde vi i fjor. Den forrige regjering, støttet av Fremskrittspartiet, justerte kun i noen av årene opp sosialhjelpssatsene. Vi har justert dem i takt med prisstigningen hvert eneste år, og vi tok det løftet i 2007. Den linjen vil vi fortsette i tiden som kommer.

Høyresiden er ikke til å stole på. Venstre og Høyre vil øke kostnadene for barn i barnehager. Dette rammer dem med dårligst råd og gjør at det blir dyrere for småbarnsfamilier. Vi fryser prisen på barnehageplasser og bygger plasser som aldri før – 36 000 bygget vi de to siste årene.

Vi satser videre målrettet på at barn som ikke mestrer skolen, og som ikke klarer å knekke lesekode de første årene, skal få flere timer fra i år, og flere lærere i klassen fra neste år, i de første fire skoleårene. Her svikter Venstre, som kutter i timene vi vil innføre.

Det holder ikke bare å gi et løft til de fattige. Vi må utjevne forskjeller. Det har vi skjønt, og det er det professor Kristian Andenæs sier: De som er svakest, er de som har klare behov for rettigheter. Derfor er universelle ordninger i et fordelings- og solidaritetssamfunn det som må til.

Denne våren er også historien om et Norge som tar de første viktige skritt for å bidra til å redde klimaet på kloden.

Vi har inngått et klimaforlik som vi er glade for at vi fikk til, og vi har satt klimamål som virker ambisiøse nå, men som antakeligvis må revideres etter hvert som klimatrusselen blir mer og mer alvorlig. Vi har tre hovedoppgaver: Vi må slippe ut mindre CO₂ fra oljeproduksjonen, vi må slippe ut mindre CO₂ fra industrien, og vi må slippe ut mindre CO₂ når vi reiser. Derfor elektrifiserer vi plattformer, og vi øker investeringsstøtten til hvert en-

kelt vindkraftprosjekt, slik at vi kan få utlyst nye prosjekter. Vi øker klimaforskningen med 70 mill. kr, vi styrker høyskolers og universiteters økonomi, der engasjementet for å gjøre noe med klimaendringene er på det aller største nå. Vi øker satsingen på jernbanen, og setter fullt trykk på å ruste opp Oslostunnelen, som skaper så mye trøbbel for alle pendlerne på hele Østlandet og for godstrafikken over hele landet. Og så gir vi mer penger til både ferger og kollektivtrafikk for å bøte på de økte kostnadene.

Høy bensin- og dieselpriis er viktig for å redusere utslippene. Enten den økte prisen kommer som følge av at kinesere og indere har lyst til å kjøre like mye bil som oss, samtidig som oljeproduksjonen flater ut, eller som følge av at vi øker forurensningsavgiftene. Derfor er det altså slik at vi ikke kan ha en politisk debatt der folk ikke er villige til å stå opp og ta de nødvendige grepene som skal til for å redde klimaet på kloden.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Christian Tybring-Gjedde (FrP) [11:31:32]: Det var mange ting jeg kunne tatt tak i her, men jeg skal komme tilbake til det i mitt innlegg litt senere i dag.

I revidert varsler Regjeringen at asyltilstrømmningen til Norge vil øke fra 5 500 til 10 500 – nær en dobling. Dette opplever vi i Norge, til tross for at våre naboland opplever den motsatte trenden. Samtidig varsles det om at kommuner vil bli tvunget til å opprette asylmottak mot politiske ønsker i de respektive kommunene, og jeg antar at ikke alle disse 5 000 nye asylantene eventuelt skal bo i statsråd Hanssens teltleir.

Hvordan forklarer representanten Holmås at akkurat Norge, akkurat i disse tider, opplever denne økte asyltilstrømmningen, når våre naboland opplever det motsatte? Hvilke signaler er det de da eventuelt har fått? Mener representanten det er riktig at kommunene skal bli tvunget, mot politisk flertall i kommunene, til å opprette asylmottak?

Heikki Holmås (SV) [11:32:27] [11: 32:32]: Jeg vet ikke om Christian Tybring-Gjedde har fått med seg at det er flyktingenes dag i verden i dag? – Nei, det har han ikke. Det er altså slik at antallet flyktninger på kloden øker, antall flyktninger går opp, rett og slett av én enkelt grunn, og det er at en del av de konfliktene som finnes i verden i dag, blir rære og hardere. Det gjør at flere mennesker drives på flukt. Det er klart at hvis en ikke tenker på hva som er den reelle situasjonen i verden i dag når en vurderer hvor mange flyktninger Norge bør ta imot, ender man fort opp med en type kalkulator- og regnestykkeprinsipp som utelukkende sier: Her kommer det flere flyktninger, så her må det være noe galt. Det er altså slik at det er noe galt med verden på en del områder. Jeg er stolt over at vi i Norge fører en anstendig flyktning- og asylpolitikk, og har gjort det mer nå enn man gjorde under den forrige regjeringen, som hadde innstramming som sitt eneste formål og tanke, godt støttet av Fremskrittspartiet. Det å ta vare på mennesker som er på flukt fra kriger i verden, der vi også har soldater

selv, er ekstremt viktig for solidaritet og for menneskeverd.

Eirin Faldet hadde her overtatt presidentplassen.

Svein Flåtten (H) [11:33:51]: Det blir mer rettferdighet, sier representanten Holmås. Jeg tror neppe de fattige som hørte at det bare var politisk vilje og et pennestrøk som skulle til, opplever det. Fattigdommen eksisterer i beste velgående. Høyre har foreslått en rekke tiltak mot fattigdom i sitt alternative budsjett, opp til 200 mill. kr. Nå hørte vi komiteens leder si nokså nedlatende om opposisjonens forslag at de var omkamper.

Jeg har et konkret, nærliggende spørsmål til representanten Holmås, og det gjelder det som ligger nedi gaten her. En samlet opposisjon har funnet plass til 500 000 kr til Fattighuset, som en regulering av et årsbudsjett på 700 milliarder kr. Mener også representanten Holmås, i likhet med representanten Sandal, at dette nærmest er en utidig omkamp fra opposisjonens side, eller har han andre tanker om det tiltaket?

Heikki Holmås (SV) [11:34:52]: Jeg synes det er flott at vi får fram forslag som går ut på å støtte de fattiges organisasjoner. Jeg synes jo det er rimelig å si at der har faktisk Regjeringen gjort en ordentlig jobb. Etter at vi overtok fra den forrige regjeringen, som jeg mener gjorde altfor lite for fattigdom og i stedet brukte pengene til skattelette for de aller rikeste, har vi altså sørget for å gi 10 mill. kr. til de fattiges organisasjoner målrettet inn mot å sørge for å få fram kritiske røster og gode forslag. Vi må gjøre en god jobb for å sørge for å bekjempe fattigdom og få til sosial utjevning. Disse organisasjonene er helt avgjørende for å få til det.

Vi kommer til å fortsette med fattigdomsbekjempelse i årene som kommer, men jeg mener altså at Høyre, som kutter i arbeidsmarkedstiltakene, ikke har sitt på det tørre når de angriper oss. Jeg mener altså at når vi får til et kjempeflott trygdeoppgjør i samarbeid med alle de organisasjonene som er med på å ta det solidaritetsløftet, for å løfte de folkene som har de laveste trygdene, viser vi veldig klart at her gjør vi ting som monner i den store sammenhengen.

Hans Olav Syversen (KrF) [11:36:07]: Da budsjettet ble framlagt, var representanten Holmås veldig skarp i kritikken mot egen regjering på ett punkt, nemlig bostøtteordningen. Han var faktisk så skarp at han rettet knallhard kritikk mot Senterpartiet, som han mente stod i veien for en satsing på dette.

Så har vi hørt tidligere i dag at man nå har tatt de nødvendige justeringer og revideringer fra flertallspartiens side. Jeg har ikke sett at det har kommet noe som helst når det gjelder bostøtteordningen, som er pekt på som et av de viktigste virkemidlene for å ha målrettede tiltak mot de fattige, som representanten Holmås var innom i sitt innlegg.

Mitt spørsmål er: Har Senterpartiet nok en gang knekt

representanten Holmås og SV i forsøket på å få gjort noe med bostøtteordningen?

Heikki Holmås (SV) [11:37:04]: Bostøtteordningen er en kjempeviktig ordning, der det i dag er en del ulemper og trøbbel på grunn av at hvis man er trygdet, har man muligheten til å få bostøtte, men hvis man har arbeidsinntekt som er like lav, får man det ikke. Derfor har Regjeringen nå en gjennomgang av bostøtteordningen, og vi ser på det. Vi vil komme tilbake med en vurdering av bostøtteordningen i forbindelse med de ordinære budsjettbehandlingene, altså i budsjettet til høsten. Vi får ta en ordentlig diskusjon da, og så får vi se om Hans Olav Syversen er fornøyd med den jobben vi gjør der, eller om han ikke er det.

Magnhild Meltveit Kleppa, som kommunalminister, har vært klokkeklar på at når det gjelder boligpolitikken, både bostøtteordningen og utleieboliger, er det grep som må tas, og hun har satt det som sin prioritet nr. én på dagsordenen. Så får vi se.

Lars Sponheim (V) [11:38:09]: Ja, vi får se.

Mens representanten Holmås har stått på talerstolen, skytes det seismikk utenfor Lofoten og Vesterålen, basert på bevilgninger fremmet av denne regjering og SVs partileder som finansminister. Etter at denne seismikkundersøkelsen er kommet i gang, har det kommet opp mye mer informasjon om usikkerheten om konsekvensene. Fiskerne – som har fisket der i generasjoner – er jaget på land, for å skape ro for denne olje- og gassaktiviteten.

Venstre fremmer forslag, selvsagt om å kutte pengene til dette, men kanskje viktigere er et forslag som kommer til behandling senere i dag om at man med øyeblikkelig virkning stanser seismikkskyting inntil konsekvensene for fisk og fiskerier og framtiden er utredet.

Vil SV støtte det forslaget når det kommer til votering i ettermiddag?

Heikki Holmås (SV) [11:38:59]: Det kommer vi ikke til å gjøre. Denne saken har jo vært behandlet av Regjeringen som den rette instans på de forskjellige nivåer i vurderingen av dette.

Men jeg tror Lars Sponheim vet godt – og han kan være ganske trygg på det – at når det gjelder oljeutvinning og oljeboring utenfor Lofoten, kommer vi til å være knallharde på å sørge for at vi får stoppet det, og vi vil sørge for å videreføre det moratoriet som vi har fått til i forhold til vernesonene utenfor både Lofoten og Vesterålen.

I forlengelsen av denne debatten som har vært om seismikkskyting, er det gledelig å oppleve at flertallet av befolkningen i hele landet – ikke minst flertallet i Nord-Norge – støtter opp om det standpunktet som både SV og Venstre har stått sammen om, nemlig at vi ikke skal ha noen oljeboring utenfor Lofoten og Vesterålen. Her vet vi at det kommer nye runder etter valget neste år. Her skal vi stå skulder ved skulder for å sørge for at dette blir politikken videre også.

Gjermund Hagesæter (FrP) [11:40:24]: Retorikken til representanten Holmås er jo ganske lett å kjenne att.

Ein av dei budskapane han kjem med, er at no må vi ta dei rike – koste kva det koste vil. Det er mykje som tyder på at desse kostnadene ved å ha SV i regjering no er i ferd med å kome til syne.

Onsdag – i forgårs – kom den triste meldinga om at reiarlaget Wilh. Wilhelmsen er i ferd med å flagge ut. Det betyr altså at maritim kompetanse som er bygd opp gjennom generasjonar, er i ferd med å forsvinne ut av Noreg. BW Gass har også meldt at dei er i ferd med å flagge ut, og dei grunngir det med at det er manglande føreseielegheit i skattepolitikken som gjer at det er umogleg å bli verande i Noreg.

Mitt spørsmål blir: Ser representanten Holmås at dette er uheldig, at dette kan gi negative ringverknader, eller synest representanten Holmås at det berre er greitt, fint og flott å bli kvitt desse rike reiarane?

Heikki Holmås (SV) [11:41:27]: Det finnes vel noen standpunkter mellom de to ytterpunktene som representanten Hagesæter her trakk opp. Jeg tror ikke at dette kommer til å få negative ringvirkninger. Jeg tror at norsk verftsindustri og norske teknologimiljøer, hvis de er de beste, kommer til å være i stand til å levere varene. Vi ser også hvordan en god del redere som har rederiene sine registrert i andre deler av verden, faktisk bestiller tjenester av norsk verftsindustri og norsk leverandørindustri. Så jeg tror ikke at det er noen grunn til å bekymre seg, selv om noen av disse rederiene flagger ut.

Så er det viktig å si en ting, og det er at det bare er noen av fartøyene de flagger ut. De beholder jo alle de gamle. Det er de nye fartøyene de flagger ut. Og den usikkerheten rundt det norske skattesystemet som det blir påstått at vi har, har jeg sagt at jeg ikke tror på. Vi har nå innført et nullskatteregime. Da er det slik at dersom man endrer det skatteregimet, så har disse rederiene all verdens muligheter til å flytte ut. Men de har gjort som de har gjort, og jeg antar at ikke Fremskrittspartiet har tenkt å styre dem heller.

Presidenten: Replikordskiftet er dermed omme.

Hans Olav Syversen (KrF) [11:42:52]: Det er vel lov å kunne fastslå at det går relativt trått for den rød-grønne regjeringen, og det til tross for at den har kraftig drahjelp fra en sterk økonomi, som vi også ser når revisjonen av budsjettet kommer.

Til sammen 3,8 milliarder kr ekstra har Regjeringen til disposisjon gjennom økt skatteinngang og økte anslag på utbytteinntekten. Så ved samlet revidering av 2008-budsjettet har man 10,6 milliarder kr ekstra til disposisjon på grunn av de samme forholdene, samt reduserte anslag på utgifter i folketrygden.

Så er spørsmålet: Hva gjør man med denne unike handlefriheten? Det som vel overrasket Kristelig Folkeparti mest da revideringen av budsjettet ble framlagt, var at det var tilnærmet null satsing på fattigdom. Når man tenker etter hva denne regjeringen har hatt av økte skatteinntekter fra 2005, snart 150 milliarder kr, og relativt sett hvor lite som har gått til økt innsats mot fattigdom, så er det for meg og for Kristelig Folkeparti et stort paradoks.

Når man i tillegg velger å betale noe av det miljøansvaret vi selv har, ved å ta penger fra bistandsbudsjettet, blir paradokset ikke noe mindre. Vi kan ikke akseptere at 175 mill. kr av regnskogsatsingen skal dekkes ved kutt i bistanden til verdens fattige. En slik satsing må komme i tillegg, ikke til erstatning for bistanden. Derfor foreslår vi også en revisjon av dette i revidert budsjett.

Når det gjelder tiltak mot fattigdom, var representanten Holmås inne på noe som kanskje er betegnende for Regjeringen. Vi får se, sa han i replikk til meg om bostøtteordningen. Ja, vi får se. Det vi vet, er at det er fullt mulig å gjøre noe ved revisjonen av budsjettet uten å ta de store gjennomgangene, som det ble refererte til, bl.a. gjelder det hvilke krav Husbanken setter til hvem som faktisk kan få støtte gjennom de ordningene Husbanken disponerer.

Det er også andre tiltak innenfor fattigdomsområdet som vi bør gjøre noe med, og som Regjeringen ikke gjør noe med. Det er fortsatt mange som står i kø for å få yrkesrettet hjelp og bistand. På tross av dette øker ikke antallet som Regjeringen legger inn i budsjettet, nevneverdig. Det burde vi gjøre noe med.

Og så til noe som virkelig ligger meg på hjertet, og som jeg vet at det er mange i regjeringspartiene som stusser over. Det er hvordan man kan sitte stille og se på at mange institusjoner som behandler rusmisbrukere, går dukken. Det er det som skjer i foretak etter foretak, som Regjeringen tross alt har et overordnet ansvar for å gjøre noe med. Det er et paradoks for meg at man sitter stille i Regjeringen og ser på at det f.eks. i Helse Sør-Øst legges ned så mange institusjonsplasser at det går direkte ut over dem som ønsker, men ikke får, behandling. I Helse Sør-Øst er situasjonen nå at for å komme inn til akuttbehandling, er ventetiden på over fem uker. Da kan man spørre seg hva som er igjen av akuttbehandlingen. Når det gjelder dem som ønsker rehabilitering over lengre tid, er ventetiden nå på over fem måneder. Det er klart at motivasjonen hos dem som ønsker og trenger hjelp og bistand, ikke har en tålegrense som svarer til en slik ventetid. Jeg skulle virkelig ønske at Regjeringen tok et grep, ikke fordi vi i Kristelig Folkeparti eller andre mener det, men fordi de som er avhengige av denne hjelpen, trenger det.

Vi skulle også gjerne sett at man hadde lagt inn midler til å gjøre noe for dem som faktisk betaler mest for barnehageplasser. Ifølge Statistisk sentralbyrå er det de som har dårligst råd, som har fått høyest økning i barnehagesatsene – 25 pst. på to år. Likevel legger ikke Regjeringen inn noe til inntektsgradering av barnehagesatsene. Altså kunne man gjort noe for relativt få kroner, som ville løftet dem som trenger det mest. Jeg tror også at akkurat på dette området er det mange langt inni regjeringspartiene som er enige i at vi kunne lagt inn de 15 mill. kr som kunne bidratt i så måte.

I det hele tatt bekymrer det meg hvordan de frivillige organisasjonene opplever et regime i kraft av det man kan kalle foretaksmodellen, som blir et større og større problem. Når Frelsesarmeen i skriv til næringskomiteen, som har behandlet et forslag om anbud for frivillige organisasjoner og rusomsorg, sier at de er i tvil om ideelle orga-

nisasjoner er med og driver institusjoner i norsk rusomsorg om fem år, da burde det ringe en varselklokke langt inn i Regjeringen og i regjeringspartiernes rekker. Vi har ikke råd til å miste de viktige samarbeidspartnerne som de frivillige organisasjonene representerer, og som har en så lang historisk tradisjon for å bygge opp under hjelp til dem som trenger det mest i samfunnet. Her burde vi egentlig stått sammen om å styrke rammevilkårene for denne type institusjoner og organisasjoner.

I vårt alternative budsjett legger vi også vekt på å styrke innsatsen i skolen, men vi gjør det ikke på den måten Regjeringen gjør det. Vi ønsker ikke flere timer. Vi ønsker å fylle de timene vi allerede har, med mer kvalitet. Vi ser at Regjeringen velger en annen linje, på tross av advarsler fra både faglig hold og andre om hva som egentlig trengs i norsk skole.

Vi ønsker også i dette budsjettet en sterkere dreining i en grønnere retning når det gjelder skatte- og avgiftsopp- legget. Vi øker miljøbegrunnede skatter og avgifter med 350 mill. kr for 2008, men dette gir vi altså i sin helhet tilbake til næringslivet og til privatpersoner gjennom andre skatte- og avgiftslettelser, som skal sørge for at vi også har et godt og fungerende næringsliv i tiden som kommer. Vi styrker også bevilgningene til kollektivtrafikken, og jeg er glad for at også regjeringspartiene har funnet å kunne øke den potten noe i forbindelse med revisjonen av budsjettet, selv om det åpenbart har sittet langt inne.

Flere har vært innom sykehusene, og vi er glade for at man nå ordner opp i pensjonsutgiftene, som beløper seg til flere milliarder. Det er altså en ting som gjenstår, og det er 2007-kostnadene for økte pensjonsutgifter for de ideelle private sykehusene. Det har Regjeringen ikke gjort noe med i denne omgangen, og vi håper, tror og utfordrer Regjeringen på at man gjør noe med dette i salderingen av budsjettet.

Så vil jeg til slutt si noen ord om barne- og familievernet. Vi ser økte køer både innenfor barnevernet og innenfor familievernet. Her er det også, ikke minst når det gjelder familievernet, spørsmål om relativt få kroner for å bidra til at familier får hjelp langt tidligere enn det de gjør i dag. Dessverre virker det også som om Regjeringen har ideologiske problemer med at det er mange frivillige som er inne i familievernet. Man greier ikke å se over dette, men setter dem altså i skrustikken, slik at de knapt har penger til å utvikle sin egen organisasjon og det faget som familievernet faktisk representerer. Jeg kan ikke skjønne at dette egentlig er villet politikk, men da kreves det at man tar noen grep også fra politisk hold i Regjeringen.

Jeg startet med å si at Regjeringen sliter på tross av god økonomi. Jeg vil også si at det nok kunne vært tilfellet for nesten enhver regjering, og det er en utfordring til oss alle: Det er en så sterk forventning i det norske folk om hva enhver sittende regjering skal make å innfri av forventninger, at man av og til kan lure på hvor det skal ende. Da vi hadde vår sommeravslutning, var det noen som sa at vi burde ha en folkebevegelse mot syting. Det kunne kanskje være fristende å se om ikke vi kunne spe på med noen kroner for å oppmuntre til en slik folkebevegelse. Jeg er ikke helt sikker på hvor stor oppslutningen

hadde blitt, men det kunne være et ønskemål, sikkert også sett fra Regjeringens side.

Med dette tar jeg opp våre forslag.

Presidenten: Representanten Hans Olav Syversen har tatt opp de forslagene han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Eirin Kristin Sund (A) [11:53:11]: I innlegget sitt snakket representanten Syversen konsekvent om dette budsjettet, dette budsjettet som det ikke har blitt levert på. Dette er jo et budsjett, og det er jo også et revidert budsjett. Slik som jeg kjenner representanten Syversen og Kristelig Folkeparti, er det et seriøst parti når det gjelder økonomisk politikk. Jeg vet at representanten Syversen vet at det ikke går an å putte inn alt en vil i et revidert budsjett, for da reviderer man.

Men når representanten er så opptatt av fattigdom, er spørsmålet mitt: Er høy sysselsetting, altså arbeid til alle, det trygdeoppjøret som vi nå har hatt, og kvalifiseringsprogrammet der Regjeringen gir 230 mill. kr til NAV for at de som ikke har arbeid, skal komme ut i arbeid, tiltak som reduserer fattigdom?

Hans Olav Syversen (KrF) [11:54:17]: Jeg er helt enig med representanten Sund i at Kristelig Folkeparti er et seriøst parti når det gjelder økonomiske spørsmål. Det slutter jeg meg fullt og helt til.

Jeg er for så vidt også enig i at mange av de generelle tiltakene som representanten Sund refererte til, også er viktige i kampen mot fattigdom. Men jeg tror ikke en kommer fra at man i tillegg til det generelle, som hun refererte til, også må styrke de målrettede tiltakene. Jeg nevnte rus, og jeg nevnte familievern. Jeg nevnte fattigdomsbekjempelse, bl.a. gjennom å øke bevilgningen til bostøttordningene. Jeg tror, ærlig talt, at representanten Sund også er enig i at det ene ikke utelukker det andre, og at det kanskje langt inn i hennes eget partis rekke er skuffelse over at det ikke gjøres mer i kampen mot fattigdom, også ved denne revisjonen.

Lena Jensen (SV) [11:55:27]: For mange barn går ut av skolen uten å kunne lese og skrive skikkelig. For mange barn har ikke en god nok tallforståelse. Å kunne lese og skrive og forstå tall, dybde og rom er viktig og nødvendig for å kunne mestre livet og for å kunne lykkes i skolen. Vi kan ikke akseptere at det er sånn, og denne regjeringen gjør mye med dette. Fra høsten av utvider vi f.eks. timetallet med fem timer fra første til fjerde trinn. Dette er timer i lesing, skriving og tallforståelse. Dette er tidlig innsats i praksis. Fra neste år kommer det også inne flere lærere på disse trinnene. Det gjelder å gripe fatt i problemene før de vokser seg for store og for vanskelige. Dette er forebygging i praksis: Gi ungene en solid og god start for å kunne bygge videre på dette i livet sitt.

I sitt alternative budsjettforslag kutter Kristelig Folkeparti denne timetallsutvidelsen, et kutt på 400 mill. kr. Dette er overraskende. Mitt spørsmål til Kristelig Fol-

keparti er: Hvorfor er ikke Kristelig Folkeparti med på Regjeringens prioritering når det gjelder skole?

Hans Olav Syversen (KrF) [11:56:34]: Når det gjelder beskrivelsen av hvor viktig skolen er, ikke minst i en sosial utjevningssituasjon, tror jeg ikke det er noen uenighet mellom representanten Jensen og meg, eller SV og Kristelig Folkeparti, for den del. Men når det gjelder innretningen på bruken av pengene i budsjettet, er det altså en betydelig forskjell. SV og Regjeringen pøser på med flere timer. Kristelig Folkeparti sier at nei, nå bør vi bruke de ekstra ressursene vi har, til å styrke undervisningen i de timene vi har. Når representanten Jensen f.eks. viser til matematikk, skriving og lesing, er nettopp dette noe av poenget: Vi putter ressursene inn hos lærerne, flere lærere i de timene vi har. Men det kan også bety at man kan ta ut grupper av klasser, gi ekstra undervisning der det trengs, nettopp til de elevene som har størst utfordring med å mestre både lesing, skriving og matematikk. Det tror vi er bedre bruk av pengene enn det Regjeringen legger opp til.

Per Olaf Lundteigen (Sp) [11:57:38]: Kristelig Folkepartis finanspolitiske talsperson snakket i innlegget sitt godt for internasjonal solidaritet, for de svake gruppene, for de frivillige organisasjonene og for et større behov for og vektlegging av grønne skatter. Kristelig Folkeparti legger på litt mer enn Regjeringa på alle disse punktene, og det er opposisjonens privilegium. Men jeg vi si jeg er glad for at Kristelig Folkeparti har det fokuset, og ønsker at Kristelig Folkeparti skal fortsette med å ha det fokuset på de saker som her er nevnt. Når det var en spesiell hilsen til bostøtten, tror jeg Kristelig Folkepartis velgere er godt fornøyd med at det er kommunalminister Magnhild Meltveit Kleppa som har ansvaret for det, og at det da har store muligheter til å bli forbedringer.

Min kommentar er bare at jeg håper Kristelig Folkeparti tar konsekvensen av vektlegging av temaer, og at de ved de store politiske veivalg framover også tar konsekvensen av det. Det styrker Kristelig Folkepartis troverdighet.

Hans Olav Syversen (KrF) [11:58:58]: Jeg takker for kommentaren til mitt innlegg. Jeg synes for så vidt representanten Lundteigen hadde en god oppsummering av hva som er essensen i vårt alternativ til Regjeringens reviderte budsjett, nemlig satsing på de gruppene han nevnte. Jeg kan gi representanten Lundteigen den betryggelsen at vi kommer til å satse på dem også i det budsjettet som kommer til høsten. Når representanten sier at vi sikkert finner det betryggende at det er Meltveit Kleppa som legger fram endringer i bostøtteordningen, tror jeg nesten jeg må sitere Heikki Holmås, som jo var meget skarp mot Senterpartiet da det ordinære budsjettet kom, og sa at her var det ikke gjort mye fra Senterpartiet når det gjaldt bostøtten: Vi får se, sa representanten Holmås. Jeg får si det samme: Vi får se. Vi håper og tror at de forslag til endringer som vi vet trengs, vil komme. Inntil videre tror vi at det vil skje.

Marianne Aasen Agdestein (A) [12:00:09]: Jeg er glad for at Kristelig Folkeparti, med flere andre partier, står

sammen med regjeringspartiene når det gjelder økt fokusering på miljø i dette budsjettet, og bl.a. støtter forslaget om bensin- og dieselpriser.

Jeg tror både representanten Syversen og mange av oss andre må innrømme at prinsippet om at forurenser betaler, er vel og bra, men at det kan kollidere med fordelingspolitiske hensyn og fattigdom, som representanten Syversen har vært opptatt av.

I innstillingen skriver Kristelig Folkeparti, og representanten Syversen sa det også i innlegget sitt, at man ønsker en forsterket grønn skatte- og avgiftspolitik, og et av forslagene er økt elavgift. Kristelig Folkeparti har erfaring med å regjere med høye strømpriser, og det er kanskje ikke bare en hyggelig erfaring. Ser Kristelig Folkeparti at dette har fordelingspolitiske konsekvenser som ikke kan rettes opp skattepolitisk – særlig ikke når det er næringslivet som får disse skattelettelsene – fordi de som rammes mest av høye strømpriser, er de som ofte ikke er i skatteposisjon?

Hans Olav Syversen (KrF) [12:01:14]: Ja, det ser jeg kan være en utfordring. Samtidig er vårt svar til Regjeringen at når man øker f.eks. avgifter som også rammer dem som ikke har så mye, er det en utfordring vi tar alvorlig. Derfor er vi litt overrasket over at Regjeringen ikke styrker de målrettede tiltakene som skal avhjelpe fattigdom. Når det f.eks. gjelder strøm, kan de som rammes av dette, som ikke har ekstra kroner til å betale en slik regning med, oppnå støtte. Det er nettopp der bostøtteordningen kunne vært brukt for å få støtten direkte til dem som trenger det mest.

Jeg kan forsikre representanten Aasen Agdestein om at akkurat det fordelingsmessige når det gjelder skatte- og avgiftsopplegget, er vi opptatt av, og det kompenserer vi ved å sørge for at de som trenger det, får målrettede tiltak gjennom andre budsjettposter.

Alf Ivar Samuelson (Sp) [12:02:31]: Jeg er glad for at representanten Syversen tar opp dette med fattigdomsbekjempelse i et land som Norge. Med det stempel vi har fått i verden, burde vi unngå en slik situasjon som er beskrevet.

Mitt spørsmål er: Er Syversen enig i at den mest effektive bruk av midler til fattigdomsbekjempelse vil være å styrke kommunebudsjettene? Min påstand er at kommunene gjennom sin kjennskap til innbyggerne, gjennom sine organisasjoner, med sitt apparat, er de som har best kjennskap til hvor skoen trykker. Da er det snakk om bostøtteordninger, det er snakk om investeringstilskudd, det er snakk om brenselstilskudd – en rekke tiltak i kommunesektoren. Man kunne ha målrettet nærmest på millimeternivå denne typen ordninger – altså styrking av kommuneøkonomien, som kommunalministeren har signalisert vil være et godt redskap.

Hans Olav Syversen (KrF) [12:03:47]: Det er i hvert fall behov for å styrke kommuneøkonomien. Med den kostnadsveksten som mange kommuner nå opplever, er det absolutt nødvendig. Jeg er enig i at en god kommuneøkonomi er viktig for å kunne nå dem som trenger det mest, også i Kommune-Norge.

Samtidig er jeg og Kristelig Folkeparti opptatt av at man også ser hen til at det et liv utenfor stat og kommune. Vi har en lang rekke frivillige organisasjoner, som gjør en utrolig viktig og utrolig målrettet innsats for dem som sliter mest i dette samfunnet. Jeg vil i grunnen oppfordre Regjeringen til å bruke litt mer tid og krefter også på å sørge for at frivillige organisasjoner får levelige vilkår, og ikke strupe dem, som dessverre har vært tilfellet innenfor rusomsorgen de par siste årene, og dessverre da i regi av denne regjeringen.

Presidenten: Replikordskiftet er dermed omme.

Per Olaf Lundteigen (Sp) [12:05:08]: Årets reviderte nasjonalbudsjett, som vi behandler i dag, er svært nøkternt. Det er streng fokusering på revidering av statsbudsjettet ut fra bl.a. vedtak med økonomiske konsekvenser som er fattet siden budsjettet for i år ble vedtatt i høst. Det er et trangt nåløye for påplussinger ut fra endrede priser og kostnader, som vi nå har bedre oversikt over, og det er bare enkelte viktige justeringer, hvor bevilgninger til helseforetakenes pensjonsutgifter er de mest sentrale.

Det er ikke riktig å si at årets reviderte nasjonalbudsjett er ekspansivt – dette sett i forhold til den kostnadsutvikling som er en del av dagens høykonjunktur, samt de forventninger folk flest har til at offentlige bevilgninger skal sikre en bedre jambyrdighet mellom privat og offentlig sektor.

Regjeringa legger malen for opposisjonspartiene. Det er mange som ønsker seg mer penger til gode formål, men det er Regjeringa som må avstemme helheten basert på nøkterne prioriteringer.

Vi er inne i en sterk høykonjunktur, som gir store muligheter, og som har mange gode sider. Den mest positive siden som jeg vil trekke fram, er svake gruppers mulighet for inntreden på arbeidsmarkedet, og at det er svært sentralt og viktig i alt Regjeringas arbeid å konsolidere de svake gruppers situasjon i arbeidsmarkedet. Det er overordentlig viktig.

Sjølsgat gir høykonjunktur også svakheter. En av de mest sentrale er at det legger muligheter for en enda større grad av bruk-og-kast-mentalitet fra dem med høyere inntekter enn det som trengs for å betale forpliktelsene hver måned.

Det er behov for å korrigere den økonomiske aktiviteten både i nedgangskonjunkturer og i oppgangskonjunkturer. I oppgangskonjunkturer er det behov for å korrigere den økonomiske aktiviteten til fordel for fellesskapet og å bygge Norge. Det har lett for å bli for liten plass til det når konjunkturer og rammebetingelser gir sterk aktivitetsvekst i privat sektor. Det er krevende å få oppslutning om lave vekst i privat forbruk hos folk med solid inntekt, med de konsekvenser det har for totaliteten.

Det er i denne debatten et paradoks at opposisjonen kritiserer den rød-grønne regjeringa for manglende offentlig satsing, at man ikke bevilger nok penger over statsbudsjettet. Det er i all beskjedenhet å snu politikens viktigste hovedmotsetning, fordelingspolitikken, forholdet mellom fellesskap og økt privat velstand, på hodet. Folk vet sjølsgat at det er de rød-grønne som har størst interesse av og

ansvar for å sikre fellesskapets interesser. Det er vår lange politiske tradisjon et bevis for.

Partiet Høyre er her i dag tatt i en bløff når det gjelder deres reviderte nasjonalbudsjett, da de utbasunerte at det er mindre ekspansivt og finansierer hoveddelen av budsjettet med penger som allerede er utbetalt til private næringsdrivende.

Privat sparing vil være et sentralt tema framover. Det har vært en negativ sparerate for husholdingene i 2007. Det er mange år siden det var slik. Vi er nå inne i et mer normalt rentenivå, tilpasset dagens konjunkturer. Det vil føre til at sparinga øker. Når det er så trygg sysselsetting, så sterk lønnsvekst og så trygg fellesskapsfinansiering, er det ganske opplagt at det er ekstra krevende å få forståelse for øke privat sparing. Det er imidlertid viktig å stimulere ungdom til økt sparing for å sikre en mer nøktern adferd, slik at de kan takle tøffere tider når de kommer – og det er noe vi vet, president!

Vi står overfor en sterk importert prisstigning som følge av økte energipriser, også matpriser og råvarepriser. Det fører til ekstra utfordringer for Regjeringa å sikre at prisstigninga blir holdt i sjakk uten at man får en rentepolitikk som skaper enda større vanskeligheter enn det mange føler i dag.

Avslutningsvis vil jeg si: Det å sikre fellesskapets interesser under en høykonjunktur er krevende. Det er vanskeligere å bremse en privat forbruksvekst for å få rom til investeringer i fellesskapet enn å styrke fellesskapets investeringer i en lavkonjunktur for å stimulere til økt sysselsetting. Her ligger Regjeringas store utfordring. De rød-grønne velgerne – og langt flere enn dem – er utålmodige. De ønsker at man skal gå enda dypere inn i denne utfordring, og det er jeg rimelig sikker på.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Jørund Rytman (FrP) [12:10:27]: Vi har vært vitne til at Regjeringen har tvangsvernet og krenket den private eiendomsretten i Trillemarka–Rollagsfjell. Nå blir det i det minste etablert et felles utviklingsfond for de tre berørte kommuner, Rollag, Sigdal og Nore Uvdal i Buskerud. Det er det tverrpolitisk enighet om.

Regjeringen foreslo ikke mer enn 30 mill. kr fordelt over fem år. Representanten Lundteigen deler imidlertid synspunktene til Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre om at fondet burde ha en totalramme på 100 mill. kr. Vil representanten Lundteigen garantere at han og Senterpartiet vil bevilge mer på statsbudsjettet for 2009, eller er det bare prat og dobbeltkommunikasjon overfor velgerne?

Per Olaf Lundteigen (Sp) [12:11:16]: Jeg har i de årene jeg har sittet her, vært vitne til sterke uttalelser fra Fremskrittspartiet i Buskerud angående Trillemarka. Jeg har ikke sett Fremskrittspartiet mye på de møter og de arrangementer som har vært angående saken. Senterpartiet har nå gått inn i den saken med det formål å komme vekk fra konflikt og over i dialog. Det ble utarbeidet et alternativ som var epokegjørende positivt for å få til dialogen.

Det ble ikke valgt. Som en del av Regjeringas løsnings ble det sagt at man skulle ha en lokal forvaltning i området. Når man går fra statlig til lokal forvaltning, er det ikke unaturlig at staten finansierer den lokale forvaltningen på varig basis, ikke bare over en femårsperiode. Det er det jeg har anført i merknader. Det står jeg ved. Men det er ikke Senterpartiets standpunkt, som flere har vært inne på.

Trond Helleland (H) [12:12:32]: Vern av Trillemarka har skapt forbitrelse mellom grunneierne og kommunene på den ene siden og sentrale myndigheter på den andre siden. Representanten Lundteigen har vært en av dem som konsekvent har forsvart lokaldemokratiet og stått på for interessene i Rollag, Sigdal og Nore Uvdal.

Regjeringen valgte å overkjøre lokaldemokratiet og gikk inn for en tvangsløsning som var langt fra det kommuner og grunneiere hadde blitt enige om, etter et veldig godt og aktivt arbeid lokalt. Så har vi kommet i den situasjonen at representanten Lundteigen nå må innrømme at hans merknader i forbindelse med revidert er hans egne og ikke Senterpartiets. Jeg fant det litt oppsiktsvekkende da komitelederen, Sandal, sa: Lundteigen snakker på vegne av seg selv. Jeg snakker på vegne av Senterpartiet.

Er det slik nå at det er Arbeiderpartiet som styrer Senterpartiets politikk i denne saken?

Per Olaf Lundteigen (Sp) [12:13:40]: For å komme bort fra den billige Unge Høyre-retorikken kan vi ta en liten historisk gjennomgang av saken.

Begrepet «Brende-feller» ble landskjent. Det var en felle som ble satt opp i Sigdal for å fange typer som gikk under paraplyen «Børge Brende». Det var en ganske bratt vei å gå for å skape forståelse for et naturreservat i dette området når partiet Høyre hadde medvirket til den konflikten som var der. Når vi vet hva som har skjedd her, er det rimelig frimodig å angripe min person på den måten man gjør. Jeg tar til etterretning at Regjeringa falt ned på en annen løsning, både geografisk og finansielt, enn det som var lokalsamfunnets. Jeg beklager det fra Stortingets talerstol. Man hadde mulighet til å komme bort fra konflikt og få dialog, en konflikt som Høyre var den fremste eksponenten for da det stod på som verst.

Lars Sponheim (V) [12:15:04]: I sitt innlegg la representanten Lundteigen vekt på det å prioritere fellesskapsløsninger. Jeg minner om at jeg har stor sans for fellesskapsløsninger i tradisjonell sentrumsbetydning av ordet. Fellesskap er viktig, men i sentrum i norsk politikk – og der har Senterpartiet og Venstre alltid stått sammen – har man alltid vært tydelig på at fellesskap er mer enn stat og kommune, at fellesskap er mer enn bevilgninger over statsbudsjettet. Det er fra det at mennesker på bygda finner sammen i dugnad for å løse fellesoppgaver uegennyttig, til de store organisasjonene våre som er viktige drivere når det gjelder fellesskapsløsninger – uegennyttig og uten overskudd.

Mens denne debatten startet, stod Landsforeningen for hjerte- og lungesyke og protesterte mot hvordan deres institusjoner for rehabilitering blir strupt av denne regjering,

fordi «fellesskap» tydeligvis ikke omfatter det fellesskapet. Er representanten Lundteigen fornøyd med at fellesskapsbegrepet til den rød-grønne regjeringen ikke fanger opp alt dette uegennyttige fellesskap mellom mennesker som ikke utelukkende lever av statsbudsjettet?

Per Olaf Lundteigen (Sp) [12:16:15]: Representanten Lars Sponheim vet jo at han nå prater mot bedre vitende. Han vet at i denne regjeringa står satsing på fellesskapet mellom den tredje sektor, som er det frivillige Norge, og offentlige finansieringer helt sentralt. Jeg synes at representanten skal være forsiktig med å belære Senterpartiet fordi man ikke fokuserer nok på det. Vi kan bare gå rundt i Organisasjons-Norge og se hvor mange av Senterpartiets tillitsvalgte og medspillere som er nøkkelpersoner i Fellesskaps-Norge. Senterpartiet ønsker å satse på denne linjen. Vi ønsker å gjøre mer langs denne linjen. Vi ser de mange positive ting som er her, ikke minst innenfor kriminalomsorg, rus o.l. Det er helt umulig for det offentlige å greie å gjøre en jobb her uten at vi sikrer en kultur der de menneskene som trenger hjelp, har personer i lokalmiljøet som med en hjelpende hånd kan følge med og bistå i hverdagen.

Jørund Rytman (FrP) [12:17:29]: Jeg stiller meg litt undrende til at representanten Lundteigen stiller spørsmål ved engasjementet til Fremskrittspartiet i denne, og faktisk begynner å etterlyse vår deltakelse i, Trillemarka-saken. Jeg har personlig vært i Trillemarka flere ganger. Det kan hende at representanten Lundteigen har litt dårlig hukommelse, men en av gangene var jeg faktisk sammen med Lundteigen i skogen i Trillemarka og møtte representanter fra disse kommunene.

Spørsmålet mitt blir da: Er representanten Lundteigen skuffet og misfornøyd over sitt eget parti, Senterpartiet, i denne Trillemarka-saken?

Per Olaf Lundteigen (Sp) [12:18:08]: For oss på bygda er det noe som heter at det blir ikke noen sommer av én svale. Jeg må si det er ganske betegnende for Fremskrittspartiets deltakelse i dette arbeidet: Man har så vidt vært innom og sunget sin korte strofe, og så reiser man igjen. Men det er andre som har tatt jobben. Jeg er stolt av at det var noen andre som gjorde jobben. Jeg håper at Fremskrittspartiet kan ta av seg lakkskoene og ta på seg gummistøvleene og gjøre en større del av jobben. Men det er nå bare en frimodig antydning.

Om jeg er skuffet eller ikke – det er mange i Senterpartiet i Buskerud som er skuffet over at den mulighet som det her lå til rette for, å komme over fra konflikt til dialog, ikke ble benyttet. Mer har jeg ikke å si til det. Hvis man hadde gjort det, så hadde det hatt en langt større betydning for vern av det biologiske mangfoldet enn mange i denne sal er klar over, for det er svært mange utover på bygdene som nettopp står for en kultur der man har disse spørsmålene i fokus.

Trond Helleland (H) [12:19:21]: Jeg tror representanten Lundteigen misforstod mitt innlegg, for det jeg faktisk

gjorde, var å skryte av representantens engasjement for Trillemarka. I stedet ble jeg møtt med en tirade om Unge Høyre-retorikk, «Brende-feller» osv.

Jeg har også vært i Trillemarka mange ganger. Jeg har vært på folkemøter og fått kjeft – som også jeg mener delvis var berettiget – for det overgrepet som ble gjort da det ble et midlertidig vern av Trillemarka. Men det som skjedde etterpå, var jo en positiv prosess der frivillige verneforslag ble tillagt større vekt. Da er det veldig overraskende at en regjering som ønsker å være på parti med lokaldemokratiet, har valgt en løsning med tvang, og trer noe over hodet på lokaldemokratiet, og som selv fylkesmannen i Buskerud var uenig i. Synes representanten Lundteigen det er flaut å måtte stå her og si at han taler på vegne av seg selv og ikke på vegne av sitt eget parti, og enda mindre på vegne av Regjeringen?

Per Olaf Lundteigen (Sp) [12:20:28]: Da vil jeg være veldig kort. Jeg vil takke for det skrytet som representanten Helleland nå gir til Senterpartiets representant fra Buskerud. Det er sjelden kost. Hjertelig takk!

Presidenten: Replikskiftet er omme.

Lars Sponheim (V) [12:21:05]: Det er dramatiske dager i det politiske Norge. Stortinget er samlet til sin siste store plenumsdebatt før sommeren, og sannsynligvis i denne sesjonen. Debatten handler ikke om nettopp en dramatisk situasjon – jeg synes det er leit og galt, jeg hadde sett det som en selvfølge at landets statsminister hadde møtt sitt parlament i den situasjonen som vi er i nå, hvor samtlige aviser skildrer en regjering som er sterkt svekket etter de siste dager. Det hadde krevd at vi hadde fått en bred og viktig politisk debatt i denne situasjonen.

Men det er debatt om revidert nasjonalbudsjett. Jeg holder fast ved det jeg har sagt tidligere – og jeg har vært med på atskillige revidert-behandlinger – at dette nok er den mest politisk innholdsløse revidert-behandling jeg har vært med på. Det vitner hele behandlingen fram til nå og interessen rundt dette om. Alt trykk er borte. Det har, så langt jeg har kunnet registrere, ikke vært et eneste presse-menneske til stede i stortingssalen under revidert-behandlingen, og det illustrerer godt det jeg sier. Det betyr at det ikke hadde gått veldig mye ut over revidert-behandlingen om vi hadde fått en bredere og sterkere debatt om andre og større politiske spørsmål med statsministeren til stede ved denne siste store debatt i Stortinget. Men slik er det ikke, og da får vi forholde oss til det som Stortinget ønsker å debattere, mens alle andre er opptatt av andre politiske spørsmål i denne stund.

I stedetfor å ramse opp alle sider ved budsjett og budsjettforslag, og uenigheter som tross alt i denne sammenhengen er rimelig små, og mindre enn de kanskje pleier, har jeg lyst til å bidra til å løfte noen problemstillinger som jeg synes er relevante i forbindelse med denne revidert-behandlingen, og som har vært en del av behandlingen i finanskomiteen.

Den første av de problemstillingene lar jeg være en utfordring til regjering og finansminister for det siste slutt-

arbeidet med statsbudsjettet for 2009. Jeg håper de kan komme og møte noen av disse utfordringene.

I vårt land, hvor alt går så bra og det synes å være det som er credoet i hele budsjettbehandlingen, at det går så fantastisk for landet – og det gjør det jo, veksten er rekordstor, og materielt forbruk øker raskere enn noensinne – er det stadig flere uføre mellom 20 og 25 år.

De samme uføre er nesten uten unntak de som dropper ut av videregående skole. 20 pst. fullfører ikke videregående skole. Hver fjerde gutt i videregående skole slutter. Det er en menneskelig tragedie. Men det er også en utfordring for norsk økonomi når mange starter med trygd så tidlig og forblir trygdet livet ut.

En lærer så lenge en er på høringer i finanskomiteen, og jeg må si vi hadde en interessant høring med LOs sjefsøkonom, Stein Reegård, som valgte å feie unna revidert nasjonalbudsjett og si at Regjeringen sitter stille i båten – og det er klokt – og så la fram en rapport som sier at 70–90 pst. av dem som dropper ut av skolen, har en eller annen bakgrunn fra barnevernet, som regel fra institusjoner. Vi kan så å si finne navnelisten.

Også innenfor en fattigdomsbekjempelse er dette et viktig perspektiv. Dersom vi ikke gjør noe aktivt nå, kan vi fort havne i en situasjon om noen år der nærmere 80 pst. av oss har fullført utdanning, høyere utdanning, og kan leve det gode liv, mens de resterende 20 pst. i all hovedsak består av dem som droppet ut av skolen og gikk rett over på varig uførestønad.

Det er human viktig og dessuten kjempelønnsomt å bruke store ressurser målrettet på denne gruppen. Voksne velger livsstil og livsform, men ingen velger sin barndom.

Venstre har tatt tak i denne utfordringen ved å komme med den første lille bevilgningen i dette reviderte budsjettet. Men la nå ikke det være et hovedpoeng. Poenget mitt er at vi ønsker å vie stor oppmerksomhet til denne utfordringen. Her er det mulighet til målrettet innsats, noe som er fornuftig for økonomien, men først og fremst viktig for mange mennesker. Jeg utfordrer Regjeringen til å være med på et slikt krafttak, bl.a. i statsbudsjettet for 2009.

Det er også andre ting jeg har lyst til å bruke noe tid på. Det kan ha sitt bakteppe i den debatten statsministeren har dratt opp om et slags være eller ikke være for den nordiske velferdsmodellen. I stedetfor å se bakover, som vi Venstre-folk med større stolthet enn noen andre partier kan gjøre i dette spørsmålet, synes jeg det er viktig å se framover: Hva vil vi, og hva må vi, gjøre med velferds-samfunnet for å ta vare på det framover? For vi er ikke bare et av verdens beste land å bo i, vi er også verdens dyreste land å bo i, det landet med de høyeste kostnadene til å drive et velferdssamfunn. Og disse kostnadene stiger, ikke minst i offentlig sektor, raskere enn noen gang før som følge av bl.a. en ekspansiv økonomisk politikk. Dette er på sikt en kjempeutfordring, som det synes som om Regjeringen ikke er tilstrekkelig opptatt av.

I forbindelse med finanskomiteens høring om kreditt-meldingen kom sentralbanksjefen, som vi vet er en veldig mild mann i form, med en ualminnelig, etter mitt skjønn, sviende kritikk av den politikk som er ført de siste årene. Gjødrems hovedpoeng var at mens vi hadde en sterk pro-

duktivtetsvekst på 1990-tallet, fordi vi tok i bruk ny teknologi, eksponerte nye områder mot markedet og åpen konkurranse og organiserte oss stadig bedre, har dette nå stoppet helt opp.

Resultatet er at denne regjeringen er en trussel mot offentlig sektor, fordi offentlig sektor ikke får utvikle seg til å være fortsatt sterk og effektiv. Den blir altså ikke i stand til å løse de oppgavene den skal, til beste for sine borgere, med stadig høyere kostnader. Alternativet blir fort høyresidens ensidige privatisering. Jeg er redd for en offentlig sektor som er i ferd med å stivne fordi motreaksjonen fort kan bli høyresidens svar om privatisering.

Venstre er glad i offentlig sektor. Vi vil ha en sterk offentlig sektor. Vi vil bruke offentlig sektor. Men da må den moderniseres mye raskere enn det som skjer nå, ved å åpne for markeder og konkurranse.

Sannheten er at de andre nordiske landene har gått mye lenger enn Norge i å redusere omfanget av reguleringer i produkt- og arbeidsmarked, redusere omfanget av statlig eierskap i næringslivet, redusere barrierer mot entreprenørskap, forenkle offentlig byråkrati og redusere barrierer mot internasjonal handel og investeringer. Norge er det landet som har bidratt minst i denne sammenheng, og i den rød-grønne regjeringen er det sterke og, etter mitt skjønn, konservative krefter som vil bremse ytterligere og føre en motstrømspolitikk som lett vil føre til stagnasjon der vi trenger ny innovasjon.

Man skal ikke være rare spåmannen for å se at dersom vi ikke gjør de nødvendige grepene i dag, må vi øke skattene betydelig for å opprettholde det samme velferdstilbudet som i dag. Problemet er bare – noe som er godt illustrert i flere aviser, ikke minst i Dagens Næringsliv onsdag denne uken – at da blir skatten så høy at færre vil jobbe eller yte den ekstra innsatsen i arbeidsmarkedet som landet trenger. Derfor må velferdssamfunnet moderniseres og bli mer kostnadseffektivt.

Jeg har registrert med undring at finansminister Kristin Halvorsen brukte en del tid på SVs landsstyremøte mandag til å karakterisere Venstre og Høyre som partier som «feiger ut», og som ikke er ærlige overfor folk, fordi vi har stilt spørsmålsteget ved hvilke saker som forskutteres fra klimaforliket. Det eneste Venstre har påpekt, er at dersom klimaforlikets punkt om økte drivstoffavgifter skal forskutteres, bør også punktet om økt satsing på kollektivtransport følge samtidig.

Vi mener at en kombinasjon av gulrot og pisk er det beste virkemidlet i miljø- og klimapolitikken. Dette har Venstre fulgt opp med forslag om å øke incentivordningen til kollektivtransport i byene med 100 mill. kr, bevilge 100 mill. kr i kompensasjon for økte drivstoffpriser til kollektivselskapene og øke investeringer i jernbane med 150 mill. kr, hvorav 1/3 av dette vil bli brukt direkte i Osloområdet.

Dersom det er noen finansministeren burde karakterisert som feige, er det representanter fra regjeringspartiene som har tatt til orde for å droppe de økte drivstoffavgiftene som Regjeringen har foreslått. Det har ikke Venstre gjort.

Dessuten blir det noe hult over å kritisere Venstre i miljøpolitikken samtidig som Regjeringen bokstavelig talt

kjører med full gass når det gjelder oljeaktivitet utenfor Lofoten og Vesterålen. Jeg registrerer at finansministerens partifelle Inga Marte Thorkildsen for kort tid tilbake var i Lofoten for å bygge en folkelig allianse mot oljeutvinning i dette området, ut fra den erkjennelse at det er helt nødvendig å skape et press mot Arbeiderpartiet. Jeg tar til etterretning at SVs gjennomslagskraft i Regjeringen synes å være minimal på energi- og miljøområdet, slik at det er fare for at oljeleting i Lofoten og Vesterålen vil pågå for fullt, uten nødvendig konsekvensutredning.

I dag foreslår Venstre:

«Stortinget ber Regjeringen med umiddelbar virkning stoppe alle seismiske undersøkelser i de sårbare havområdene i Nordland VII og Troms II inntil alle konsekvenser av petroleumsaktivitet i disse områdene er kartlagt.»

Det er vel en viss fare for at SV, som vi hørte i et replikk svar, feiger ut og stemmer imot.

Ellers vil jeg kort oppsummere med å si at Venstre prioriterer utdanning, miljø, helse, fattigdomsbekjempelse og en målrettet næringspolitikk i sitt alternative budsjett.

Jeg tar med dette opp Venstres forslag i innstillingen.

Presidenten: Representanten Lars Sponheim har tatt opp de forslagene han refererte til.

Det blir replikkordskifte.

Reidar Sandal (A) [12:31:26]: Venstre meiner tydeligvis at det burde ha vore sett i gang fleire tiltak for å auke tilgangen på arbeidskraft – dette trass i at Regjeringa har gjennomført ei rekkje tiltak for å få personar som er i utkanten av arbeidsmarknaden, over i jobb og for å gjere arbeidsinnvandringa enklare.

Arbeidsløysa er no heldigvis rekordlåg. Det gjer det mogleg for personar med svak tilknytning til arbeidsmarknaden å få eit betre fotfeste. Regjeringspartia har, som representanten Sponheim er veldig klar over, gått inn for å gjere ein svært høg innsats når det gjeld arbeidsmarknads tiltak.

Spørsmålet mitt til Venstre sin leiar er derfor: Korleis kan Venstre forklare at partiet vil gjere eit større kutt i lovvingane til arbeidsmarknads tiltak? Ein slik operasjon vil nemleg gjere det endå vanskelegare å skaffe meir arbeidskraft i landet vårt.

Lars Sponheim (V) [12:32:33]: La meg først si: Behandlinga av revidert budsjettet i komiteen har vist – med tydelighet fra fagfolk fra ulike miljøer – noen viktige ting. Det ene er at nå er kapasitetsutnyttningen i norsk økonomi for høy, og den må ned. Ikke minst la sentralbanksjefen vekt på det. Det ble også sagt at lønnsveksten nå er så høy at den ikke er bærekraftig over tid. Dette sier at nå må det gjøres enda mer på tilbudsiden når det gjelder arbeidsmarkedet.

Så vet vi også – det har også kommet klart fram under handlingen – at det er 100 000 ledige jobber i Norge. Da er det viktig at mange av dem som kanskje i dag sitter fast i ulike ordninger, kan bli disponible for det samme arbeidsmarkedet.

Så er det også slik at politikk er å prioritere. Venstre prioriterer de aller svakeste i dette budsjettet, med satsing på rusomsorg, rehabilitering og sykehussektoren, bl.a. for å rette opp skjevfordelingen, som også representanten Sandal har vært engasjert i.

Magnar Lund Berge (SV) [12:33:46]: Erfaringene med frukt og grønt i ungdomskolen er gode. Det rapporteres om bedre læringsmiljø utover dagen, og tiltaket har bidratt til å forbedre kostholdet til ungdomskoleelevene. Gratis frukt og grønt er selvsagt viktigst for de elever som har en problematisk hjemmesituasjon, og ordningen har vist seg å være populær både blant elever og lærere.

I Venstres program står det at man ønsker å innføre et gratis måltid i grunnskolen. Allikevel ser vi at Venstre i forbindelse med revidert ønsker å fjerne ordningen med frukt og grønt. Mener ikke Sponheim at en ordning med frukt og grønt er en naturlig del av et slikt gratis skolemåltid, og ville ikke det være en god start for å følge opp det som står i Venstres program?

Lars Sponheim (V) [12:34:34]: Etter en sivil fortid som lektor på kanskje landets fremste fruktdyrkerskole skulle jeg gjerne snakket mye om fruktdyrking, frukt og kvalitet, og viktigheten av frukt, men politikk har lært meg at man må gjøre de viktige tingene først, og Venstre prioriterer de viktige tingene i skolen.

Det handler om kvalitet i skolen, og det handler ikke minst om å ha de beste lærerne. Den viktigste jobben i dette samfunnet må være å være lærer. Da må vi bruke ressurser, slik at vi får de beste folka til å være lærere. Da må vi altså si det sånn at for Venstre står banan etter lærere i prioritetskøen. Det betyr ikke at vi er imot banan, men det betyr at vi er veldig for lærere. Vi er så veldig mye for lærere at vi faktisk er villig til å vente en del med gratis frukt.

Alf E. Jakobsen (A) [12:35:29]: Venstre, med partileder Lars Sponheim i spissen, skriver i innstillingen til St.meld. nr. 2 at

«det først og fremst er Regjeringens ansvar å føre en politikk som sikrer en lavest mulig rente og dermed minst mulig press på kronekursen».

Mener Venstre at lavest mulig rente er viktigere enn arbeid til alle, en bærekraftig utvikling og ikke minst gode velferdsordninger? Dersom det er tilfellet, hvorfor går ikke partiet selv inn for et vesentlig strammere budsjett, som er forutsetningen dersom renten skal ned på et atskillig lavere nivå?

Det er et ordtak – fritt gjengitt – som sier at vi skal leve som vi prediker. Representanten Sponheim er en praktisk mann, og noen vil si en handlingens mann – i hvert fall med turen over fjellet – så hvorfor gjør ikke Venstre mer selv, hvis verden er slik som dere beskriver?

Lars Sponheim (V) [12:36:23]: Jeg ble litt undrende over denne replikken. Det replikanten her sier, er at alternativet til lavest mulig rente skal være høyere arbeidsledighet eller andre forhold som man ikke ønsker. Med det

signaliserer han at Regjeringen ikke er så veldig opptatt av å holde lavest mulig rente. Etter mitt skjønn må en regjering i sin finanspolitikk, innenfor de konjunkturer som er, og innenfor de rammer som er i økonomien, alltid jobbe for lavest mulig rente.

Jeg har denne våren vært urolig – og har gitt uttrykk for det i denne sal – over at jeg hører stadig flere, også finansministeren fra regjeringssiden, begynne å snakke om at nå har vi en normalisert rente. En regjering må alltid jobbe for lavere rente. Det er ingenting som omfordeler fra fattige til rike så mye som høy rente. Så vet jeg også som økonom at et rentenivå vil normalisere seg over tid til å være litt på plussiden av en realrente, men det er ikke det som er det politiske. Det politiske er å holde igjen, slik at alle som nylig har kjøpt bolig, i disse dager skal slippe å være redd for å gå til postkassa – derfor lavest mulig rente.

Alf Ivar Samuelsen (Sp) [12:37:45]: Grunnen til at jeg bad om en replikk, var den klare oppfordring fra Sponheim om å stanse seismikkskytingen utenfor Lofoten og Vesterålen, og det er vel ut fra det faktiske forhold at dette har skapt betydelig motstand fra kystbefolkningen i nord. Jeg har to spørsmål. Men før jeg kommer med dem, vil jeg bare konstatere at Senterpartiet var en aktiv pådriver for å få utsatt oljeaktiviteten fram til 2010, når forvaltningsplanen for Barentshavet skal behandles på nytt igjen. Tar jeg feil hvis jeg sier at det var et enstemmig storting, med Venstre, som sa at det var nødvendig med ytterligere kunnskap og informasjon fram til 2010, til den fornyede behandlingen av forvaltningsplanen skal finne sted? Er i dag Venstre uenig i det?

Så må jeg få lov til å minne om at da Venstre satt i regjering, hadde vi en olje- og energiminister, riktignok fra et annet parti, som var meget restriktiv (presidenten klubber) i sin åpenhet når det gjaldt –

Presidenten: Replikken skal være på inntil 1 minutt!

Alf Ivar Samuelsen (Sp) [12:39:02]: – når det gjaldt olje.

Lars Sponheim (V) [12:39:05]: La meg si: Forvaltningsplanen har vært bra for en ting, og det er å sette på vent en del områder som man kunne frykte kunne komme til tidlig utbygging. Forvaltningsplanen og tankegangen rundt den har én stor feil etter Venstres syn, og det er at den opererer med grønt lys: utbygging nå, eller gult lys: vi får undersøke og vente på ny teknologi. Venstre kommer til å jobbe for at det i tillegg til det også skal være rødt lys: Noen områder må varig vernes for olje- og gassaktivitet, på samme måte som vi har gjort for en god del arealer i landområdene. Hvis vi får gjennomslag for den type tankegang, som jeg og Venstre mener er nødvendig, vil det som står først i køen for å få varig vern – og da har vi ikke behov for å vite hva som måtte være av olje- og gassressurser, det er faktisk bare plagsomt når vi skal ha varig vern i de områdene – være områdene utenfor Lofoten og Vesterålen, og jeg vil også gjerne tilføye områdene

utenfor Mørekyten, hvor så mye av den verdifulle silda vår gyter. Det bør varig vernes, og den olje og gass som måtte være der, bør ikke tas opp, ganske enkelt. Så er det andre områder – også i nord – som bør åpnes for olje- og gassaktivitet.

Torgeir Micaelsen (A) [12:40:17]: Det er flere ting i Lars Sponheims innlegg som jeg kunne vært enig i, men det er i hvert fall en ting som er sant, og det er at det er synd – man kan beklage det, men sånn er vel verden – at denne våren ikke har vært preget av, i utstrakt grad i hvert fall, diskusjon om politiske saker, f.eks. om jordbruksoppgjøret, om en ny, god AFP-løsning, om et fantastisk oppgjør for minstepensjonistene og andre pensjonister og heller ikke her i salen i dag om revidert nasjonalbudsjett, som er en svært viktig diskusjon. Men vi får ta det for det det er.

Men siden vi er helt alene, tenkte jeg at jeg skulle utfordre Lars Sponheim på å tenke litt høyt om hvordan han nå – utover det å gå på autopilot og karakterisere den rød-grønne regjeringen – vurderer situasjonen på borgerlig side ett år og tre måneder før valget. Hvordan vil Venstre-lederen karakterisere situasjonen? Vil han f.eks. kunne komme med noen nye betraktninger om sitt forhold til Fremskrittspartiet og den økonomiske politikken de har lagt opp til? Kan Lars Sponheim si noe til oss, når vi er helt alene her i salen i dag, om hvordan han tenker at ting skal være ett år og tre måneder før valget?

Lars Sponheim (V) [12:41:23]: La meg først si at det første jeg så etter da jeg kom inn i stortingssalen i dag, var om representanten Torgeir Micaelsen, som jeg har stor sans for, hadde på seg mørkeblå dress. Det synes jeg hadde vært spennende for den politiske debatten framover, men kanskje ikke så mye for den valgkampen vi står overfor. Jeg har stor sans for Torgeir Micaelsens tilnærminger i politikken. Ikke minst er det kanskje han på regjeringssiden som har forstått mest av Venstres behov for rød-grønn skatteomlegging, og det er en moderne tenkning.

Så til spørsmålet. Jeg vil bare si at det jeg har sagt om dette både i denne sal og ved andre anledninger, står fast. Det er Venstres klare syn at Venstre kan samarbeide i regjering med det vi mener er borgerlige partier, som tenker langsiktig i økonomiske spørsmål og miljø- og klimaspørsmål, og som synes det er all right med mangfold og at folk er litt ulike – noen skal se litt rare ut, og noen skal ha litt mørk hudfarge. Dette gleder vi oss over. Det er borgerlig politikk. Da sier det seg selv ganske klart hvem vi kan sitte i regjering sammen med!

Presidenten: Da er replikkordskiftet omme.

Statsråd Kristin Halvorsen [12:42:50]: Avslutningen på denne svarreplikken fra representanten Sponheim er vel rent å oppfatte som en regjeringssvinn til SV, for vi har både folk som ser litt rare ut, har forskjellige hudkulører og priser det mangfoldige Norge. Så jeg protesterer iherdig på at borgerlige partier skal prøve å ta patent på det.

I debatten sa representanten Sanner at jeg i noen andre

sammenhenger hadde sagt at nå skulle jeg virkelig bruke tiden på å angripe Høyre og Fremskrittspartiet framover. Han kom i skade for å ta en Erna! For jeg har forstått at Erna nå sier at Høyres motstandere først karikerer utsagn som man selv har kommet med, og så går til angrep på karikaturen. Jeg har aldri sagt at vi skal bruke tiden på først og fremst å diskutere Høyres og Fremskrittspartiets politikk. Men jeg har sagt at vi må få opp diskusjonen om de politiske forskjellene, slik at det er mulig for velgerne å se hva forskjellen blir med et fortsatt rød-grønt styre og et borgerlig flertall etter neste valg.

En av de sakene som har vært framme i denne debatten, og som viser en klar forskjell, er spørsmålet om skattepolitikken. Jeg synes det er veldig merkelig, og med veldig svak bakgrunn, at flere representanter nå har vært inne på en undersøkelse som nylig er offentliggjort av Statistisk sentralbyrå, og tar resultatene fra den til inntekt for at en dynamisk skattepolitikk fungerer. Den viser nemlig det motsatte. Den viser at hvis man bruker 8 milliarder kr, som eksemplet er, til skattelette, får man 20–25 pst. igjen i økte skatteinntekter. Den viser jo ikke sammenhengen om man hadde brukt 8 milliarder kr til noe annet. I debatten er det mange fra borgerlig side som faller for fristelsen til nærmest å gi inntrykk av at fordi de gjennomførte skattelettelse, har vi nå 158 milliarder kr mer i skatteinntekter. Det er jo feil. De økte skatteinntektene vi har fått, skyldes høykonjunktur og sterk vekst i økonomien, og det beste beviset for at det skyldes høykonjunktur og sterk vekst, er at ikke engang de borgerlige partiene tar noen av disse kronene og later som om det er varig vekst.

I en liten «avisutveksling» sier representanten Per-Kristian Foss til Dagens Næringsliv i går: «Vi har aldri prøvd å vulgarisere og si at én krone i skattelette gir for eksempel én krone og 50 øre inn igjen i statskassen.» Det synes jeg er et sitat man skal merke seg, for dette er den eneste mulige måten å oppsummere på i forhold til den forskningen som Statistisk sentralbyrå har gjort.

Jeg synes det er viktig og rimelig at diskusjonen om skatt kommer opp videre. En stor forskjell på et borgerlig flertall og et fortsatt rød-grønt flertall vil være om man fortsetter en skattelettepolitikk, særlig når det gjelder formuesskatt, og derigjennom øker forskjellen i det norske samfunnet.

Det viktigste som har skjedd når det gjelder fattigdom og forskjeller den siste måneden, er ikke de forslagene som direkte fremmes i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett – det er trygdeoppgjøret som er det viktigste. Vi har fått i land et trygdeoppgjør der Pensjonistforbundet, FFO og de andre som er med og forhandler fram dette, er meget godt fornøyd med en solidarisk profil på oppjøret for pensjonister og trygdede. Resultatet er et spleiselag av statlig innsats og omfordeling mellom pensjonistene, som gir enslige minstepensjonister mer enn 16 000 kr mer i året, unge uføre mer enn 14 000 kr mer i året. Det er et resultat som er et veldig viktig løft for dem som ikke hjelpes av de veldig gode tidene på arbeidsmarkedet, og ikke får jobb likevel. Arbeidsløsheten har gått dramatisk ned, det er 200 000 flere i jobb, og nå har vi også klart å ta et løft for dem som er på de laves-

te trygdene. Det er veldig viktig i forhold til å bekjempe fattigdom.

To ord om miljø til slutt: Vi har framskyndet økningen av diesel- og bensinavgiften med henholdsvis 10 og 5 øre, som ligger i klimaforliket. Fra Regjeringens side ligger det også bevilgninger til Oslostunnelen, som ikke er for Oslo-folk, men for dem som pendler ut og inn av Oslo, til riksvegferjer, og i forbindelse med behandling har også kollektivinnsatsen i fylkene økt. Det betyr en langt større innsats i forhold til kollektivtrafikk enn det bensin- og dieselavgiften bringer inn i kassa.

Det jeg synes er forstemmende i den debatten som har foregått rundt dette, er at det er så få av særlig dem som kritiserte Regjeringen for dårlig klimapolitikk tidligere, som har vært med på diskusjonen i offentligheten for å forklare folk hvorfor man ikke kan belage seg på at fossilt brensel blir billigere framover. Miljøpolitikk og klimapolitikk er ikke bare et bevilgningsspørsmål. Det er også et spørsmål om å bruke økonomiske virkemidler for å få fart i ny teknologi og omlegging.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Jørund Rytman (FrP) [12:48:34]: I valgkampen 2005 var vi alle vitne til at fattigdomsbekjempelse var en av hovedsakene til bl.a. Sosialistisk Venstreparti. Nå var jo finansministeren inne på det, men når vi står her i dag, kan vi si at lite er gjort, selv om finansministeren er fra SV. Tvert imot ser vi gang på gang avgiftsøkninger, som uten tvil går ut over dem som har stram økonomi. Jeg lurer på om finansministeren mener at enda en økning i f.eks. matmomsen og økning i drivstoffavgiftene ikke kommer til å ramme dem som har dårlig råd.

Statsråd Kristin Halvorsen [12:49:11]: Det er jo ikke mulig å sette forrige regjering som standard i forhold til hvordan man bekjemper fattigdom, for våre forslag går langt utover det. Det må ses i sammenheng med et arbeidsmarked som gir langt flere jobb, og i sammenheng med et høyt tiltaksnivå, som gir større muligheter for mange som har stått utenfor. Det er utrolig viktig. At man da i tillegg får et trygdeoppgjør som gir en så stor økning på de laveste trygdene – summen av omfordelingen og de ekstra bidragene fra staten betyr at de med de laveste trygdene får rundt 2,5 milliarder kr mer – er utrolig viktig. Når en enslig minstepensjonist får 16 000 kr mer i trygd, har også en enslig minstepensjonist råd til å betale 100 kr, som er det en gjennomsnittsbilist må ut med på grunn av økningen i drivstoffavgift.

Hans Olav Syversen (KrF) [12:50:13]: Først til dette med skatteinntekter: Forholdet er jo at Regjeringen og finansministeren har nektet å svare på våre spørsmål om hvor mye skatteinntektene har økt uten at det har vært en følge av konjunktorene. Så hvis statsrådets invitasjon nå til å snakke om dette også innebærer at vi kan få det svaret ut fra departementet, imøteser vi jo det.

Så til det som SV tar opp med jevne mellomrom også med Kristelig Folkeparti, dette med formuesbeskatning.

Senterpartiet har nå lagt fram i henhold til sitt program forslag som innebærer at man vil ha fritak for arveavgift for familieeide bedrifter ved generasjonsskifte, og man går også inn for at det ikke skal være formuesskatt på arbeidende kapital. Så mitt spørsmål er: Er dette fra Senterpartiets side forslag som er totalt usolidariske og usosiale?

Statsråd Kristin Halvorsen [12:51:21]: Først til disse skatteinntektene: Representanten Syversen er jo vel kjent med hvordan vi lager budsjetter – det er mange andre som ikke er kjent med det – f.eks. at vi holder de inntektene og utgiftene som er sterkt utsatt for konjunktorene, utenom beregningene, og det handler ikke minst om at vi skal slippe å kutte i trygder og i statsbudsjettets utgifter når det er dårlige tider. Det er viktig.

Så til dette som dreier seg om formuesskatten og arveavgiften. Politikken til dagens regjering er jo veldig klar. Vi har gjort betydelige omfordelinger på formuesskatten ved at 300 000 nå slipper å betale formuesskatt, folk som betalte formuesskatt da vi overtok, mens vi har skjerpert på toppen. Så er vi i gang med en jobb når det gjelder arveavgiften, for å få innrettet den også mer rettferdig. Nå har alle partier sine programprosesser – jeg respekterer at Senterpartiet har det, at Arbeiderpartiet har det, Kristelig Folkeparti har det sikkert også, og vi i SV har det. Det kan bety at det kan være noe ulike syn mellom partiene, men ikke verre enn at man skal klare å forhandle seg fram til et godt, solidarisk opplegg for neste periodes statsbudsjett, hvis velgerne har tillit til oss.

Jan Tore Sanner (H) [12:52:39]: Jeg har en viss forståelse for at Kristin Halvorsen har behov for å få ut litt aggresjon i disse dager, så vi får sette noen av utfallene i hovedinnlegget på den kontoen.

Det er ingen tvil om at den rapporten som SSB har lagt frem, viser at Arbeiderpartiet og SV tar feil, og at Høyre og de andre borgerlige partiene har rett, når vi har slått fast at den dynamiske skattepolitikken virker. I innstillingen til skattereformen gjorde Arbeiderpartiet og SV det klart at de ikke hadde tro på dynamiske effekter. Nå har SSB slått fast at de er der.

Jeg har lyst til å ta tak i én skattelette som SV tidligere var for, og det var å senke dokumentavgiften for unge på boligmarkedet. Vi vet at svært mange unge mennesker sliter med å komme inn på boligmarkedet på grunn av høye priser og høy rente. Nå har Høyre foreslått å innføre et betydelig bunnfradrag for unge på boligmarkedet. Det var SV tidligere for. Er det slik at Kristin Halvorsen kunne tenke seg å lukte på et slikt forslag i budsjettet for 2009?

Statsråd Kristin Halvorsen [12:53:46]: Representanten Sanner må først lese Statistisk sentralbyrås rapport en gang til, for sånn jeg har oppfattet representanten Sanner i den offentlige debatten, mener han at dynamisk skattepolitikk er at man bruker 1 kr på skattelette, og så får man mer igjen. Det denne rapporten viser, er at hvis man bruker 1 kr på skattelette, i dette forslaget som vi har vurdert, taper man 80 øre, og det er vel neppe definisjonen på dynamisk

skattepolitikk, og det er det referatet av Sanners standpunkt som Per-Kristian Foss mener er en vulgarisering av debatten.

Så til dokumentavgiften. Det er riktig at det er en av de avgiftene som SV har vært opptatt av å redusere. Det står ikke i Soria Moria-erklæringen. Dilemmaet ved å redusere den i forhold til hvordan boligmarkedet fungerer, er jo at den dynamiske effekten av det lett kan være at det ikke er kjøperne som nyter godt av en eventuelt redusert dokumentavgift, men selgerne. Det har stor betydning på hvilket tidspunkt man eventuelt går inn og gjør noe med dokumentavgiften.

Odd Einar Dørum (V) [12:55:06]: Den norske velferdsmodellen bygger på følgende: Kunnskap er makt. Kunnskap er også avhengig av mange og gode lærere, og det er avhengig av mange og gode forskere. Vi er nå kommet i den situasjon en rekke ganger i Stortinget at når det fremmes forslag om å rekruttere lærere – og vi vet alt om det, at vi mangler lærere både i grunnskolen og i den videregående skolen – så stemmes dette systematisk ned. Når Regjeringen legger fram en stortingsmelding om kvalitet i skolen, er det nettopp dette perspektivet om mangel på lærere som synes å mangle, blant mange andre områder. Samtidig får vi i dag beskjed om at den lenge forventede meldingen om rekruttering av norske forskere er utsatt, og at fagstatsråden i hvert fall i offentligheten ikke kan si når den kommer.

Hva er årsaken til at et så viktig område, som er helt avgjørende for vårt samfunns utvikling, neglisjeres av Regjeringen – altså mangel på rekruttering av lærere og mangel på rekruttering av forskere? Hvorfor uteblir de initiativene Venstre har spurt etter, både når det gjelder lærere og forskere?

Statsråd Kristin Halvorsen [12:56:09]: Det er et helt feilaktig bilde, en helt feilaktig påstand å si at Regjeringen neglisjerer dette. Det er en viktig utfordring. Meldingen om kvalitet i skolen, som ble lagt fram forrige fredag, adresserer nettopp noen av de utfordringene. Vi tror det er mer sammensatt enn nødvendigvis bare tiltak overfor lærerne. Vi tror også det har noe med at Regjeringen legger fram en plan som forstår hva som er utfordringene i skolen, som sier at vi skal satse på det, sånn som «Kvalitet i skolen» sier. Vi skal sørge for at det blir mer ressurser på de første klassetrinnene, for tidlig læring krever det. Framfor økt timetall prioriteter vi å øke lærerressursene der. Etterutdanning for lærere og rektoropplæring er også en del av meldingen om kvalitet i skolen.

Jeg beklager at jeg ikke hadde tid til å følge opp en invitasjon i Lars Sponheims innlegg som er veldig viktig i forhold til drop outs i skolen. Det vi nå vet om barnehagesatsing og barnehagetilbud for å sikre at alle barn får et bedre grunnlag for kunnskap senere, viser at det er enda bedre enn vi hadde trodd når det gjelder viktigheten av å satse på barnehager. Her må vi ha flere tanker i hodet samtidig: både å forhindre at ungdom dropper ut, og ha en innsats overfor den ungdommen som allerede har fått problemer.

Christian Tybring-Gjedde (FrP) [12:57:42]: Til statsråden: Det er altså ikke mulig å bruke penger på skattelette. De pengene tilhører arbeidsfolk. Det er først når statsråden har tatt dem inn, hun har disse pengene. De tilhører folk. Det går ikke an å bruke penger på skattelette.

Regjeringen skryter fælt av den lave arbeidsledigheten på 1,5 pst. Samtidig har vi altså 700 000 mennesker i dette landet som lever av offentlige overføringer, og 340 000 lever på uføretrygd. I budsjettet for 2008 er det en estimatøkning på 9 000. Det er klart at hvis man overfører alle dem som eventuelt ville stått som arbeidsledige, på uføretrygd eller andre typer ordninger, er det jo ikke veldig vanskelig å redusere arbeidsledigheten. Da burde den jo rett og slett være null, og det er muligens det som er målet til denne regjeringen.

Mens disse tallene øker i Norge, synker de i andre land, eller rettere sagt: Våre tall er mye høyere enn i sammenlignbare land. Er det en akseptabel utvikling? Vil denne regjeringen arbeide for å få disse tallene ned? Kan man eventuelt om et år eller to måle Regjeringen på om den da har fått disse tallene ned, eller er det akseptabelt med 700 000 som lever av offentlige overføringer?

Statsråd Kristin Halvorsen [12:58:50]: Representanten Tybring-Gjedde tar opp en utfordring som jeg er enig i er viktig. Når den største ressursen et samfunn har, er arbeidskraft, er det også veldig viktig at alle som kan bidra i arbeidslivet, har en mulighet til det. Men jeg er veldig uenig i en beskrivelse som gir inntrykk av at alle uføre egentlig er i stand til å være i fullt arbeid. Jeg tror at representanten Tybring-Gjedde hadde fått store problemer med dem som Fremskrittspartiet kaller folk flest som er trygdede, hvis den typen karakteristikk hagler over hodene på dem som nå er uføretrygdet.

Vi har en stor oppgave å gjøre her, og vi har høyt tempo og press på det. Det ser man ikke minst når man ser på det høye nivået vi har på arbeidsmarkedstiltak, til tross for den lave arbeidsløsheten. Det er nettopp dels for å forhindre at folk kommer over på varig trygd, og dels for å gi muligheten til å kvalifisere seg, å få sjansen – at den gunstige situasjonen på arbeidsmarkedet gir muligheter for flere.

Presidenten: Replikskordskiftet er dermed omme.

Hill-Marta Solberg (A) [13:00:17]: Norsk økonomi er i meget god stand. Den økonomiske veksten er stor, og husholdningenes inntekter har vokst raskt. Det går bra både med Fastlands-Norge og med vår offshoreaktivitet. En av hovedutfordringene i norsk økonomi i en situasjon med kraftig vekst i økonomien er å holde bruken av petroleumsinntektene på et forsvarlig nivå. Det gjør den sittende regjeringen.

Siden 2005 har arbeidsledigheten sunket med om lag 50 000 personer, og langt over 200 000 flere mennesker er kommet i arbeid. Aldri har det vært så mange sysselsatte her i landet. Dette er kanskje det beste beviset på at det går bra med mye her i vårt land. Når flere mennesker kommer i arbeid, er det flere som kan leve av egen inntekt. Da blir

det færre fattige, og det er derfor god fordelingspolitikk å holde folk i arbeid.

I revidert nasjonalbudsjett satses det på å styrke sykehusenes økonomi med 3,5 milliarder kr til å dekke pensjonskostnader. Dette er nødvendig for å opprettholde en høy aktivitet i sykehussektoren. Det har aldri tidligere blitt bevilget mer penger til pasientbehandling i norske sykehus. Samtidig vet vi at det også er uløste utfordringer i sykehussektoren. Dette er utfordringer som ikke bare handler om penger, men også om organisatoriske spørsmål.

I revidert nasjonalbudsjett styrkes også basisbevilgningen til universiteter og høyskoler med om lag 150 mill. kr, noe som muliggjør høyere aktivitet i universitets- og høyskolesektoren i andre halvår.

Bevilgningene til klima- og skogprosjekt i utviklingsland økes i revidert nasjonalbudsjett. Det samme gjør bevilgningene til forskning og utvikling på fornybare energikilder og karbonfangst og -lagring. I tillegg satses det på kollektivtrafikk: 100 mill. kr på riksvegferjer og på utbedring av tog tunnelen under Oslo. Gjennom behandlingen her i Stortinget økes også bevilgningen til kollektivtrafikk i fylkene. Både regjering og storting er veldig utålmodige i klimapolitikken. Grunnlaget for satsingen på dette området er lagt gjennom et bredt klimaforlik her i Stortinget. Det er som kjent bare Fremskrittspartiet som står utenfor det forliket.

Velferd står høyt på dagsordenen til Arbeiderpartiet og de to andre regjeringspartiene. Så langt har den rød-grønne regjeringen styrket kommuneøkonomien kraftig, det er snakk om over 20 milliarder kr, og i kommuneoppbygget for 2009 vil vi følge opp med ytterligere om lag 7 milliarder kr i samlet inntektsvekst.

Satsing på kommunene gir velferd. Siden 2005 har vi fått om lag 11 000 flere ansatte i pleie- og omsorgssektoren. Det er prioritering. Vi er altså foran skjema på et område der mange syntes vi lovte mye. Vi lovte 10 000 flere ansatte i sektoren før valget. Det har vi allerede oppnådd. Fortsatt er ikke alt perfekt i eldreomsorgen, men vi går med noen lange skritt i riktig retning.

Fra og med neste år kan vi lovfeste retten til barnehageplass her i landet. Dette er mulig fordi vi har hatt en rekordutbygging av barnehageplasser, som så langt har gitt 26 000 flere barn plass i barnehage. Skolen er styrket, bl.a. med flere timer. De ferskeste tallene fra skolesektoren viser at det er blitt flere lærere ansatt i grunnskolen, i tråd med de politiske mål.

Vi er godt i gang med å innfri løftene fra regjeringserklæringen. Mange flere mennesker er kommet i arbeid, velferden i kommunene er bygd ut, flere tusen barn har fått plass i barnehage, og kvaliteten i skolen er styrket. I løpet av våren har Regjeringen også fått på plass et godt landbruksoppgjør, en god AFP for framtida og et historisk løft for minstepensjonistene, med en økning på over 16 000 for en enslig minstepensjonist. Dette er tiltak og velferdsprioriteringer som er med på å snu samfunnsutviklingen i riktig retning, bort fra en politikk der skattelette og privatisering var det øverste på dagsordenen, og over i retning av et sterkere fellesskap der arbeid og velferd er hovedsaker.

Jeg har brukt mitt innlegg og min taletid til å snakke om resultatene av politikken vår. Det synes jeg det skal være rom for i en politisk debatt. Jeg hører at opposisjonen gjerne kaller slike innlegg for skrytelister. Det er likevel min ambisjon å fortsette å snakke om resultatene av den politikken som regjeringspartiene fører.

Men jeg understreker at vi ikke er i mål. Vi oppfatter det ikke slik at alle samfunnsforhold er perfekte. Vi har fortsatt uløste oppgaver, og i neste års statsbudsjett vil de rød-grønne partiene fortsette gjennomføringen av den politikken vi gikk til valg på, og som er nedfelt i Soria Moria-erklæringen.

G u n n O l s e n hadde her overtatt presidentplassen.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Ulf Leirstein (FrP) [13:05:16]: Jeg registrerte med stor interesse at det i innlegget til representanten Solberg ble nevnt at man nå hadde fått til rekordstor utbygging av barnehager, og at man nå var i ferd med å nå de målene man satte seg gjennom bl.a. et forlik her for en del år tilbake – som også Fremskrittspartiet stod bak – om at vi nå skulle satse på barnehager og få til en storstilt utbygging. Dette har altså ikke vært mulig å få til uten de private aktorene som bygger barnehager og driver barnehager. Vi har et betydelig innslag med private driftere og utbyggere på barnehagesektoren.

Hvorfor bruker man ikke den samme retorikken, hvorfor bruker man ikke de samme gode resultatene her og overfører dette til bl.a. pasientbehandlingen ved norske sykehus? Vi har rekordlange ventelister, vi har mange som ikke får behandling, og allikevel har vi en regjering som vegrer seg mot å ta i bruk private som et supplement og som et tilskudd for å få flere behandlet – akkurat den samme retorikken man har brukt for å komme i mål på viktige samfunnsområder som barnehageutbygging.

Hill-Marta Solberg (A) [13:06:16]: Jeg mener at representanten Leirstein tegner et feilaktig bilde av vår politikk også innenfor helseområdet. Det er faktisk slik at regjeringspartiene står for en politikk der det også er samarbeid med private aktører innenfor helsevesenet. Men vi mener at hovedtilbudet på helsesektoren skal produseres av det offentlige. Det er et stort ansvar å tilby befolkningen et trygt og godt helsetilbud, og derfor bør også det primært være et hovedansvar for det offentlige. Men det finnes mange gode eksempler på samarbeid, på avtaler inngått mellom det offentlige og private, både på sykehus-siden og ikke minst innenfor primærhelsetjenesten, der vi først og fremst har private leger som driver i avtale med det offentlige.

Erna Solberg (H) [13:07:13]: I dag har en rekke kronisk syke, funksjonshemmende og rehabiliteringsorganisasjoner arrangert en demonstrasjon utenfor Stortinget i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett. De har gjort det fordi denne regjeringen har snakket. Sitatet fra en av plakaten: «... bla, bla ... Soria Moria ... bla, bla ...» – er svaret

de føler de har fått når det gjelder behovet for at kronisk syke, funksjonshemmede og også «vanlige nyopererte» får et rehabiliteringstilbud i dette landet.

Arbeiderpartiet har sagt at dette er viktig. Men de har altså ikke økt bevilgningene til annen rehabilitering enn det som kommer inn under prosjektet «Raskere tilbake» for yrkesaktive som har raske operasjoner. For kronikerne, for dem som har problemer, har de ikke økt bevilgningene. Tvert imot: Senest i går ble nok en institusjon drevet av en veldedig, ikke-kommersiell aktør lagt ned i dette landet.

Synes Arbeiderpartiets parlamentariske leder dette representerer verdier for velferdssamfunnet?

Hill-Marta Solberg (A) [13:08:25]: Det er ingen tvil om at Arbeiderpartiet og den samlede regjering står ved at rehabiliteringsarbeid er veldig viktig i norsk helsevesen, og det foregår veldig mye godt rehabiliteringsarbeid. Men det er også et faktum at det foregår en omstrukturering av tilbudet innenfor denne sektoren, noe som også har betydning for en del av de eksisterende private institusjonene. Men jeg er også helt sikker på at hvis representanten Erna Solberg tenker godt etter, vil hun huske at det også i de årene hun satt i regjering, ble lagt ned en rekke institusjoner, fordi det hele tiden foregår en omstilling innenfor denne sektoren.

I dag er det slik at politikken innenfor rehabilitering i stadig større grad styres i retning av at rehabilitering også foregår i helseforetakene. Det er en utvikling som vi mener er riktig.

Lars Sponheim (V) [13:09:26]: Jeg tror det blir viktig i årene framover å flytte oppmerksomheten fra debatt om helsepolitikk og helseforetak over på hvordan flere oppgaver kan gjøres utenfor det spesialiserte sykehusvesen, for å unngå at den dyreste av alle former for helsebehandling finner sted, som det gjør i dag, i sykehusvesenet, som har vokst noe veldig.

Det handler om en rehabilitering, som representanten Erna Solberg tok opp, som hindrer at folk kommer tilbake til sykehus – fram og tilbake – noe som er kostnadskrevende. Det handler ikke minst om å ruste opp en primærhelsetjeneste som kanskje kan være i stand til å gjøre mer billige og bedre nærmere der folk bor. Jeg tror det er viktig at vi etter hvert kan få helsedebatten over på disse tingene. Det er ikke et mål å behandle flest mulig på sykehus. Det er et mål å unngå – så langt som mulig – behandling på sykehus.

Men før vi kan komme dit, synes oppretting av skjevfordeling å være helt sentralt. Mange i Stortinget engasjerer seg, også i representanten Hill-Marta Solbergs egen partigruppe, i å få rettet opp dette. Vi har fått noen små antydninger om at Regjeringen i 2009 vil rette opp skjevfordelingen. Kan representanten Solberg bekrefte det?

Hill-Marta Solberg (A) [13:10:33]: Det kan for så vidt besvares veldig kort. Svaret på det er ja. Ansvarlig statsråd på området uttalte for ganske kort tid siden at Regjeringen i statsbudsjettet for 2009 vil komme tilbake til håndtering av skjevfordelingsproblematikken.

Skjevfordelig i norsk helsevesen er ikke noe nytt. Det har vi levd med i mange år. Det var også et faktum på den tiden da representanten Sponheim var i regjering. Da foreslo hans regjering å bruke svært lang tid på å rette opp den skjevfordelingen som da var påpekt.

Den sittende regjering tok raskt tak i det, kortet ned tiden for å rette det opp, og satte i gang arbeidet med et nytt uvalg som vi nå ser resultatet av. Også det kommer til å bli fulgt opp.

Laila Dávøy (KrF) [13:11:27]: Representanten Solberg har uttalt at det i revidert nasjonalbudsjett satses på å styrke sykehusenes økonomi for å dekke pensjonskostnadene, og at dette var nødvendig. Men for de private ideelle institusjonene var det bare 2008-kostnadene som ble dekket. De økte pensjonsutgiftene for de private ideelle institusjonene i 2007 gjenstår, og er for noen helt uhåndterbare. Disse institusjonene må gis slike betingelser at de fortsatt kan spille en rolle som et viktig korrektiv og supplement til de offentlige sykehusene.

Vil arbeiderpartirepresentant Hill-Marta Solberg bidra til at Regjeringen og regjeringspartiene ser fram til nysalderingen for å løse det som ennå ikke er løst? Eller gjør det ingenting for denne regjeringen om flere ideelle institusjoner går over ende, slik vi i disse dager ser skje innen rus og psykiatri her i Oslo? Psykisk langtidssyke går i dag direkte fra annenlinjetjenesten til det private boligmarkedet fordi institusjonene de er i, avvikles. De mister bolig, og de mister sitt faglige tilbud over natten.

Vil representanten se fram til nysalderingen, slik at dette ikke skjer også med sykehusene som er ideelle?

Hill-Marta Solberg (A) [13:12:36]: Det er helt riktig som representanten Dávøy påpekte, at en del av den bevilgningen Stortinget skal vedta i dag, på 3,5 milliarder kr, faktisk også går til private helseinstitusjoner. La det være helt klart. Det er ikke slik at det her er et markert skille der de offentlige får alle problemene løst, mens de private overhodet ikke blir hjulpet. Det er ikke tilfellet. En betydelig del av de 3, 5 milliardene går faktisk til private helseinstitusjoner, og det er viktig.

Så er spørsmålet hva som skal komme i nysalderingen. Det har jeg ikke tenkt å spå noe som helst om i dag. Men det jeg kan forsikre om, er at de rød-grønne partiene er veldig opptatt av en rekke spørsmål innenfor helseområdet. Vi er helt sikre på at vi verken gjennom budsjettet for 2008 eller revisjonen av budsjettet for 2008 har greid å løse alle utfordringene i helsevesenet. Det er mange igjen å gripe fatt i. Vi kommer til å holde fast med et fokus på helsepolitikk både ved slutføring av årets budsjett og ved arbeidet med 2009-budsjettet.

Ulf Leirstein (FrP) [13:13:49]: Den parlamentariske leder i Arbeiderpartiet har gjennom sitt innlegg her i dag gjort jobben sin ved å påpeke alt det som er positivt. Alt det som Regjeringen får til, har gjort osv., er etter hennes mening bra. Man påpeker jo ikke ting som mangler. Man skulle tro at alle stortingsrepresentantene til Arbeiderpartiet var i vill jubel over dette fantastiske reviderte

statsbudsjettet. Men det er jo ikke tilfellet. Vi registrerte i VG for kort tid tilbake at ti stortingsrepresentanter fra Arbeiderpartiet faktisk var meget skeptiske til den økningen i drivstoffavgiftene som Regjeringen i dag kommer til å klubbe igjennom. Blant annet i representanten Solbergs egen landsdel er det ganske kraftige reaksjoner på den prisøkningen vi nå ser på pumpene.

Hva er parlamentarisk leders kommentar til at man har så mange i eget parti som er så skeptiske til den politikken man har tenkt å klubbe igjennom senere i dag?

Hill-Marta Solberg (A) [13:14:41]: Aller først ønsker jeg å gjøre oppmerksom på følgende: Da representanten Leirstein snakket, kunne det høres ut som om den kostnadsveksten som folk møter ved bensinpumpen i dag, er vedtatt i Stortinget. Femøringene og tiøringene som skal vedtas i revidert budsjett, har fortsatt ikke slått ut på bensinpumpene. Det er helt andre grunner som ligger bak den kraftige prisveksten vi har hatt på drivstoff, så la det være sagt. Slik sett utgjør femøringen og tiøringen en svært liten del av det som i dag er prisveksten på drivstoff.

Så er det også et faktum at alle partier på Stortinget, med unntak av Fremskrittspartiet, har sluttet seg til dette forslaget. Det hadde sin opprinnelse i klimaforliket i Stortinget. Derfor er det bred enighet om dette tiltaket, som er en del av et bredt klimaforlik inngått av alle partier, med unntak av Fremskrittspartiet.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Christian Tybring-Gjedde (FrP) [13:15:40]: Alle skal med, var Arbeiderpartiets slagord for valgkampen i 2005. Det var et slagord vi alle kan slutte oss til, for vi tilhører jo alle gruppen «alle». Spørsmålet er selvfølgelig: Hvordan kommer vi dit? Den rød-grønne regjeringen valgte å produsere Soria Moria-erklæringen. I den står det mye om fellesskap og sosial utjevning. Tre år er gått, og ikke veldig mange av målene er nådd. Dette reviderte budsjettet bidrar verken i den ene eller den andre retning, og er i den sammenheng uinteressant.

Regjeringen, ikke minst statsråd Halvorsen, skryter mye av den norske velferdsstaten. Og rett skal være rett: Norge er et land hvor de grunnleggende velferdsbehovene finansieres over de offentlige budsjettene. Det er alle de politiske partiene enige om. Det finnes ingen politisk uenighet om det.

I tillegg til dette har Norge innført svært mange økonomiske støtteordninger. De fleste av disse var tenkt å være midlertidige ordninger, som sikret folk et økonomisk sikkerhetsnett i tider hvor de selv ikke var i stand til å ivareta sine egne økonomiske behov. Også disse er det bred politisk enighet om.

Men denne regjeringen har gått et skritt videre. Den gikk til valg på å avskaffe fattigdommen. Den introduserte ideen om at fattigdommen kan avskaffes gjennom politisk vilje og gjennom politiske vedtak. Regjeringen var skråsikker på at dersom de offentlige overføringene øker, vil enda flere få være med, slik statsministeren uttrykte det i sin valgkamp.

Regjeringen ønsker også å fremstille det som om det påtvungne likhetssamfunnet skaper solidaritet mellom mennesker. Men er det egentlig mulig å bevilge seg til et angivelig mer rettferdig samfunn? Hva skjer egentlig med innbyggerne i et samfunn som blir forespeilet stadig nye offentlige overføringer? Mister vi noe verdifullt på veien? Mister samfunnet noe av det vi setter aller mest pris på? Hva skjer med frivilligheten? Hva skjer med dugnadsånden? Hva skjer med hjelpsomheten? Er folk mer villige til å gi av sin tid? Bryr vi oss om hverandre? Får vi et mer harmonisk samfunn? Svaret på disse spørsmålene er dessverre et rungende nei. Så den altomfattende staten har åpenbart en bakside. Ja, den har noen svært alvorlige bivirkninger. I sosialismens likhetsverden finnes verken vinnere eller tapere. Sosialismen liker ikke forskjeller, og er derfor livredd for konkurranse. Sosialismen verdsetter ikke innsats og initiativ. Derfor avskyr sosialismen private løsninger. Sosialismen dyrker middelmådighet og avskyr krav og betingelser dersom de ikke enkelt kan innfris av alle.

I praktisk politikk betyr dette en skolesektor som sliter med å formidle kunnskap til elevene, men som er svært rask med å gi elevene rettigheter. Det betyr en høyere utdanning hvor den faglige terskelen senkes, men hvor studietiden øker. Det betyr en helsesektor med liten effektivitet og pasientkøer. Det betyr en justissektor der kriminalitet resulterer i korte straffer og strafferabatter. Det betyr et næringsliv som sliter med å skaffe seg kompetent arbeidskraft. Det betyr en storstilt innvandring av mennesker som tiltrekkes av sjenerøse og betingelsesløse offentlige økonomiske ordninger. Er det noen som drar kjensel på disse utviklingstrekkene?

For den rød-grønne regjeringen er jakten på likhet et overordnet mål, og Regjeringen har valgt å likestille begrepene likhet og rettferdighet. Jo likere, jo mer rettferdig – og helt likt, helt rettferdig. Soria Moria-erklæringen er derfor et dokument med en uttalt målsetting om å ta fra dem som har mye, og gi til dem som har mindre. Spørsmålet om Regjeringen oppfyller løftene fra Soria Moria-erklæringen er derfor mest interessant i et politisk perspektiv. Det mer grunnleggende og filosofiske spørsmålet er imidlertid om en eventuell oppfyllelse av løftene i erklæringen vil skaffe et mer rettferdig samfunn. For hva er egentlig rettferdighet? Jeg spør som filosofen Ayn Rand gjør i sin bok «De som beveger verden»: «Hvem er John Galt?»

Svein Flåtten (H) [13:20:24]: Jeg skjønner finansministerens irritasjon og bekymring over de beregningene som nå kommer fra Statistisk Sentralbyrå som viser at den dynamiske skattepolitikken virker. Det sparker jo bena helt vekk under den retorikken som den rød-grønne regjeringen har bygd på, nemlig at skattereduksjoner er en fare for velferden. Det viser seg jo nå at de tvert imot bidrar til å øke veksten i økonomien. Det står altså ikke mellom velferd og skattelette.

Tallene fra SSB viser at det finnes betydelige dynamiske vekstvirkinger ved å redusere skattene. Det stimulerer først og fremst flere til å jobbe – og noen til å jobbe mer.

Det bidrar til økt vekst, økt kjøpekraft, som igjen gir statskassen økte inntekter. Det er ikke et enten–eller, men et både–og, slik Høyre til kjedsommelighet har sagt og faktisk hatt støtte for fra fremtredende økonomer. Nå støttes det også av SSB.

Så sier byrået at deres beregninger er beheftet med usikkerhet om hvor store virkninger det er. Men virkningene finnes. De kan være større, de kan være mindre. Det kan være korttidsvirkninger, det er antakelig betydelige langtidsvirkninger. Skattelettelser er altså grunnleggende positivt for den totale skatteinngangen og for samfunnet.

Men uansett om det hefter usikkerhet ved disse beregningene, er det klart at det er mindre usikkerhet ved en slik modellberegning etter anerkjente metoder, enn det er rundt det rød-grønne utsagnet om at skattelettelser gir et lavere velferdsnivå. Det er ingen beregninger. De må være politiske i så fall. Det er ren retorikk som nå er avslørt. Statistisk Sentralbyrå har gitt dette utsagnet et ulivssår som jeg tror det skal bli ganske vanskelig å lege.

Helt fra valgkampen i 2005 har omkvedet fra Regjeringen og de rød-grønne vært at man vil erstatte skattelettelse med velferd. Nærmest hver eneste bevilgning over statsbudsjettet har vært full av rituelle besvergelseser om at nettopp denne bevilgningen skyldes at denne regjeringen prioriterer velferd for skattelettelser. Og når man ser den formidable totale skatteinntekten, tror jeg også folk skjønner at dette ikke kan være den hele og fulle sannhet – kanskje er det heller tvert imot. Men nå synes neste forsvarsposisjon fra de rød-grønne å være at det bare er de som er uten jobb, i lavinntektsgrupper osv., som reagerer på skattereduksjoner ved å øke arbeidstilbudet sitt. Det er antakelig også et lite vederheftig utsagn. Det er all grunn til å tro at med et innslagspunkt for toppskatten i dag på 420 000 kr vil en betydelig økning av toppskattegrensene kunne bety mye for hvor mye folk i disse inntektsgruppene vil arbeide. Vekst er ikke bare antall mennesker i arbeid, det er også det totale volumet.

Jeg vil tro at mange som nå opplever at rentene under finansminister Halvorsen har økt 14 ganger, vil si at lønnen deres på litt over 420 000 kr, med toppskatt, ikke er tilstrekkelig. De vil ønske å arbeide mer, og kanskje vil lettelse i skatten tilsi at de gjør nettopp det. Kanskje er det også en dyd av nødvendighet når renteutgiftene og økningene der slår inn også for de litt høyere inntektsgruppene.

Det er nemlig ikke slik at så fort folk tjener litt over toppskattegrensen, så etterspør de bare kortere arbeidstid, lengre ferier, mer fritid og statlig betalt velferd på de fleste områder. Folk etterspør også muligheten til selv økonomisk å håndtere sitt eget liv, selv ta ansvar for hus, hjem, familie, og selv av og til kunne finne private løsninger med valgmuligheter. Kort sagt: Det moderne menneske ser etter en mer mangfoldig tilværelse. Da er skattenivået og det som blir igjen av egen inntekt, en viktig premisse for hvilke veivalg en tar i forhold til sitt eget arbeidstilbud.

Jeg tror at finansminister Halvorsens bastante avvisning av den dynamiske skattepolitikken her i dag er en melding til alle dem som står opp hver morgen i dette samfunnet og som er engasjert i norsk samfunnsnivå, som arbeidstakere, som selvstendig næringsdrivende, som eiere

i norske bedrifter som jobber åtte, ti eller tolv timer hver dag for å skape verdier til seg selv – ja, til sine egne familier, ja, som de kan leve av, men som de også vet at samfunnet får en økt vekst av, og der økte skatteinntekter bidrar til den velferden som også de er interessert i.

Finansminister Halvorsens beskjed er at hun vil anstrenge seg til det ytterste for å vise at deres innsats ikke betyr noe, og at den dynamiske skattepolitikken er en illusjon.

Inge Ryan (SV) [13:25:43]: For et par uker siden var jeg i Nord-Trøndelag på besøk. Da ble jeg bedt om å komme til side og snakke med en av nestorene i nordtrøndersk politikk – for så vidt også i norsk politikk – Erik Bartnes, som også har vært fylkesordfører. Han hadde følgende budskap til meg: Du Inge, nå går det så godt med Regjeringa at nå må vi begynne å sende postkort!

Ja, det gjør det. Det går så godt med Regjeringa at nå er det på tide at vi begynner å sende postkort. Jeg skal i hvert fall bidra til det. Først skal jeg sende postkort til minstepensjonistene, som får 16 000 kr mer. Så skal jeg sende postkort til landbruket, som får et fantastisk landbruksoppgjør. Jeg skal sende postkort til fiskerne, som får økt fiskerfradrag. Jeg skal sende postkort til kommunene, som får en god økonomi og et rettferdig inntektssystem. Jeg skal sende postkort til dem som er opptatt av høyere utdanning, og som med dette reviderte budsjettet får atskillig mer å rutte med. Jeg skal sende postkort til miljøbevegelsen og dem som er opptatt av miljøpolitikk, fordi vi endelig har begynt å ta klimaet på alvor.

Det er en rekke folk som skal få postkort – fra meg i hvert fall. Og jeg håper også flere i Norge nå begynner å sende postkort, som den tidligere fylkesordfører i Nord-Trøndelag sier at vi må gjøre. Det kan faktisk føre til at det blir økt omsetning i Posten, faktisk så mye at vi kan ta ut utbytte også, så det blir enda mer å bruke til velferd.

Jeg vil bare slutte meg til det som min gode kollega Hill-Marta Solberg sa i sitt innlegg. Hun var inne på at vi får til mye i den rød-grønne regjeringa. Men det er ikke slik at vi er sjølgode og sier at alt sammen er perfekt i det norske samfunnet. Det er alltid oppgaver som står framfor oss. Jeg kan ikke si at den rød-grønne regjeringa leverer på alle punkt, og at vi nå har nådd det endelige målet – det perfekte. Nei, på de fleste områdene kommer det for det første nye utfordringer, og så har vi også ting vi ikke har klart å løse på en god nok måte. Ta f.eks. sjukehusene. Det er en av de svære utfordringene vi har framover; uansett hvem som sitter og styrer, er veksten i behovet for sjukehus en utfordring som vi hele tida må ha et sterkt fokus på. Vi har bevilget masse penger. Men jeg tror at uansett hvor mye penger vi bevilger til sjukehusene, vil det alltid være utfordringer der og eksempler på at det er noen som ikke fikk god nok behandling, eksempler på folk som faktisk føler at samfunnet ikke tok godt nok vare på dem. Men det betyr at hele tida må målet være at vi må bli stadig bedre – og vi streber mot det.

Representanten Lars Sponheim var inne på at man kanskje burde hatt en annen debatt her i dag. Det kan godt hende at Sponheim har et poeng der. Men jeg vil gå tilbake

til en debatt vi hadde for noen dager siden, om landbrukspolitikken. Der ble det sagt fra landbrukspolitisk talsperson fra Fremskrittspartiet, Hans Frode Kielland Asmyhr, at Høyre og Fremskrittspartiet er som siamesiske tvillinger i landbrukspolitikken, og at man nesten må bruke lupe for å finne forskjellen på Høyre og Fremskrittspartiet i landbrukspolitikken. Da vil jeg utfordre Kristelig Folkeparti og Venstre, som er blant de partiene som alltid har hatt et bankende hjerte for landbruket, og som har signalisert at de kan tenke seg å styre sammen med Høyre i neste periode – dersom det mot formodning skulle bli et regjeringsskifte: Hvordan vil det være å styre sammen med Høyre, som da er siamesisk tvilling med Fremskrittspartiet i landbrukspolitikken? Et av de viktigste områdene i det norske samfunnet, nemlig landbrukspolitikken, som betyr så mye for alle innbyggerne, kan altså i neste periode, dersom det blir regjeringsskifte, bli styrt etter den politikken som Fremskrittspartiet står for, og som – ifølge Kielland Asmyhr – er det samme som den politikken Høyre står for. En av de tingene som faktisk har overrasket meg mest den siste tida, er at ikke noen tar et oppgjør med det fra de to partiene som jeg her nevnte.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Christian Tybring-Gjedde (FrP) [13:30:18]: De siste meningsmålingene må ha vært nedslående lesning for regjeringspartiene, ikke minst for SV og representanten Ryan. Hva tror representanten Ryan at disse nedslående meningsmålingene egentlig skyldes? Hvorfor snur folket ryggen til regjeringspartiene? Har ikke velgerne forstått noen ting? Er velgerne dumme, litt tjukke i hue, og skjønner ikke helt hva Regjeringen holder på med? Er det kanskje medienes skyld, er det kommunikasjonen fra regjeringspartiene og ut til velgerne som har sviktet, eller er det i bunn og grunn det faktum at velgerne har sett hva rød-grønn politikk innebærer – rot, kaos og ingen løsninger – og at de rett og slett ikke ønsker mer av det samme rotet?

Inge Ryan (SV) [13:31:06]: Jeg tror vi skal avvente valgresultatet i 2009 føre vi feller dommen over den rød-grønne regjeringa.

Hvis man leser lite grann i historiebøkene og kikker litt på tidligere regjeringer, ser man at det nok er en tendens til at folk ofte blir i opposisjon til den sittende regjering. Hvis man ser på Bondevik II-regjeringa på samme tid, altså et år før valget, hadde de langt, langt dårligere oppslutning enn det dagens regjering har. Da man kom til valget, var det nesten så de klarte å beholde regjeringmakta. Det var fordi, tror jeg, det ligger i folks natur at man skal være i opposisjon til det som skjer. Dermed vil man på en måte være kritisk i sånne spørsmål. Men når alvorret siger inn over minstepensjonister, gårdbrukere, fiskere og andre som er fornøyd med Regjeringa, tror jeg man ser at den rød-grønne regjeringa har gjort mye bra, og så stemmer man rød-grønt også neste gang.

Svein Flåtten (H) [13:32:14]: Jeg forstår det slik at representanten Ryan har glemt å sende postkort til de fattige

og dem som har behov for bostøtte. Det bør han gjøre, og så bør han unnskyldte seg for at de ikke er i ferd med å avskaffe fattigdommen. Og så kan han samtidig også skrive i kortet at Høyre for sin del har bevilget 65 mill. kr i revidert budsjett til de fattige, og at SV kanskje skal prøve å gjøre det bedre siden. Det får han selv forklare.

I forbindelse med økningen av ligningstakstene, under skinn av å beskatte de rike mer, viser det seg at veldig mange som mottar bostøtte, på grunn av reglene i bostøtteordningen, ved at de har fått oppjustert sine ligningstakster med over 50 pst. i løpet av den tiden de har bodd i en vanlig enebolig, får redusert sin bostøtte betydelig eller mister den. Synes representanten Ryan at det er et bra resultat av Regjeringens skattejakt på «de rike»?

Inge Ryan (SV) [13:33:22]: Aller først vil jeg oppfordre representanten Flåtten til å sende postkortene sjøl, istedenfor at jeg skal sende dem på vegne av Høyre. Det ville være det beste, tror jeg.

Når det gjelder dette med bostøtte, tror jeg den er viktig og relativt treffsikker. Men man vil alltid finne eksempler på at man har skatteregler som kan slå urettferdig ut. Det er ikke således at vi har et skattesystem i dag som enkelte ganger ikke kan være urimelig for enkeltpersoner. Det konkrete eksempelet Flåtten nevner her, kjenner jeg ikke til, men jeg er den første til å være enig i at vi hele tida må ha et kritisk blikk på skattesystemet, slik at man ikke rammer dem som ikke skal rammes av økte skatter.

Hans Olav Syversen (KrF) [13:34:17]: Jeg tar til meg at vi får sørge for å sende postkortene selv. Og da blir det jo ytterligere et økt utbytte som vi kan benytte til velferd, som representanten Ryan var inne på.

Så til utfordringen fra Ryan om landbrukspolitikk, som jeg skjønner han er svært opptatt av. Til det er det bare å si at Kristelig Folkeparti har vært med i to regjeringer, og jeg tror ikke han har sett noe voldsomt systemskifte i så måte, slik han ser for seg hvis Høyre og Fremskrittspartiet skulle få flertall. Hva de to i fellesskap vil gjøre, får de svare for.

Mitt spørsmål til Ryan går på alle postkortene han sender til dem han mener har fått en så fantastisk utvikling under det rød-grønne styret. Da har jeg lyst til å stille et litt mer filosofisk spørsmål. Med så fantastisk god inngang av skatt som denne regjeringen har, og bedre økonomi enn noen gang, hva mener Ryan er årsaken til at Regjeringen likevel står såpass svakt i opinionen?

Inge Ryan (SV) [13:35:20]: Aller først vil jeg gi ros til Kristelig Folkeparti for at de alltid har stått på for landbrukspolitikken. De hadde en utmerket landbruksminister, Kåre Gjønnes, og jeg hadde også gleden av å samarbeide med folk i komiteen i forrige periode. Jeg mener at landbrukspolitikk er et av de viktigste politikkområdene vi har. Derfor trenger vi et parti som vil slåss for landbrukspolitikken. Det er ikke alle partier i denne salen som vil det, men Kristelig Folkeparti har så langt heldigvis vært blant dem.

Vi i SV har ikke spesielt dårlig oppslutning. Hvis vi

ser historisk på det, har vi vært et parti som har ligget på rundt 7 pst. på meningsmålingene. Det gjør vi nå også. I siste stortingsvalg fikk vi 8,8. Jeg tror at når vi nærmer oss en valgkamp og får lagt fram resultatene av det vi har gjort, pluss at vi også peker framover på det vi har tenkt å gjøre etter 2009, er det godt mulig at vi igjen kan se et tosifret tall. Men SV er tradisjonelt ikke et stort parti som har ligget over 10 pst. Vi har stort sett ligget under 10 pst. i de aller, aller fleste valg. Derfor er ikke vår oppslutning i dag historisk lav. Den er litt for lav, men vi skal nok komme oss opp.

Lars Sponheim (V) [13:36:37]: Det var første utfordringen til undertegnede også, når det gjaldt landbrukspolitikk. Jeg skal være så ærlig å si at jeg har også fulgt med uro utviklingen i Høyres landbrukspolitikk de to siste årene. Jeg har registrert at de nå har gått over til å være imot regimet i jordbruksavtalen. Og de har gjort en forandring – det er noe som ikke var der da f.eks. gode representanter som Michael Momyr, som sitter i denne sal i dag, var med og gikk i front. Men så har vi også erfaring for at Høyre sammen med sentrum vil gi de nødvendige konsesjonene for å få en moderne landbrukspolitikk – og ikke et hvileskjær, som i dag – som forandrer for å ta vare på mye landbruk, med kjærlighet til landbruk.

Men det jeg gjerne vil si noe om, er dette sitatet fra fylkesordfører Bartnes. Jeg kjenner ham som en kar med mye lun og dobbel humor. Og når han sier at nå går det så godt for Regjeringen at nå gjelder det å sende postkort, tror jeg det ligger veldig mye humor i det utsagnet som representanten Ryan kanskje ikke har fått med seg. Men jeg tror han har rett i én ting: Det må sendes usedvanlig mange postkort skal det gå bra for denne regjering. Så lykkelige til med det.

Inge Ryan (SV) [13:37:41]: Jeg er glad for at Sponheim er bekymret for Høyres landbrukspolitikk. De stemte som sagt, som Sponheim sa sjøl, imot jordbruksavtalen. Jeg må si at jeg ser med spenning fram til hvorledes en skal avklare politikken på dette området. Sponheim har jo gjort seg til talsmann for og ønsker et videre samarbeid med Høyre og Kristelig Folkeparti. Han har sågar utpekt hvem som skal regjere som statsminister på vegne av Høyre, som vi er kjent med. Jeg er derfor spent på om man kan bli enig om norsk landbrukspolitikk i tida framover. Skal man avvikle jordbruksavtalen? Hva slags landbruk vil man ha i Norge?

Når det gjelder fylkesordfører Bartnes og antall postkort, tror jeg nok at Bartnes har humor. Men Bartnes' intensjon var nok at det gikk såpass bra at han syntes det var behov for at det norske folk ikke bare gjennom VG og Dagbladet skulle få et bilde av hva som skjer i norsk politikk, men fra dyktige samfunnsbyggere som Bartnes sjøl og andre, som kan fortelle det norske folk at nå går det godt i landet.

Jørund Rytman (FrP) [13:38:56]: Ifølge den svenske skattebetalerforeningen har en grunnskolelærer hatt en gjennomsnittlig lønnsøkning på 1 059 svenske kr og

samtidig fått redusert skatten med 1 221 kr. En sykepleier har eksempelvis fått 791 kr i økt lønn og 1 284 kr i redusert skatt. Altså: Skatte-kuttene i 2007 og 2008 har vært viktigere for svenskenes økonomi enn lønnsøkningene.

Er Inge Ryan, for å unngå stor lønnsøkning og eventuelt streik i 2009 og for å bedre konkurransevnen til norske bedrifter, positiv til skatte-kutt, og vil han vurdere det for folk flest i statsbudsjettet for 2009?

Inge Ryan (SV) [13:39:45]: SV er opptatt av at vi skal ha mange fellesgoder. Vi mener at den fremste kvaliteten ved det norske samfunnet er at vi har mange fellesgoder som vi alle sammen får ta del i, uansett hvilken bakgrunn vi har. Det krever at vi har et skattesystem der folk betaler mye skatt.

Jeg og SV mener at de fleste kan betale mer skatt i Norge. Men det er noen få som tjener dårlig, som da skal ha mindre skatt. Det har vi også fått til. De som har aller minst, betaler mindre skatt. Vi har økt skatten vesentlig for dem som har mye, og som har høye inntekter. Vår politikk framover vil være slik at folk skal betale mye skatt i dette landet, men de som har dårlig økonomi, skal få skattelette. De som har god økonomi, må akseptere at skatten fortsatt er høy.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Siv Jensen (FrP) [13:40:58]: Det har vært snakket veldig mye om postkort i denne debatten om revidert budsjett. Jeg skjønner kanskje de rød-grønnes behov for å presentere glansbildet, nemlig, av det alle andre egentlig ikke ser. Det er store utfordringer for de rød-grønne partiene i å forklare velgerne hvorfor denne regjeringen angivelig er en suksess, for velgerne har altså ikke oppdaget det.

Velgerne etterspør løsninger på en hel del grunnleggende offentlige ansvarsområder der ting forfaller, og forfaller hurtigere år for år. Det er situasjonen. Man opplever et samfunn hvor stadig flere får økt privat rikdom. Man hører hele tiden om den statlige rikdommen og om et statsbudsjett som går med hundretalls av milliarder kroner i overskudd. Men samtidig opplever man en virkelighet hvor man ikke har råd til å asfaltere veiene fordi prisene stiger, hvor man ikke har anledning eller vilje til å bygge ut flere motorveier fordi man angivelig ikke vil, og hvor offentlige bygninger er i økende forfall og detter fra hverandre. Det er den virkeligheten folk ser. Derfor øker også gapet når det gjelder tilliten til politikken, fordi man ikke leverer varene.

Dette er egentlig en regjering som hangler videre – en regjering som er mer opptatt av å administrere Norge enn av å levere på de områdene der de faktisk lovet velgerne å levere ved valget. Det kan vi ta til etterretning, og på mange måter er det kanskje bra, for da iverksettes heller ikke de store sosialistiske prøveprosjektene som mange av oss var veldig redde for med tanke på at SV skulle komme i regjering.

Mye av det som har vært hovedretorikken – ikke minst til finansministeren – har vært å forsøke å skape et inntrykk av at man skulle få en fantastisk skattepolitikk i dette

landet bare man fikk en rød-grønn regjering. Man prøver å skape et inntrykk av at omfordeling skjer nettopp gjennom høyere skattlegging av de såkalt rike. Sannheten er jo en ganske annen. Sannheten er at det første Kristin Halvorsen gjorde, var å gi de største skattelettelsene til dem som hadde mye fra før. Det var det finansministeren gjorde. Det sier litt om hva slags skattesystem vi faktisk har – et skattesystem som er langt mer krevende enn det var i den enkle retorikken som vi hørte gjennom hele valgkampen.

Det er faktisk slik at skatt er å dra inn andre menneskers eiendom, det er å dra inn andre menneskers penger. Skattelette er ikke milde gaver fra politikerne til folket. Det dreier seg i bunn og grunn om hvor mye skatt man skal kunne kreve inn for å holde et anstendig velferdsnivå i det norske samfunn. Men realiteten er jo nå at hver gang en rød-grønn politiker snakker om behovet for å øke skattene, rister enda flere mennesker på hodet, for det eneste de ser, er at overskuddet på statsbudsjettet bare blir høyere. Og hvis målet er å øke overskuddet ytterligere gjennom å konfiskere andre menneskers penger, har jeg store problemer med å forstå det.

Det er jo ikke slik at man har lyktes i å omfordele selv om man har økt skattleggingen av de rike. Det er jo ikke slik at flere fattige i dette samfunnet har blitt mindre fattige fordi man har skattlagt noen hardere. Sannheten er at det har blitt flere fattige i det norske samfunnet under den rød-grønne regjeringen. Det er virkeligheten. Så har man sikkert mange bortforklaringer på hvorfor det er blitt slik, men sannheten er at fattigdommen øker.

Så vil jeg gi Regjeringen honnør for mange av de grepene man tok i trygdeoppgjøret, for de er fornuftige. Men man burde ha gjort noe som var enda mer fornuftig, nemlig løftet også de resterende minstepensjonistene. For det er jo ikke slik at man blir rikere av å ha en samboer eller en ektefelle. Men dem skal man altså ikke løfte, fordi man har valgt å skille ut én gruppe minstepensjonister fra resten. Jeg synes at denne regjeringen egentlig burde konsentrere seg mer om å levere varene og mindre om retorikk.

I dag går alle og venter på den store ommøbleringen i Regjeringen. Og det er det Regjeringen skal gjøre, tydeligvis, de skal ommøblere. Det kan kanskje pynte på fasaden, men det politiske innholdet forandrer seg jo ikke. Sylvia Brustad, som har hatt ansvaret for Helse- og omsorgsdepartementet siden denne regjeringen tiltrådte, har ikke levert på et eneste område i helsepolitikken. Køene er blitt lengre, rehabiliteringen svikter, rusproblemene blir større – for å nevne de aller viktigste områdene. Er det noen som tror at Regjeringen kommer til å satse mer ved at de bytter statsråd?

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Hill-Marta Solberg (A) [13:46:20]: Jeg prøvde ganske intenst å følge med på hva som var budskapet. Det må sies at iallfall i mine ører var dette litt i hytt og vær, og slik sett litt vanskelig å komme med relevante spørsmål til.

På den ene side skjeller Fremskrittspartiets formann ut de sittende regjeringspartier for at det er forfall i det offentlige. Alt faller nærmest sammen, Norge er nærmest i

ferd med å bli en ruinhaug, når vi hører på innlegget til representanten Siv Jensen. På den annen side presterer den samme representanten å skjelle ut regjeringspartiene for at de faktisk er opptatt av å finansiere offentlig sektor gjennom skatter – fordi vi er opptatt av å ha en felleskasse som skal finansiere velferd, ikke minst i regi av det offentlige. Dette henger mildt sagt ikke på greip.

Men det som kanskje er det aller mest oppsiktsvekkende i dag, som det for så vidt også var i debatten om trygdeoppgjøret i går, er at etter at Fremskrittspartiet i lang tid har hamret og hamret om minstepensjonistenes situasjon, viser det seg når trygdeoppgjøret behandles, at det kanskje ikke var de som var de viktigste likevel. Det var noen andre pensjonister som var enda viktigere. Er det mulig å få en avklaring av disse forhold fra representanten Jensen?

Siv Jensen (FrP) [13:47:43]: Jeg tror ikke representanten Solberg hørte særlig nøye etter, for jeg tillot meg faktisk å gi Regjeringen ros for at de har løftet opp enslige minstepensjonister gjennom trygdeoppgjøret. Det er Fremskrittspartiet enig i var fornuftig. Men vi mener at også de andre minstepensjonistene burde vært løftet. Det er konsistent, for det har Fremskrittspartiet ment hele tiden, det har Fremskrittspartiet foreslått hele tiden, og det har Fremskrittspartiet blitt nedstemt på hele tiden.

Så har ikke jeg sagt at Norge er en ruinhaug, men jeg har pekt på det paradokset at Norge som stat blir stadig rikere, mens det offentlige forfallet blir stadig synligere. Det er ikke til å komme forbi at det offentlige vedlikeholdsbehovet øker, og at det er hundrevis av milliarder kroner vi snakker om. Det må gjerne Arbeiderpartiets parlamentariske leder bagatellisere. Jeg synes det er langt mer alvorlig enn som så, og det innebærer at vi må ta et krafttak. Det krafttaket betyr en kraftfull og omfattende opprustning av eksisterende offentlig bygningsmasse. Det er Fremskrittspartiet innstilt på å gjøre. Spørsmålet er når Arbeiderpartiet kommer til den samme konklusjonen.

Heikki Holmås (SV) [13:49:02]: Jeg synes Siv Jensen skal passe seg når hun påstår at det er hun som kjenner den hele og eneste sannheten om virkeligheten i Norge, for spørsmålet om hvor mange mennesker det er som er fattige her i landet, er faktisk et spørsmål som Siv Jensen ikke besitter den rette kunnskapen om.

Det er altså slik at hvis vi ser på hva vi nå har gjort i trygdeoppgjøret – der vi ikke bare har løftet enslige minstepensjonister, men også har løftet de unge uføre menneskene, med henholdsvis 16 000 kr og 14 000 kr – så handler det om å løfte folk ut av fattigdom.

Faktisk er det slik at for bare et par dager siden sa Statistisk sentralbyrå følgende: 2,3 prosent av befolkningen fikk sosialhjelp i 2007. Denne utviklingen har gått nedover siden 1994, men nedgangen har aldri vært så sterk som i 2007.

Med andre ord: Det er blitt færre fattige mennesker i løpet av vår regjeringstid. Det synes jeg Siv Jensen skal være så ærlig at hun innrømmer.

Siv Jensen (FrP) [13:50:08]: Det at antallet sosialhjelpsmottakere går ned, er ikke nødvendigvis noe tegn på at fattigdommen blir bekjempet. Det som er situasjonen, er at man må måle dette ut fra hvor mange mennesker i vårt samfunn som ikke klarer å leve av egen inntekt, og som trenger ytelser, bistand, fra det offentlige for å kunne mestre hverdagen.

De som har et troverdighetsproblem i fattigdomsdebatten, er jo nettopp SV, som skulle avskaffe den med et penestrøk bare de fikk makt. Nå har det altså gått tre år siden valget, og antallet fattige har økt. Jeg synes troverdigheten til SV er litt rusten – for å si det slik. Når det gjelder å bekjempe fattigdommen, er Fremskrittspartiet helt enig i at deler av trygdeoppkjøret var bra. Men vi vil løse de gjenværende og ganske alvorlige delene av det fattige Norge bl.a. gjennom å gjøre grep for alle rusmiddelmissbrukerne og for alle de andre som ikke har arbeid som alternativ. Det er så lett når Regjeringen sier at det er det viktigste. Vel, de som ikke har det som alternativ, trenger altså å kunne leve av andre ting, og da må Regjeringen styrke ytelsene.

Per Olaf Lundteigen (Sp) [13:51:29]: Siv Jensen representerer den største frimodigheten i Fremskrittspartiet. En skal være venner med alle folk, en skal gi mer, problemet er samfunnsorganiseringen.

Vi opplevde nå et nytt gullkorn: Skatt er å dra inn andre menneskers eiendom. Samtidig sies det at det er økende privat rikdom, underforstått offentlig fattigdom, som vi, av alle, skal gjøre noe med.

Fremskrittspartiet sier at en skal revidere budsjettet, legge på 11 milliarder kr, ha små krav til prioriteringer, ikke gå gjennom noe nåløye, men heller leve under parolen tar du den, så tar du den. Alle vet at hverdagen ikke er slik, verken i privatlivet, i næringslivet eller i det offentlige ordskifte.

Mitt spørsmål er enkelt: Når dere i Fremskrittspartiet gir inntrykk av at en skal gi til alle, ønsker dere at det offentliges andel av bruttonasjonalproduktet skal bli høyere enn det som er Regjeringas politikk?

Siv Jensen (FrP) [13:52:35]: Jeg tror representanten Lundteigen kom i skade for å forsnakke seg litt, for en av de sektorene han alltid kritiserer Fremskrittspartiet for ikke å ville gi mer til, er nettopp landbrukssektoren. Det er ikke riktig det Lundteigen sier, at Fremskrittspartiet vil gi mer til alle. Fremskrittspartiet ønsker å rasjonalisere Norge der det er fornuftig. Fremskrittspartiet ønsker å effektivisere, avbyråkratisere – ja redusere sløsing med skattebetalernes penger der det er fullt mulig å gjøre det, og der det finnes andre mekanismer som kan tre inn.

Samtidig mener Fremskrittspartiet at i de helt elementære velferdsoppgavene som staten og det offentlige har gjort til sitt ansvar å løse – helsevesen, eldreomsorg, for å nevne kanskje de to viktigste, i tillegg til skole – ser vi også de største utfordringene. Når politikerne har tviholdt på det samme systemet, de samme styringsmekanismene gjennom mange tiår, og man fortsatt ikke har klart å løse problemene, da er det på tide å begynne å lytte noe mer til et fremskrittsparti som har svaret på disse utfordringene.

Hill-Marta Solberg (A) [13:53:47]: Jeg vil følge opp litt av det som lå i siste replikkrunde her. Fremskrittspartiet framstår slik, også i revisjonen av nasjonalbudsjettet for 2008, at man faktisk har mer til alt og til alle, og det er uproblematisk, fordi man har en kilde å øse av. Der skiller Fremskrittspartiet seg fra alle andre partier på Stortinget, som mener at i en høykonjunktur som nå er det utrolig viktig å ha god styring med hvordan man bruker pengene i samfunnet.

I innstillingen går det fram at Fremskrittspartiet mener det er klokt å bruke 11 milliarder kr mer i en revisjon av statsbudsjettet. Representanten Siv Jensen har uttrykt at hun er klar for å bli statsminister her i landet. Da er det viktig å vite hva slags økonomisk politikk som skal ligge til grunn. Det kunne være interessant å vite om 11 milliarder kr er et tilfeldig valgt tall, om det er en vurdering av hva Fremskrittspartiet mener er tåleevnen i økonomien, eller hvor dette kommer fra. Er det slik at det var tilfeldig – man skulle gi litt hit og dit og litt hit og dit igjen, og så summerte det seg til 11 milliarder kr? Er det oppskriften på økonomisk politikk fra Fremskrittspartiet?

Siv Jensen (FrP) [13:54:58]: Det må være godt for Hill-Marta Solberg å føle seg som en del av det politisk korrekte Norge, som til enhver tid prediker at vi ikke har råd til å løse de helt grunnleggende velferdsutfordringene. Jeg har lyst til å minne Hill-Marta Solberg om at vi bare i forbindelse med revisjonen av dette budsjettet regner med å gå med et overskudd på 400–500 milliarder kr i kongeriket. Det er mye penger. Det er så mye penger at folk flest ikke er i stand til å forstå den småligheten som preger denne regjeringen, når man i en tid da bensinprisene stiger til himmels, klarer å få seg til å skulle øke bensin- og dieselavgiften ytterligere. Det er helt uforståelig og helt unødvendig.

Det er rom for å la folk kunne leve av sin egen inntekt. Det er ikke slik at økonomien virker best når staten rår over størst mulig andel av folks egen lønning. Det kunne faktisk hende at folk tok kloke beslutninger for bruken av egne penger, hvis vi lot dem beholde litt mer av det de skaper, gjennom litt lavere skatter og avgifter – i stedet for å regne med at politikerne tok de klokeste beslutningene på deres vegne.

Heikki Holmås (SV) [13:56:17]: Folk flest bruker mesteparten av livet på å spare, vanligvis i sitt eget hus, og så bruker de pengene de har igjen, og prioriterer mellom forskjellige saker. På den måten er Fremskrittspartiet på kant med folk flest, for istedenfor å spare sier man at man skal prioritere mindre. Man prioriterer litt fram og tilbake i Fremskrittspartiet også, men man prioriterer mindre mellom forskjellige poster og bruker titalls milliarder kroner mer på statsbudsjettene.

Jan Tore Sanner har garantert at det er Høyres økonomiske politikk, og ikke Fremskrittspartiets politikk, som vil være styrende dersom det blir et regjerings samarbeid mellom Høyre og Fremskrittspartiet. Han avlyser da alle løftene, titalls milliarder kroner-løftene, til Fremskrittspartiet. Da er det ett av to spørsmål som Siv Jensen er nødt

til å avklare for folk. Kan Siv Jensen enten nedprioritere alle de løftene som ikke vil bli innfridd dersom Høyre får gjennomslag, eller kan Siv Jensen garantere at det er Fremskrittspartiets utdelingspolitikk som vil styre dersom Siv Jensen og Høyre kommer i regjeringssamarbeid?

Siv Jensen (FrP) [13:57:30]: Høyre har ingen mulighet til verken å avlyse eller endre Fremskrittspartiets politikk. Den definerer Fremskrittspartiet selv. Vi har – kanskje i motsetning til SV – så stor respekt for velgerne at vi vil at de skal få lov til å gå til valgurnene i september neste år og sette sammen et nytt storting. Så får vi se hvilket av partiene de har mest tillit til, i forhold til hva slags ny regjering dette landet vil få.

Men jeg hadde sans for innledningen til Heikki Holmås, for han sa at folk flest sparte i egen bolig og hadde evne til å prioritere. Det er jeg helt enig i. Men da burde også en litt større grad av tillit til at folk flest er i stand til å ta kloke beslutninger, prege SVs politikk – fremfor å drive en sosialistisk politikk, hvor svaret til enhver tid er å kreve inn mest mulig av folk og ta flest mulig beslutninger for folk. Fremskrittspartiet ønsker å gi folk handlefriheten tilbake, gjøre det mulig for dem å prioritere selv. Det er først og fremst et økonomisk spørsmål, og derfor er Fremskrittspartiet for å redusere skatter og avgifter i dette landet.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Eirin Kristin Sund (A) [13:58:54]: Vi må helt tilbake til 1960-tallet for å finne en periode med like sterk økonomisk vekst som den vi har hatt de siste fire årene. Målt som andel av arbeidsstyrken er ledigheten nå nede i 2,4 pst. Det er det laveste nivået på 20 år. Vi har redusert ledigheten med 50 000 personer siden høsten 2005, og sysselsettingen har steget med over 200 000 personer. Det er utrolig bra. Vi som husker slutten av 1980-tallet og begynnelsen av 1990-tallet, da foreldre og kompiser mistet jobben sin, klarer å se det resultatet vi har i sysselsettingen i dag, som en stor glede.

Når en følger den politiske debatten, kan en ofte få inntrykk av at det meste går galt. Det skapes et bilde av en virkelighet som er uriktig, mener jeg, for de aller fleste av oss har det bedre enn vi noen gang har hatt det. Når jeg sier det, ligger det ikke i det at jeg mener at det ikke finnes dem som har det vondt og vanskelig, eller at det ikke er mye som er ugjort. Men det å ha et arbeid å gå til er det viktigste midlet for et godt liv, for frihet og uavhengighet. Det er det beste midlet mot fattigdom. Så jobb nr. 1 er å ha høy sysselsetting, for slik å kunne sette folk i stand til å leve et godt liv.

Men alle har det ikke like bra, og det er like viktig for Regjeringen og de rød-grønne å gjøre noe med det. Derfor er fattigdomsbekjempelse et viktig tema å ta tak i for Regjeringen. Regjeringen fordeler 230 mill. kr på kommuner med NAV-kontor til kvalifiseringsprogrammet i 2008, et program som skal bidra til å redusere fattigdom, hovedsakelig ved å få flere som står utenfor arbeidsmarkedet, inn i arbeid. Programmet skal gi personer mulighet til å komme i arbeid gjennom tettere og mer forpliktende

bistand og oppfølging. Programmet skal bestå av arbeidsrettede tiltak og kan kombineres både med medisinsk behandling, opptrening og egenaktivitet som støtter opp om personers overgang til arbeid. Det er et fattigdomstiltak.

I Stavanger har en gjeng entusiastiske pedagoger og andre, med Eddie Eidsvåg i spissen, gjort suksess med noe som kalles Pøbelprosjektet, der mottoet er at alle har ressurser, og alle kan det de vil. Det prosjektet har fått 20 av 22 såkalte pøbler, som de kaller seg selv, i jobb eller i utdanning. I seks uker har disse 22 skoletrette ungdommene – noen kriminelle, narkomane og andre som har falt utenfor det ordinære systemet – vært på kurs. I dag har 16 av de ungdommene kommet ut i jobb, og resten av dem har fått sommerjobb eller har sikret seg skoleplass til høsten. Bare to av dem har kuttet ut prosjektet. Eddie Eidsvåg sier at det viktigste er at disse ungdommene finner ut hva det er de vil med livet sitt, at vi gir dem en sjanse slik at de ser at de har uendelige ressurser, og at de blir tatt vare på. Det har de blitt. Dette har vært et pionerprosjekt i Stavanger. Nå har man sett hva som er gjort, og Regjeringen og de rød-grønne gir nå 0,5 mill. kr til prosjektet, slik at man kan få dette prosjektet ut i hele landet. Dette er ting som representanten Sanner og andre har snakket om at en ikke gjør noe med. Men en slik «blomst» som dette finnes altså i dagens Norge. Det er en sann historie fra virkeligheten. Den varmer hjertene og viser at det går an.

Når man bagatelliserer det historiske trygdeoppgjøret som vi nå har fått til, synes jeg også at det blir feil. Når minstepensjonen for de enslige pensjonistene har økt slik som den har gjort, og når en øg har klart å trappe opp tilleggs pensjonen til unge uføre, er det historisk og blir mottatt av både Pensjonistforbundet og de funksjonshemmedes organisasjoner som noe som er – om ikke sensasjonelt – så iallfall kjempeviktig. Alle de minstepensjonistene jeg kjenner, og alle de unge funksjonshemmede som har fått dette løftet, har kommet og sagt at for dem betyr dette mye i deres kamp for å overleve i hverdagen.

Gratis skolebøker i videregående skole merkes også på en foreldrelommebok. Det gjør at man får et større økonomisk rom. Når man har redusert prisene i barnehagene kraftig, merkes det øg på familieøkonomien. Når man gir mer til fellesskapet, som man har gjort via kommuneøkonomien, gir man mer til alle, og det gjelder viktige beslutninger for å forbedre folks liv og for å redusere fattigdommen.

Regjeringen tar fattigdomsbekjempelse på alvor. Vi leverer langt fra nok, som representanten Ryan sa, men vi er på rett vei, og vi tar det på alvor.

Rune J. Skjælaaen (Sp) [14:04:10]: Sentrum–venstre-regjeringen gikk til valg på å styrke fellesskapets goder, altså velferdsordningene våre – en god skole, styrking av omsorgssektoren og utjevning av forskjeller. I perioden 2005 til 2008 anslås den reelle veksten i kommunesektoren til årlig å være om lag 2,7 pst., eller nær 21 milliarder kr.

Regjeringen vil fortsette denne satsingen. Budsjettpolitikken må balansere denne utviklingen mellom ønskene om å løse nye oppgaver og samtidig være i stand til å

møte de utfordringene som kommer, for vi vet at særlig fra 2020 til 2025 vil antall eldre øke sterkt, noe som medfører en sterk økning i utgifter til pensjoner, og ikke minst til helse og omsorg. Senterpartiet ønsker å styrke den offentlige sektor videre med økte inntekter til kommunene og gjennom det nye inntektssystemet. Videre har Regjeringen gjennom trygdeoppkjøret tatt et viktig grep for å løfte dem som har minst. Når det har gått en tid, vil vi også se resultater av kvalifiseringsprogrammet, som betyr flere bort fra passiv mottaking av trygd til aktiv deltagelse i arbeidslivet.

Helse er et stort område også i revidert nasjonalbudsjett. Sykehussektoren krever store ressurser. Midlene til dekning av økningen i pensjonskostnadene måtte på plass, og de er på plass. Den langsiktige håndteringen av pensjonspremier og kostnader vil Regjeringen komme tilbake til i statsbudsjettet for 2009. Det er svært viktig med forutsigbarhet når det gjelder disse kostnadene, både for de regionale helseforetakene og ikke minst for de private ideelle sykehusene, som er en viktig del av vårt offentlige helsevesen.

Vi bruker nå nærmere 90 milliarder kr på våre sykehus, en sektor som har vokst svært mye. Nå er det selvfølgelig ikke et mål at forbruket av helsetjenester skal øke og øke. Målet må være bedre helse gjennom en sterk satsing på forebygging, fra vogge til grav. Sykehusene driver for det meste reparasjon. Målet må være å forebygge mer og reparere mindre.

Regjeringen har gjennom revidert nasjonalbudsjett fokusert på hvordan spesialisthelsetjenesten best kan ivareta kvalitet ved å følge opp Nasjonal helseplan. Det betyr at noen oppgaver må sentraliseres, andre desentraliseres. Mellom 50 og 70 pst. av alle pasienter som innlegges akutt, kan ferdigbehandles på lokalsykehuset. Derfor bør lokalsykehusene organisere sin aktivitet og kompetanse med tanke på nettopp de store pasientgruppene: kronikerne og eldre mennesker med sammensatte lidelser. Jeg tror vi framover, med en langsiktig sykehuspolitikk som Regjeringen arbeider etter, vil se at lokalsykehusene bygges opp med styrket kvalitet. Det er et mål og viktig ressursutnyttelse å behandle folk på lavest mulig nivå. Så må andre ting sentraliseres, f.eks. gode behandlingsformer når det gjelder kreftkirurgi, hjerteinfarkt og hjerneslag. Det kan ikke skje overalt.

Vi trenger en sterk politisk styring av sykehussektoren. Nasjonal helseplan bør videreutvikles til å bli det planverket der viktige beslutninger om utviklingen av spesialisthelsetjenesten blir tatt, og samtidig være en plan som kan gi forutsigbarhet for sektoren. I Senterpartiet diskuterer vi om Nasjonal helseplan kanskje ikke bør behandles i budsjettssammenheng, men at den kommer til behandling på et annet tidspunkt, og vi må tenke langsiktig i forhold til denne viktige sektoren.

Så vil jeg komme med en liten kommentar i forbindelse med den merknaden som står i innstillingen om Trillemarka, og som Per Olaf Lundteigen har redegjort for er hans egen. Denne merknaden har ikke flertall i denne sal. Men når det er sagt, vil jeg si at det er svært få som med så stort engasjement har fått til så gode lokale prosesser

i Trillemarka som Per Olaf Lundteigen og Buskerud Senterparti. Det skal han ha stor ros for, selv om Regjeringen falt ned på en annen løsning.

Statsråd Knut Storberget [14:09:02]: Vi er over halvveis i denne stortingsperioden, og i forbindelse med behandlingen av revidert nasjonalbudsjett er det naturlig å se på i hvilken grad vi når de mål vi setter oss når det gjelder det å skape et tryggere samfunn. Vi har fortsatt store utfordringer – la det ikke herske noen tvil om det!

Samtidig rapporteres det fra flere politidistrikter at man faktisk har en betydelig nedgang i store deler av kriminalitetsbildet, f.eks. når det gjelder vinningskriminaliteten. Det er godt å se at det går an å få reduksjon i noen typer kriminalitet, både når det gjelder å oppdage mer kriminalitet, bremse kriminalitet og forebygge kriminalitet.

Samtidig har vi betydelige utfordringer når det gjelder andre typer kriminalitet enn vinningskriminalitet, noe som gjør det nødvendig å fortsette den satsingen som Regjeringa nå er inne i, både i forhold til politiet og i forhold til reaksjonsbildet. Hvordan skal vi klare å få flere av dem som får straffereaksjoner – i fengsler eller andre steder – til ikke å begå nye handlinger når straffereaksjonen er utholdt? Det er gledelig at vi i løpet av dette året er i ferd med å bygge ned soningskøene i Norge – de er redusert fra 3 000 til 800 – at vi er i ferd med å kunne reise et av de store investeringsprosjektene i forbindelse med straffesoning, nemlig Halden fengsel som koster over 1 milliard kr, og at vi i høst skal starte det som er den store reformen for å oppklare mer kriminalitet, nemlig DNA-reformen. Det skal vi bruke mange penger og mye menneskelige ressurser på.

Det er bra – som et enstemmig storting har bedt oss om å gjøre, og som vi er helt enige om – at vi nå etablerer tiltak for barn og unge, særlig knyttet til barnehusene. Det skal etableres fem barnehus i løpet av høsten og tidlig neste år, og da vil vi ha på plass mye mer enn det vi faktisk beskrev i Soria Moria-erklæringen. Det viser at den satsingen man gjør for å skape mer trygghet for de fleste av oss, er en satsing som også gir resultater. Det at løftene på justissektoren innfris, bidrar til å skape et tryggere samfunn.

I så måte er jeg glad for at man i dag, etter alle solemerker å dømme, vil gi sin tilslutning til den styrkingen som også ligger i revidert nasjonalbudsjett når det gjelder politiet. I den tida vi lever i, er det viktig at man foretar den opptrappingen som man reelt sett har foretatt, bl.a. overfor Politiets sikkerhetstjeneste, og dagens revisjon vil innebære en styrking på 10 mill. kr. Det er viktig det man gjør overfor utlendingsforvaltningen – i politiet må man bruke mye ressurser, som er nødvendig, på bl.a. saksbehandling, og ikke minst når det gjelder spørsmålet om det å få sendt ut mennesker som ikke har rett til å være her. Satsingen på 40 mill. kr er absolutt nødvendig og fungerer også som en god avlastning for et politi som har mer enn nok av oppgaver.

Det samme vil jeg si om den satsingen som nå gjøres opp mot det internasjonale arbeidet. Vi står helt maktesløse hvis vi ikke klarer å styrke det internasjonale samarbeid-

det med hensyn til det å bekjempe kriminelle handlinger. Regjeringas mange initiativ og innsats for bl.a. å få en tilslutning til Prüm-avtalen i EU er helt avgjørende. Det vil gi oss et stort og godt grunnlag for å oppklare mer av den internasjonalt forgrenede kriminaliteten, bl.a. det å få adgang til andre lands DNA-baser. Samtidig vil jeg peke på at den styrkingen vi nå gjør når det gjelder grensekontrollen, gjennom Frontex, og også gjennom Schengen informasjonssystem, der vi nå får en ny generasjon, er viktig i et slikt arbeid.

Det er også slik at Regjeringa foretar en utbygging av og en satsing på redningshelikoptertjenesten. Under kap. 455 er det omtalt at man i revidert budsjett foreslår å styrke bevilgningen til redningshelikoptertjenesten med 15 mill. kr. Vi har i samarbeid med Forsvarsdepartementet foretatt en grundig vurdering av øvrige behov, og for å opprettholde beredskapsnivået for redningshelikoptertjenesten er det nå klart at det er behov for å styrke bevilgningen ytterligere i 2008. Regjeringa vil komme tilbake med forslag til dekning av merutgifter så snart som mulig.

I St.prp. nr. 1 for 2007-2008 framgår det at Regjeringa vil etablere en redningshelikopterbase med tilstedevakt i Florø. Vi er nå i gang med å planlegge oppstarten av dette. Dette arbeidet har vist at det er behov for større bygningsmessige tilpasninger enn opprinnelig lagt til grunn, og dette er noe jeg vil komme tilbake til Stortinget med på egnet måte, slik at Stortinget får orientering både om kostnader og om de økonomiske og tidsmessige kalkyler, når dette er klart.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Jan Arild Ellingsen (FrP) [14:14:06]: Det er bestandig interessant å høre den evne justisministeren har til å beskrive virkeligheten. Den er fascinerende. Hvis «sol-skinnsminister» hadde vært et begrep, hadde justisministeren utvilsomt vært i stand til å bekle en slik tittel. Hvis det er noe statsråden har evne til, er det å være til stede når alle positive ting skal beskrives, og han har samtidig evne til å være fraværende når de vanskelige ting kommer opp.

Vi så det nylig under brannen i Froland. Jeg registrerte at statsråden indirekte mente at DSB hadde sviktet, og statsråden reiste egenhendig nedover pr. helikopter for å rydde opp. Det står det respekt av.

For noen dager siden spankulerte og patruljerte statsråden i Oslo sentrum. Om det var som et ledd i å bli tatt opp til Politihøgskolen for å få uniform, skal jeg la være usagt. Men på nytt var det en tilstedeværelse mens solen skinte. Det er for meg rart.

Mitt spørsmål til statsråden er: Er statsråden komfortabel med å bli sett på som en statsråd som kun er til stede når solen skinner, og når alt er bra? Er statsråden på samme måte komfortabel med å bli betegnet som «løftebruddminister» i en av landets største aviser?

Statsråd Knut Storberget [14:15:15]: Hver gang jeg hører representanten Ellingsen gå til motmæle mot Regjeringas justispolitikk, tas det i bruk en rekke karakteris-

tikker, særlig av meg, men også av andre. Jeg skjønner at man gjør det i mangel av andre argumenter. Vi lover at vi skal bygge ned soningskøen, og gjør det, vi lover at vi skal etablere et helt nytt DNA-system, som koster mye penger, og gjør det, vi bygger fengselet i Halden, vi gjør det, vi skal fra høsten innføre en helt ny type soning i Norge med elektronisk overvåkning, og gjør det, vi bygger barnehus, osv., så jeg har vanskelig for å se for meg at man kan finne noe særlig hull i Soria Moria-erklæringen om justispolitikk som vi nå ikke innfrir.

Denne turen på Karl Johan, som jeg skjønner både Fremskrittspartiet og Høyre har hatt tungt for å svelge, innebar altså at vi den dagen fikk 70 nye politistillinger i Oslo politidistrikt. Er det ikke det Høyre og Fremskrittspartiet bestandig har bedt om? Jeg må si at det må være en gledelig nyhet og en viktig nyhet, slik at vi får patruljert gatene og skapt den tryggheten som folk er opptatt av. Jeg ber også Fremskrittspartiet om å gå inn i realiteten i saken og ikke bare kaste rundt seg med usaklige karakteristikker.

Elisabeth Aspaker (H) [14:16:33]: Statsråden la stor vekt på mer trygghet og god forebygging, men han trakk ikke helt den konklusjonen at det også da krever et nært og tilstedeværende politi.

Det er uten tvil for tiden et stort folkelig og folkevalgt engasjement for å beholde lensmannskontorer og nok politi i lokalsamfunnene. Men så kommer det til innføringen av nye biometriske pass, og da er det ikke lenger så nødvendig og viktig at det skal kunne skje på alle landets lensmannskontorer. Man henviser folk til å reise ganske langt for å skaffe seg et pass i framtiden.

Bemanningsutredningen kom denne uken, og der mer enn antydes det at det er byene som har behov for mer politifolk, og at det skal skje på bekostning av Distrikts-Norge. Mener statsråden at god forebygging og større trygghet er forenlig med at man skal tømme distriktene for politifolk, og er det slik at folk i distriktene i framtiden skal måtte ta seg fri fra jobb for å kunne skaffe seg et pass?

Statsråd Knut Storberget [14:17:34]: Det er Regjeringas ambisjon at vi faktisk skal styrke bemanningen ute i distriktene. Den bemanningsanalysen som nå kom, som jeg håper og tror at også representanten Aspaker setter pris på, viser at vi har et akutt behov for flere politifolk. Det gjelder ikke bare i distriktene, men også i de store byene. Det er her den forrige regjeringas unnlatesessynd ligger. Det at man kjørte et så lavt opptak til Politihøgskolen i forrige periode, innebærer at vi i dag har såpass få uteksaminerte politifolk. Det finnes bare én resept i forhold til det, og det er den resepten som står i Soria Moria-erklæringen – og som jeg har lovet – at vi skal ha dette opp på et rekordhøyt nivå. Det er derfor vi i fjor og i år tar opp 432 politistudenter. Den forrige regjeringa var jo ikke i nærheten av det nivået engang. Skal vi ha flere politifolk til Porsanger eller Oslo, er vi nødt til å utdanne flere.

Når det gjelder spørsmålet om biometriske pass, mener jeg at det ikke skal utstedes på hvert eneste lensmannskontor. Det er ikke nødvendig. Folk må finne seg i å måtte reise noe for å få et pass. Folk reiser til Drammen for å klip-

pe seg, og må fint også kunne kjøpe et pass i Drammen. Vi skal ha en viss spredning med hensyn til hvor man utsteder biometriske pass, det skal vi ha, men det skal ikke skje på hvert eneste lensmannskontor.

Hans Olav Syversen (KrF) [14:18:53]: Er det spesielt gode frisører i Drammen, så må statsråden si fra!

Det var ikke det jeg skulle ta opp. Jeg skal ta opp et annet spørsmål, og det gjelder den forråelsen av kriminalitetsbildet når det gjelder trafficking som vi ser er rullet opp de siste dagene. Så vidt vi forstår, er det både 16-årige og 17-årige jenter fra Nigeria som er tatt inn av politiet. Det betyr at det er begått straffbare handlinger mot disse, for det er ulovlig å kjøpe sex av personer under 18 år. Vi får en generell kriminalisering av sexkjøp etter hvert, og jeg har også forstått at statsråden har snudd noe i sitt syn på det. Det støtter vi fullt og helt.

Mitt spørsmål er: Når det gjelder den forråelsen vi nå ser, hvordan ser statsråden på muligheten for en ekstra innsats framover for å hindre at Norge blir en trygg havn for denne type menneskehandel?

Statsråd Knut Storberget [14:20:00]: Dette er jo et spørsmål som jeg synes er særs viktig. Det er helt riktig, som representanten påpeker, at vi ser en forråelse. Jeg er ikke sikker på om den forråelsen ikke var der tidligere, men vi har i større grad nå klart å få øye på den. Det må jeg si kommer som et veldig gledelig resultat av Oslo politidistrikts innsats, særlig opp mot den STOPP-gruppen som undertegnede og andre har ivret lenge for å få opprettet. Det er godt å se at man kommer i posisjon til å få se.

Vi må gjøre to ting: Vi er nødt til å ha politikraft for å oppdage og oppklare disse sakene, og så må vi ikke glemme at det er mennesker som er i bunnløs sosial nød, man har med å gjøre, og som trenger hjelp til bolig, eventuelt arbeid her i landet, eventuelt det å få lov til å være her lenger, som Regjeringa har tatt initiativ til, eller få reise tilbake til sitt eget hjemland for å skape seg et nytt liv der. Det er flere tiltak som må satses på, og det er viktig at disse tiltakene er klare når den generelle kriminaliseringen også kommer.

Presidenten: Replikskordskiftet er over.

Jan-Henrik Fredriksen (FrP) [14:21:22]: Ventetidene og ventelistene har det siste året økt voldsomt i Norge. Ventetiden har økt med mellom 10 og 30 pst. i de ulike helseforetakene. Det er blitt over 25 000 flere mennesker som står i kø for å få helsebehandling. Samtidig vet vi at en rekke private og ideelle institusjoner har betydelig ledig kapasitet og ressurser.

Rehabilitering er et område som er svært viktig, både hva gjelder den enkeltes livskvalitet og også i et samfunnsøkonomisk perspektiv. Det er derfor helt uforståelig for Fremskrittspartiet at Regjeringen velger å gjennomføre en politikk som fjerner hver sjettede rehabiliteringsseng. Dette blir gjort ut fra Regjeringens ideologiske korstog mot private og ideelle organisasjoner.

Dette er også tilfellet i rusomsorgen. Det er i dag over 4 000 rusmiddelmissbrukere som står i kø for å få hjelp. Samtidig fører Regjeringens politikk til at institusjoner som Fossanåsen, Vangseter, Evangeliesenteret og Buestiftelsen ikke får benyttet sin kapasitet gjennom avtaler med helseforetakene. Dagens regime fører til et klasseskille i Norge – ett helsetilbud for dem som har råd til å kjøpe seg ut av det offentlige køsystemet, og ett for folk flest, som pent må stå i kø. Dette er direkte uverdigg og en skammelig oppførsel overfor dem som har et behandlingsbehov.

Sykehusene har nok en gang vært gjennom et år med økonomiske rammer som har ført til oppsigelser, nedbemanning, avdelingskutt og økte ventetider og ventelister. Det er videre et faktum at Regjeringen ikke fullt ut kompenserer for helseforetakenes pensjonsforpliktelser. Det gjenstår fortsatt en underdekning på 600 mill. kr for inneværende år.

Magnussen-utvalget synliggjør en grov skjevfordeling mellom helseforetakene. Dette innebærer en forskjellsbehandling av pasienter ut fra bostedsadresse. Skjevfordelingen må rettes opp med friske midler. Man vil svekke pasienttilbudet i Helse Sør-Øst ved en omfordeling samtidig som man skal dekke inn gjeldsetterslep på 1,5 milliarder kr. Jeg vil også vise til de økonomiske problemene Helse Sør-Øst har for inneværende år.

Fremskrittspartiet er opptatt av å sikre de regionale helseforetakene tilstrekkelige midler, slik at pasienttilbudet blir styrket. Vi er derfor skuffet over Regjeringens manglende handlekraft og reviderte budsjett. Fremskrittspartiet mener det må bevilges nødvendige friske midler i tillegg til 50 pst. av skjevfordelingen rettes opp. Derfor foreslår Fremskrittspartiet en total bevilgning på 2,1 milliarder kr utover Regjeringens forslag, hvorav 781 mill. kr benyttes til å rette opp skjevfordelingen, 600 mill. kr til å dekke opp pensjonskostnadene og de øvrige midlene fordeles på de regionale helseforetakene etter bevilgningssystemet i Magnussen-utvalget. For det må andre ting til enn postkort for å rette opp dette, slik at vi får et godt helsetilbud i Norge.

Dagens regime vedrørende funksjonsfordelinger i spesialisthelsetjenesten rammer lokalsykehusene. Det foregår i realiteten en sniknedleggelse av en rekke lokalsykehus i Norge. Det må derfor snarest foretas en vurdering fra Regjeringen av hva som skal være innholdet i et lokalsykehus. Legeforeningens dokument «Lokalsykehusenes fremtidige rolle» gir, slik Fremskrittspartiet ser det, en god beskrivelse av hva innholdet i et lokalsykehus skal være. Det er ikke nødvendigvis huset som er viktig, men hva det inneholder av funksjoner og behandlingstilbud.

Regjeringen viser liten evne og vilje til å gi norske pasienter en bedret hverdag. Innen rusomsorg, rehabilitering og sykehusøkonomi går det feil vei. En regjering som lover så mye og holder så lite, vil selvsagt legge skylden på befolkningens krav og forventninger. Men hvem er det som har skapt forventningen i befolkningen – foruten dagens regjering?

Torgeir Micaelsen (A) [14:26:24]: Debatten i dag er ikke helt slutt, men jeg tillater meg likevel å prøve å si litt

om hvordan jeg vurderer det som har skjedd i dag, og den politiske situasjonen nå ett og et halvt år før valget. Debatten har selvsagt hatt noe preg av at det skjer andre viktige ting i det politiske miljøet i Norge, men det gjør ikke debatten om revidert nasjonalbudsjett eller den politiske situasjonen her inne i stortingssalen noe mindre viktig av den grunn. Og jeg mener at debatten har gitt oss noen svar på hvor det politiske Norge nå står.

Regjeringen fortsetter fellesskapspolitikken, hvor skattelettepolitikken fra den forrige regjeringen er avlyst. Vi bruker de store pengene på de viktigste tingene. For eksempel har vi i revidert nasjonalbudsjett bevilgningen til pensjonskostnader i helseforetakene. Det er milliardbeløp vi snakker om, og hvis de ikke var blitt bevilget, ville det fått store konsekvenser for helseforetakene og sykehusene våre.

Når det gjelder situasjonen på politikksiden for opposisjonen, mener jeg at det er grunnlag for å si at den er mer splittet enn noen gang. Høyres Jan Tore Sanner etterlyste i sitt innlegg tidligere i dag en debatt om de reelle politiske forskjellene, og ikke om alt det vi er enige om. Ja, det er jeg enig i. Det skal vi prøve å strebe etter.

Men sjelden har vi vel fått demonstrert klarere de store politiske forskjeller som er mellom de to partiene som sier de vil danne regjering, etter valget i 2009, som et alternativ til dagens regjering, enn det vi har fått i løpet av denne dagen og også tidligere i vår. Da snakker jeg om Høyre og Fremskrittspartiet og den økonomiske politikken, og om de dramatiske forskjellene i virkelighetsoppfatning, og hva slags type virkemidler man vil ta i bruk på det området. Utover det å diskutere det reviderte budsjettet her i dag mener jeg at vi nå nærmer oss et tidspunkt hvor det må være lov å forlange noe mer enn bare kritikk av den nåværende regjeringen, nemlig at man også presenterer sitt alternativ til den regjeringen som styrer i dag.

Den rød-grønne politikken mener jeg har ligget fast. Jeg vil ta noen eksempler fra revidert nasjonalbudsjett, og mange har nevnt det før i dag: Disse milliardene til helseforetakene er et godt eksempel. Det er gjort en bra innsats – historisk innsats, vil mange si – for å få flere folk i jobb ved å opprettholde tiltaksplassene. Det er 225 mill. kr mer til skogsatsing. For mitt eget vedkommende er jeg veldig glad for at vi skal ruste opp Oslostunnelen, der mange av oss som pendler, kjører hver eneste dag. Og ikke minst er det 100 mill. kr til kollektivtrafikken, slik at den skal fungere godt omkring i Norge, selv om mange kostnader går opp.

Det som det kanskje hadde vært enda mer spennende å diskutere i en samlet setting, er jo det historiske trygdeoppgjøret, med 16 000 kr mer til minstepensjonister og ca. 14 000 kr mer til unge uføre. Pensjonsforliket med AFP-ordningen har vi fått til, jordbruksoppgjøret osv. Det er mange store politiske saker vi bør bruke tid på å diskutere; vi bør ikke nødvendigvis bruke tid på saker av mindre karakter.

Alt er ikke rosenrødt. Jeg mener det er en viktig ting å si at det er mange uløste oppgaver i Norge. Og jeg mener at det er opposisjonens både privilegium og plikt å være den som påpeker svakheter og mangler i det norske sam-

funnet. Men det må også være lov til, nå når det er tre måneder og ett år – en sommerferie og ett år – fram til neste valg, å forlange at de kommer med et mer helhetlig opplegg med hensyn til hva som er alternativet til dagens regjering, hvis man har det.

Det er også helt uklart om det er Fremskrittspartiet som blir nødt til å avlyse sine tv-milliarder, sine milliardløfter, i samarbeid med Høyre i en framtidig regjering, eller om det er Høyre som nærmest vil bli tvunget til en historisk fraløping av eget program og egne løfter i den økonomiske politikken. Det er enorme forskjeller og virkelighetsoppfatninger mellom Siv Jensen, når man hører henne som leder av Fremskrittspartiet tale fra denne talerstolen i dag, og Høyre, når man hører hvordan de ordlegger seg. Jeg skulle ønske, hvis vi skulle diskutere reelle politiske forskjeller i tiden som kommer, og ikke minst i valgkampen neste år, at vi fikk en klargjøring fra vårt reelle alternativ på den borgerlige siden i den økonomiske politikken.

Jeg tror ikke vi kommer til å få det i debatten om revidert nasjonalbudsjett i dag, men jeg kan love at vi kommer til å etterlyse dette videre i tiden som kommer.

Sigvald Oppebøen Hansen hadde her teke over presidentplassen.

Statsråd Anniken Huitfeldt [14:31:02]: I mange deler av politikken har denne regjeringen forandret folks liv. For noen år siden kostet en barnehageplass i min kommune 4 700 kr for én unge. Den gangen uttalte daværende kommunalminister Erna Solberg: Hva i all verden skal jeg med billigere barnehageplass? I den samme kommunen får man nå omtrent tre unger for prisen av én i barnehagene. Det er klart at det har forandret folks liv! Det har gjort at de som ønsker det, kan gå ut i yrkeslivet. Det har gjort at folk har en reell valgfrihet, og at de er sikret et godt og forsvarlig tilbud for ungene. Det gjør også at det er mye lettere for dem som ønsker det, å kombinere arbeid og det å ha unger. Vi vet at er det noe som er viktig i familiepolitikken, så er det god arbeidsfordeling i hjemmet. Til de av dere som er mest opptatt av at vi skal ta vare på familien – det er jeg også opptatt av – vil jeg si at forutsetningen for å ta vare på tradisjonelle familieverdier i vår tid og bekjempe skilsmisser er bedre fordeling av arbeidsoppgavene i hjemmet. Slik blir det mer harmoni og bedre for barna.

I en tid hvor vi har mange penger, er det veldig viktig at vi er opptatt av de ungene som har det vanskeligst. Derfor la vi for noen år tilbake til rette for en stor endring i barnevernet. Det statlige barnevernet ble i den forrige regjeringsperioden etablert for å gi et bedre tilbud, et bedre og mer forsvarlig tilbud til fosterfamilie og bedre kvalitetssikring av det tilbudet som kommunene gir. De trenger mer faglig veiledning. Derfor har vi vært opptatt av å ha et godt statlig barnevern, og det har trengt mange ressurser. Når vi er rike, er det viktig å tenke på de ungene som ikke har det så lett. Nå tar vi også ansvar for det statlige barnevernet i Trondheim. Det krever en del ekstra midler, som vi bevilger i dette budsjettet.

I går fikk jeg i praksis sett hva Regjeringens politikk

betyr for de ungene i Norge som kanskje har det vanskeligst – enslige, mindreårige asylsøkere. Jeg var på Skiptvet i Østfold og så der unger med helt spesielle behov. Når vi nå får bygd disse omsorgssentrene, får disse ungene et langt bedre tilbud enn det de hadde for noen år siden. De blir godt tatt vare på av lokalsamfunnet, men det er også en god del utfordringer. Det er bygd to omsorgssentre, ett i Skiptvet og ett på Eidsvoll, og ved omsorgscenteret på Eidsvoll har de ønsket å styrke samarbeidet med skolen og sette skolen bedre i stand til å ivareta alle disse ungene med mange behov. Derfor har vi foreslått å gi ekstrabevilgninger til dette.

I tiden som kommer, blir det viktig at vi høster erfaringer med det å ta imot enslige mindreårige asylsøkere. Nå har vi tatt imot dem under 15 år, og i neste omgang skal vi ta imot dem under 18 år. En del av disse ungdommene har sammensatte og kompliserte problemer. Derfor må vi høste erfaringer fra Skiptvet og Eidsvoll i arbeidet med å bygge opp et godt og forsvarlig tilbud for enslige mindreårige asylsøkere.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Karin S. Woldseth (FrP) [14:34:25]: Først vil jeg gjerne gratulere statsråden med at vi omsider har fått et nytt barneombud, men det var ikke det jeg skulle ta opp.

Vi har den siste tiden lest om at det er et skrikende behov for fosterhjemsfamilier, og at barn faktisk må bo i inntil ett år i midlertidige boliger eller beredskapshjem før de får et permanent tilbud. Dette har en samlet opposisjon advart mot, og den har ment at man måtte ha alternative tiltak på plass før man bygde ned de eksisterende tilbudene, altså barnehjemsinstitusjonene. Hva vil statsråden gjøre for å sikre at de mest utsatte barna ikke lider mer enn nødvendig?

Statsråd Anniken Huitfeldt [14:35:17]: Det viktigste vi kan gjøre, er å bygge opp gode institusjonstilbud for de ungene som trenger det, og gode, sterke fosterfamilier for dem som trenger det.

Det er veldig vanskelig å plassere unger i fosterhjem. De skal ofte plasseres i nærheten av der de kommer fra, og fosterhjemmene skal være motivert for å ta imot den enkelte ungen. Vi har veldig mange fosterfamilier som er klare. De har gjennomgått en lang skoloring, men det er ikke alltid slik at alle med veldig spesielle behov er i det fosterhjemmet de har krav på. Jeg mener at vi har et veldig systematisk arbeid i gang nå for å rekruttere gode fosterhjem, gi dem god opplæring og fokusere på å ha faglig sterke institusjoner.

Wenche Irene Sæthre Høye (H) [14:36:13]: Selvstendig næringsdrivende kvinner har endelig blitt likestilt med andre kvinner når det gjelder noen av de rettigheter de trenger for å opprettholde sin virksomhet også når de får barn. Høye har vært initiativtaker og pådriver i denne saken. Nå foreligger det et opplegg fra Regjeringen som bare er en delvis innfrielse av Høyres forslag. Andre arbeidstakere får full dekning i form av omsorgspenger, pleiepenger

og opplæringspenger, men ikke de selvstendig næringsdrivende. Det er ingen grunn til å tro at ikke selvstendig næringsdrivende kvinner også vil få syke barn. Gründerkvinner som kommer i en vanskelig situasjon, vil med Regjeringens opplegg tape økonomisk hvis de ikke har tegnet tilleggsforsikring, og det er et paradoks når man snakker om å gi mer til dem som trenger det aller mest.

Mitt spørsmål er: Når har statsråden tenkt å ta initiativ for å sikre at denne sårbare gruppen av kvinner får de rettigheter de med rimelighet har krav på, uten å måtte betale særskilte tilleggsforsikringer?

Statsråd Anniken Huitfeldt [14:37:08]: I forrige statsbudsjett var rettighetene for selvstendig næringsdrivende – ikke kvinner, men selvstendig næringsdrivende kvinner og menn – et hovedfokus for denne regjeringen. Det er mange som har vært opptatt av denne gruppen, men det er først og fremst vi som gjennom foregående statsbudsjett har levert inn forslag til endringer som vil føre til ganske store forandringer for dem som er selvstendig næringsdrivende. Derfor står jeg oppreist på at vi nå har gjennomført gode endringer. Høyre har snakket om dette i mange år, men det er vi som har levert i forhold til selvstendig næringsdrivende, menn og kvinner, med barn.

May-Helen Molvær Grimstad (KrF) [14:37:49]: Sjølv om statsråden seier at det er denne regjeringa som har levert, kan eg ikkje vere heilt einig i det – eit lite stykke på veg, men den førre regjeringa var godt i gang, og vi ventar fleire steg innanfor dette feltet.

Statsråden snakka om billegare barnehagar. Det er veldig viktig. Men ei av utfordringane er at sjølv om det er mange barnehagar, er det berre ein av fire kommunar som har inntektsgradert foreldrebetaling. Så når vi har fått ein makspris i barnehagen som betyr at dei aller fleste foreldre har fått lågare foreldrebetaling, er det faktisk dei med lågast inntekt som ikkje har fått det. Kristeleg Folkeparti har gjort framlegg om 15 mill. kr i revidert nasjonalbudsjett. Vi har gjort framlegg om dette mange gonger. Regjeringa har ikkje gitt støtte til dette. Vil dei ta grep, slik at dei med dei lågaste inntektene kan vere sikra lågare foreldrebetaling enn det som er?

Vi gjer også framlegg om 15 mill. kr til familievernet. Det er sommar, sol og romantikk i lufta, men mange har utfordringar. Kva vil statsråden gjere for å hjelpe dei mange som ønskjer det?

Statsråd Anniken Huitfeldt [14:38:52]: Familievernet har fått tildelt en god del oppgaver den siste tiden, og de gjør en kjempeinnsats. Jeg ser at det er behov for å ha fokus på det som er familievernets oppgaver. Det ønsker vi en dialog med familievernet om.

Når det gjelder spørsmålet om prisene i barnehager, er det sånn at de har gått dramatisk ned. Langt flere har fått barnehageplass, og det har vært en stor sosial endring. Når det gjelder inntektsgraderte satser, var det før, og er det fortsatt, et ansvar som kommunen har. Så det er ikke sånn at vi på en måte har spent beina under de gode løsningene som kommunen har valgt i forhold til inntektsgraderte

satser. Barnevernets innsats i mange kommuner handler jo nettopp om å gi gratis barnehageplass til de familiene som sliter mest, for barnehage er så viktig for å komme inn sosialt, som skoleforberedende tiltak og som et godt omsorgstiltak for de ungene som trenger gode tilbud.

Presidenten: Replikordskiftet er omme.

Asmund Kristoffersen (A) [14:40:07]: Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer viser at Regjeringen tar kraftige grep på miljø- og energiområdet både nasjonalt og internasjonalt.

Vår statsminister greide å markere Norge på en meget fordelaktig måte på FNs klimatoppmøte på Bali i desember 2007. Han gav to konkrete løfter som nå følges opp. Norge vil gjøre det som er mulig for at neste klimatoppmøte, som holdes i København i slutten av 2009, skal bli vellykket. Verdens miljøsituasjon krever dette. Derfor vil det som en forberedelse til dette toppmøtet i 2009 bli holdt fire forhandlingsmøter under FN-konvensjonen. Norge har påtatt seg utgifter på ca. 30 mill. kr for ett av disse møtene og har invitert Ghana til å være vertskap for et slikt ekstra forhandlingsmøte. Dette har blitt høyt verdsatt i det internasjonale samfunnet og gitt Norge ekstra «goodwill».

Jens Stoltenberg presenterte også på Bali-toppmøtet en meget omfattende norsk klimainnsats ved å love store norske midler i internasjonale regnskogfond for å bekjempe tap av regnskog. Å hindre avskoging og skogforringelse er et av de viktigste klimatiltakene verden kan sette i verk.

Norge forbereder seg på å gå inn i flere partnerskap, bl.a. sammen med Storbritannia i Kongo-bassenget og i Amazonas i Brasil, begge steder for å bekjempe ødeleggelse av verdens største regnskogområder.

Norge har fått meget stor anerkjennelse for dette meget viktige kilmaarbeidet.

Karbonfangst og lagring prioriteres høyt av Norge i de internasjonale fora og i internasjonale klimaforhandlinger. En del av klimaproblemene kan løses gjennom internasjonal forståelse for og satsing på karbonfangst og lagring fra store utslippkilder. Det er derfor meget bra at Regjeringen satser så sterkt og målrettet på utvikling av renseteknologi i Norge. Det er det redegjort bredt for dette i budsjettet. Om dette blir vellykket, kan vi stille vår kompetanse og utviklete rensutstyr til rådighet for en hel verden.

Når jeg først er inne på Norges internasjonale miljøengasjement, vil jeg gjerne uttrykke stor tilfredshet med det arbeid som Norge deltar i for å rydde opp i de enorme atomavfallsproblemene på Kola i Russland gjennom våre bevilgninger til dette arbeidet. Dette er meget viktig for mennesker og miljø både i vårt land, i Russland og i våre naboland for øvrig. Eksempler kan være det store atomavfallslageret i Andrejevabukta og båten «Lepse» som ligger fulllastet med atomavfall ved innløpet til Murmansk havn, og videre utrangerte atomundervannsbåter der atomreaktorene ikke er fjernet, osv.

I budsjettet er det også lagt inn mer penger til innsatsen mot den uheldige virkningen av farlige kjemikalier på mennesker og natur. Vi knytter oss nå til EUs kjemikalierregelverk, REACH, og er aktivt med i det nyopprettede

kjemikaliebyrået, ECHA, som håndterer oppfølgingen av dette regelverket. Meget bra!

Det reises i budsjettet spørsmål om Norges tilsagn av penger til rensing av nikkilverket på Kola skal stå ved lag så mye lenger, ut fra at intet har skjedd med den alvorlige forurensningssituasjonen.

Jeg mener vi må se dette an ennå en tid, for kanskje kan norske penger likevel inspirere Norilsk-Nikkel-konsernet til å ta det ansvar de har for å rette opp i ufattelige miljøsynder og helseskader på befolkningen.

Vi satser veldig sterkt på å få fram ny fornybar energiproduksjon. En trang flaskehals har vært tiden brukt på konsesjonsbehandling i Norges vassdrags- og energidirektorat. Det er derfor svært viktig at NVE nå tilføres økte ressurser som kan bidra til raskere saksbehandling og reduksjon av køen av saker som venter på avklaring. På samme måte er det viktig at Olje- og energidepartementet selv styrker sin saksbehandlingsskapasitet i klagebehandlingen av saker som kommer dit. Det gjelder selv sagt i kraftutbyggingssaker og saker om bygging av nye kraftlinjer.

Lise Christoffersen (A) [14:45:20]: Kampen mot fattigdom går som en rød-grønn tråd gjennom Regjeringens økonomiske politikk. Rekordmange mennesker har kommet i jobb. Ledigheten har gått markert tilbake i alle fylker og i alle bransjer. I mai var det under 37 000 helt ledige.

Vi holder likevel trykket oppe på arbeidsmarkedstiltak. Ungdom, langtidsledige, innvandrere og yrkeshemmede som fortsatt sliter med å få innpass i arbeidslivet, har krav på det. Vi vet at arbeid er det viktigste virkemiddelet mot fattigdom. Derfor fortsetter vi en aktiv arbeidsmarkedspolitikk. I motsetning til borgerlig politikk holdes det totale nivået på 40 000 plasser. Grunnen til det er at dagens arbeidsmarked gir oss en unik mulighet til å få folk i jobb. Jobbmulighetene har ikke vært bedre siden 1960-tallet. Arbeidsgiverne leter etter arbeidskraft, men kvalifisering er helt nødvendig for mange.

Jan Tore Sanner sa tidligere i debatten at Høyre satser mer. Det er feil. Høyre kutter med 2 000 tiltaksplasser. Antall tiltaksplasser i prosent av antall ledige og yrkeshemmede har økt jevnt og trutt fra 22 pst. i 2004 til 32,1 pst. i 2008. Det er denne regjeringen som satser.

I tillegg øker vi nå tilskuddssatsene til attførings- og vekstbedrifter med 32 mill. kr til 3,3 pst. Det bidrar til bedre kontinuitet i det viktige inkluderingsarbeidet disse bedriftene driver.

Så er det slik at flere i arbeid krever tettere oppfølging av sykmeldte. Ordningen «Raskere tilbake» skal bli mer kjent, oppfølging overfor behandlere, arbeidsgivere og arbeidstakere skal bli bedre. Regjeringen setter derfor inn 140,4 mill. kr for å forebygge utstøting fra arbeidslivet.

Kvalifiseringsprogrammet er et svært viktig virkemiddel i fattigdomsbekjempelsen. Formålet med program og økt stønad er å gi en sjanse til dem som så langt har falt utenfor det meste, er uten trygderettigheter og ofte på langtids sosialhjelp. NAV gjør nå en viktig innsats for å gi programmet en god start. For å få en bedre gjennomføring i alle fylker styrkes Arbeids- og velferdsetaten med ressur-

ser tilsvarende én person i hvert fylke. Vi ser at politikken virker.

SSBs tall for sosialhjelp i 2007 bekrefter at den brede innsatsen til Regjeringen gir resultater. Stadig færre får sosialhjelp. Nedgangen har faktisk aldri vært så sterk som i 2007. Fra 2005 til 2006 var nedgangen 5 pst., fra 2006 til 2007 10 pst. Årlig utbetaling for hver mottaker har gått opp til 38 900 kr, en økning på 1 000 kr siden 2006. To av fem mottakere har også mottatt trygd.

Med flere i arbeid øker verdiskapingen. Trygden sparer penger, nærmere 900 mill. kr. Dette er penger som ikke skal gå til skattelette. Pengene bidrog i stedet til gårdsdagens historiske trygdeoppgjør, med en skikkelig sosial profil. Store uttellingar for minstepensjonister og unge uføre vil gi de fleste en trygd å leve av. Gledelige resultater inspirerer til fortsatt innsats for å bekjempe fattigdom.

Jørund Rytman (FrP) [14:48:50]: Revidert nasjonalbudsjett er en teknisk revisjon der vi ikke tar politiske omkamper, men justerer for faktiske endringer i det opprinnelige budsjettets forutsetninger.

Samtidig gjør man seg selvsagt en rekke betraktninger når man leser hvordan den norske økonomien er, om det er status quo i oljenasjonen Norge, verdens rikeste land.

En av utfordringene er: Det er behov for arbeidskraft, som det ofte er i oljenasjoner hvor det går bra. Da spør jeg: Hvorfor ser vi da at det i dag ble demonstrert utenfor Stortinget fordi det ikke gjøres nok for rehabilitering, og at den rød-grønne regjeringen ikke gjør nok for blant annet å få flere ut i arbeid? Hvorfor ser vi at helsekøene vokser? Hvorfor ser vi at ventetiden øker? Hvorfor er det fortsatt trangt i sykehuskorridorene? Hvorfor ser vi at sykehusene forfaller?

I 2005 da de rød-grønne inntok regjeringskontorene, var antallet i helsekøen ca. 208 000 syke. Nå er den på ca. 233 000 syke – altså en økning på hele 12 pst. Den gjennomsnittlige ventetiden har økt fra 88 dager til 92 dager. Hver dag ligger det gjennomsnittlig rundt 250 pasienter i korridorene ved norske sykehus. I løpet av 2007 lå ca. 28 400 pasienter på gangen i norske sykehus, ca. 93 000 pasientdøgn i året på gangen, på badet, i dagligstua eller på et skyllerom.

Hvorfor er korridorpatienter et ukjent fenomen i land vi gjerne sammenligner oss med? Når skal de rød-grønne politikerne få øynene opp og gjøre noe med det? Må det for eksempel bli en brann på et sykehus der flere dør på grunn av at sengene til korridorpatientene blokkerer rømningsveier?

Hva preges avisoverskriftene av nå? Jo, sykehusene må kutte i budsjettene, avdelinger legges ned, og det skal bli færre sengeplasser. Forstå det den som kan!

Hvorfor har vi ikke verdens beste og mest effektive sykehus? Hvorfor er vi ikke kjent i verden for slikt? Hvilke land er det som har klart å opparbeide seg et slikt rykte og en anerkjennelse for å ha de beste legene, det beste medisinske utstyret og dit man drar hvis alt håp er ute? Jo, det er til sykehus i USA, i Sveits og i Israel. Norge? Nei, norsk sykehuspolitikk er kjent for mangel på styring, økning i ventelister, korridorpatienter og ikke minst et enormt sy-

kehusbyråkrati. Derfor må sektoren sikres nok penger, slik at ingen sykehussenger står tomme. Vi behandler revidert nasjonalbudsjett i dag, og vi vet at det er akutt behov for penger.

Videre håper jeg det snarest blir satt i gang en skikkelig reform som medfører at pengene følger pasienten, slik at brukeren kan velge mellom offentlige sykehus, private og ideelle institusjoner og sykehus, slik at kapasiteten som faktisk er i landet, eller i våre naboland, faktisk blir benyttet.

Michael Momyr (H) [14:52:17]: Gjennom alle de årene jeg har drevet med politikk, har det blitt mange valgkamper og mange timer på stand. Det gir grunnlag for mange hyggelige erindringer. Jeg har møtt oppglødde og entusiastiske mennesker, noen har vært misfornøyd med tingenes tilstand, og mange velgere har hatt klare oppfatninger om hvem av oss som har mest velgerappell. Jeg har ennå til gode å møte en velger som med stor iver har spurt meg: Michael, kan du fortelle meg litt om budsjettbalansen og litt om presset i økonomien?

Nå er det engang slik at det absolutt viktigste vi gjør i dag, er å gjøre et vedtak som vil være med på å dempe presset i økonomien. Vi er vel enige om at hvis vi er med på å dempe presset i økonomien, er vi med på å dempe presset på renten. Det er kanskje det som betyr mest, enten vi er opptatt av boliglånet vårt eller vi er opptatt av kommuneøkonomien.

Høyres alternativ innebærer mindre bruk av pensjonsfondet, men vi har samtidig tanke for og mulighet til å foreslå kompensierende tiltak, bl.a. overfor økende drivstoffpriser. Det er en situasjon som nå merkes for alvor, spesielt i Distrikts-Norge. Jeg mottar hver dag bekymringsmeldinger om alvorlige konsekvenser både for bedrifter og privatpersoner når det gjelder transportkostnader. I denne situasjonen virker det som om Regjeringen sitter med lukkede øyer og håper at dette vil gå over. De vil ikke foreta seg noe som helst. En god begynnelse ville det i hvert fall ha vært om Regjeringen hadde vist forståelse for all den bekymring for verdiskaping og arbeidsplasser som det meldes om fra ulike plasser i landet.

Revidert nasjonalbudsjett er en arena der man har god anledning til å forbedre ting som ble gjort i budsjettbehandlingen, men jeg ser ikke at Regjeringen nevner problemene rundt drivstoffprisene med en eneste bokstav. Høyre har i sitt forslag til revidert nasjonalbudsjett lagt inn forslag som bedrer situasjonen for store grupper som blir hardt rammet: kollektivtrafikken, fiskeriflåten og transportavhengige bedrifter i distriktene. Vi foreslår 25 mill. kr til strakstiltak i kollektivtrafikken, 5 pst. økning i avskrivningssatsene og en betydelig økning i det særskilte skattefradraget for fiskere.

Gerd Janne Kristoffersen (A) [14:55:38]: I budsjettet for 2008 er de samlede forskningsbevilgningene økt med nær 1,2 milliarder kr til totalt 17,8 milliarder kr. Det er en realvekst på 3 pst. I tillegg har Fondet for forskning og nyskaping økt med 6 milliarder kr fra 2007 til 2008 og er nå på 66 milliarder kr.

Dette betyr en styrking av vår evne til å drive forskning av høy kvalitet. Forskningsrådets oppretting av Sentre for fremrangede forskning har styrket vår evne til å drive spissforskning, mens breddeforskningen må sikres gjennom å øke kompetansen ved universiteter, høyskoler og forskningsinstitutter. Ved å opprette 350 nye stipendiatstillinger i denne sektoren har vi i årets budsjett også sørget for å styrke bredden, samtidig som vi sikrer rekruttering til forskningen. Dette er vi avhengige av om vi skal møte framtidens utfordringer, det være seg innenfor miljø, klima, helse eller andre kritiske områder for utviklingen av velferdssamfunnet vårt. Det er derfor gledelig at vi i revidert budsjett for 2008 ytterligere styrker universitets- og høyskolesektoren med 143,1 mill. kr i basistilskudd. Det vil gi sektoren muligheter til både å gi studentene bedre tilbud og ikke minst å sikre institusjonenes muligheter til å følge opp de stipendiatene som nå tilsettes fra høsten av. Universitetene og høyskolene har vært svært opptatt av at basistilskuddet igjen skal opp på 2006-nivå, slik at de nettopp skal kunne ivareta de tidligere omtalte områdene.

Vi innfører fra høsten 2008 fem nye skoletimer for de fire første årene i grunnskolen. Det er for å styrke undervisningen i viktige basisfag som lesing og matematikk, som er områder der vi er bekymret for nivået blant norske elever. En av fem går ut av grunnskolen med for dårlige ferdigheter i lesing til å kunne greie seg i den videregående skolen eller i arbeidslivet. Vi vet at det er svært viktig med tidlig innsats i den sammenheng. Vi øker derfor antall timer nå i høst i disse viktige basisfagene.

I kommuneproposisjonen for neste år, som ble vedtatt tirsdag, vedtok vi å sette av 430 mill. kr for å finansiere en kommunal plikt til å styrke lærertettheten i nettopp disse fagene for de samme fire årstrinnene som nå får en time-tallsutvidelse. På årsbasis blir styrkingen av tiltaket på ca. 1 milliard kr. Det betyr 2 000 nye lærerstillinger i småskolen. Derfor er det svært skuffende at både Kristelig Folkeparti og Venstre tar bort de ekstra fem timene i småskolen i sine alternative reviderte budsjett. Jeg oppfatter det slik at begge partier er svært opptatt av kvaliteten i skolen, og at de vil styrke basisfagene lesing og matematikk. Derfor er dette så skuffende og nesten ikke til å forstå. Jeg håper disse partienes standpunkt vil endre seg over tid.

Odd Einar Dørum (V) [14:58:48]: Både i utdannings-, skole- og forskningspolitikk må man gjøre det viktigste først. Det er å sørge for å ha nok folk. Venstre prioriterer penger i skolen også i dette reviderte nasjonalbudsjettet for å rekruttere lærere – vi mangler lærere – til å bygge kompetanse for lærere og til å bygge kompetanse for skoleledere. Vi prioriterer det foran timer, for vi vet at vi ikke kan ha timer når vi mangler lærere. Det er helt ufattelig at den sittende regjering stadig øker ambisjonene på vegne av lærere som ikke finnes, uten å gjøre ett forsøk på å legge fram rekrutteringstiltak for å sikre seg nok lærere, enten det er å styrke statusen generelt, ha seniortiltak eller systematisk sørge for å lage nasjonale rekrutteringsplaner for både grunnskole og videregående skole. Alle forsøk fra Venstre og partier i opposisjon har så langt ikke ført til initiativ fra Regjeringens side. Det betyr at Regjeringen

gjærne vil mye med skolen, men forsømmer grunnmuren, som er mange lærere og gode lærere. Det samme ser vi når vi kommer til forskning. I dag fikk vi melding om at den lenge bebudede melding om forskerrekuttering er utsatt. La meg tillate meg følgende frimodige analyse herfra:

Regjeringen har rettet opp halvparten av hvileskjæret, som den har betalt ganske mye for gjennom godt og vel et år. Å rette opp hele hvileskjæret koster ca. 300 mill. kr på neste års budsjett, og da kan det bli trangt for en forskningsminister å få penger til å rekruttere til forskning. Men svaret så langt er at når det gjelder de forskerne vi trenger, og som må rekrutteres, velger Regjeringen å skyve dette foran seg og utsette. Det betyr at på de områder hvor Regjeringen burde satset, fordi kunnskap er grunnsteinen i den norske velferdsmodellen – kunnskap gir makt – forsømmer man rekruttering av lærere og forskere.

La meg få lov til å ta en visitt til statsråd Storberget. Han har forlatt salen. Han har en spesielt yndet egenskap: å angripe meg som representant og tidligere statsråd, når jeg ikke er til stede. Denne statsråden har en spesiell evne til å drive med bolsjevikisk historieskriving, dvs. å omskrive forhistorien på en slik måte at den passer nåtiden bra. Siden jeg levde i den fortiden, vet jeg hvor lite aktiv daværende stortingsrepresentant Storberget var med hensyn til å sørge for å øke opptaket til Politihøgskolen. Og jeg vet hvordan økningen i opptaket skjedde. Den skjedde under regjeringen Bondevik II i tre av fire mulige rene budsjettår – fra 240 til 290, fra 290 til 360, og ble holdt på 360 det siste året, da regjeringen Stoltenberg, flertallsregjeringen, tok over. Deretter har Storberget foreslått å øke til 432. Det er bra. Så har Venstre foreslått å øke til minst 550, som ble nedstemt av regjeringspartiene for få uker siden her i stortingssalen.

Man presenterer en forhistorie nærmest som om man har begått en unnlattelsessynd, men det er i hvert fall slik i min hoderegning at når man utdanner 360, er det ganske nær 432, noe som i tillegg fikk tilslutning her i salen. Man blir ikke stor som politiker ved å prøve å gjøre andre små. Man blir stor av å være stolt av sine egne gjerninger og å følge det sosialistiske slagord: «Var stolt, men inte nöjd».

Øyvind Halleraker (H) [15:02:09]: I dag behandler vi i sannhet revidert nasjonalbudsjett fra røykteppe-regjeringen. I dag, på kanskje den mest turbulente dag for denne regjeringen noen gang, velger statsministeren å reise til Vestlandet for å sole seg i glansen av å legge fram to vei-prosjekter, Jondalstunnelen og T-forbindelsen, istedenfor å være her i Stortinget. Påtroppende leder i det skadeskutte Senterpartiet, samferdselsministeren, er selvsagt med. Prosjektene er vel og bra, men de er stort sett finansiert av andre. De var overmodne og burde for lengst vært fremmet. Spørsmålet er imidlertid: Burde ikke statsministeren og statsråden heller være til stede her i Stortinget, i en såpass uklar situasjon, for i det minste å svare Stortinget på spørsmål i denne anledning? Nei – isteden iverksettes en gladsak-setting som man håper vil trekke vekk uheldig oppmerksomhet.

Onsdag så vi en annen røykteppeaksjon. Statsministeren reiste til Skien for å være til stede ved åpning av svøm-

mebasseng – et kombinert bygg hvor barneskole, videregående skole og kulturbygg inngår. Haken er imidlertid at bygget ble vedtatt av et høyrestyrt Skien og et høyrestyrt Telemark under regjeringen Bondevik II. Arbeiderpartiet lokalt var meget lukne til prosjektet. Statsministeren soler seg i høyresuksessen og krevde også at han skulle være den eneste som skulle ha ordet under denne åpningen. Slikt vitner om en desperat statsminister, som leder en regjering snart uten tillit i folket. 75 pst. av det norske folk tror ikke Regjeringen overlever valget. Og folk er ikke dumme. De ser at Regjeringen ikke leverer varene, men er best på store ord.

I min sektor, samferdsel, har det vært total stillstand i nye reformer og nytenkning. Mens Bondevik II-regjeringen reformerte og moderniserte transportsektoren med Mesta, Avinor, innenfor jernbane og Posten, skjer det ingen fornying og modernisering under denne regjering. Bondevik II-regjeringens suksess på veisiden, OPS-prosjektene på Sørlandet og i Trøndelag, følges ikke opp. I tre år har vi fått det samme svaret: Vent og se – dette til tross for at alle involverte, inklusiv Vegdirektoratet og Jernbaneløst, nå ser at dette er veien å gå. Prosjektfinansiering, står det i Soria Moria-erklæringen – det alternative mantra til OPS. Nei, sa Stoltenberg året etter, vi finansierer jo prosjekter.

På veibevilgningssiden har den relative andelen sunket under de rød-grønne. Og vi får mindre vei for pengene. Etter de to første regnskapsårene, 2006 og 2007, ser vi at denne regjeringen ligger på kun 90 pst. av oppfylleelsesgraden til Bondevik II-regjeringens to første år. Til tross for dette kommer det altså ikke mer penger til vei i revidert nasjonalbudsjett.

Presidenten: Presidenten vil peike på at omgrepet «røyktepperegjering» er å karakterisere som uparlamentarisk språkbruk.

Torstein Rudihagen (A) [15:05:26]: Vi har så visst ikkje behov for å røykleggje noko. Det faktiske forholdet er at denne regjeringa og dette stortingsfleirtalet har brukt ca. 8 milliardar kr meir på samferdsel enn om vi hadde vidareført Bondevik II-nivået frå førre periode.

Og dersom ein ser på årets reviderte nasjonalbudsjett, er det rett og slett ei storsatsing på kollektivtransport – og det toler så visst dagens lys. Det er vi i Arbeidarpartiet glade for. Attraktive kollektivtilbod er eit gode i seg sjølv i kvardagen til folk. Når fleire reiser kollektivt, blir det mindre biltrafikk, færre ulykker og mindre utslepp. Gode kollektivløysingar er eit effektivt verkemiddel for å nå mange viktige mål. Og det er god sosialdemokratisk politikk.

100 mill. kr til fornying av Oslotunnelen er viktig for svært mange reisande. Utbetringane skal gi høgare driftsstabilitet på den tettast trafikkerte togstrekninga i Noreg, slik at folk tør å stole på at toget faktisk tek dei til og frå arbeid.

100 mill. kr ekstra til kollektivtransport i fylka er òg viktig. Fleire fylke har varsla kutt i rutetilbod, men det raud-grønne stortingsfleirtalet sit ikkje roleg og ser på at kollektivtilbodet i fylka blir dårlegare. Med ekstraløyve

får fylka og dei mange som reiser kollektivt, ei hjelpande hand for å unngå rutekutt og for å skape nye attraktive kollektive tilbod.

115 mill. kr til å styrkje ferjetilbodet langs kysten er svært viktig for dei mange som er avhengige av ferje kvar dag. I tillegg til å sikre rutetilbodet gir løyvinga òg rom for ekstra kapasitet i viktige samband og auka rabatt for dei som brukar mest pengar på å reise med ferje.

I tillegg til alt dette blir om lag 150 mill. kr prioritert direkte til betre buss- og T-banetilbod i Oslo og Akershus gjennom Oslopakke 3. T-banen i Oslo har 70 millionar reisande i året. Fleire avgangar og etter kvart også fleire ny vogner vil vere til stor nytte og glede for mange.

Når eg oppsummerer desse kollektivtiltaka, ligg det ei kollektivsatsing på heile 465 mill. kr i revidert nasjonalbudsjett. Det gir meg ei god moglegheit til å slå fast at det raud-grønne stortingsfleirtalet satsar på kollektivtransport, og at Regjeringa held lovnadene i Soria Moria-erklæringa om auka satsing på kollektivtransport og jernbane.

Til slutt vil eg halde fram at regjeringa vår prioriterer forskning på alternative drivstoff. I dag skal vi løyve 5 mill. kr ekstra til å fremme hydrogen som drivstoff i bil. Til saman har vi da auka løyvingane til utvikling av alternative drivstoff med 67 pst. berre sia i fjor.

Eg er glad for å vere ein del av eit stortingsfleirtal som tek aktivt ansvar i miljøpolitikken.

Johannes Rindal (Sp) [15:08:40]: Når fylkeskommunene nå får 100 mill. kr i revidert, gis det et viktig signal om at vi i regjeringspartiene ønsker å komme fylkeskommunene i møte, siden de har ansvar for velferdstjenestene, som er svært følsomme for den kostnadsveksten vi opplever i dag.

De aller fleste fylkeskommunene ser da også ut til å ville bruke denne ekstrasbevilgningen på kollektivtrafikk. Det synes jeg er bra, for det er ingen tvil om at dersom vi skal legge til rette for at det skal være et alternativ til bilen som transportmiddel til og fra jobb, må alternativet være der, og alternativet bør helst være billigere. Spesielt for oss som bor i distriktene, er det ingen tvil om at kollektivtilbudet er viktig for store og små. At mange kan bli pålagt å kutte flere ruter, vil ikke bli forstått, både fordi det er bred politisk enighet om å satse på kollektivtrafikk, og på grunn av det faktum at reduksjon i bussruter i de fleste tilfeller er dårlig miljøpolitikk. Bevilgningen på 100 mill. kr kan derfor være med og forebygge en nedleggelse av rutetilbud over hele landet.

For Oppland fylke utgjør bevilgningen de får, om lag 4 mill. kr, og det virker som om det er enighet om å bruke pengene på kollektivtrafikken i fylket. Det siste året har dieselpriisen økt med rundt 3 kr, noe som har gjort at prisveksten har resultert i en manko på 12 mill. kr i forhold til vedtatt budsjett. Denne bevilgningen til fylkeskommunene er imidlertid bedre enn ingenting.

Selv om bevilgningen på 100 mill. kr i dag blir vedtatt og kan overføres fylkeskommunene, er det ingen tvil om at det fortsatt er store utfordringer med tanke på de økte utgiftene innenfor transport- og samferdselssektoren. Ikke minst for de av oss som pendler til og fra jobb, er

avgiftsøkningene på drivstoff i ferd med å bli en utfordring. Med tanke på neste års statsbudsjett har jeg derfor et ønske om at Finansdepartementet går igjennom satsene for pendlerfradraget. I mitt eget hjemfylke, Oppland, er det mange som er avhengige av bilen som framkomstmiddel, idet ikke alle områder er like godt forsynt med buss. Pendlerfradraget på 1 kr og 40 øre pr. km er imidlertid lite, sett i forhold til prisveksten. Jeg har derfor forhåpninger om at pendlerfradraget vil bli endret i kommende statsbudsjett, slik at fradraget står mer i forhold til de reelle utgiftene som pendlerne har.

Bent Høie (H) [15:11:19]: Statsminister Jens Stoltenberg har vært pompøs nok til å utnevne seg selv til garantisten for et varmt velferdssamfunn. Noen av de aller dårligst stilte i vårt samfunn, nemlig de rusavhengige, opplever bare en kald skulder fra Stoltenberg og Regjeringen. Representanter for Frelsesarmeen beskrev dette i et innlegg i Dagbladet den 26. mai i år:

«Den rød-grønne regjeringen har lovet å øke kvaliteten og kapasitet innen rusomsorgen. I stedet for raseres både innhold og omfang.»

Da Regjeringen presenterte den såkalte opptrappingsplanen for rusfeltet i fjor høst, ble den ledsaget av det nest dårligste budsjettet for rusavhengige på ti år. Det dårligste var i 2007.

I Helse Sør-Øst ble det avvirket 20 behandlingssplasser i en privat institusjon i fjor, og i år kuttes det 49 plasser. Samtidig er ventetiden for rusbehandling på landsbasis økt med 20 dager det siste halvannet året. Rusavhengige dør i kø, mens Regjeringen legger ned behandlingssplasser som kunne gitt dem nye muligheter for et rusfritt liv.

Høyre har fremmet forslag om å be Regjeringen stanse denne nedleggingen og holde dagens struktur fram til nye tilbud eventuelt er etablert. Vi har bedt Regjeringen utnytte alle gode krefter i private tilbud for å gi rusavhengige en ny sjanse til et bedre liv. Dette stemmer de rød-grønne partiene imot. De stemmer også imot forslaget i vårt alternative budsjett om å bevilge 25 mill. kr som et straks-tiltak for å forhindre rasering av tilbudet til rusavhengige i Helse Sør-Øst.

Dagen i dag startet med at 40 pasientorganisasjoner demonstrerte utenfor Stortinget under mottoet «Soria Moria bla bla bla», fordi, som de sa, de skulle demonstrere hvor mye Regjeringen hadde gjort for rehabilitering, nemlig ingenting.

I replikkordskiftet med Erna Solberg påstod representanten Hill-Marta Solberg at flere rehabiliteringsinstitusjoner var blitt nedlagt under Bondevik II-regjeringen. Jeg må be representanten Hill-Marta Solberg i løpet av debatten i dag gå på talerstolen og lese opp navnene på de rehabiliteringsinstitusjonene som ble nedlagt under Bondevik II-regjeringen. Dette er udokumenterbare påstander fra Arbeiderpartiet – men det er ikke noe nytt i denne debatten.

Det er blitt 20 000 flere i pasientkøer siden denne regjeringen overtok, og køene vokser mest i Helse Vest-området. Det skyldes både skjevfordelingen og den allergien som Regjeringen har mot private tilbud.

En må nå få rettet opp den skjevfordelingen som får som konsekvens at helsetilbudet i landet er ulikt. I Høyres alternative budsjett foreslår vi derfor å øke bevilgningen til Helse Vest med 250 mill. kr, bevilgningen til Helse Nord med 200 mill. kr og bevilgningen til Helse Midt-Norge med 261 mill. kr. Dette får dessverre ikke flertall.

Alf E. Jakobsen (A) [15:14:53]: Når vi nå behandler revidert budsjett, har jeg lyst til å understreke, som også komiteens leder har vært inne på, at dette er et revidert budsjett, ikke en omkamp eller ny runde om statsbudsjettet.

Statsbudsjettet behandles én gang i året, ikke to, slik Fremskrittspartiet tenderer til å legge opp til, iallfall legger de opp til halvannen ekstraomgang. Det gjenspeiler tallene som legges fram, der det er en økning i budsjettunderskuddet på nesten 11 milliarder kr – dette fordelt på 4,2 milliarder i skattelettelse og 6,7 milliarder til utgiftsøkninger. Med bakgrunn i at kapasitetsutnyttningen allerede er høy, vil de foreslåtte påplusningene til Fremskrittspartiet være uheldige vurdert i forhold til stabiliseringspolitiske hensyn. Fra vår side har vi hatt stort fokus på at det er en revidering, og vi skal behandle denne gjennom finanskomiteens innstilling.

Det er noen grep som Regjeringen og storfraksjonen har gjort som jeg er veldig glad for. Det ene gjelder økningen i fiskerfradraget, fra 80 000 til 115 000 kr, med virkning fra 1. halvår i år. Dette er en god sak for å beholde fiskerne og ikke minst rekruttere til fiskeryrket både i Nord-Norge og andre fiskeriavhengige landsdeler.

Så er det etter min mening gjort en nødvendig innstramning i nettolønnsordningen, der det settes et tak pr. syssel-satt på 198 000 kr. Det tilsvarer en årslønn på 500 000 kr. Hensikten med å gjøre disse to grepene og se det i sammenheng, er at vi i større grad skal bidra til å likestille fiskeri- og rederinæringen med andre i konkurransen om arbeidskraften – dette ikke minst i forhold til offshoreflåten. Vi er bekymret for og veldig opptatt av å bedre rekrutteringen av fiskere. Så vil jeg gjerne presisere at vi fortsatt står fast på nettolønnsordningen, men at vi demper veksten litt.

Et annet viktig tiltak er midler for å dekke lønns- og prisveksten til arbeidsmarkedsbedriftene, som er økt fra 1,1 til 3,3 pst., med virkning fra 2. halvår. Dette er en sak det har vært betydelig oppmerksomhet rundt, og som er veldig godt mottatt rundt om i landet.

Jeg har bare lyst til å avlegge en visitt til representanten Michael Momyr, som sa at Regjeringen ikke gjør noe for å sikre kollektivtilbudet med tanke på den økende råoljeprisen. Han sa at Høyre hadde lagt inn 25 mill. kr. Det må i tilfelle være en viss misforståelse, for her er det lagt inn 100 mill. kr ekstra til kollektivtrafikken i fylkene – dette for at vi skal bidra til å sikre gode tilbud rundt omkring i det ganske land.

Ellers er det slik, som representanten Torstein Rudihaugen har redegjort for, at det er lagt inn over 400 mill. kr til ulike tiltak på samferdselsområdet.

Ine Marie Eriksen Søreide (H) [15:18:17]: Den rød-grønne Regjeringa har fått mye kritikk for å ha sviktet

høyere utdanning og forskning, og det meste av kritikken er dessverre veldig velbegrunnet.

Den eventyrlige veksten i norsk økonomi som denne regjeringa har hatt, med 153 milliarder kr ekstra i skatteinntekter, har gitt et økonomisk handlingsrom som få andre regjeringer kan vise til. Til tross for det har altså universiteter, høyskoler og forskning vært de områdene som har opplevd sterke kutt under denne regjeringa. Det har ikke vært noen satsing, og det merker sektoren godt nå.

Høyre sørget i regjering for at Kvalitetsreformen i høyere utdanning var fullfinansiert. Dagens regjering har svekket denne fullfinansieringa, og det betyr at kjernen i reformen angripes. Kjernen i Kvalitetsreformen i høyere utdanning er tettere oppfølging av studentene og bedre undervisning – og det er det nå blitt mindre av.

Regjeringa har tidligere gjennomført et kutt på 274 mill. kr til universiteter og høyskoler. Det er et kutt som har fått ganske dramatiske konsekvenser rundt om ved universitetene og høyskolene i landet. Universitetet i Oslo måtte alene kutte 205 mill. kr. Ikke nok med at kuttet kom i budsjettet for 2007 – Regjeringa lovte at det skulle være et såkalt hvileeskjær, og at dette skulle tilbakeføres til sektoren året etter. Det skjedde ikke!

Det faktum at Regjeringa har sviktet høyere utdanning, bekreftes også av regjeringspartiene sjøl. I et veldig interessant intervju i bladet Utdanning, nr. 10 for 2008, sier tidligere kunnskapsminister Øystein Djupedal – blant mye annet – at Regjeringa har påført sektoren kutt, og at han «advarte meget sterkt Kristin Halvorsen om at vi kom til å få kritikk og tape titusener av stemmer i høyere utdanning».

Som vi alle vet, hjelper det lite å advare, det er de praktiske handlingene som teller.

Høyre har hele tida advart sterkt mot det kuttet som universiteter og høyskoler har blitt påført, og vi har foreslått i våre alternative budsjetter å rette opp hele kuttet. Det vi foreslår i dette alternativet budsjettet, er å rette opp den delen av kuttet som regjeringspartiene sjøl ikke finner penger til å gjøre noe med. Det er jo litt pussig at Regjeringa forventer ros for å sette plaster på det såret de sjøl har skapt, særlig når de ikke engang plastrer hele såret.

Høyre mener det er viktig å bygge opp Forskningsfondet for å nå målsettingen om at 3 pst. av BNP skal gå til forskningsformål innen 2010. Forskning er investering for framtida. Derfor foreslår Høyre å styrke Forskningsfondet med 10 milliarder kr, noe som vil bety omtrent en halv milliard kroner mer til forskning i 2010.

Alf Ivar Samuelsen (Sp) [15:21:39]: Jeg er stolt over og glad for at Regjeringa har lovet bevilgninger til å beskytte regnskogen. Jeg er også fornøyd med at Regjeringa har satt i gang med å identifisere og støtte prosjekt som kan gjennomføres og gi oss erfaring fram mot klimaforhandlingene i København.

Mange henvendelser som Senterpartiet har fått fra frivillige organisasjoner, ikke minst Regnskogfondet, men også internasjonale organisasjoner og institusjoner, anbefaler oss på det sterkeste å bruke disse pengene bilateralt

for å skaffe oss erfaring til forhandlingene om finansiering av klimatiltak til klimamøtet i København.

Vi merker oss at det anbefales å støtte nasjonale handlingsplaner med – og jeg vil understreke dette – lokal forankring. All erfaring tilsier at det er urfolk og lokalbefolkningen som er sentrale når det gjelder å redusere avskoging.

Senterpartiet støtter varmt denne tanken og ser at Regjeringa er i gang med dette allerede. Støtte til Brasil er helt i tråd med disse prinsippene. Slik jeg forstår det, har støtten til regnskogbevaring i Kongobassenget noen utfordringer før den lokale forankringen er på plass. Det går jeg ut fra at Regjeringa arbeider med.

Regjeringa har indikert i revidert nasjonalbudsjett: Det pågår også internasjonale drøftinger med sikte på å opprette et skoginvesteringsfond i Verdensbanken. Der som dette fondet blir operativt i løpet av 2008 og fondet innrettes på en måte som samsvarer med hovedmålsettingene i Regjeringens klima- og skogsatsing, vil et norsk bidrag være aktuelt.

Senterpartiet merker seg at utviklingslandene gjennom sitt formelle organ G77 i Bonn 7. juni i år har uttrykt – jeg siterer, og oversettelsen er min:

«Ethvert økonomisk bidrag som gis utenfor UN-FCCC (rammen av FN's klimakonvensjon) vil ikke bli godtatt som oppfyllelse av forpliktelser som de utviklede land ifølge Artikkel 4.3 i konvensjonen har.»

Dette kommer etter at revidert nasjonalbudsjett er lagt fram, så Regjeringa er i så måte unnskyldt. Men fra Senterpartiets side mener vi at dette er et tydelig signal. Senterpartiet mener vi må være lydhøre overfor rimelige krav fra utviklingslandene for å få framgang i klimaforhandlingene.

Vi vet at FN, bl.a. gjennom Montrealprotokollen om ozonnedbrytende stoffer, har utviklet svært effektive mekanismer for å få til teknologi og kunnskapsoverføring. Jeg håper at vi kan bruke FN som en legitim organisasjon for vårt engasjement.

Martin Engeset (H) [15:25:04]: Norge er et av verdens aller beste land å bo i – for de fleste av oss. Det er lett å si dette for oss som har det bra, som har mat på bordet, og som ikke er avhengige av andre til de aller mest nødvendige ting.

Heldigvis er ikke Norge et land preget av sosial nød. Fattigdom er ikke et svært utbredt problem i Norge. Men det er et stort problem for dem som er fattige. Nettopp derfor la Bondevik II-regjeringa, som den første i Norge, frem en målrettet plan for fattigdomsbekjempelse. Vi fikk flere i jobb. Vi gav rusavhengige pasientrettigheter, og vi sørget for gradvise forbedringer i bostøtten.

De fattige og alle vi andre hadde grunn til å tro at den rød-grønne regjeringa ville sette alle kluter til for å følge opp dette. Men Kristin Halvorsens avskaffelse av fattigdom med et pennestrøk ble dessverre for de fattige likevel bare et slag i løse luften. Bjarne Håkon Hanssen skulle få folk «opp om mårran». Hittil har prestisjeprosjektet Kvalifiseringsprogrammet kun gitt tilbud til om lag 700 mennesker. Regjeringens allergi mot private bidrar til å svek-

ke hjelpeapparatet for de rusavhengige, og forbedringen i bostøtten har nærmest stoppet opp. Dette er oppsiktsvekkende. Ja, det er faktisk både flaut og pinlig at de rød-grønne, som la så mye vekt på å være på de svakes lag i valgkampen i 2005, og som i dag har 153 milliarder kr mer til disposisjon, ikke klarer å gjøre mer for de rusavhengige, de bostedsløse og de som trenger omfattende bistand for å komme ut i jobb. Regjeringens programmerklæring blir dens misere. Det er flere blant de aller fattigste i dag enn da Jens, Kristin og Åslaug kom til makten og skulle forandre Norge.

I revidert budsjett har Høyre funnet rom for å styrke fattigdomssatsingen med 200 mill. kr. Vi utvider bostøtten, slik at flere skal få trygghet for hus og hjem. Vi foreslår å styrke arbeidstreningen for unge sosialhjelpsmottakere, slik at disse kan snu i døra istedenfor å havne i fattigdomsfella. Vi foreslår mer penger til tiltak for barn og unge, slik at disse skal ha like muligheter som andre til utvikling og trivsel. Vi foreslår å styrke bevilgningene overfor rusavhengige, og vi foreslår gradert barnehagepris, slik at de med minst økonomiske ressurser skal ha råd til å ha barn i barnehage. Ingen av disse forslagene vil få flertall i dag. Det er trist, for dette ville ha hjulpet mange fattige mennesker til et bedre liv. Regjeringspartiene i denne salen har ikke engang funnet rom for å støtte Høyres forslag om 500 000 kr til Fattighuset, som driver utdeling av mat til de aller svakeste – 500 000 kr av et budsjett på mer enn 700 milliarder kr. Det får ikke de rød-grønnes støtte.

Høyre vil ikke at staten skal være alt for alle, men vi vil at staten skal være sterkere for dem som har behov for hjelp. Kan virkelig Kristin Halvorsen og Jens Stoltenberg se folk i øynene og si at de gjorde hva de kunne for å hjelpe de svakeste i samfunnet?

Line Henriette Holten Hjemdal (KrF) [15:28:27]: Regjeringen foretar noen positive grep på energi- og miljøfeltet i revidert nasjonalbudsjett. Kristelig Folkeparti er bl.a. glad for at store deler av skatteskjerpelsene overfor vannkraftbransjen som ble innført i budsjettet for 2008, blir reversert. Vi er også glad for at klimaforliket følges opp i forhold til forskning og utvikling på fornybare energikilder og CCS, og at det settes av mer penger til konsekvensbehandling i NVE, selv om jeg ikke tror at dette er nok penger for å ta unna den køen som allerede er der. Men dette overskygges dessverre av det jeg vil kalle et mageplask i de virkelig store klima- og miljøoppsatsingene – Regjeringens egne prestisjeprosjekter «månelandingen» og «regnskogsatsingen».

I statsbudsjettet for 2008 ble det satt av i underkant av 1 milliard kr til arbeidet med CO₂-håndtering – en relativt beskjeden satsing til månelanding å være. I revidert budsjett viser det seg at det ikke er behov for mer enn 550 mill. kr. Regjeringen trekker ca. 380 mill. kr ut av satsingen grunnet forsinkelse i arbeidet. For meg begynner dette å minne mer om en buklanding enn en månelanding.

På Bali lovet miljøminister Erik Solheim 3 milliarder kr til vern av regnskogen hvert år i fem år framover og mente dermed å ha innfridd opposisjonens krav i klimaforhandlingene. Løftet ble oppfattet som å gjelde fra

2008, og Solheim fikk tilnavnet «regnskogkonge» i VG. I dag kan vi konstatere at kongen har abdisert, og at milliardløftet er utsatt til neste stortingsperiode. 3 milliarder kr er blitt til 250 mill. kr. Det er lett å love penger på vegne av kommende regjeringer.

Kristelig Folkeparti gjør flere viktige grep i sitt alternative budsjett. For å redusere utslippene fra biltrafikken foreslår Kristelig Folkeparti å øke engangsvgiften for biler med et CO₂-utslipp på mer enn 140 gram pr. kilometer med 20 pst. Dette grepet vil kunne bidra til å vri forbruksmønsteret i retning av mer miljøvennlige biler med lavere utslipp og få de mest forurensende bilene ut av markedet. Jeg oppfordrer Regjeringen til å kopiere denne avgiftsendringen i statsbudsjettet for 2009. Når det gjelder budsjettet for 2010, er det en annen regjering som skal overta, og da skal vi se til at kopieringen blir ivarettatt også i det budsjettet.

Elisabeth Aspaker (H) [15:31:35]: Dette landet har nå en justisminister som forteller den delen av sannheten som passer ham til enhver tid. Hvis vi går tilbake til forrige periode, kan ingen benekte at utdanningen på Politihøgskolen ble trappet dramatisk opp, og ingen kan heller vise til noe annet enn at daværende medlem av justiskomiteen Knut Storberget aldri foreslo større opptak til Politihøgskolen.

Høyre er opptatt av at vi skal skape trygge lokalsamfunn for folk i hele landet. Skal vi greie det, må vi ha et sterkt nærpolit med tillit i befolkningen.

Da Stortinget behandlet politirollemeldingen i 2006, var det tverrpolitisk enighet om at nettopp nærpolitiet skulle styrkes. To år senere er politiberedskapen klart svekket. Trangere driftsbudsjetter, innføring av nye arbeidstidsbestemmelser, rekrutteringsproblemer og fravær av en aktiv seniorpolitikk har medført at politiet tvinges til omstruktureringer, vaksamarbeid og prioriteringer som kolliderer med publikums og lokalpolitikernes forventninger. Dette er en utvikling i retning av større enheter, som vil skape større avstand til befolkningen og til lokalsamfunnet. Høyre vil og skal være en pådriver for å hindre at politiet fjerner seg fra steder der folk er, og der folk treffes.

Lensmannskontorene er servicekontorer som bistår innbyggerne på ulike måter gjennom søknader, pass eller rådgivning. Innføringen av biometriske pass har ført til at mange lensmannskontorer er fratatt oppgaven med å utstede pass. Regjeringen har lagt opp til at det nye utstyret skal utplasseres på et begrenset antall politi- og lensmannskontorer etter en nærmere bestemt fordeling. Lensmenn landet rundt frykter at en reduksjon i oppgaver betyr et første skritt på veien mot nedleggelse av lensmannskontoret. For Høyre er dette uakseptabelt. Den rød-grønne Regjeringens knappe politibudsjetter vil også framtvinge sammenslåing og gjøre at mange må reise enda lenger for å få pass og utført andre nødvendige tjenester.

Høyre foreslår derfor å bevilge 70 mill. kr mer til politiet i revidert nasjonalbudsjett, hvorav om lag 20 mill. kr skal være en engangsinvestering for å skaffe såkalte biometriske kiosker til alle landets lensmannskontorer.

I statsbudsjettet for 2008 valgte Regjeringen å fjerne godtgjørelsen på 250 kr pr. dag til meddommere som ikke trekkes i lønn av sine arbeidsgivere. Høyre viser til at meddommerinnslaget i norsk rett har lange tradisjoner og er viktig for legitimiteten til domstolene. Vervet innebærer et stort ansvar, og det er viktig at meddommerutvalget representerer et så godt utsnitt av befolkningen som mulig.

Det har lenge vært problemer i mange kommuner med å finne egnede og villige personer til å gjøre denne viktige jobben. Høyre frykter at fjerning av godtgjørelsen innebærer at det vil bli enda vanskeligere å rekruttere folk til meddommervervet. Høyre vil derfor gjeninnføre godtgjørelsen til meddommerne og foreslår å bevilge 5 mill. kr i sitt alternativ til revidert nasjonalbudsjett.

T h o r b j ø r n J a g l a n d hadde her gjeninntatt presidentplassen.

Alf Ivar Samuelsen (Sp) [15:34:58]: Grunnen til at jeg tar en avsluttende kommentar, er et svar som jeg ikke fikk fra Sponheim i et replikkordskifte. Jeg spurte om Venstre hadde endret standpunkt fra den dagen et enstemmig storting sa ja til mer kunnskap og flere undersøkelser i forbindelse med neste gangs behandling av forvaltningsplanen, for jeg oppfatter det slik at Venstre nå sier et klart nei til seismikkskyting utenfor Lofoten og Vesterålen. Jeg er langt på vei enig i selve problemstillingen, men jeg holder fast ved det vedtaket som Stortinget i sin tid gjorde, fordi jeg var på en konferanse på Balstad i Lofoten for ca. tre uker siden, og der sa en framtreddende forsker fra Havforskningsinstituttet: Den kunnskap vi har gitt råd ut fra, er 30 år gammel og ikke god nok.

Jeg vet at det finnes kunnskap fra forskningsinstituttet ved Universitetet i Tromsø, som nettopp har fått et banebrytende gjennombrudd når det gjelder klekking av torskerogn, de har sett og bevist hvor sårbar rogn er. Det forteller med all tydelighet at det er nødvendig med mer kunnskap, og jeg forundrer meg over at Venstre nå konstaterer at vi har kunnskap nok og kan si nei.

Christian Tybring-Gjedde (FrP) [15:36:59]: Ti politikere spiste middag sammen på restaurant hver dag. Regningen kom alltid på 1 000 kr totalt. Siden det var stor forskjell i inntekt og formue hos de ti, ble de enige om å dele regningen etter det skattesystemet som flertallet av vennene hadde vært med på å innføre. De fire fattigste slapp å betale, den femte betalte 10 kr, den sjette 30 kr, den syvende 70 kr, den åttende 120 kr, den niende 180 kr og den tiende og rikeste skulle betale 590 kr.

En dag fikk de en hyggelig overraskelse. Restaurant-eieren tilbød dem rabatt. De var stedets beste kunder, så han tilbød dem et avslag på 200 kr pr. middag. Fortsatt ville gruppen dele regningen etter skattemodellen, så de fire fattigste skulle ikke betale. Spørsmålet var hva som skulle skje med de seks andre. Hvordan skulle rabatten fordeles?

200 kr delt på seks ble 33,33 kr i avslag. Det betydde at personene 5 og 6 ville få betalt for å spise, og det var klart urimelig. Restauranteieren foreslo å redusere regnin-

gen om lag likt for alle og ville utarbeide et forslag. Det innebar at den femte også fikk spise gratis, den sjette skulle betale 20 kr, den syvende 50 kr, den åttende 90 kr, den niende 120 kr, mens den rikeste fikk redusert regningen fra 590 kr til 520 kr. Alle fikk lavere pris, og ingen kom dårligere ut enn før.

Utenfor restauranten begynte de imidlertid å sammenligne hva de hadde spart. – Jeg sparte bare en tier, mens han sparte 70 kr, sa sjettemann og pekte på den rike tiendemannen. Akkurat, sa femtemann, som også fikk 10 kr i avslag, han er rik, men fikk likevel syv ganger så mye rabatt som meg. Hvorfor skal de rike alltid få mest, ropte den syvende, som fikk 20 kr i rabatt. Og vi fikk jo ingenting, ropte de fire fattigste i kor. Dette systemet utnytter de fattigste.

Stemningen ble raskt så hatsk at de ni gikk løs på tiendemannen. Neste kveld kom ikke tiendemannen på middagen, så de spiste uten ham. Da regningen kom, oppdaget de noe enda viktigere: Det manglet 520 kr. – En historie til ettertanke, fra fantasien selvfølgelig.

Grunnen til at jeg tok ordet, var at jeg ville komme med en liten hilsen til statsråden, for statsråden uttalte i en debatt her i salen på tirsdag, og også på en pressekonferanse samme dag, at hun ikke hadde hørt noen – ikke en eneste person – som ønsket mer fremskrittspartipolitikk. Da lurer jeg egentlig på hvilke miljøer finansministeren ferdes i. Dersom hun ikke har møtt mennesker som ønsker lavere skatter og avgifter, en mindre offentlig sektor, større satsing på infrastruktur, større fokus på læring i skolen, strengere straffer for kriminelle, eller som ønsker å redusere den ikke-vestlige innvandringen, har dessverre finansministeren en meget, meget snever vennekrets. Mitt sommerråd til finansministeren er derfor at hun kommer seg mer ut blant folk flest. God sommer!

Bård Hoksrud (FrP) [15:39:53]: Debatten om revidert nasjonalbudsjett er en viktig debatt. Jeg registrerer at samferdselsministeren tydeligvis har viktigere ting å gjøre enn å være her og diskutere den samferdselspolitikken som denne Regjeringen har lagt fram.

Mange representanter er opptatt av at dette er en revidering, altså ikke et nytt statsbudsjettframlegg. Da burde man i hvert fall sørget for å rette opp de skjevhetene som har skjedd gjennom året. Én ting som i hvert fall er helt klart, er at man hadde forutsatt å asfaltere 1 800 km vei, mens asfaltbransjens entreprenørforening sier at det man nå klarer å asfaltere, er 1 400 km. Det betyr altså at man ikke har fulgt opp det man lovet i statsbudsjettet for 2008. Det mangler 400 km, nesten strekningen Flekkefjord–Oslo, som denne regjeringen ikke har sørget for å oppfylle. Men i revidert nasjonalbudsjett er det null kroner til ekstra asfaltering. Det er i hvert fall ikke god samferdselssatsing.

Det hjelper ikke bare å prate om hvor mye penger man har bevilget, man må faktisk se på måloppnåelsen: Har man oppnådd de resultatene man ville, eller har man ikke gjort det? Når det gjelder asfalt, er det ikke tvil om at man ikke har oppnådd det man lovet i forbindelse med statsbudsjettet, og som denne regjeringen solgte som god politikk:

Man skulle nå sørge for å asfaltere Norge. Men det mangles altså en strekning på nesten 40 mil i forhold til det man lovet, og det man solgte i forbindelse med statsbudsjettet.

Når man nå skal behandle og diskutere revidert nasjonalbudsjett, vil jeg utfordre alle de representantene som sier at dette handler om at man skal rette opp i skjevheter. I VG fra i går er det et eksempel på noen av de utfordringene vi står overfor nå. Her står det om de farlige dødsveiene. Vi vet at vi har hatt en økning i antall drepte i trafikken til nå i år på bortimot 50 pst. Likevel er det altså null kroner til nye trafikksikkerhetstiltak på veisektoren fra denne regjeringens side.

Mange av dem som snart skal ut og ferdes på veiene, som skal på sommerferie, skal nedover mot Telemark og videre mot Kristiansand og andre steder, og skal da kjøre på disse veiene som denne regjeringen ikke har valgt å prioritere og bruke en eneste ekstra krone på, til tross for at vi altså har hatt en økning på 50 pst. drepte i trafikken.

Hvis man mener at det er viktig å ta tak i de utfordringene som kommer gjennom året og fram mot revidert nasjonalbudsjett blir lagt fram, bør man i hvert fall ta tak i disse utfordringene og sørge for å få måloppnåelse, ikke bare prate om penger, at man har fulgt opp med kroner og øre, men faktisk følge opp: Er dette noe vi gjennomfører i tråd med det vi har vedtatt at vi skal gjennomføre, eller er det det ikke?

Er det ikke viktig å sørge for å iverksette tiltak for å snu den utviklingen som vi nå opplever, både når det gjelder å få ny asfalt og å redusere antall skadde og drepte i trafikken?

Vigdis Giltun (FrP) [15:43:20]: Det er skuffende at Regjeringen heller ikke i revidert har bevilget ekstra midler til det de selv sier er satsingsområder innenfor helse-sektoren. Daglig hører vi om store mangler i eldreomsorgen, og det er lite som tyder på at kommunene klarer å utvikle en tilfredsstillende eldreomsorg uten at det bevilges øremerkede opptrappingsmidler til drift. Eldreomsorgen trenger et stort løft innenfor alle områder, og Fremskrittspartiet har derfor bevilget 1,6 milliarder kr spesielt øremerket dette formålet.

Fremskrittspartiet ser det også som viktig at rusmisbrukere får et tilbud om behandling tilpasset deres eget behov, og det er med stor uro Fremskrittspartiet registrerer at flere gode behandlingsinstitusjoner ikke lenger har avtaler med helseforetakene. Det er ikke slik at dagtilbudet i egen kommune erstatter et langtidsopphold på institusjon, og det er også viktig at de som har vært til behandling, får et rehabiliteringstilbud for å oppnå langsiktig bedring.

Rehabiliteringstilbud er viktig for alle pasientgrupper, og Fremskrittspartiet har bevilget 50 mill. kr ekstra til det formålet. Fremskrittspartiet ser også at til tross for at opptrappingsplanen er fulgt opp, kuttes det i psykiatritilbudet over hele landet. Fremskrittspartiet foreslår derfor å øke innsatsen med 50 mill. kr utover Regjeringens forslag og tidligere vedtatt budsjett. For at det skal være mulig å innfri ventetidsgaranti for barn og unge under 23 år uten at dette går ut over dem som er eldre, vil øremerkede penger til å styrke barne- og ungdomspsykiatrien være et middel, her-

under kjøp av plasser hos private institusjoner. Hvis ikke vil dette ramme dem som er over 23 år.

Sykdommen diabetes må tas på alvor. Det antas at rundt 260 000 nordmenn har diabetes, og ca. 120 000 av disse er ikke klar over at de er syke. Fremskrittspartiet ser med bekymring på Regjeringens manglende vilje til å følge opp diabetesplanen. Det hjelper lite med en plan hvis det ikke iverksettes tiltak, og når det gjelder denne planen, er det få konkrete tiltak som er iverksatt så langt.

Hver uke kan vi lese om den forventede økningen i antall personer som vil få diabetes. Når man kjenner til hvor alvorlige senkomplikasjoner denne sykdommen kan føre til, kan man ikke nøye seg med å håpe på at folk skal spise sunt og bevege seg mer. Det holder ikke. Det kreves en stor innsats fra det offentlige som koster. Men dette er kun små summer i forhold til den regningen og de menneskelige lidelsene som kommer om noen år hvis ikke tiltak blir iverksatt nå.

Drift av Diafonen og blodprøvetesting av risikogrupper for å avdekke diabetes 2 på et tidlig stadium må prioriteres. Men det gir altså ingen helsegevinst å oppdage flere syke hvis de som oppdages, ikke får rask og god veiledning.

Fremskrittspartiet mener at det må opprettes flere tverrfaglige diabetesteam, og det må iverksettes målrettede forebyggings tiltak, ikke bare anbefales frukt og grønt. Fremskrittspartiet mener at behovet for øremerkede midler til å iverksette tiltak i diabetesplanen vil være på 60 mill. kr som helårsvirkning, og foreslår derfor å bevilge 30 mill. kr til dette formålet nå. Vi håper at de andre partiene vil følge etter oss på dette området, for dette er et viktig satsingsområde.

Heikki Holmås (SV) [15:46:39]: Jeg må bare gripe fatt i den debatten som ble påbegynt i stedet, av Jan Tore Sanner og flere med ham, om dynamisk skattepolitikk. Det er altså slik at Høyres nestleder, Jan Tore Sanner, alle de tre siste årene har gått omkring og påstått at valget ikke står mellom skattelette og velferd. Jan Tore Sanners ene kronargument har vært følgende – og nå siterer jeg fra debatten 19. desember 2006 her i salen:

«(...) vi har nå sett at lavere skatt har bidratt til mer penger til fellesskapet.»

Dette er et slikt utsagn som Bush senior i sin tid kalte «voodoo-økonomi», at hvis man senker skatten, får man inn mer penger.

Statistisk sentralbyrå har slått knallhardt ned på Jan Tore Sanners utsagn, og støttes også av Høyres tidligere nestleder og finansminister, Per-Kristian Foss, som sier til Dagens Næringsliv i går:

«Vi har aldri prøvd å vulgarisere og si at én krone i skattelette gir for eksempel én krone og 50 øre inn igjen i statskassen.»

Jeg vet ikke om det er bare meg som det er noe rart med, og som mener at disse to tingene står i skarp kontrast til hverandre. Blir det mer penger i statskassen av å øke skattene, eller blir det ikke fullt så mye mindre penger i statskassen av å senke skattene?

Da er mitt spørsmål til Jan Tore Sanner, som jeg har oppfordret til å tegne seg, følgende: Står han ved sine åpen-

bart uriktige uttalelser om at lavere skatt gir *mer* penger i statskassen, eller innrømmer han at dersom man senker skattene fra høyresiden – og høyresiden får gjennomslag for sin skattekuttpolitikk – blir det *mindre* penger til velferd på grunn av at man får lavere skatteinntekter, nettopp slik som Statistisk sentralbyrå sier?

Karin Andersen (SV) [15:49:02]: Jeg har veldig mange ganger i løpet av de siste tre årene blitt utfordret av Fremskrittspartiet og andre partier til å gjøre noe for minstepensjonistene, for det er de som har det vanskeligst. Hver gang har jeg svart: Det er jeg enig i, det skal vi prøve å gjøre noe med. Nå har vi gjort det.

Jeg er da ganske forundret over den mottakelsen dette har fått fra Høyre, som verken i merknader eller i debatten i går greide å avklare om de ville stå fast ved opptrappingsplanen for minstepensjonen til 2 G. Det mener jeg de bør avklare.

Enda mer forundret er jeg over Fremskrittspartiet, som i mange år har ment at dette var den viktigste fattigdoms-saken. Men når vi får det til med en kombinasjon av omfordeling mellom pensjonister og et stort, supplerende bidrag fra Regjeringen for å heve ytelsene for enslige, unge og uføre, og får den opptrappingsplanen som ligger til 2 G – det er veldig mye penger fra myndighetene inn i dette oppgjøret – sier Fremskrittspartiet at nei, da er det ikke minstepensjonistene som er viktigst allikevel. Når det ligger et omfordelingsmoment i det, var plutselig løftet for minstepensjonistene ikke viktig, og de valgte å ikke stemme for det forslaget som for første gang på ti år ville gi et ekstra løft for dem som har de minste pensjonene, når de ikke fikk hele sin pakke igjennom. Jeg har merket meg det. I så fall er SV og Fremskrittspartiet motpoler her, fordi vi har vært mest opptatt av dem med minst pensjon. Jeg er så glad for at vi nå har fått på plass den opptrappingsplanen, for dette kommer til å være av de viktigste fattigdomsløftene som er innfridd.

37 pst. av dem som må ha supplerende sosialhjelp over lang tid, lever på de minste ytelsene i folketrygden, så dette vil hjelpe. Når vi i tillegg ser at andelen sosialstøttemottakere går ned, er jeg glad for det. I tillegg holder vi tiltaksnivået for arbeidsmarkedstiltak høyt.

Jeg ser i innstillingen at flere partier, inklusive Høyre, kutter i tiltakene og later som om vi fremdeles har dette på to poster – én for ordinære tiltak og én for yrkeshemmede. Det er ikke slik. Dette er én post nå, og NAV har fått beskjed om å innrette tiltakene mot dem som trenger tiltak. De som ikke trenger tiltak, skal ikke ha det. Så når partier kutter i tiltaksposten, kutter man i hjelpen til dem som er arbeidsledige, og som trenger oppfølging for å komme i arbeid. Det betyr at noen av de fattigdomspakkene som er lagt fram her i dag, er saldert med mindre tiltak for dem som er arbeidsledige. Da går, i hvert fall etter mitt syn, vinninga minst opp i spinninga.

Så har jeg lyst til å si noe om et annet grep som Regjeringen har gjort nå som er meget viktig, og det er endringen i boligtilskuddet for de mest vanskeligstilte. Boligtilskuddet er nå endret slik at man kan gi opp til 40 pst. tilskudd. Det betyr at mange av de vanskeligstilte kan få

mulighet til å skaffe seg egen bolig, fordi egenkapitalbiten nå kan være større enn den var før. Da er utfordringen å få flere penger inn i denne ordningen etter hvert, slik at enda flere kan få et sted å bo, for det er «basic».

Gunnar Kvasheim (V) [15:52:31]: Representanten Samuelsen har stilt spørsmål til Venstre knyttet til seismikkaktivitet. Han lurer på om vi ikke ønsker mer kunnskap som en kan basere videre politikk på, på dette området. Svaret på det er ja. Det ønsker vi.

Da forvaltningsplanen ble behandlet i Stortinget, stemte Venstre for et forslag om at det skulle være petroleumsfrie områder utenfor Lofoten og Vesterålen. Dersom det forslaget hadde blitt vedtatt, ville det ikke vært nødvendig å gå videre med seismikkundersøkelser i dette området. Men i tillegg til å gi rødt lys for noen områder gav vi gult lys for andre områder hvor en nettopp ønsket mer kunnskap før en bestemte den videre disponeringen.

Det som har vært problemet med Regjeringens opplegg, er at en har fullfinansiert seismikkundersøkelsene, men underfinansiert de øvrige miljøundersøkelsene. Dette har Venstre påpekt i flere budsjettinnstillinger. En er faktisk i den situasjonen at en kan risikere at miljøbiten ikke er gjort godt nok før forvaltningsplanen kommer til behandling i 2010.

Når vi nå kutter i seismikkbevilgningene, er det fordi det har oppstått en konfrontasjon med fiskeri- og miljøinteressene i forbindelse med årets seismikkundersøkelser. De er gjennomført på en måte som gjør at fiskerne føler seg overkjørt og ikke hensyntatt, slik som de tidligere er lovt. Det er som en konsekvens av det at vi foreslår å kutte i disse bevilgningene, slik at en får gjenopprettet den sameksistensen som lenge har vært mellom fiskeri-, olje- og miljøinteressene, men som nå lider under et kraftig tillitsbrudd.

For øvrig har jeg registrert med tilfredshet at Senterpartiet synes å konkludere slik som Venstre gjør, med at det bør være petroleumsfrie soner rundt Lofoten og Vesterålen. Det er bra. Senterpartiets problem, hvis de mener det, er at de nå er med på ferden som bereder grunnen nettopp for petroleumaktivitet rundt Lofoten og Vesterålen, og det gir grunn til bekymring.

Jan Tore Sanner (H) [15:54:53]: Vi har nå fått høre to svært frustrerte SV-innlegg – fra Karin Andersen, som har måttet se seg slått av Høyre og vår fattigdomspakke på 200 mill. kr over Regjeringens, og fra Heikki Holmås, som plutselig oppdaget at han stod på leirgrunn, som oppdaget at den retorikken som man har bygget hele valgkampen i 2005 rundt, den retorikken man hadde håpet at man kunne bygge valgkampen i 2009 rundt, den holder rett og slett ikke mål.

Jeg skjønner godt at man både i Arbeiderpartiet og i SV blir dypt frustrert når man oppdager at Høyre har rett, og at SV og Arbeiderpartiet tar feil når det gjelder den dynamiske skattepolitikken.

Den rapporten vi har fått presentert, sier helt tydelig at skatteinntektene øker med over halvparten av det prøvnet man har gitt i skattelettelser. Det er en gledens nyhet

for Høyre. Vi har hele tiden vært tydelig på at det er en sammenheng mellom skattenivå og arbeidstilbud. Når du senker skattene, særlig på lavere og vanlige inntekter, gjør det at flere ønsker å jobbe mer. Når det blir lønnsomt å arbeide, jobber folk mer. Særlig i den situasjonen vi er i nå, vil det være gunstig å senke skattene på lavere og vanlige inntekter.

I valgkampen i 2005 fikk vi høre at alternativet til 23 milliarder kr i skattelette, som vi hadde gitt, var å bruke 23 milliarder kr over offentlige budsjetter til andre goder. Nei – vi har nå fått tydelig dokumentert at det er vår økonomiske politikk, med moderate skatte- og avgiftslettelser som bidrar til økt arbeidstilbud og vekst i økonomien, og ja, jeg står fast ved mitt budskap om at lavere skatt har bidratt til høyere skatteinntekter. Jeg har ikke sagt at én krone i skattelette gir kr 1,50 i økte skatteinntekter, men lavere skatt i kombinasjon med en ansvarlig økonomisk politikk, i kombinasjon med å satse på kunnskap og forskning og utvikling, i kombinasjon med å satse på bedre infrastruktur, i kombinasjon med en modernisering av offentlig sektor og en strukturpolitikk som bidrar til økt arbeidstilbud, bidrar til å øke veksten i økonomien – det bidrar til økte skatteinntekter til staten.

Erna Solberg (H) [15:58:01]: Jeg hadde håpet at landets statsminister hadde vært her i dag. Når landets statsminister ikke er her, hadde jeg tenkt å henvende meg til landets finansminister, som da representerer Regjeringen i denne debatten – hvis landets finansminister hadde hørt på debatten nå.

Statsråd Kristin Halvorsen (fra rotunden): Jeg er her.

Erna Solberg (H) [15:58:17]: Takk.

Et av de vanskeligste områdene for å få til et klimaforlik, et av de områdene hvor opposisjonen har kritisert Regjeringen sterkest for det den har gjort, har vært mangelen på forutsigbarhet i rammebetingelsene for å satse på fornybar energi i Norge. Det var ett av de 61 vesentlige kravene som Regjeringen ble møtt med da den forhandlet med Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre. Vi mener at det er ganske avgjørende for om vi kan løse utfordringene klimamessig, at vi har mer fornybar energi.

Denne regjeringens historie er å vakle frem og tilbake mellom ulike tiltak, og man har først og fremst fått som resultat at mange viktige fornybarprosjekter er lagt i møllpose av dem som skal bygge ut, fordi de ikke vet hvordan rammebetingelsene er for det året. Det fortsetter dessverre, til tross for at vi har et forlik med Regjeringen som er veldig klart på disse områdene, nemlig at vi skulle ha et system med grønne sertifikater sammen med Sverige. Hvis ikke det var klart til 1. juli, skulle vi ha andre alternative ordninger som gav samme effekt som de grønne sertifikatene, for å få realisert det potensialet som er.

Den 23. mai rapporterte VG at det ikke kom til å bli noen slik avtale med grønne sertifikater med Sverige, for svenskene ville vente med å gjøre noe helt frem til neste vår, når EUs direktiv knyttet til fornybar energi er på plass. Da skrev de fire partilederne fra opposisjonen i forliket til

Regjeringen og bad om å få et svar og en redegjørelse her i Stortinget. Man har tidligere gitt beskjed om at det vil komme en slik redegjørelse i god tid før Stortinget går fra hverandre. For to dager siden måtte jeg purre på statsministeren – for jeg skjønnte på det tidspunktet at det var vanskelig for Åslaug Haga å møte her – for å klargjøre hvordan rammebetingelsene for fornybar energi kommer til å være. Det har Regjeringen valgt ikke å gjøre før Stortinget går fra hverandre. Jeg vil be finansministeren redegjøre om disse spørsmålene for Stortinget nå. Det er nemlig slik at Stortinget ikke treffes igjen før sist i september. Skal det lages systemer for andre ting, er det stortingsvedtak som må til. Vi må nå vite om vi skal flyte enda lenger når det gjelder hva som er fornybarregimene framover. Skal enda flere små kraftverk ikke bli realisert fordi man ikke vet hvordan rammebetingelsene kommer til å være?

Presidenten: Heikki Holmås har hatt ordet to ganger, og får ordet til en kort merknad, begrenset til 1 minutt.

Heikki Holmås (SV) [16:01:30]: Jan Tore Sanner kan åpenbart ikke skjønne konsekvensene av det innlegget han nettopp holdt. Før valget lovet Jan Tore Sanner og Høyre at man skulle ha 16 milliarder kr i skattelette. Da sa vi: 16 milliarder kr i skattelette? Dette er penger vi i stedet vil bruke på velferd. Vi vil heller ha velferd enn skattelette. Etter valget har Jan Tore Sanner gått rundt og sagt: Det var faktisk ikke slik at det var velferd eller skattelette, for vår dynamiske, voodooøkonomiske skattepolitikk hadde ført til at alle disse pengene hadde kommet inn igjen. Nå sier han at nei, ikke alle disse pengene vil komme inn igjen. Når man skal sammenlikne de positive effektene av skattelette for dem med lavere inntekter, må man jo sammenlikne med hvordan det hadde vært hvis man hadde brukt dem på velferd i stedet. Da sier Statistisk sentralbyrå: Ok, det hadde kanskje ført til at 20–25 pst. av skattelettekuttet hadde kommet inn igjen. Med vårt opplegg bruker vi 12–13 milliarder kr mer på velferd. Det er velferd i stedet for skattelette, det.

Robert Eriksson (FrP) [16:02:52]: Det som fikk meg til å ta ordet, var naturlig nok representanten Karin Andersens innlegg. I går kveld hadde vi en lengre debatt om trygdeoppkjøret. Vi prøvde flere ganger å forklare våre forslag, men det har tydeligvis ikke blitt oppfattet av Karin Andersen.

Når hun sier at Fremskrittspartiet ikke var med på å foreta et løft for minstepensjonistene, er det fullstendig feil. Det Fremskrittspartiet foreslo i går kveld, var et dobbelt så godt forslag som det regjeringspartiene foreslo. Vi foreslo at alle landets minstepensjonister skulle få en økning til 2 G fra 1. mai i år – ikke slik som regjeringspartiene foreslår, at det bare er de enslige som skal få det, og at det skal gå over tre år. Det er feil, det som Karin Andersen her påpeker. Det er bare de enslige minstepensjonistene og de minstepensjonistene som er gift med en minstepensjonist som får det. Men alle minstepensjonister som er gift med en alderspensjonist som har en lav alderspensjon, vil faktisk komme dårligere ut som par enn to gifte minste-

pensjonister – faktisk 10 000 kr dårligere. Hva slags fattigdomsbekjempelse er det? Jo, man skaper økte forskjeller mellom minstepensjonister, der gapet mellom de med lav og de med høy sats blir enda større – 13 000 kr større. Her har iallfall Fremskrittspartiet meget god samvittighet i forhold til de forslagene som regjeringspartiene foreslår.

I tillegg opplever vi til stadighet flere og flere festtaler om bekjempelse av fattigdom fra regjeringspartiernes side. Men hva er det som skjer konkret? Ingen verdens ting. Før valget i 2005 lovte finansministeren at man skulle avskaffe fattigdommen. Hva har skjedd? Ifølge media er det blitt 10 000 flere fattige etter at denne regjeringen overtok. Hva slags fattigdomsbekjempelse er det – når fattigdommen øker i det de selv karakteriserer som verdens rikeste land?

I tillegg registrerer jeg at det ikke blir gjort noen verdens ting for å hjelpe folk tilbake igjen til arbeid via rehabilitering. Hvorfor bruker man ikke hele rehabiliteringsmuligheten og lar de private tilbyderne som står med ledige senger, få lov til å foreta rehabilitering? Det kunne faktisk ha ført flere tusen mennesker tilbake på en mye raskere og mer effektiv måte, men her er Regjeringen mer opptatt av prinsipper enn av å hjelpe folk. Det synes jeg også er beklagelig.

Det siste halvminuttet av taletiden har jeg lyst til å bruke på mitt eget fylke. Jeg vil bare konstatere at denne regjeringen fortsatt synes det er greit at folk i Midt-Norge skal betale mye dyrere strømpris enn folk i resten av landet, ved å beholde det som et eget prisområde. Ennå har de ikke klart å få på plass større tilgang på kraft. Jeg registrerer også at man fortsatt ønsker å forskjellsbehandle pasientene i Midt-Norge, ved at man ikke retter opp skjevfordelingen i dette reviderte budsjettet.

Presidenten: Jan Tore Sanner har hatt ordet to ganger i debatten, og får ordet til en kort merknad, begrenset til 1 minutt.

Jan Tore Sanner (H) [16:06:10]: Det er nok representanten Heikki Holmås som ikke vil forstå konsekvensene av den SSB-rapporten som er presentert. Nå er vi nok uenige også på et mer ideologisk plan, for jeg er jo uenig i at det kun er en krone brukt over offentlige budsjetter som er en velferdskrone. Jeg mener faktisk at det er mulig å bygge velferd for familier og enkeltmennesker ved at man får beholde mer av sine egne inntekter. Men nå har vi fått dokumentert at den dynamiske skattepolitikken virker. Det har vi nå diskutert i årevis, og hele tiden har vi hørt fra venstresiden: Kom med bevis! Ja, nå har statens eget organ, Statistisk sentralbyrå, dokumentert at lavere skatt bidrar til økte skatteinntekter. Det slås faktisk fast at det kan være andre effekter som ytterligere kan forsterke det, utover det man har fått frem. Da vi behandlet skattereformen, avviste Arbeiderpartiet og SV den dynamiske skattepolitikken fullstendig. Jeg er glad for at Arbeiderpartiets skattepolitiske talskvinne nå slår fast i Dagens Næringsliv at hun ikke vil avvise at det er dynamiske effekter av lavere skatt. Verden går i riktig retning.

Karin Andersen (SV) [16:07:33]: Jeg skjønner at det opprører Fremskrittspartiet når jeg påpeker det faktum at de i debatten i går argumenterte for at de ikke kunne gå for denne løsningen fordi det var en omfordeling. Det betyr at de synes det er viktigere å legge fram et forslag som ikke får flertall, enn å støtte det forslaget som faktisk får flertall, og som er cash ut til de fattigste minstepensjonistene nå. Det tror jeg pensjonistene merker seg. Fremskrittspartiet har aldri tatt testen på at de er nødt til å prioritere noe som helst. De bare deler ut på toppen, og da er det greit å få til noe for dem som er mest vanskeligstilt. Men testen står om man greier å prioritere de vanskeligstilte når man skal dele en viss sum penger. Og den testen bestod selvfølgelig pensjonistorganisasjonene og de funksjonshemmede organisasjoner, for de vet hva dette dreier seg om. De har vært med på å husholdere før. De har erfaringer som sier at det ikke er lurt å være bare «big spender» hele tiden. De skal ha stor ros for at de har gått foran og vist vei, at dette er mulig – og Regjeringen har gjort det mulig fordi de i tillegg har lagt store penger i potten. Men jeg registrerer at Fremskrittspartiet sender ut leserinnlegg nå som er direkte feil, der de påstår at dette bare gjelder de enslige minstepensjonistene – det har jeg lest, det ligger på mitt kontor, fra lokalavisen hjemme. Det er feil. Gifte minstepensjonister får denne økningen, og det er også slik at en minstepensjonist som har ektefelle med tilleggspensjon, vil kunne få en høyere pensjon fordi ekteparet samlet sett er sikret to ganger ordinær sats. Så det er en feil framstilling Fremskrittspartiet gir. Jeg registrerer at de er mer opptatt av det enn det som de sjøl har sagt var viktigst, nemlig å løfte minstepensjonistene og å få opp nivået i pensjonssystemet til 2 G. Det når vi nå. Jeg må si jeg er veldig glad for det, for det er så riktig. For det er disse menneskene som trenger disse pengene mest. Og når vi nå får til det i en kombinasjon av en omfordeling av penger nå og en opptrappingsplan opp til 2 G som Regjeringen skal legge penger i, og Regjeringen også har bidratt med penger slik at løftet for de unge uføre har blitt mulig, så må jeg si at vi har tatt viktige og store steg i forhold til å bekjempe fattigdom. Derfor blir det helt feil når Fremskrittspartiet og andre i dag sier at ingenting er gjort. Det blir også feil når man ikke registrerer det som er gledelig, nemlig at det faktisk er færre som trenger sosialhjelp nå enn før. Så skal vi gå bak de tallene selvfølgelig, og se hva som ligger bak dem. Men det må være lov å være litt glad for de tingene som går i riktig retning, og ikke være så ensidig opptatt av at man ikke får sin løsning igjennom akkurat nå, når man faktisk når de målene man har sagt var viktigst.

Så savner jeg fremdeles en avklaring fra Høyre om de vil stå på denne avtalen med opptrapping til 2 G framover. Det er ikke avklart verken i den innstillingen vi har i dag, i debatten i går eller i debatten i dag.

Statsråd Kristin Halvorsen [16:11:01]: Først til Erna Solberg. Jeg er kjent med at Erna Solberg har etterlyst hvordan Regjeringen nå skal følge opp i forhold til grønne sertifikater og med videre rammebetingelse for ny fornybar energi. Men jeg håper at representanten Solberg har litt forståelse for at jeg ikke skal presentere det i et tremi-

nuttersinnlegg i denne debatten, men at Regjeringen skal få komme tilbake på et senere tidspunkt når ny olje- og energiminister er utpekt, for å orientere Høyre og resten av opposisjonen om hvordan vi videre følger opp.

Det jeg håper opposisjonen kan glede seg over i mellomtiden, er jo at en sak som det har vært mye oppmerksomhet rundt, nemlig hva som skulle være rammebetingelsene for småkraft, er avklart i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett og betydelig forbedret og tatt imot med begeistring fra alle dem som har hatt små og store prosjekter på planleggingsstadiet. Og vi regner med at det bidrar til deler av de ambisiøse målsettingene vi har når det gjelder ny fornybar energi.

Så til diskusjonen om den dynamiske skattepolitikken. Jeg tror representanten Sanner skylder Stortinget å klargjøre om han står på den definisjonen han tidligere har hatt av dynamisk skattepolitikk, nemlig at én krone i skattelette skulle gi mer enn én krone tilbake. Det er det som Per-Kristian Foss i Dagens Næringsliv i går kaller en vulgarisering av debatten. Men det er slik det er brukt som politisk poeng. Og Statistisk sentralbyrås analyse i dette spørsmålet viser altså at det selvfølgelig er noen dynamiske effekter knyttet til skattelettepolitikk, men en dynamisk skattepolitikk i den forståelse Jan Tore Sanner tidligere har gitt, finnes det ikke grunnlag for. Det betyr at én krone gitt i skattelette er 80 øre tapt. Og vi snakker jo ikke om en dynamisk utgiftspolitik. Det er jo veldig lett å finne dynamiske effekter av å styrke kommuneøkonomien, eller for arbeidstilbudet av f.eks. å fjerne kontantstøtten og gi skatteletter til lavtlønte. Vi vet at det har dynamiske effekter å gi skattelette til lavtlønte i forhold til arbeidstilbudet. Men denne meget forenkla oppfatningen av skattepolitikken går det ikke an å gjenta med bevis fra Statistisk sentralbyrå.

Så til fattigdomsdebatten. Jeg mener at en regjering med respekt for seg selv og som er opptatt av rettferdig fordeling, må ha som mål å avskaffe fattigdom. Det har vi. Jeg kan ikke tenke meg noen formulering som skulle være mindre enn det. Vi jobber med det hele tiden. Vi har drahjelp fra et godt arbeidsmarked. Vi bruker det for å få flere ut i jobb. Vi har et trygdeoppgjør som i sum innebærer ca. 2,5 milliarder kr – ja kanskje litt mer til og med – i styrking av de laveste trygdene. Det er en meget stor og viktig omfordeling. Og det fins mange definisjoner av hva som er fattigdom. Én definisjon er hvor mange som mottar sosialhjelp, og der har vi en nedgang på 10 pst.

Lars Sponheim (V) [16:14:40]: Det var bra at denne debatten ble litt skjerpet på slutten av dagen i dag.

Først til skattedebatten. Jeg synes det er litt på grensen til det vel kjekke når representanten Holmås kjører ut som han gjør. Om en ikke vil bruke SSB-rapporten, er det jo bare å legge til grunn det enkle faktum at denne regjering har låst seg selv til å holde fast ved Bondevik II-regjeringens skattenivå i 2004. Jeg tror det var å oppfatte som en slags sikkerhet fra statsministerens side for at andre i Regjeringen og Holmås-er ikke skulle løpe helt løpsk med skattenivået, var man låst til det som var Bondevik-regjeringens skattenivå etter flere år med skattelette. Det var et

nivå som skapte dynamikk i økonomien. Det nivået, som også den sittende regjering holder fast ved, har gitt eventyrlige nye skatteinntekter, vesentlig mer enn det som ble gitt i skattelette i forrige periode.

Så kan vi ha en svær debatt om hvor disse økte skatteinntektene kommer fra. Men det kan ikke utelukkes – det kan ikke utelukkes – i noe av det som er lagt fram, at en skattelette i forrige periode, som etablerte 2004-skattenivået, og som denne regjeringen var bundet til, har skapt en type dynamikk der flere bedrifter, flere som bringer midler fram til beskatning, flere som tilbyr arbeidskraften sin og får fram lønn til beskatning, osv., har bidratt til at vi får de voldsomt økte skatteinntektene, og dermed høyere velferdsnivå. Det har ingen klart å dokumentere eller vise til.

Så til det som var hovedgrunnen til å ta ordet nå. Det gjelder klimaforliket, og viljen og evnen til å stå fast ved det klimaforliket. De tre opposisjonspartiene som er en del av klimaforliket, har akseptert at Regjeringen valgte – en kunne kanskje si – å bryte, iallfall forskuttere elementer fra klimaforliket fordi man kanskje trengte penger nå, eller på annet vis å saldere revidert nasjonalbudsjett. Vi stemmer for det om noen minutter, fordi vi ønsker å være tydelige på at vi står fast ved klimaforliket.

Da er det viktig at vi tror på, når Stortinget går fra hverandre i dag, at Regjeringen også står fast på klimaforliket. Et helt sentralt poeng var at vi innen 1. juli må ha fått avklart om det blir grønne sertifikater, og, om ikke – og alt tyder på at det siste vil være situasjonen – må vi få framlagt de alternativene som vi skal ha, og som vil skape den samme virkningen for fornybar energi. Det har vi ikke fått. Det gjør at det er noen av oss som føler at Regjeringen er i ferd med å svikte forpliktelsene sine i klimaforliket.

Så ber finansministeren om forståelse for at Regjeringen har problemer. Ja, vi forstår at Regjeringen har problemer, og de er så store at viktig politisk arbeid og framdrift i landet nå synes å stoppe opp. Jeg er villig til å vise forståelse og være tålmodig noen dager til, men det er ingen grunn til at arbeidet med fornybar energi skal stoppe opp. Derfor er det grunn til å tro og håpe at Regjeringen raskt står ved sine forpliktelser overfor klimaforlikspartnerne.

Erna Solberg (H) [16:18:02]: La meg først svare på det Karin Andersen har tatt opp, som jeg egentlig er litt forbauset over skal være en stor sak.

Høyre har i alle år hatt som politikk at vi stemmer for de oppleggene for pensjonsoppgjør som enhver regjering har fremforhandlet med partene. Det har vi gjort, og det kommer vi til å gå tilbake til igjen. Vi har ikke drevet overbudspolitik, vi har ikke drevet underbudspolitik, vi har stått for det man har forhandlet frem.

Den forrige regjeringen forhandlet altså frem et betydelig bedre oppgjør også for minstepensjonistene i pensjonsoppgjøret enn det man hadde gjort de tre årene før den forrige regjeringen tiltrådte. Derfor er det ingen grunn til å spekulere, selv om jeg av og til må få lov å si at jeg registrerer jo hva som er Regjeringens taktikk for øyeblikket. Det er å øke forventningene til hva som skal inn på budsjettet i 2010, det budsjettet de selv ikke kommer til å ha ansvaret for. Det er en tre-fire nye grep i løpet av 14 dager

eller tre uker etter stortingsvalget da alle hovedsummene av uttellingar skal komme – og altså forvaltes av den regjeringen som da måtte komme. Kanskje det hadde vært litt mer interessant å se at man klarte å prioritere innenfor de midlene man hadde pr. dags dato.

Så til spørsmålet om klimaforliket. Jeg må si at jeg skjønner at det kan være utfordringer i en regjering hvis alt baserer seg på at én enkelt statsråd er den eneste som jobber med klimaspørsmål. Men jeg har inngått et klimaforlik med tre partier på Stortinget, med statsministeren som delaktig. At man når et av de viktigste kravene begynner å bli rokket ved, da er avhengig av at en statsråd ikke får andre problemer, og at det når en statsråd får trøbbel, ikke er noen mekanismer i denne regjeringen som løfter de viktigste problemstillingene og sørger for at resten av landet går videre, forbauser meg. Det er det som har skjedd i denne saken, for det er altså fire uker siden vi bad om den redegjørelsen. Da burde landets statsminister ha sørget for at Stortinget fikk den redegjørelsen, uavhengig av brygger og annet som måtte komme fram på veien. Da burde det vært mulig å stable en beskjed tilbake til Stortinget, uavhengig av den typen trøbbel for Regjeringen vi har sett i det siste.

Så er vi selvfølgelig glad for at Regjeringen har reversert egne innstramminger når det gjelder småkraftverk, at den har gjort det vi har foreslått i flere budsjetter, nemlig å øke – selv om det ikke er godt nok – NVEs behandlingsskapasitet. Men det holder likevel ikke, for det vi har en avtale om, er at vi skal ha sammenlignbare vilkår, like gode vilkår som det er i det svenske grønne sertifikatmarkedet for ny fornybar energi. Det har vi ikke pr. dags dato, og det krever nye vedtak her. Det krever sannsynligvis ESA-godkjenning. Det er lange løp her. Da burde Regjeringen ha mer trykk og mer samarbeid med Stortinget. Hvis dette er definert som vår tids største utfordring, må vi ha mer fart enn tre år med vingling om rammebetingelsene for fornybar kraft, som Regjeringen har hatt så langt.

Statsråd Kristin Halvorsen [16:21:27]: Hvis jeg ut fra egen erfaring skal få lov å gi et lite, kameratslig råd til dem som nå turner høyt på meningsmålingene, er det å ikke ta noen valgseier på forskudd. Jeg har opplevd mange valgkamper hvor SV ett år og et halvt år før valget turner rundt – vi var til og med Norges største parti. Og det som er utrolig slitsomt, er å gå inn i en valgkamp med å ligge høyt og ha pilen pekende nedover hele veien. Det som derimot er ganske gøy, er å komme inn i en valgkamp med ganske dårlige målinger og slåss og oppildne folk til å stå på og få fram det som er forskjellene i politikken. Det er jo det dårlige meningsmålinger gjør med de rød-grønne regjeringspartiene, og med våre folk ute. Hvis vi da kunne fortsette med å få opp i debatten det som er de faktiske forskjellene i politikken, kan dette bli ganske klargjørende også for velgerne der ute.

Diskusjonen om den dynamiske skattepolitikken må jeg si at jeg ser fram til å ta ved alle korsveier, for det er bare én folkelig måte å oppfatte det høyresiden har sagt om dette, på, og det er at hvis du gir ut kroner i skatteleppe, skal det yngle på den måten at du får igjen mer enn det du gav. Og det finnes det ingen holdepunkter for. Re-

presentanten Sponheim vet utmerket godt, når opposisjonen er rundt og snakker om 158 milliarder kr – det har vært framme her i debatten – som om dette er skatteinntekter som de selv kan bruke, at ingen av dem vil foreslå å bruke dem, fordi de vet at det hører til en høykonjunktur som vi skal glede oss over mens den varer, men som også kommer til å bety utfordringer på et eller annet tidspunkt.

Så til spørsmålet om klima – jobbingen med klimaet og klimaforliket. Det er det ikke enkeltstatsråder som jobber med; bl.a. har finansministeren et veldig stort ansvar. Jeg har ansvaret for bærekraftig utvikling. Klima er en del av den. Mange viktige grep på grønn skatteveksling er tatt i perioden, og vi kan bli enda bedre videre framover. Og i alle de viktigste departementene som har med klima å gjøre, jobbes det nå langt mer systematisk enn det noensinne har vært gjort på dette området.

Men når det gjelder de enkelte spørsmålene som ligger direkte under en annen statsråd, vil jeg bare varsle at Regjeringen kommer tilbake så snart som mulig med en orientering til opposisjonen om hvordan situasjonen rundt de grønne sertifikatene nå følges opp fra vår side. Vi tar klimaforliket på alvor, vi mener det er viktig å følge det opp, og det har vi alle intensjoner om å fortsette å gjøre.

Kenneth Svendsen (FrP) [16:24:32]: Til statsråden og hennes vennlige råd om meningsmålinger: Det kan faktisk være slik at velgerne og folk flest i dette landet har oppdaget forskjellen på denne regjeringens politikk og andre regjeringers politikk, og at det er derfor meningsmålingene er som de er.

Det som fikk meg til å ta ordet, var det jeg hørte Karin Andersen si da jeg satt på kontoret. Da trodde jeg ørene skulle falle av. Og da jeg kom ned hit og fikk høre at hun hadde tatt ordet igjen og fikk bekreftet det jeg hørte oppe, må jeg komme med et uttrykk som heter at man skal høre mye – og det fikk jeg altså høre. Når representanten klarer å si at Fremskrittspartiet stemte imot økningen i minstepensjonene, har man ikke fått mye med seg. Fremskrittspartiet la fram et forslag som var langt bedre for *alle* minstepensjonister, et forslag som ville gitt en økning fra 1. mai i år, mens SV skal skyve det tre år fram i tid. Og så sier Karin Andersen at de har lært seg å prioritere, det har ikke Fremskrittspartiet. Det SV nå gjør i regjering, er å prioritere mellom en rik stat som leker Onkel Skruer, og pensjonister som har dårlig råd. For det som faktisk foregår i den omfordelingen som man så pent prater om, er at man tar fra de enslige pensjonistene som har litt mer enn minstepensjon og tjener 140 000 kr i året, og gir til dem som tjener 120 000 kr. Det er å ta fra dem som har lite, for å gi til dem som har litt mindre, istedenfor å ta fra en søkkrik stat og virkelig gi et bidrag til alle. Hvis SVs forslag om omprioritering og prioritering skal slå slik ut, håper jeg vi aldri havner i den divisjonen.

Så til fattigdom. Statsråden sier at de har som mål å kjempe imot fattigdom. Ja, det er nye toner. Før siste valg skulle den fjernes med et pennestrøk. Jeg tror faktisk det er slik at de fattige i dette landet, som er blitt 10 000 flere, kanskje ser seg best tjent med at SV går ut av regjering, eller kanskje aller best: at Regjeringen går av.

Presidenten: Karin Andersen har hatt ordet to ganger og får ordet til en kort merknad, begrenset til 1 minutt.

Karin Andersen (SV) [16:27:13]: Jeg skjønner at det opprører Fremskrittspartiet veldig at SV har fått til det som Fremskrittspartiet har slåss for lenge. Jeg synes det er veldig rart at Fremskrittspartiet ikke er glad for at vi nå får til det som også Fremskrittspartiet synes har vært viktig. Men jeg registrerte i debatten i går at man ikke var enig i det forslaget som forelå fra Regjeringen, og som var framforhandlet med partene som var enige om den omfordelingen, fordi man ikke kunne løfte minstepensjonistene hvis det var en omfordeling i det. Jeg bare registrerer det. Det er et faktum. Sånn er det. Og SV er opptatt av å få flertall for sine forslag. Vi har fått det. Vi er glad for det, og vi har fått det på et område der jeg trodde Fremskrittspartiet faktisk skulle være glad.

Så: Grunnen til behovet for presiseringen fra Høyre er at det ikke står i merknads form, Høyre er ute av merknadene som sier at man støtter innholdet i proposisjonen, med en opptrapping til 2 G. Det står heller ikke i forslaget til vedtak. Der er det jo en ren bevilgningssak. Så jeg er glad for at Høyre i dag har bekreftet at de også er med på opptrappingen til 2 G på minstepensjonen, for det er nødvendig.

Lars Sponheim (V) [16:28:39]: Det er mulig etter finansministerens innlegg å oppsummere at hun tar et betydelig ansvar for at også klimaforliket skal gjennomføres. Det er åpenbart en pause i dette arbeidet i Regjeringen som gjør at det er viktig å få opp farten så fort hverdagen kommer igjen.

Jeg forstår at det skal være et statsråd senere i kveld som gjør at det kommer en statsråd på plass på denne posten. Da forventer jeg at finansministeren, med det som her er sagt, tar et ansvar for at forholdet til partene i klimaforliket blir gjenopprettet ved at fristen 1. juli og avklaring av hvilke tiltak som kommer som erstatning for grønne sertifikater, som nå går ut i det ukjente, kommer på plass. Jeg vil understreke at selv om Stortinget går fra hverandre, vil partene i klimaforliket være tilgjengelige hele tiden, og jeg regner med at dette fort blir formidlet og satt i gang, for vi har ikke behov for noen lengre pause i den satsingen på fornybar energi som vi trenger. Det at Regjeringen har kommet på bedre tanker og snudd i spørsmålet om skatt på småkraft, er bra, men det er definitivt ikke tilstrekkelig, og det er langt unna de forutsetninger som ligger til grunn for klimaforliket.

Avslutningsvis: Jeg skal ikke gå inn på disse rådene som først og fremst partilederen i SV – og kanskje finansministeren – gav til opposisjonen, annet enn å slå fast, ett år før vi går fra hverandre for å kaste oss ut i en valgkamp, at Regjeringen nok for sin del er ute på veldig farlige veier når de nå er i ferd med å lure seg inn i den virkelighetsoppfatning at de er så veldig vellykket, at de kanskje har det mest vellykkede halvåret bak seg, som jeg forstår statsministeren har gitt uttrykk for. – Det er bare det at folk ikke har forstått det.

Politikk handler ikke bare om å pugge reglene fra par-

ties informasjonskontorer, men det handler om tillit og troverdighet. Og jeg har knapt sett en regjering, ett år før et valg, som har en så lang vei å gå for å gjenopprette tillit og troverdighet.

Jeg vil gjerne få lov til å ønske finansministeren og SVs leder en riktig god sommer, med ønske om at hun oppfatter verden rundt seg slik som de fleste andre i dette landet nå gjør.

Statsråd Kristin Halvorsen [16:31:07]: Jeg kan jo ikke dy meg for å returnere det ønsket om en riktig god sommer til Lars Sponheim og resten av opposisjonen.

Hvis man er opptatt av meningsmålinger i politikken, som jeg synes ofte overdriver, vil jeg jo gjøre oppmerksom på at for fire år siden – altså ett år før forrige valg – hadde den forrige regjeringen Bondevik tapt en fjerdedel av sin oppslutning. Det var en dramatisk slitasje. Likevel var det jo slik at vi bare vant knepent, så det er egentlig et ganske åpent landskap med tanke på hva som skal skje etter neste valg. Ingen med ambisjoner om å vinne det valget kan ta noe for gitt.

Det jeg har som ønske for den videre politiske debatten, er jo at forskjellen mellom alternativene kommer fram. Og revidert er jo veldig interessant lesning i den sammenheng, f.eks. når det gjelder forskjellen i synet på matmoms, som Fremskrittspartiet reduserer, men som andre partier øker, f.eks. forskjellen i skolepolitikken, der noen støtter Høyre og Fremskrittspartiet og flere timer, som Venstre og Kristelig Folkeparti går imot, og f.eks. forskjellen i landbrukspolitikken, der noen kutter og andre er enig i oppgjøret. Jeg kan lage en lang, lang liste over dette. Jeg ser fram til at politikken inneholder noen flere av de veivalgene.

Det som også er klart etter denne debatten, er at det er en ærlig sak å ønske seg flere skatteletter. Vi kaller det for høyrepolitikk. Det er en ærlig sak å si at det viktigste i vår tid er å bruke det handlingsrommet vi har i den økonomiske politikken, til å gi ut mer til skattelette. Men man må ikke innbille verken velgerne eller seg selv at det gir dynamiske effekter som gjør at det regnestykket går i pluss.

Så er det ting man kan gjøre med strukturen på skattesystemet med tanke på ulike effekter både på næring og produksjon, som er en litt annen debatt.

Så til klimaforliket: Vi tar klimaforliket på alvor. Vi mener at vi skal følge det opp. Vi skal komme tilbake med en orientering til opposisjonen. Jeg setter veldig pris på at det er mulig å få tak i også opposisjonen i løpet av sommeren.

Erna Solberg (H) [16:34:00]: Jeg vet at storparten av Stortinget nå egentlig venter på å få stemme og reise hjem på ferie. Men jeg må si at når finansministeren ypper til skattedebatt og mener at det ikke finnes noen dynamiske effekter, har jeg lyst til å stille ett konkret spørsmål knyttet til det.

Som finansminister har Kristin Halvorsen administrert et system hvor lønsmottakere med lønninger omtrent på statsrådsnivå tilfeldigvis har fått senket marginalsatten sin slik at de har et sted mellom 10 000 og 12 000 kr lavere skatt nå enn de hadde under den forrige regjering-

gen. Vi var enige i det, fordi vi mente at det finnes dynamiske effekter i skattesystemet, at folk ikke skal betale mer enn 50 øre av den siste kronen. Men samtidig har vi sagt at vi ønsker større skattelettelse i bunnen av skattesystemet, ikke at det holder med den hundrelappen som Kristin Halvorsen som finansminister har gitt til folk med 150 000–200 000 kr i inntekt.

Mitt spørsmål til det er: Hvis ikke Kristin Halvorsen tror på dynamiske skatteeffekter, ikke tror at dette har en betydning for økonomien, hvorfor har hun gitt seg selv en skattelettelse på litt over 10 000 kr?

Statsråd Kristin Halvorsen [16:35:42]: Det er mulig Erna Solberg har vært ute av salen i noen timer. Denne debatten har faktisk handlet ganske mye om skatt. Men hvis det er slik at man ønsker en liten repriserunde på slutten, stiller jeg meg gjerne til disposisjon.

Det er riktig at den forrige regjering hadde lagt fram et forslag til å gjennomføre skattereformen, med store lettelse på topp lønnsinntekt. Begrunnelsen for det var at man ønsket å utjevne forskjellen når det gjelder marginalsatt, mellom kapitalinntekter og arbeidsinntekter. Den skatteletten halverte vår regjering, slik at når Erna Solberg tror at det er et meget godt argument mot den rød-grønne regjeringens skattepolitikk, er det altså slik at hvis den forrige regjeringen hadde vunnet, hadde det vært over 20 000 kr i skattelette på denne type høye inntekter.

Jeg og SV har respektert at dette er en del av et forlik i Stortinget. Så gjorde vi det vi kunne for å få til en mer rettferdig fordeling. Vi har samtidig sagt at vi ikke skal avvikle formuesskatten, men tvert imot gjøre fordelingen av den mye mer rettferdig, gitt ut lettelse i bunnen og skjerpet på toppen. Det betyr at summen av det som har skjedd når det gjelder inntektsskatt og formuesskatt, er en skjerpelse på de inntektene som er på topp.

Nå må vi rydde litt i argumentene. Det er ikke slik at det ikke finnes noen dynamiske effekter ved å gjøre endringer i skatt. Det har jeg ikke sagt. Tvert imot har jeg i tidligere innlegg sagt at det kan være en effekt. Antakelig ville den største effekten være å gi skattelettelse i bunnen, fordi vi vet at f.eks. mange lavtlønte kvinner jobber i 70–80 pst. stilling og ser på hva de har igjen i forhold til hvor mye de betaler i skatt. Antakelig ville det vært mer dynamisk å fjerne kontantstøtten for en del av disse kvinnene.

Men det er jo ikke det vi diskuterer når vi diskuterer den dynamiske skattepolitikken – med strek under – for da diskuterer man et politisk poeng som høyresiden har hatt, nemlig at det man gir ut i skattelette, det får man igjen – ikke bare én gang, men mer enn det, fordi det har så veldig dynamiske effekter i sum. Og det fins det altså ikke noen dekning for.

Erna Solberg (H) [16:38:06]: Jeg stilte dette spørsmålet, for jeg synes SVs leder har en hul argumentasjon når hun snakker om skattelettelse her og velferd der.

Nå har vi fått svaret. SVs skattelettelse gjelder SVs velferdspolitik. Det er halv skattelettelse til dem som har 1 mill. kr i inntekt – det går ikke ut over velferden – men

hel skattelettelse, altså 10 000 kr mer, river ned velferden i dette landet. Det sier noe om hvorfor det er vanskelig å ta på alvor de svart/hvitt-diskusjonene som SVs leder noen ganger forsøker å yppe til i den politiske debatten. Samtidig som man reelt sett foreslår lettelse i enkelte skatter – gjerne fordi det er et kompromiss i Stortinget – så tegner man et svart/hvitt bilde av hva konsekvensene av andre skattelettelse vil være.

Jeg mener at det er dynamiske effekter. De går ikke over det første året. Jeg mener ikke at alle skattelettelse har dynamiske effekter, men noen har det. Noen påvirker arbeidstilbudet mer enn andre. Noen gjør det lønnsomt å investere mer i et land og gir effekter i forhold til arbeidstilbudet. Hver eneste skattereform som dette stortinget har gjennomført siden 1992, har hatt effekter. Man har gjort skattegrunnlaget bredere, senket marginalsattene og fått mer aktivitet i Norge. Det er noen effekter som er kortsiktige, og noen som er langsiktige. Men alle evalueringene av skattereformene så langt har vist at de har gitt mer inntekter enn når man har senket marginalsattene og gjort skattesystemet sunnere og bredere.

Det er en dynamisk effekt, og det kan ikke finansministeren snakke seg ut av. Da må hun gå gjennom både skattereformevalueringen fra 1992 og evalueringen av virkningene av det som nå gjøres gjennom skattesystemet.

Statsråd Kristin Halvorsen [16:40:06]: Erna Solberg har nylig sagt at en teknikk i den politiske debatten er først å karikere motstanderens standpunkt og deretter argumentere mot det. Dette innlegget fra Erna Solbergs side var nettopp et eksempel på en slik teknikk. Vi kan godt kalle det Erna-teknikken.

Jeg har ikke sagt at det ikke fins dynamiske effekter ved å gjøre endringer i skattesystemet. Tvert imot sa jeg at f.eks. effekten av å lette skattene i bunnen kan gi effekter i forhold til arbeidstilbudene. Men jeg har sagt at det ikke fins holdepunkter for den dynamiske skattepolitikken forstått slik at én krone gitt i skattelette gir mer enn én krone tilbake, og det har man tydelig dokumentert i Statistisk sentralbyrås gjennomgang. Hvis vi kunne få debatten over i sporet hva virker, og hva virker ikke av effekter på skatt, så er jeg med. Men jeg synes jo at Høyre og Fremskrittspartiet skulle stå for det de mener i skattepolitikken, med en politisk begrunnelse. De mener at det er en riktigere prioritering enn prioriteringen av velferdsgoder. Det er en ærlig sak. Det er et politisk veivalg. Det er nettopp det velgerne skal ta stilling til.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sakene nr. 1 og 2.

(Votering, se side 4008)

Sak nr. 3 [16:41:41]

Forslag fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre oversendt fra Odelstingets møte 17. juni 2008 (jf. Innst. O. nr. 71):

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til forbedret ordning for individuell pensjonssparing slik at skatteinivået på skattefritakene ved innskudd i ordningen og nivået på beskatningen av utbetalingene av pensjonen blir symmetriske.»

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.

(Votering, se side 4053)

Før vi ringer til votering, vil statsråd Kristin Halvorsen overbringe tre kgl. proposisjoner.

Statsråd Kristin Halvorsen overbrakte 3 kgl. proposisjoner (se under Referat).

Etter at det var ringt til votering, uttalte

presidenten: Stortinget skal votere i sakene nr. 1–3.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten har Jan Tore Sanner satt fram et forslag på vegne av Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å vurdere å gi arbeidstakere over 62 år som velger å stå i arbeid, et direkte skattefradrag for å stimulere flere til å velge arbeid fremfor AFP.»

Votering:

Forslaget fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 73 mot 24 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.50.36)

Komiteen hadde innstilt:

St.meld. nr. 2 (2007–2008) – Revidert nasjonalbudsjett for 2008 – blir å leggje ved protokollen.

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 2

Presidenten: Under debatten er det satt fram 113 forslag. Det er

- forslagene nr. 1–18, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslagene nr. 19 og 20, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti
- forslag nr. 21, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet og Høyre
- forslag nr. 22, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslagene nr. 23–25, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti
- forslag nr. 26, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet og Venstre
- forslagene nr. 27–36, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslagene nr. 37–63, fra Ulf Leirstein på vegne av Fremskrittspartiet
- forslagene nr. 64 og 65, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre og Kristelig Folkeparti
- forslagene nr. 66–73, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre og Venstre
- forslagene nr. 74–85, fra Jan Tore Sanner på vegne av Høyre
- forslagene nr. 86–89, fra Hans Olav Syversen på vegne av Kristelig Folkeparti og Venstre
- forslagene nr. 90–106, fra Hans Olav Syversen på vegne av Kristelig Folkeparti
- forslagene nr. 107–113, fra Lars Sponheim på vegne av Venstre

Presidenten gjør oppmerksom på at under forslagene fra Høyre og Venstre, har to forslag fått samme nummer: 71. Det skal være nr. 70 og 71.

I den voteringen vi nå skal foreta, tar presidenten først for seg mindretallsforslagene og deretter innstillingens forslag til vedtak. Vi starter med forslagene fra minste fraksjon.

Det votes over forslagene nr. 107–113, fra Venstre.

Forslag nr. 107 lyder:

«I statsbudsjettet for 2008 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
222	1	Statlige grunn- og videregående skoler og grunnskoleinternat Driftsutgifter, nedsettes med	200 000
		fra kr 114 252 000 til kr 114 052 000	
225	63	Tiltak i grunnopplæringen Tilskudd til samisk i grunnopplæringen, kan overføres, nedsettes med	3 693 000
		fra kr 51 196 000 til kr 47 503 000	
226	21	Kvalitetsutvikling i grunnopplæringen Spesielle driftsutgifter, kan overføres, kan nyttes under post 70, forhøyes med	10 700 000
		fra kr 1 012 658 000 til kr 1 023 358 000	
	22	(NY) Kompetanseutvikling og rekruttering lærere, bevilges med	240 000 000
228	70	Tilskudd til private skoler mv. Private skoler med rett til statstilskudd, overslagsbevilgning, nedsettes med	19 120 000
		fra kr 2 528 382 000 til kr 2 509 262 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
231		Barnehager	
	21	Spesielle driftsutgifter, kan overføres, kan nyttes under post 51, forhøyes med	19 865 000
		fra kr 77 367 000 til kr 97 232 000	
	60	Driftstilskudd til barnehager, overslagsbevilgning, nedsettes med	279 000 000
		fra kr 16 209 680 000 til kr 15 930 680 000	
231		Barnehager	
	61	Investeringstilskudd, overslagsbevilgning, forhøyes med	29 500 000
		fra kr 207 500 000 til kr 237 000 000	
	64	Tilskudd til midlertidige lokaler, overslagsbevilgning, forhøyes med	38 500 000
		fra kr 10 000 000 til kr 48 500 000	
231		Barnehager	
	65	Skjønnsmidler til barnehager, nedsettes med	81 000 000
		fra kr 4 159 028 000 til kr 4 078 028 000	
271		Universiteter	
	50	Basisfinansiering statlige universiteter, forhøyes med	192 605 000
		fra kr 6 691 100 000 til kr 6 883 705 000	
275		Høyskoler	
	50	Basisfinansiering statlige høyskoler, forhøyes med	80 900 000
		fra kr 4 982 898 000 til kr 5 063 798 000	
	70	Basisfinansiering private høyskoler, forhøyes med	394 000
		fra kr 351 829 000 til kr 352 223 000	
285		Norges forskningsråd	
	52	Forskningsformål, forhøyes med	100 000 000
		fra kr 1 082 631 000 til kr 1 182 631 000	
286		Fondet for forskning og nyskaping	
	95	Fondskapital, forhøyes med	34 000 000 000
		fra kr 6 000 000 000 til kr 40 000 000 000	
320		Allmenne kulturformål	
	74	Tilskudd til tiltak under Norsk kulturråd, kan overføres, forhøyes med	3 000 000
		fra kr 138 749 000 til kr 141 749 000	
326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål	
	78	Ymse faste tiltak, forhøyes med	13 641 000
		fra kr 90 406 000 til kr 104 047 000	
328		Museums- og andre kulturvernformål	
	70	Det nasjonale museumsnettverket, forhøyes med	15 000 000
		fra kr 636 178 000 til kr 651 178 000	
335		Pressestøtte	
	71	Produksjonstilskudd, nedsettes med	15 800 000
		fra kr 264 452 000 til kr 248 652 000	
440		Politidirektoratet – politi- og lensmannsetaten	
	1	Driftsutgifter, kan nyttes under kap. 441 post 1, forhøyes med	81 759 000
		fra kr 7 422 102 000 til kr 7 503 861 000	
441		Oslo politidistrikt	
	1	Driftsutgifter, kan nyttes under kap. 440 post 1, forhøyes med	14 000 000
		fra kr 1 479 731 000 til kr 1 493 731 000	
551		Regional utvikling og nyskaping	
	60	Tilskudd til fylkeskommuner for regional utvikling, nedsettes med	22 500 000
		fra kr 1 231 850 000 til kr 1 209 350 000	
552		Nasjonalt samarbeid for regional utvikling	
	72	Nasjonale tiltak for regional utvikling, kan overføres, nedsettes med	22 500 000
		fra kr 384 500 000 til kr 362 000 000	
571		Rammetilskudd til kommuner	
	60	Innbyggertilskudd, nedsettes med	356 600 000
		fra kr 37 215 812 000 til kr 36 859 212 000	
601		Utredningsvirksomhet, forskning m.m.	
	21	Spesielle driftsutgifter, forhøyes med	13 850 000
		fra kr 82 100 000 til kr 95 950 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
605	1	Arbeids- og velferdsetaten Driftsutgifter, forhøyes med	41 150 000
		fra kr 7 864 800 000 til kr 7 905 950 000	
	22	(NY) Tilrettelegging for Borgerlønns-reform, bevilges med	5 000 000
634		Arbeidsmarkedstiltak	
	76	Tiltak for arbeidssøkere, kan overføres, nedsettes med	235 300 000
		fra kr 5 225 100 000 til kr 4 989 800 000	
650		Integrerings- og mangfoldsdirektoratet	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	12 100 000
		fra kr 144 600 000 til kr 156 700 000	
651		Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere	
	60	Integreringstilskudd, kan overføres, forhøyes med	30 100 000
		fra kr 2 927 100 000 til kr 2 957 200 000	
	61	Opplæring i norsk og samfunnskunnskap for voksne innvandrere, forhøyes med	90 000 000
		fra kr 1 238 700 000 til kr 1 328 700 000	
690		Utlendingsdirektoratet	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	79 500 000
		fra kr 540 400 000 til kr 619 900 000	
	73	Gjenbosetting av flyktninger støttetiltak, kan nyttes under kap. 651 post 60, forhøyes med	2 400 000
		fra kr 5 700 000 til kr 8 100 000	
	75	Reiseutgifter for flyktninger til og fra utlandet, kan overføres, forhøyes med ...	3 150 000
		fra kr 11 800 000 til kr 14 950 000	
726		Habilitering, rehabilitering og tiltak for rusmiddelavhengige	
	21	Spesielle driftsutgifter, kan nyttes under post 70, forhøyes med	149 850 000
		fra kr 19 578 000 til kr 169 428 000	
732		Regionale helseforetak	
	73	Tilskudd til Helse Vest RHF, kan overføres, forhøyes med	140 000 000
		fra kr 10 799 863 000 til kr 10 939 863 000	
	74	Tilskudd til Helse Midt-Norge RHF, kan overføres, forhøyes med	143 000 000
		fra kr 7 989 453 000 til kr 8 132 453 000	
	75	Tilskudd til Helse Nord RHF, kan overføres, forhøyes med	107 000 000
		fra kr 6 928 639 000 til kr 7 035 639 000	
791		Abonnementsordning, frukt & grønt	
	74	(NY) Tilskudd, bevilges med	5 700 000
844		Kontantstøtte	
	70	Tilskudd, overslagsbevilgning, forhøyes med	75 500 000
		fra kr 1 614 500 000 til kr 1 690 000 000	
852		Adopsjonsstøtte	
	70	Tilskudd til foreldre som adopterer barn fra utlandet, overslagsbevilgning, forhøyes med	9 800 000
		fra kr 26 456 000 til kr 36 256 000	
856		Barnevernets omsorgssenter for enslige mindreårige personer	
	21	Spesielle driftsutgifter, forhøyes med	5 000 000
		fra kr 5 000 000 til kr 10 000 000	
909		Tiltak for sysselsetting av sjøfolk	
	73	Tilskudd til sysselsetting av sjøfolk, overslagsbevilgning, nedsettes med	523 000 000
		fra kr 1 710 000 000 til kr 1 187 000 000	
920		Norges forskningsråd	
	50	Tilskudd, forhøyes med	65 000 000
		fra kr 1 154 000 000 til kr 1 219 000 000	
1301		Forskning og utvikling mv.	
	70	(NY) Tilskudd til utvikling av miljøvennlig drivstoff, bevilges med	5 000 000
1320		Statens vegvesen	
	30	Riksveginvesteringer, kan overføres, kan nyttes under post 23, post 29, post 31, post 60 og post 72, forhøyes med	40 000 000
		fra kr 5 785 300 000 til kr 5 825 300 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
1330		Særskilte transporttiltak	
	61	(NY) Kompensasjonsordning kollektivtransport, bevilges med	100 000 000
1350		Jernbaneverket	
	23	Drift og vedlikehold, kan overføres, kan nyttes under post 30, forhøyes med ... fra kr 3 389 600 000 til kr 3 539 600 000	150 000 000
	30	Investeringer i linjen, kan overføres, kan nyttes under post 23, forhøyes med ... fra kr 2 349 100 000 til kr 2 472 900 000	123 800 000
1427		Direktoratet for naturforvaltning	
	21	Spesielle driftsutgifter, forhøyes med	14 000 000
		fra kr 115 442 000 til kr 129 442 000	
	74	Tilskudd til friluftslivstiltak, kan overføres, forhøyes med	10 000 000
		fra kr 14 520 000 til kr 24 520 000	
1429		Riksantikvaren	
	21	Spesielle driftsutgifter, kan nyttes under postene 72 og 73, forhøyes med	4 000 000
		fra kr 22 425 000 til kr 26 425 000	
	72	Vern og sikring av fredete og verneverdige kulturminner og kulturmiljøer, kan overføres, kan nyttes under post 21, forhøyes med	10 000 000
		fra kr 172 130 000 til kr 182 130 000	
1638		Kjøp av klimavoter	
	21	Spesielle driftsutgifter, kan overføres, nedsettes med	250 000 000
		fra kr 505 000 000 til kr 255 000 000	
1810		Oljedirektoratet	
	21	Spesielle driftsutgifter, kan overføres, nedsettes med	162 200 000
		fra kr 250 200 000 til kr 88 000 000	
2309		Tilfeldige utgifter	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	1 735 000 000
		fra kr 10 780 573 000 til kr 12 515 573 000	
2421		Innovasjon Norge	
	71	Nettverk, profilering og reiseliv programmer, kan overføres, forhøyes med	20 000 000
		fra kr 355 000 000 til kr 375 000 000	
2445		Statsbygg	
	32	Igangsetting av kurantprosjekter, kan overføres, forhøyes med	6 000 000
		fra kr 38 000 000 til kr 44 000 000	
2530		Foreldrepenger	
	70	Foreldrepenger ved fødsel, overslagsbevilgning, forhøyes med	294 000 000
		fra kr 10 764 000 000 til kr 11 058 000 000	
2541		Dagpenger	
	70	Dagpenger, overslagsbevilgning, nedsettes med	709 200 000
		fra kr 4 781 000 000 til kr 4 071 800 000	
3651		Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere	
	1	Integreringstilskudd for overføringsflyktninger, ODA-godkjente utgifter, forhøyes med	29 000 000
		fra kr 64 585 000 til kr 93 585 000	
3690		Utlendingsdirektoratet	
	3	Reiseutgifter for flyktninger til og fra utlandet, ODA-godkjente utgifter, forhøyes med	3 150 000
		fra kr 11 550 000 til kr 14 700 000	
	6	Gjenbosetting av flyktninger støttetiltak, ODA-godkjente utgifter, forhøyes med	2 400 000
		fra kr 5 710 000 til kr 8 110 000	
3904		Brønnøysundregistrene	
	1	Gebyrinntekter, nedsettes med	11 000 000
		fra kr 410 200 000 til kr 399 200 000	
5445		Statsbygg	
	30	(NY) Salg av eiendom, bevilges med	100 000 000
5501		Skatter på formue og inntekt	
	72	Fellesskatt, nedsettes med	204 500 000
		fra kr 148 100 000 000 til kr 147 895 500 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
5521	70	Merverdiavgift Avgift, nedsettes med fra kr 190 700 000 000 til kr 190 698 000 000	2 000 000
5531	70	Avgift på tobakkvarer Avgift, forhøyes med fra kr 7 317 000 000 til kr 7 495 000 000	178 000 000
5542	70	Avgift på mineralolje mv. Avgift på mineralolje, forhøyes med fra kr 1 224 000 000 til kr 1 274 000 000	50 000 000
5543	70	Miljøavgift på mineralske produkter mv. CO ₂ -avgift, forhøyes med fra kr 4 708 000 000 til kr 4 858 000 000	150 000 000
5656	85	Aksjer i selskaper under NHDs forvaltning Utbytte, forhøyes med fra kr 11 751 900 000 til kr 15 557 200 000	3 805 300 000
5700	71	Folketrygdens inntekter Trygdeavgift, nedsettes med fra kr 78 200 000 000 til kr 78 164 500 000	35 500 000
5800	50	Statens pensjonsfond – Utland Overføring fra fondet, nedsettes med fra kr 36 418 000 000 til kr 35 855 380 000»	562 620 000

Forslag nr. 108 lyder:

«Fra 1. juli 2008 gjøres det følgende endring i Stortingets vedtak av 27. november 2007 om avgifter på tobakkvarer:

§ 1 bokstav a til e skal lyde:

- Sigarer: kr 2,10 pr. gram av pakningens nettovekt. Vekten av fastmunnstykke skal tas med i den nettovekt som danner grunnlaget for beregning av avgiften.
- Sigaretter: kr 2,10 pr. stk. Med en sigarett menes en sigarett som har en lengde til og med 90 mm, som to regnes sigaretten dersom den har en lengde på over 90 mm, men maks 180 mm, osv. Filter og munnstykke tas ikke med ved beregningen av lengden.
- Røyketobakk, karvet skråtobakk, råtobakk i forbrukerpakning: kr 2,10 pr. gram av pakningens nettovekt.
- Skråtobakk: kr 0,75 pr. gram av pakningens nettovekt.
- Snus: kr 0,75 pr. gram av pakningens nettovekt.»

Forslag nr. 109 lyder:

«Fra 1. juli 2008 gjøres det følgende endring i Stortingets vedtak av 27. november 2008 om grunnavgift på fyringsolje mv.:

§ 1 skal lyde:

- Mineralolje: kr 0,65 pr liter.»

Forslag nr. 110 lyder:

«Fra 1. juli 2008 gjøres det følgende endring i Stortingets vedtak av 27. november 2007 om trygdeavgift: § 2 bokstav c skal lyde:

- Av næringsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23-3 annet ledd nr. 3: 10,7 pst.»

Forslag nr. 111 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen gå gjennom dagens konsesjonsregelverk for havbruksnæringen, med fokus på økonomisk lønnsomhet og økt miljøhensyn ut fra føre-var-prinsippet og bærekraftig utvikling.»

Forslag nr. 112 lyder:

«Stortinget samtykker i at det spares inn 150,0 mill. kroner på departementenes driftsutgifter (postene 1–29, unntatt post 24). Regjeringen gis fullmakt til å foreta den endelige fordelingen av beløpet. Innsparingen spesifiseres på kapitler og poster, og Stortinget orienteres om fordelingen i forbindelse med salderingen av statsbudsjettet for 2008. Innsparingen tas foreløpig ved å redusere kap. 2309 Tilfeldige utgifter med 150,0 mill. kroner. Når beløpet er fordelt på kapitler og poster, tilbakeføres 150,0 mill. kroner til kap. 2309.»

Forslag nr. 113 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen med umiddelbar virkning stoppe alle seismiske undersøkelser i de sårbare havområdene i Nordland VII og Troms II inntil alle konsekvenser av petroleumsaktivitet i disse områdene er kartlagt.»

Votering:

Forslagene fra Venstre ble med 94 mot 6 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.52.33)

Presidenten: Det voteres over forslagene nr. 90–106 fra Kristelig Folkeparti.

Forslag nr. 90 lyder:

«I statsbudsjettet for 2008 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
153	78	Bistand til Latin-Amerika Regionbevilgning for Latin-Amerika, kan overføres, nedsettes med fra kr 261 500 000 til kr 172 400 000	89 100 000
163	71	Nødhjelp, humanitær bistand og menneskerettigheter Humanitær bistand og menneskerettigheter, kan overføres, nedsettes med fra kr 2 253 434 000 til kr 2 203 434 000	50 000 000
221	1	Foreldreutvalget for grunnskolen Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 8 371 000 til kr 13 371 000	5 000 000
226	21	Kvalitetsutvikling i grunnopplæringen Spesielle driftsutgifter, kan overføres, kan nyttes under post 70, nedsettes med fra kr 1 012 658 000 til kr 986 358 000	26 300 000
228	70	Tilskudd til private skoler mv. Private skoler med rett til statstilskudd, overslagsbevilgning, nedsettes med fra kr 2 528 382 000 til kr 2 513 362 000	15 020 000
	73	(NY) Kapitaltilskudd, bevilges med	5 000 000
231	65	Barnehager Skjønnsmidler til barnehager, nedsettes med fra kr 4 159 028 000 til kr 4 142 528 000	16 500 000
253	70	Folkehøyskoler Tilskudd til folkehøyskoler, forhøyes med fra kr 588 962 000 til kr 596 962 000	8 000 000
258	1	Analyse og utviklingsarbeid Driftsutgifter, nedsettes med fra kr 3 514 000 til kr 2 514 000	1 000 000
	21	Spesielle driftsutgifter, kan nyttes under post 1, nedsettes med	10 000 000
270	74	Studium i utlandet og sosiale formål for studenter Tilskudd til velferdsarbeid, forhøyes med fra kr 65 180 000 til kr 70 180 000	5 000 000
271	52	Universiteter Forskningsfinansiering statlige universiteter, forhøyes med fra kr 2 723 520 000 til kr 2 727 520 000	4 000 000
275	70	Høyskoler Basisfinansiering private høyskoler, forhøyes med fra kr 351 829 000 til kr 353 323 000	1 494 000
286	95	Fondet for forskning og nyskaping Fondskapital, forhøyes med fra kr 6 000 000 000 til kr 31 000 000 000	25 000 000 000
340	72	Kirkelig administrasjon Tilskudd til kirkelig virksomhet i kommunene, forhøyes med fra kr 40 000 000 til kr 55 000 000	15 000 000
	77	(NY) Tilskudd til prosjektledelse, bevilges med	1 000 000
440	1	Politidirektoratet – politi- og lensmannsetaten Driftsutgifter, kan nyttes under kap. 441 post 1, forhøyes med fra kr 7 422 102 000 til kr 7 511 361 000	89 259 000
441	1	Oslo politidistrikt Driftsutgifter, kan nyttes under kap. 440 post 1, forhøyes med fra kr 1 479 731 000 til kr 1 491 231 000	11 500 000
450	1	Sivile vernepliktige Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 95 746 000 til kr 100 746 000	5 000 000
571	60	Rammetilskudd til kommuner Innbyggertilskudd, nedsettes med fra kr 37 215 812 000 til kr 37 145 812 000	70 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
582		Rentekompensasjon for skoleanlegg og kirkebygg	
	60	Rentekompensasjon – skoleanlegg, kan overføres, forhøyes med fra kr 828 400 000 til kr 843 600 000	15 200 000
	61	Rentekompensasjon – kirkebygg, kan overføres, forhøyes med fra kr 74 100 000 til kr 80 100 000	6 000 000
605		Arbeids- og velferdsetaten	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 7 864 800 000 til kr 7 930 700 000	65 900 000
726		Habilitering, rehabilitering og tiltak for rusmiddelavhengige	
	71	Kjøp av opptrening og helsetjenester, kan overføres, forhøyes med fra kr 81 498 000 til kr 177 248 000	95 750 000
761		Tilskudd forvaltet av Sosial- og helsedirektoratet	
	67	Tilskudd til særskilte utviklingstiltak, forhøyes med fra kr 19 864 000 til kr 51 864 000	32 000 000
	70	Frivillig rusmiddelforebyggende arbeid mv., kan overføres, forhøyes med fra kr 119 774 000 til kr 129 274 000	9 500 000
	71	Tilskudd til frivillig arbeid, forhøyes med fra kr 16 291 000 til kr 20 291 000	4 000 000
854		Tiltak i barne- og ungdomsvernet	
	71	Utvikling og opplysningsarbeid mv., kan nyttes under post 50, forhøyes med . fra kr 62 701 000 til kr 64 701 000	2 000 000
857		Barne- og ungdomstiltak	
	73	Barne- og ungdomstiltak i større bysamfunn, kan overføres, forhøyes med fra kr 48 336 000 til kr 51 836 000	3 500 000
909		Tiltak for sysselsetting av sjøfolk	
	73	Tilskudd til sysselsetting av sjøfolk, overslagsbevilgning, nedsettes med fra kr 1 710 000 000 til kr 1 527 000 000	183 000 000
1320		Statens vegvesen	
	30	Riksveginvesteringer, kan overføres, kan nyttes under post 23, post 29, post 31, post 60 og post 72, forhøyes med fra kr 5 785 300 000 til kr 5 810 300 000	25 000 000
1350		Jernbaneverket	
	30	Investeringer i linjen, kan overføres, kan nyttes under post 23, forhøyes med .. fra kr 2 349 100 000 til kr 2 397 900 000	48 800 000
1427		Direktoratet for naturforvaltning	
	74	Tilskudd til friluftslivstiltak, kan overføres, forhøyes med fra kr 14 520 000 til kr 17 020 000	2 500 000
	76	Tilskudd til informasjons- og kompetansesentre, kan overføres, forhøyes med fra kr 6 900 000 til kr 9 400 000	2 500 000
1638		Kjøp av klimavoter	
	21	Spesielle driftsutgifter, kan overføres, nedsettes med fra kr 505 000 000 til kr 485 000 000	20 000 000
1810		Oljedirektoratet	
	21	Spesielle driftsutgifter, kan overføres, nedsettes med fra kr 250 200 000 til kr 171 700 000	78 500 000
1820		Norges vassdrags- og energidirektorat	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 290 700 000 til kr 310 700 000	20 000 000
1833		CO ₂ -håndtering	
	21	Spesielle driftsutgifter, kan overføres, nedsettes med fra kr 935 000 000 til kr 550 000 000	385 000 000
2309		Tilfeldige utgifter	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 10 780 573 000 til kr 12 694 573 000	1 914 000 000
2410		Statens lånekasse for utdanning	
	71	Andre stipend, overslagsbevilgning, nedsettes med fra kr 453 325 000 til kr 434 400 000	18 925 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
2541	70	Dagpenger Dagpenger, overslagsbevilgning, nedsettes med fra kr 4 781 000 000 til kr 4 096 700 000	684 300 000
2650	71	Sykepenger Sykepenger for selvstendige, overslagsbevilgning, forhøyes med	3 200 000
	72	Omsorgs- og pleiepenger ved barns sykdom m.m., overslagsbevilgning, forhøyes med	2 200 000
2670	70	Alderdom Grunnpensjon, overslagsbevilgning, forhøyes med	26 500 000
	71	Tilleggs pensjon, overslagsbevilgning, forhøyes med	63 500 000
5501	70	Skatter på formue og inntekt Toppskatt mv., forhøyes med	2 500 000
	72	Fellesskatt, nedsettes med	374 700 000
5506	70	Avgift av arv og gaver Avgift, nedsettes med	50 000 000
5521	70	Merverdiavgift Avgift, nedsettes med	3 000 000
5531	70	Avgift på tobakkvarer Avgift, forhøyes med	110 000 000
5536	71	Avgift på motorvogner mv. Engangsavgift på motorvogner mv., forhøyes med	160 000 000
5541	70	Avgift på elektrisk kraft Forbruksavgift, forhøyes med	85 000 000
5542	70	Avgift på mineralolje mv. Avgift på mineralolje, forhøyes med	25 000 000
5543	70	Miljøavgift på mineralske produkter mv. CO ₂ -avgift, forhøyes med	80 000 000
5622	85	Aksjer i Avinor AS Utbytte, forhøyes med	82 200 000
5656	85	Aksjer i selskaper under NHDs forvaltning Utbytte, forhøyes med	3 797 000 000
5700	71	Folketrygdens inntekter Trygdeavgift, forhøyes med	6 300 000
		fra kr 78 200 000 000 til kr 78 206 300 000»	

Forslag nr. 91 lyder:

«Fra 1. juli 2008 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 27. november 2007 om avgift på tobakkvarer for budsjetterterminen 2008:

§ 1 bokstav a–e skal lyde:

a) Sigarer: kr 2,01 pr. gram av pakningens nettovekt.

Vekten av fastmunnstykke skal tas med i den nettovekt som danner grunnlaget for beregning av avgiften.

b) Sigaretter: kr 2,01 pr. stk. Med en sigarett menes en sigarett som har en lengde til og med 90 mm, som to regnes sigaretten dersom den har en lengde

de på over 90 mm, men maks 180 mm, osv. Filter og munnstykke tas ikke med ved beregningen av lengden.

- c) Røyketobakk, karvet skråtobakk, råtobakk i forbrukerpakning: kr 2,01 pr. gram av pakningens nettovekt.
- d) Skråtobakk: kr 0,71 pr. gram av pakningens nettovekt.
- e) Snus: kr 0,71 pr. gram av pakningens nettovekt.»

Forslag nr. 92 lyder:

«Fra 1. juli 2008 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 27. november 2007 om avgift på motorvogner mv. for budsjetterterminen 2008:

§ 2 avgiftsgruppe a bokstav A skal lyde:

A. Motorvogner som omfattes av plikten til å dokumentere drivstofforbruk og CO₂-utslipp etter forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) kapittel 49:

kr 34,02 pr. kg av de første 1 150 kg av egenvekten,

kr 74,15 pr. kg av de neste 250 kg av egenvekten,

kr 148,31 pr. kg av de neste 100 kg av egenvekten,

kr 172,48 pr. kg av resten (vektavgift),

dessuten:

kr 123,73 pr. kW av de første 65 kW av motoreffekten,

kr 515,53 pr. kW av de neste 25 kW av motoreffekten,

kr 1237,27 pr. kW av de neste 40 kW av motoreffekten,

kr 2577,65 pr. kW av resten (motoreffektavgift),

dessuten:

kr 41,25 pr. g/km av de første 120 g av CO₂-utslippet,

kr 195,90 pr. g/km av de neste 20 g av CO₂-utslippet,

kr 618,52 pr. g/km av de neste 40 g av CO₂-utslippet,

kr 1732,18 pr. g/km av resten (utslippsavgift).»

Forslag nr. 93 lyder:

«Fra 1. juli 2008 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 27. november 2007 om forbruksavgift på elektrisk kraft for budsjetterterminen 2008:

§ 1 første og annet ledd skal lyde:

Fra 1. juli 2008 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen med 11,10 øre pr. kWh på elektrisk kraft som leveres her i landet.

En redusert sats på 0,51 øre pr. kWh benyttes for levering av kraft.»

Forslag nr. 94 lyder:

«Fra 1. juli 2008 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 27. november 2007 om grunnavgift på fyringsolje for budsjetterterminen 2008:

§ 1 skal lyde:

Fra 1. juli 2008 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på mineralolje med kr 0,895 pr. liter.»

Forslag nr. 95 lyder:

«Fra 1. juli 2008 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 27. november 2007 om miljøavgifter på mineralske produkter mv. for budsjetterterminen 2008:

§ 1 bokstav a skal lyde:

Mineralolje: kr 0,55 pr. liter. For innenriks luftfart er satsen kr 0,90 pr. liter. For treforedlingsindustrien, sil-

demel- og fiskemelindustrien og fiske og fangst i nære farvann er satsen kr 0,28 pr. liter.

§ 2 annet ledd skal lyde:

- a) motorvogner tilhørende diplomater mv.,
- b) skip i utenriks fart,
- c) fiske og fangst i fjerne farvann,
- d) verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren, og
- e) fly i utenriks fart.»

Forslag nr. 96 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen endre forskrift av 30. desember 1983 nr. 1974 om begrenning av lønnsoppgaveplikten, slik at beløpsgrensen for lønnsoppgaveplikt for frivillige organisasjoner settes til 5 000 kroner.»

Forslag nr. 97 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utrede hvordan et system med fordelsbeskatning av gratis parkering på arbeidsgivers område i sentrum i de større byene kan gjennomføres i praksis.»

Forslag nr. 98 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen vurdere et klarere skille mellom ordinær bistand og regnskogsatsingen i statsbudsjettene fra og med 2009, for eksempel gjennom å budsjettere tiltak for bevaring av regnskog i Miljøverndepartementets fagbudsjett.»

Forslag nr. 99 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge fram lovforslag som fra 1. oktober 2008 gir selvstendig næringsdrivende, uavhengig av om tilleggsforsikring er tegnet, rett til:

– 100 pst. dekning av sykepenger under svangerskap

(inntil 6 G)

– 100 pst. dekning av omsorgspenger fra 1. dag (inntil

6 G)

– 100 pst. dekning av pleiepenger og opplæringspenger

(inntil 6 G)

Samtlige endringer gjennomføres uten at trygdeav-

giften for selvstendig næringsdrivende økes.»

Forslag nr. 100 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa om å setja taket for utbetalingar under nettolønsordninga til 155 000 kroner per lønstakar, med verknad frå 1. juli 2008.»

Forslag nr. 101 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa gjera framlegg om å avgrensa verkeområdet for nettolønsordninga i tråd med den såkalla kompetansemodellen, med verknad frå 1. september 2008.»

Forslag nr. 102 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem egen sak der omorganisering av Jernbaneverket, Statens vegvesen og Kystverket til statsforetak vurderes.»

Forslag nr. 103 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utrede modell for statlig låneordning for samferdselsformål, og legge dette frem for Stortinget i forbindelse med Nasjonal transportplan 2010–2019.»

Forslag nr. 104 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med en vurdering av hvordan nye, større invest-

ringsprosjekter kan prosjektfianseeres for å sikre rasjonnell og sammenhengende utbygging av prosjektene.»

Forslag nr. 105 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa sørgja for at Konkurransetilsynet får ansvaret for etterkontroll av aktørane i meierimarknaden.»

Forslag nr. 106 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa fordele en innsparing på 75 mill. kroner på driftspostene 1–29 i departementene og deres ytre etater.»

Votering:

Forslagene fra Kristelig Folkeparti ble med 94 mot 6 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.52.51)

Presidenten: Det voteres over forslagene nr. 86–89, fra Kristelig Folkeparti og Venstre.

Forslag nr. 86 lyder:

«I statsbudsjettet for 2008 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
410	1	Tingrettene og lagmannsrettene Driftsutgifter, forhøyes med	40 230 000
		fra kr 1 328 733 000 til kr 1 368 963 000	
710	21	Nasjonalt folkehelseinstitutt Spesielle driftsutgifter, nedsettes med	5 000 000
		fra kr 400 253 000 til kr 395 253 000	
1810	1	Oljedirektoratet Driftsutgifter, forhøyes med	4 500 000
		fra kr 190 200 000 til kr 194 700 000	
2445	34	Statsbygg Videreføring av kurantprosjekter, kan overføres, nedsettes med	275 000 000
		fra kr 909 800 000 til kr 634 800 000	
2751	70	Legemidler mv. Legemidler, nedsettes med	53 700 000
		fra kr 7 470 700 000 til kr 7 417 000 000»	

Forslag nr. 87 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa i forbindelse med statsbudsjettet for 2009 fremme forslag om en sterkere sosial innretning av egenandelssystemet for medikamentell behandling, hvor de mest økonomisk sårbare gruppene gis fritak for egenandeler.»

Forslag nr. 88 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa iverksette strakstiltak for å bedre omsorgssituasjonen for de enslige mindreårige asylsøkerne mellom 15 og 18 år og rapportere tilbake til Stortinget i forbindelse med budsjettproposisjonen for 2009.»

Forslag nr. 89 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa pålegge StatoilHydro å utrede tekniske forhold, kostnader og en tidsplan for CO₂-rensing ved Snøhvit LNG.»

Votering:

Forslagene fra Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 88 mot 12 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.53.06)

Presidenten: Det voteres over forslagene nr. 74–85, fra Høyre.

Forslag nr. 74 lyder:

«I statsbudsjettet for 2008 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
153	78	Bistand til Latin-Amerika Regionbevilgning for Latin-Amerika, kan overføres, nedsettes med	109 700 000
		fra kr 261 500 000 til kr 151 800 000	
225	76	Tiltak i grunnopplæringen (NY) Leksehjelp, bevilges med	25 000 000
	77	(NY) Sommerskole, bevilges med	5 000 000
	80	(NY) Seniortiltak lærere og andre rekrutteringstiltak, bevilges med	80 000 000
226	21	Kvalitetsutvikling i grunnopplæringen Spesielle driftsutgifter, kan overføres, kan nyttes under post 70, nedsettes med	29 300 000
		fra kr 1 012 658 000 til kr 983 358 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
231	60	Barnehager Driftstilskudd til barnehager, overslagsbevilgning, nedsettes med fra kr 16 209 680 000 til kr 15 595 180 000	614 500 000
254	70	Tilskudd til voksenopplæring Tilskudd til studieforbund, nedsettes med fra kr 166 502 000 til kr 136 502 000	30 000 000
257	21	Program for basiskompetanse i arbeidslivet Spesielle driftsutgifter, kan overføres, forhøyes med fra kr 36 944 000 til kr 76 944 000	40 000 000
271	50	Universiteter Basisfinansiering statlige universiteter, forhøyes med fra kr 6 691 100 000 til kr 6 876 805 000	185 705 000
272	50	Vitenskapelige høyskoler Basisfinansiering statlige vitenskapelige høyskoler, forhøyes med fra kr 553 039 000 til kr 559 539 000	6 500 000
275	50	Høyskoler Basisfinansiering statlige høyskoler, forhøyes med fra kr 4 982 898 000 til kr 5 067 498 000	84 600 000
	70	Basisfinansiering private høyskoler, forhøyes med fra kr 351 829 000 til kr 355 623 000	3 794 000
281	1	Fellesutgifter for universiteter og høyskoler Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 354 131 000 til kr 355 631 000	1 500 000
286	95	Fondet for forskning og nyskaping Fondskapital, forhøyes med fra kr 6 000 000 000 til kr 16 000 000 000	10 000 000 000
335	71	Pressestøtte Produksjonstilskudd, nedsettes med fra kr 264 452 000 til kr 189 452 000	75 000 000
341	1	Presteskabet Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 759 572 000 til kr 769 572 000	10 000 000
551	60	Regional utvikling og nyskaping Tilskudd til fylkeskommuner for regional utvikling, nedsettes med fra kr 1 231 850 000 til kr 1 081 850 000	150 000 000
552	72	Nasjonalt samarbeid for regional utvikling Nasjonale tiltak for regional utvikling, kan overføres, nedsettes med fra kr 384 500 000 til kr 234 500 000	150 000 000
571	60	Rammetilskudd til kommuner Innbyggertilskudd, nedsettes med fra kr 37 215 812 000 til kr 37 179 312 000	36 500 000
572	60	Rammetilskudd til fylkeskommuner Innbyggertilskudd, nedsettes med fra kr 14 028 862 000 til kr 13 893 862 000	135 000 000
	64	Skjønnstilskudd, kan nyttes under kap. 571 post 64, nedsettes med fra kr 887 000 000 til kr 832 700 000	54 300 000
634	76	Arbeidsmarkedstiltak Tiltak for arbeidssøkere, kan overføres, nedsettes med fra kr 5 225 100 000 til kr 5 062 700 000	162 400 000
640	1	Arbeidstilsynet Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 356 800 000 til kr 371 800 000	15 000 000
690	21	Utlendingsdirektoratet Spesielle driftsutgifter, statlige mottak, forhøyes med fra kr 685 700 000 til kr 952 400 000	266 700 000
	22	Spesielle driftsutgifter, tolk og oversettelse, forhøyes med fra kr 26 000 000 til kr 39 600 000	13 600 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
732		Regionale helseforetak	
	70	Tilskudd til helseforetakene, kan overføres, kan nyttes under postene 72, 73, 74 og 75, forhøyes med	3 539 000 000
		fra kr 3 349 806 000 til kr 6 888 806 000	
	73	Tilskudd til Helse Vest RHF, kan overføres, forhøyes med	259 000 000
		fra kr 10 799 863 000 til kr 11 058 863 000	
	74	Tilskudd til Helse Midt-Norge RHF, kan overføres, forhøyes med	267 000 000
		fra kr 7 989 453 000 til kr 8 256 453 000	
	75	Tilskudd til Helse Nord RHF, kan overføres, forhøyes med	200 000 000
		fra kr 6 928 639 000 til kr 7 128 639 000	
855		Statlig forvaltning av barnevernet	
	1	Driftsutgifter, kan nyttes under post 22, forhøyes med	2 719 000
		fra kr 2 737 842 000 til kr 2 740 561 000	
1050		Diverse fiskeriformål	
	75	Tilskudd til næringstiltak i fiskeriene, kan overføres, forhøyes med	8 000 000
		fra kr 54 000 000 til kr 62 000 000	
1150		Til gjennomføring av jordbruksavtalen m.m.	
	50	Fondsavsetninger, nedsettes med	140 000 000
		fra kr 910 503 000 til kr 770 503 000	
	70	Markedsregulering, kan overføres, nedsettes med	10 000 000
		fra kr 165 600 000 til kr 155 600 000	
	73	Pristilskudd, overslagsbevilgning, nedsettes med	42 300 000
		fra kr 2 089 900 000 til kr 2 047 600 000	
	74	Direkte tilskudd, kan overføres, nedsettes med	485 000 000
		fra kr 6 955 469 000 til kr 6 470 469 000	
	77	Utviklingstiltak, kan overføres, nedsettes med	15 000 000
		fra kr 194 930 000 til kr 179 930 000	
1320		Statens vegvesen	
	23	Trafikktilsyn, drift og vedlikehold av riksveger m.m., kan overføres, kan nyttes under post 29, post 30, post 31 og post 72, forhøyes med	300 000 000
		fra kr 7 061 500 000 til kr 7 361 500 000	
	30	Riksveginvesteringer, kan overføres, kan nyttes under post 23, post 29, post 31, post 60 og post 72, forhøyes med	50 000 000
		fra kr 5 785 300 000 til kr 5 835 300 000	
	31	Rassikring, kan overføres, kan nyttes under post 30 og post 60, forhøyes med	50 000 000
		fra kr 329 000 000 til kr 379 000 000	
1330		Særskilte transporttiltak	
	61	(NY) Kompensasjonsordning kollektivtransport, bevilges med	25 000 000
1350		Jernbaneverket	
	30	Investeringer i linjen, kan overføres, kan nyttes under post 23, forhøyes med	73 800 000
		fra kr 2 349 100 000 til kr 2 422 900 000	
1427		Direktoratet for naturforvaltning	
	76	Tilskudd til informasjons- og kompetansesentre, kan overføres, forhøyes med	5 000 000
		fra kr 6 900 000 til kr 11 900 000	
1441		Statens forurensningstilsyn	
	22	(NY) Statlig ordning for sletting av klimakvoter, bevilges med	11 000
1550		Konkurransetilsynet	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	13 900 000
		fra kr 79 209 000 til kr 93 109 000	
1602		Kredittilsynet	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	24 400 000
		fra kr 209 500 000 til kr 233 900 000	
1792		Norske styrker i utlandet	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	538 681 000
		fra kr 732 090 000 til kr 1 270 771 000	
2309		Tilfeldige utgifter	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med	1 575 000 000
		fra kr 10 780 573 000 til kr 12 355 573 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
2410	71	Statens lånekasse for utdanning Andre stipend, overslagsbevilgning, nedsettes med fra kr 453 325 000 til kr 439 100 000	14 225 000
2421	72	Innovasjon Norge Forsknings- og utviklingskontrakter, kan overføres, forhøyes med fra kr 250 000 000 til kr 290 000 000	40 000 000
2445	31	Statsbygg Igangsetting av ordinære byggeprosjekter, kan overføres, nedsettes med fra kr 70 000 000 til kr 30 000 000	40 000 000
	34	Videreføring av kurantprosjekter, kan overføres, nedsettes med fra kr 909 800 000 til kr 609 800 000	300 000 000
2541	70	Dagpenger Dagpenger, overslagsbevilgning, nedsettes med fra kr 4 781 000 000 til kr 4 074 000 000	707 000 000
3690	4	Utlendingsdirektoratet Statlige mottak, ODA-godkjente utgifter, forhøyes med fra kr 233 145 000 til kr 351 845 000	118 700 000
4441	2	Statens forurensningstilsyn (NY) Inntekter statlig ordning for sletting av klimakvoter, bevilges med	41 000
5445	30	Statsbygg (NY) Salg av eiendom, bevilges med	150 000 000
5501	72	Skatter på formue og inntekt Felleskatt, nedsettes med fra kr 148 100 000 000 til kr 147 803 000 000	297 000 000
5521	70	Merverdiavgift Avgift, forhøyes med fra kr 190 700 000 000 til kr 190 928 000 000	228 000 000
5565	70	Dokumentavgift Avgift, nedsettes med fra kr 5 817 000 000 til kr 5 687 000 000	130 000 000
5611	85	Aksjer i NSB AS Utbytte, forhøyes med fra kr 349 000 000 til kr 429 000 000	80 000 000
5618	85	Aksjer i Posten Norge AS Utbytte, forhøyes med fra kr 506 000 000 til kr 756 000 000	250 000 000
5622	85	Aksjer i Avinor AS Utbytte, forhøyes med fra kr 398 000 000 til kr 452 000 000	54 000 000
5631	85	Aksjer i A/S Vinmonopolet Statens overskuddsandel, forhøyes med fra kr 46 800 000 til kr 81 900 000	35 100 000
5656	85	Aksjer i selskaper under NHDs forvaltning Utbytte, forhøyes med fra kr 11 751 900 000 til kr 15 496 400 000	3 744 500 000
5800	50	Statens pensjonsfond – Utland Overføring fra fondet, nedsettes med fra kr 36 418 000 000 til kr 35 410 200 000»	1 007 800 000

Forslag nr. 75 lyder:

«I Stortingets vedtak om merverdiavgiftssatser for 2008 gjøres følgende endring:

§ 2 første punktum skal lyde:

Fra 1. juli 2008 skal det betales 15 pst. avgift etter bestemmelse i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift for næringsmidler.»

Forslag nr. 76 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem en vurdering

av konsekvensene av økningen i bensin- og dieselpri-
sene med spesiell vekt på konsekvensene for kollektiv-
trafikken, fiskeriflåten og transportavhengige bedrifter
i distriktene, samt at pendlerfradragets størrelse vurde-
res. Det bes om at Regjeringen legger frem forslag til
kompenserende tiltak i forbindelse med statsbudsjettet
for 2009.»

Forslag nr. 77 lyder:

«Fra 1. juli 2008 gjøres følgende endring i Stortin-

gets vedtak 28. november 2007 om dokumentavgift for budsjetterminen 2008:

§ 1 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

For personer som ikke har fylt 30 år og som ikke tidligere har vært hjemmelshaver til fast eiendom eller innehaver av andel, aksje og lignende til andels- eller aksjeleilighet og lignende, utgjør avgiften 2,5 pst. av den del av avgiftsgrunnlaget som overstiger 500 000 kroner.»

Forslag nr. 78 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å etablere et «kjæremålsutvalg» i saker der søker anker saken inn for UNE fordi søker mener å ha nye opplysninger om saken. Saken skal behandles innen en svært kort tidsfrist. Avvises saken av «kjæremålsutvalget», anses saken ferdigbehandlet.»

Forslag nr. 79 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sørge for å innføre DNA-testing av søker og referanseperson når det er nødvendig å fastslå om det eksisterer en familierelasjon. DNA-testing skal bare gjelde dersom de øvrige opplysningene i saken ikke gir grunnlag for med rimelig sikkerhet å fastslå familierelasjonen.»

Forslag nr. 80 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen innføre alderstesting for utlendinger i de saker der det er fremmet søknad om asyl eller familiegjengforening, og der det ikke er mulig å fastslå med rimelig sikkerhet om utlendingen er yngre enn 18 år.»

Forslag nr. 81 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen endre vilkårene for familieetablering/-gjenforening med følgende utgangspunkt:

- Underholdskravet settes til et reelt økonomisk nivå i samsvar med det som en på andre områder regner som nødvendig for livsopphold.
- Den som søker familiegjengforening/-etablering, skal ikke ha mottatt sosial støtte eller annen kommunal økonomisk støtte ett år før søknaden.
- Den som søker familiegjengforening/-etablering, skal

ikke ha mottatt statlig eller kommunal bostøtte ett år før søknaden.

– Der personen er varig ufør, settes kravet til underhold lavere.»

Forslag nr. 82 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen endre regelverket slik at terskelen for å kunne få oppholdstillatelse etter anmodning om omgjøring av endelig vedtak heves fra «sterke menneskelige hensyn» til «særlig sterke menneskelige hensyn».»

Forslag nr. 83 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen stramme inn regelverket overfor enslige mindreårige til å gjelde opp til 17-års alder, ikke 18-års alder som i dag.»

Forslag nr. 84 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen reversere forskriftsendringen som innebærer en sterkere vektlegging av barns tilknytning til riket.»

Forslag nr. 85 lyder:

«Stortinget samtykker i at det spares inn 200 mill. kroner på departementenes driftsutgifter (postene 1–29, unntatt post 24). Regjeringen gis fullmakt til å foreta den endelige fordelingen av beløpet. Innsparingen spesifiseres på kapitler og poster, og Stortinget orienteres om fordelingen i forbindelse med salderingen av statsbudsjettet for 2008. Innsparingen tas foreløpig ved å redusere kap. 2309 Tilfeldige utgifter med 200 mill. kroner. Når beløpet er fordelt på kapitler og poster, tilbakeføres 200 mill. kroner til kap. 2309.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Høyre ble med 87 mot 13 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.53.19)

Presidenten: Det votes over forslagene nr. 66–73, fra Høyre og Venstre.

Forslag nr. 66 lyder:

«I statsbudsjettet for 2008 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
41		Stortinget	
	32	Kjøp av leiligheter, kan overføres, nedsettes med	35 000 000
		fra kr 75 000 000 til kr 40 000000	
272		Vitenskapelige høyskoler	
	70	Basisfinansiering private vitenskapelige høyskoler, forhøyes med	1 400 000
		fra kr 17 490 000 til kr 18 890000	
572		Rammetilskudd til fylkeskommuner	
	64	Skjønnstilskudd, kan nyttes under kap. 571 post 64, nedsettes med	10 000 000
		fra kr 887 000 000 til kr 877 000000	
1062		Kystverket	
	30	Nyanlegg og større vedlikehold, kan overføres, forhøyes med	25 000 000
		fra kr 341 250 000 til kr 366 250000	
1500		Fornyings- og administrasjonsdepartementet	
	21	Spesielle driftsutgifter, kan overføres, nedsettes med	18 150 000
		fra kr 111 867 000 til kr 93 717000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
1521	1	Direktoratet for forvaltning og IKT Driftsutgifter, nedsettes med fra kr 90 660 000 til kr 65 396 000	25 264 000
1825	50	Omlagging av energibruk og energiproduksjon Overføring til Energifondet, nedsettes med fra kr 631 000 000 til kr 624 000 000	7 000 000
2650	71	Sykepenger Sykepenger for selvstendige, overslagsbevilgning, forhøyes med fra kr 1 560 000 000 til kr 1 566 400 000	6 400 000
	72	Omsorgs- og pleiepenger ved barns sykdom m.m., overslagsbevilgning, forhøyes med fra kr 400 000 000 til kr 404 400 000	4 400 000
2670	70	Alderdom Grunnpensjon, overslagsbevilgning, forhøyes med fra kr 38 425 000 000 til kr 38 478 000 000	53 000 000
	71	Tilleggspensjon, overslagsbevilgning, forhøyes med fra kr 58 000 000 000 til kr 58 127 000 000	127 000 000
5501	70	Skatter på formue og inntekt Toppskatt mv., forhøyes med fra kr 21 000 000 000 til kr 21 005 000 000	5 000 000
5506	70	Avgift av arv og gaver Avgift, nedsettes med fra kr 2 700 000 000 til kr 2 620 000 000	80 000 000
5511	70	Tollinntekter Toll, nedsettes med fra kr 1 945 000 000 til kr 1 935 000 000	10 000 000
5700	72	Folketrygdens inntekter Arbeidsgiveravgift, nedsettes med fra kr 116 100 000 000 til kr 116 041 000 000»	59 000 000

Forslag nr. 67 lyder:

«Fra 1. juli 2008 gjøres det følgende endring i Stortingets vedtak av 27. november 2007 om arveavgift:

§ 4 skal lyde:

Av arv og gaver til arvelaterens/giverens barn, fosterbarn – herunder stebarn som har vært oppfostret hos arvelateren/giveren – og foreldre, svares:

Av de første 500 000 kroner intet

Av de neste 300 000 kroner 8 pst.

Av overskytende beløp 20 pst.

§ 5 skal lyde:

Av arv og gaver som ikke går inn under § 4, svares:

Av de første 500 000 kroner intet

Av de neste 300 000 kroner 10 pst.

Av overskytende beløp 30 pst.»

Forslag nr. 68 lyder:

«I Stortingets vedtak om avgift på mineralolje til fremdrift av motorvogn (autodieselavgift) § 4 første ledd gjøres følgende endringer:

ny bokstav d skal lyde:

syntetisk diesel basert på naturgass,

ny bokstav e skal lyde:

for andel syntetisk diesel basert på naturgass i mineraloljen.»

Forslag nr. 69 lyder:

«Fra 1. juli 2008 gjøres det følgende endring i Stortingets vedtak av 27. november 2007 om arbeidsgiveravgift:

§ 1 ny bokstav n skal lyde:

n) Denne bokstav gjelder for lønn og annen godtgjørelse for arbeid og oppdrag i og utenfor tjenesteforhold som arbeidsgiver plikter å innberette for arbeidstakere som er lærlinger. For slik lønn og godtgjørelse skal arbeidsgiver betale avgift etter følgende satser:

sone V: 0 pst.

sone IV: 2,55 pst.

sone IVa: 3,95 pst.

sone III: 3,2 pst.

sone II: 5,3 pst.

sone Ia: 7,05 pst.

sone I: 7,05 pst.»

Forslag nr. 70 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen gjennomføre følgende endringer i regelverket for SkatteFUNN: En økning av beløpsgrensene i SkatteFUNN-ordningen, slik at egenutførte forsknings- og utviklingsprosjekter heves til 8 mill. kroner for bedriftsintern støtte og til 10 mill. kroner for bedriftsekstern støtte, at samlet fradraggrunnlag ikke skal overstige 10 mill. kroner i inntektsåret,

og at beløpsgrensene deretter indeksreguleres. Videre at regelen om maksimal timesats på 500 kroner fjernes og at begrensningen for antall timer for egne ansatte på maksimalt 1 850 timer pr. år også fjernes.»

Forslag nr. 71 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen endre forskrift av 30. desember 1983 nr. 1974 om begrensning av lønnsoppgaveplikten, slik at beløpsgrensen for lønnsoppgaveplikt for frivillige organisasjoner settes til 10 000 kroner.»

Forslag nr. 72 lyder:

«Tilsagnsfullmakt

«Kommunal- og regionaldepartementet kan i 2008 gi tilsagn om tilskudd til kommuner som frivillig slår seg sammen med inntil 150 mill. kroner. Midlene skal benyttes til infrastrukturtiltak som kan oppveie eventuelle negative konsekvenser av sammenslåing.»

Forslag nr. 73 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme sak om å gjøre forsøksordningen med å overføre kollektivmidlene direkte til storbyene, til en permanent ordning.»

Votering:

Forslagene fra Høyre og Venstre ble med 81 mot 19 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.53.36)

Presidenten: Det votes over forslagene nr. 64 og 65, fra Høyre og Kristelig Folkeparti.

Forslag nr. 64 lyder:

«I statsbudsjettet for 2008 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
909	73	Tiltak for sysselsetting av sjøfolk Tilskudd til sysselsetting av sjøfolk, overslagsbevilgning, nedsettes med fra kr 1 710 000 000 til kr 1 563 000 000	147 000 000
2445	32	Statsbygg Igangsetting av kurantprosjekter, kan overføres, forhøyes med fra kr 38 000 000 til kr 53 000 000»	15 000 000

Votering:

Forslag nr. 65 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å legge kompetansemodellen til grunn for støtte til maritimt ansatt mannskap i tråd med forslag fra regjeringen Bondevik II, i statsbudsjettet for 2009.»

Forslagene fra Høyre og Kristelig Folkeparti ble med 81 mot 19 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.53.50)

Presidenten: Det votes over så over forslagene nr. 37–63, fra Fremskrittspartiet.

Forslag nr. 37 lyder:

«I statsbudsjettet for 2008 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
226	21	Kvalitetsutvikling i grunnopplæringen Spesielle driftsutgifter, kan overføres, kan nyttes under post 70, forhøyes med fra kr 1 012 658 000 til kr 1 028 358 000	15 700 000
230	1	Kompetansesentre for spesialundervisning Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 585 136 000 til kr 595 836 000	10 700 000
271	50	Universiteter Basisfinansiering statlige universiteter, forhøyes med fra kr 6 691 100 000 til kr 6 883 305 000	192 205 000
272	70	Vitenskapelige høyskoler Basisfinansiering private vitenskapelige høyskoler, forhøyes med fra kr 17 490 000 til kr 19 190 000	1 700 000
275	50	Høyskoler Basisfinansiering statlige høyskoler, forhøyes med fra kr 4 982 898 000 til kr 5 062 498 000	79 600 000
	70	Basisfinansiering private høyskoler, forhøyes med fra kr 351 829 000 til kr 352 823 000	994 000
320	80	Allmenne kulturformål (NY) Tillskuddsordning for frivillig virksomhet, bevilges med	50 000 000
321	1	Kunstnerformål Driftsutgifter, nedsettes med fra kr 15 126 000 til kr 14 035 900	1 090 100

Kap.	Post	Formål	Kroner
411		Domstoladministrasjonen	
	1	Driftsutgifter, kan nyttes under kap. 410 post 1, forhøyes med fra kr 61 878 000 til kr 70 878 000	9 000 000
430		Kriminalomsorgens sentrale forvaltning	
	1	Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 2 242 472 000 til kr 2 247 713 000	5 241 000
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, kan overføres, forhøyes med fra kr 160 980 000 til kr 175 980 000	15 000 000
441		Oslo politidistrikt	
	1	Driftsutgifter, kan nyttes under kap. 440 post 1, forhøyes med fra kr 1 479 731 000 til kr 1 518 731 000	39 000 000
571		Rammetilskudd til kommuner	
	65	(NY) Styrking av eldreomsorgen (øremerket), bevilges med	1 600 000 000
	66	(NY) Styrking av grunnopplæring (øremerket), bevilges med	600 000 000
572		Rammetilskudd til fylkeskommuner	
	67	(NY) Sitteplasser til alle barn i skolebusser, bevilges med	20 000 000
582		Rentekompensasjon for skoleanlegg og kirkebygg	
	60	Rentekompensasjon - skoleanlegg, kan overføres, forhøyes med fra kr 828 400 000 til kr 843 400 000	15 000 000
	61	Rentekompensasjon - kirkebygg, kan overføres, forhøyes med fra kr 74 100 000 til kr 77 100 000	3 000 000
621		Tilskudd forvaltet av Sosial- og helsedirektoratet	
	70	Frivillig arbeid, kan overføres, forhøyes med fra kr 22 701 000 til kr 33 641 000	10 940 000
634		Arbeidsmarkedstiltak	
	76	Tiltak for arbeidssøkere, kan overføres, nedsettes med fra kr 5 225 100 000 til kr 5 160 200 000	64 900 000
681		Tilskudd til samiske formål	
	74	Dokumentasjon, formidling mv., nedsettes med fra kr 1 300 000 til kr 0	1 300 000
726		Habilitering, rehabilitering og tiltak for rusmiddelavhengige	
	71	Kjøp av opptrening og helsetjenester, kan overføres, forhøyes med fra kr 81 498 000 til kr 127 248 000	45 750 000
732		Regionale helseforetak	
	70	Tilskudd til helseforetakene, kan overføres, kan nyttes under postene 72, 73, 74 og 75, forhøyes med	4 114 000 000
	72	Tilskudd til Helse Sør-Øst RHF, kan overføres, forhøyes med fra kr 31 969 980 000 til kr 32 405 980 000	436 000 000
	73	Tilskudd til Helse Vest RHF, kan overføres, forhøyes med fra kr 10 799 863 000 til kr 11 203 863 000	404 000 000
	74	Tilskudd til Helse Midt-Norge RHF, kan overføres, forhøyes med fra kr 7 989 453 000 til kr 8 368 453 000	379 000 000
	75	Tilskudd til Helse Nord RHF, kan overføres, forhøyes med fra kr 6 928 639 000 til kr 7 229 639 000	301 000 000
	79	Helse- og rehabiliteringstjenester for sykemeldte, kan overføres, forhøyes med	144 000 000
	82	Investeringsslån, forhøyes med fra kr 1 720 000 000 til kr 1 920 000 000	200 000 000
743		Statlige stimuleringsiltak for psykisk helse	
	75	Tilskudd til styrking av psykisk helsevern, kan overføres, forhøyes med fra kr 2 326 582 000 til kr 2 376 582 000	50 000 000
761		Tilskudd forvaltet av Sosial- og helsedirektoratet	
	70	Frivillig rusmiddelforebyggende arbeid mv., kan overføres, forhøyes med fra kr 119 774 000 til kr 148 274 000	28 500 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
900	73	Nærings- og handelsdepartementet Tilskudd til Ungt Entreprenørskap, kan overføres, forhøyes med fra kr 10 000 000 til kr 20 000 000	10 000 000
909	73	Tiltak for sysselsetting av sjøfolk Tilskudd til sysselsetting av sjøfolk, overslagsbevilgning, forhøyes med fra kr 1 710 000 000 til kr 1 820 000 000	110 000 000
1148	70	Naturskade erstatninger og sikring Tilskudd til sikringstiltak m.m., kan overføres, forhøyes med fra kr 9 038 000 til kr 9 538 000	500 000
1320	23	Statens vegvesen Trafikktilsyn, drift og vedlikehold av riksveger m.m., kan overføres, kan nyttes under post 29, post 30, post 31 og post 72, forhøyes med fra kr 7 061 500 000 til kr 7 591 500 000	530 000 000
	30	Riksveginvesteringer, kan overføres, kan nyttes under post 23, post 29, post 31, post 60 og post 72, forhøyes med fra kr 5 785 300 000 til kr 6 035 300 000	250 000 000
	31	Rassikring, kan overføres, kan nyttes under post 30 og post 60, forhøyes med fra kr 329 000 000 til kr 429 000 000	100 000 000
	72	Kjøp av riksvegferjetjenester, kan overføres, kan nyttes under post 23 og post 30, forhøyes med fra kr 1 547 400 000 til kr 1 862 400 000	315 000 000
1350	30	Jernbaneanverket Investeringer i linjen, kan overføres, kan nyttes under post 23, forhøyes med .. fra kr 2 349 100 000 til kr 2 547 900 000	198 800 000
1400	21	Miljøverndepartementet Spesielle driftsutgifter, forhøyes med fra kr 75 457 000 til kr 85 157 000	9 700 000
1426	1	Statens naturoppsyn Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 78 352 000 til kr 82 352 000	4 000 000
1427	73	Direktoratet for naturforvaltning Forebyggende og konfliktdempende tiltak i rovviltforvaltningen, kan overføres, forhøyes med fra kr 51 000 000 til kr 69 000 000	18 000 000
1441	1	Statens forurensningstilsyn Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 211 195 000 til kr 215 595 000	4 400 000
1618	1	Skatteetaten Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 3 860 100 000 til kr 3 897 800 000	37 700 000
1731	1	Hæren Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 3 967 421 000 til kr 4 330 211 000	362 790 000
2309	1	Tilfeldige utgifter Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 10 780 573 000 til kr 12 880 573 000	2 100 000 000
2410	70	Statens lånekasse for utdanning Utdanningsstipend, overslagsbevilgning, nedsettes med fra kr 2 776 800 000 til kr 2 673 900 000	102 900 000
	90	Lån til Statens lånekasse for utdanning, overslagsbevilgning, nedsettes med fra kr 19 431 700 000 til kr 18 943 900 000	487 800 000
2421	70	Innovasjon Norge Bedriftsutvikling og administrasjon, nedsettes med fra kr 412 000 000 til kr 402 357 000	9 643 000
2427	90	Kommunalbanken (NY) Aksjekapital, bevilges med Grunn- og hjelpestønad, hjelpemidler mv.	42 500 000
2661	74	Tilskudd til biler, forhøyes med fra kr 865 000 000 til kr 965 000 000	100 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
5501	72	Skatter på formue og inntekt Felleskatt, nedsettes med fra kr 148 100 000 000 til kr 147 963 000 000	137 000 000
5521	70	Merverdiavgift Avgift, nedsettes med fra kr 190 700 000 000 til kr 190 203 000 000	497 000 000
5536	76	Avgift på motorvogner mv. Avgift på bensin, nedsettes med fra kr 8 065 000 000 til kr 6 675 000 000	1 390 000 000
	77	Avgift på mineralolje til framdrift av motorvogn og fritidsbåt (dieselavgift), nedsettes med fra kr 7 465 000 000 til kr 5 665 000 000	1 800 000 000
5559	70	Avgift på drikkevareemballasje Grunnavgift på engangsemballasje, nedsettes med fra kr 725 000 000 til kr 435 000 000»	290 000 000

Forslag nr. 38 lyder:

«Fra 1. juli 2008 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 28. november 2007 om merverdiavgift for budsjetterminen 2008:

§ 2 nytt andre ledd skal lyde:

Fra 1. juli 2008 skal det betales 12 pst. avgift etter bestemmelsene i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift for næringsmidler. Som næringsmidler anses enhver mat- eller drikkevare og enhver annen vare som er bestemt til å konsumeres av mennesker, unntatt:

- a) legemidler,
- b) vann fra vannverk
- c) tobakkvarer
- d) alkoholholdige drikkevarer»

Forslag nr. 39 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen fremme en sak om innfasingskrav for biodrivstoff før et slikt krav iverksettes.»

Forslag nr. 40 lyder:

«Fra 1. juli 2008 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak av 28. november 2007 om avgifter på drikkevareemballasje for budsjetterminen 2008:

§ 1 første ledd nr. 2 oppheves.»

Forslag nr. 41 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen godkjenne Oslo kommunes omsøkte politivedtekt § 2-4.»

Forslag nr. 42 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen gi SAFO et forholdsmessig like stort tilskudd, basert på antall medlemmer i organisasjonene som er tilknyttet paraplyorganisasjonen. SAFO gis et tilskudd på 440 000 kroner.»

Forslag nr. 43 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen igangsette en opplysningskampanje overfor offentlige og private arbeidsgivere slik at funksjonshemmede i større grad kommer i arbeid. Kampanjen skal utarbeides og utføres av Funksjonshemmedes fellesorganisasjon (FFO) og andre aktuelle særforbund.»

Forslag nr. 44 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til lovendring slik at familieforening bare kan innvilges til ektefelle over 24 år og ugifte barn under 15 år.»

Forslag nr. 45 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til lovendring slik at familieforening skal skje i det land man samlet sett har størst tilknytning til.»

Forslag nr. 46 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til lovendringer slik at ordningen med opphold på såkalt humanitært grunnlag innskjerpes.»

Forslag nr. 47 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen foreta en utredning av kostnadene ved vår tids asyl-, flyktninge- og innvandringspolitikk, og legge frem en stortingsmelding om de langsiktige konsekvenser og virkninger på det norske samfunn av et voksende antall ikke-vestlige innvandrere.»

Forslag nr. 48 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til lovendring slik at søknaden i utlendingssaker avslås dersom søker eller referanseperson nekter å la seg DNA-teste. Resultatene fra slik DNA-test lagres i et nasjonalt DNA-register.»

Forslag nr. 49 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til lovendring slik at søknaden i utlendingssaker avslås dersom søker eller referanseperson nekter å la seg aldersteste. For å forhindre bl.a. barnebruder, åpnes det for rutinemessige aldersundersøkelser også i saker der det kan reises tvil om hvorvidt voksen asylsøker eller familieinnvandrer har oppgitt korrekt alder.»

Forslag nr. 50 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen stoppe overføringen av enkelte allergimedisin desloratadin (Aerius), ebastin (Kestine) og feksofenadin (Telfast) fra forhåndsgodkjent refusjon til individuell refusjon.»

Forslag nr. 51 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen umiddelbart igangsette

te et arbeid med å inngå de nødvendige kjøpsavtaler, samt foreta de øvrige forberedelser, slik at HPV- vaksinasjon inngår i vaksinasjonsprogrammet fra 1. januar 2009.»

Forslag nr. 52 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i løpet av 2008 legge frem for Stortinget en handlingsplan for forsterket oljevernberedskap. Stortinget legger til grunn at planen inneholder avklart og forpliktende finansiering for oppgradering av oljevernutstyr og fartøy.»

Forslag nr. 53 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å oppheve forskrift om utførselskvote av fisk og fiskevarer fra sportsfiske.»

Forslag nr. 54 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen gjennomføre en ny konsesjonsrunde for tildeling av konsesjoner for oppdrett av laksefisk i 2008. En slik tildeling bør skje etter loddtrekking, vederlagsfritt, uten føringer om geografisk plassering og struktur i næringen.»

Forslag nr. 55 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen øke «Maksimalt Tillatt Biomasse» (MTB) til 980 tonn per konsesjon.»

Forslag nr. 56 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sørge for en erstatning til Fjordlaks som følge av de økonomiske konsekvenser selskapet ble påført av Mattilsynets vedtak om tvangsslakting av fisk.»

Forslag nr. 57 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utrede etablering av lik erstatningsordning for fiskeri- og landbruksnæringen.»

Forslag nr. 58 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen foreta en gjennomgang av matavgifter og nivå med sikte på å gi norske matprodusenter rammebetingelser på linje med våre naboland.»

Forslag nr. 59 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen, i lys av fylkenes mulige utvidede ansvar for veinettet, utrede ulike alternativer for en låneordning med rentekompensasjon for å redusere etterslep i vedlikehold av fylkesvegene.»

Forslag nr. 60 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen innarbeide bestemmelser om et juridisk ansvar i veitrafikkloven for ulykker som skyldes veiholder.»

Forslag nr. 61 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem sak om et system for klassifisering og periodisk godkjenning av veinettet i Norge.»

Forslag nr. 62 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å gi fylkesmannen adgang til å gi jegere i kommunale fellingslag godtgjørelse for tapt arbeidsfortjeneste ved forsøk på skadefelling av rovvilt som prøveordning for 2008 og 2009.»

Forslag nr. 63 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem en sak om bruk av skatte- og avgiftslettelser for å stimulere til økt energisparing og energifleksibilitet i husholdninger og næringsliv.»

Votering:

Forslagene fra Fremskrittspartiet ble med 77 mot 23 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.54.05)

Presidenten: Det votes over forslagene nr. 27–36, fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre.

Forslag nr. 27 lyder:

«I statsbudsjettet for 2008 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
580	70	Bostøtte Bostøtte, overslagsbevilgning, forhøyes med fra kr 2 437 400 000 til kr 2 520 400 000	83 000 000
621	70	Tilskudd forvaltet av Sosial- og helsedirektoratet Frivillig arbeid, kan overføres, forhøyes med fra kr 22 701 000 til kr 33 201 000	10 500 000
1330	60	Særskilte transporttiltak Særskilt tilskudd til kollektivtransport, kan overføres, forhøyes med fra kr 233 800 000 til kr 333 800 000»	100 000 000

Forslag nr. 28 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen notisere til ESA en økning av beløpsgrensene i SkatteFUNN-ordningen med 25 pst., jf. skatteloven § 16-40 annet ledd bokstav a og b, og fremme lovforslag om en slik endring når det foreligger godkjenning fra ESA. Det forutsettes at lovendring gjennomføres med virkning for hele inntektsåret 2008.»

Forslag nr. 29 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen gjøre trosopplæringen landsdekkende i forbindelse med statsbudsjettet for 2009.»

Forslag nr. 30 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen endre Husbankens retningslinjer for bostøtte fra og med 1. juli 2008 slik at funksjonskravet for boliger i bostøtteordningen for husstander med mottaker av attførings- eller rehabilite-

ringspenger, yrkesskadeerstatning, grunn- eller hjelpestønad, tidsbegrenset uførepensjon eller person som har sosial stønad som eneste inntekt, fjernes.»

Forslag nr. 31 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen drøfte og legge fram forslag om forbedringer i bostøtteregulverket som sikrer at dette blir et bedre og mer målrettet tiltak mot fattigdom, i forbindelse med statsbudsjettet for 2009.»

Forslag nr. 32 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake i statsbudsjettet for 2009 med forslag om økt støtte til innsatsen som Den katolske kirke legger ned for integrering av arbeidsinnvandrere i Norge.»

Forslag nr. 33 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å øke bevilningene til Kystverket når det gjelder oljevernberedskap, herunder slepebåtkapasitet og utstyr, i forbindelse med statsbudsjettet for 2009.»

Forslag nr. 34 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa foreta ein gjennomgang av dagens ordning for lemping i konkurranselova med sikte på ein meir effektiv regel.»

Forslag nr. 35 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa fremma forslag om at den alminnelige strafferamma for brot på konkurranselova § 10 om konkurransebegrensande avtalar mellom føretak vert endra til fengsel inntil 6 år.»

Forslag nr. 36 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa koma med avbøtande tiltak om det vert avdekka utilbørleg utnytting av marknadsmakt eller andre høve som kan svekka konkurransen på meierimarknaden.»

Votering:

Forslagene fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 75 mot 25 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.54.21)

Presidenten: Det voteres over forslag nr. 26, fra Fremskrittspartiet og Venstre. Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2008 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
153	78	Bistand til Latin-Amerika Regionbevilgning for Latin-Amerika, kan overføres, nedsettes med fra kr 261 500 000 til kr 105 300 000	156 200 000
272	50	Vitenskapelige høyskoler Basisfinansiering statlige vitenskapelige høyskoler, forhøyes med fra kr 553 039 000 til kr 560 039 000	7 000 000
430	1	Kriminalomsorgens sentrale forvaltning Driftsutgifter, nedsettes med fra kr 2 242 472 000 til kr 2 224 713 000	17 759 000
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, kan overføres, nedsettes med fra kr 160 980 000 til kr 142 980 000»	18 000 000

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Venstre ble med 71 mot 29 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.54.36)

Presidenten: Det voteres så over forslagene nr. 23–25, fra Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti.

Forslag nr. 23 lyder:

«I statsbudsjettet for 2008 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
634	76	Arbeidsmarkedstiltak Tiltak for arbeidssøkere, kan overføres, nedsettes med fra kr 5 225 100 000 til kr 5 200 200 000	24 900 000
842	70	Familievern Tilskudd til kirkens familievern mv., kan nyttes under post 1, forhøyes med ... fra kr 113 562 000 til kr 128 562 000»	15 000 000

Forslag nr. 24 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen senest i statsbudsjettet for 2009 foreslå øking av bevilgningen til Foreldreutvalget for grunnskolen, slik at den blir tilstrekkelig til å kunne ivareta de nye pålagte ansvarsområdene.»

Forslag nr. 25 lyder:

«Arbeids- og inkluderingsdepartementet gis tilsagnsfullmakt på 0,4 mill. kroner tilknyttet kap. 634 post 76.»

Votering:

Forslagene fra Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti ble med 69 mot 30 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.54.52)

Presidenten: Det voteres over forslag nr. 22, fra Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre. Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2008 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
572	60	Rammetilskudd til fylkeskommuner Innbyggertilskudd, nedsettes med fra kr 14 028 862 000 til kr 14 018 862 000	10 000 000
854	21	Tiltak i barne- og ungdomsvernet Spesielle driftsutgifter, kan nyttes under kap. 830 post 21, forhøyes med fra kr 37 683 000 til kr 42 683 000»	5 000 000

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 65 mot 35 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.55.07)

Presidenten: Det voteres så over forslag nr. 21, fra Fremskrittspartiet og Høyre. Forslaget lyder:

«I statsbudsjettet for 2008 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
414	1	Forliksråd og andre domsutgifter Driftsutgifter, forhøyes med fra kr 96 215 000 til kr 101 215 000	5 000 000
440	1	Politidirektoratet – politi- og lensmannsetaten Driftsutgifter, kan nyttes under kap. 441 post 1, forhøyes med fra kr 7 422 102 000 til kr 7 563 861 000	141 759 000
855	22	Statlig forvaltning av barnevernet Kjøp av private barnevernstjenester, kan nyttes under post 1, forhøyes med fra kr 1 329 080 000 til kr 1 406 655 000	77 575 000
857	73	Barne- og ungdomstiltak Barne- og ungdomstiltak i større bysamfunn, kan overføres, forhøyes med fra kr 48 336 000 til kr 78 336 000»	30 000 000

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet og Høyre ble med 64 mot 36 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.55.22)

Presidenten: Det voteres over forslagene nr. 19 og 20, fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti.

Forslag nr. 19 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge til rette for at bedrifter kan få samme skattefradrag for donasjoner til veldedige formål gitt som gave til forretningsforbindelser som det gis for gaver med reklameeffekt.»

Forslag nr. 20 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen gjennomgå reglene for offentliggjøring av skattemønstre med formål å fjerne tvil

i forhold til om nåværende ordning innebærer krenkelseser av EMK art. 8 og legge dette frem for Stortinget på egnet måte.»

Votering:

Forslagene fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti ble med 58 mot 42 stemmer ikke bifalt.
(Voteringsutskrift kl. 16.55.40)

Presidenten: Det voteres over forslagene nr. 1–18, fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre. Forslag nr. 1 lyder:

«I statsbudsjettet for 2008 gjøres følgende endring:

Kap.	Post	Formål	Kroner
1427	60	Direktoratet for naturforvaltning (NY) Tilskudd til lokalt utviklingsfond, bevilges med	20 000 000»

Forslag nr. 2 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til en forbedret ordning for individuell pensjonssparing med årlig fradrag i alminnelig inntekt for årlige innbetalinger (inkludert kostnader) på inntil 40 000 kroner, samtidig som det innføres en symmetrisk beskatning av fradragene for innbetaling til, og utbetalingene fra ordningen.»

Forslag nr. 3 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utarbeide en handlingsplan for å stoppe frafallet i videregående skole.»

Forslag nr. 4 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen videreføre i statsbudsjettet for 2009 det etter- og videreutdanningsløftet for lærere som ble innført i forbindelse med kunnskapsløftet.»

Forslag nr. 5 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen gjennomføre strakstil- tak for å bedre kvaliteten i lærerutdanningen.»

Forslag nr. 6 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem for Stortinget en handlingsplan for hvordan en på kort og lang sikt vil bedre rekrutteringen til prestetjenesten.»

Forslag nr. 7 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen evaluere arbeidet Way-Back – Stiftelsen Livet Etter Soning gjør, med sikte på å gjøre tiltakene mer målrettet og derigjennom få maksimal effekt ut av bevilgede midler.»

Forslag nr. 8 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen revurdere arbeidsbetin- gelsene for forliksrådene med sikte på at endringer kan iverksettes fra 1. januar 2009.»

Forslag nr. 9 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen sørge for at det opp- rinnelige forslaget fra Oslo bystyre vedrørende Oslos politivedtekter kan vedtas.»

Forslag nr. 10 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med stats- budsjetten for 2009 fremme nødvendige endringer i lov om Statens Pensjonskasse slik at statspensjonister som gikk av med pensjon før 30. april 2000, blir likebe- handlet med øvrige statspensjonister med virkning fra 1. januar 2009.»

Forslag nr. 11 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen så raskt som mulig, og senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2009, frem- me konkrete forslag om bevilgningsøknninger som sik- rer likeverdig økonomisk behandling mellom helse- foretakene.»

Forslag nr. 12 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen komme tilbake ved ny- salderingen av statsbudsjettet for 2008 med en over- sikt over udekkede pensjonskostnader for private, ide-

elle sykehus i 2007, og med forslag om inndekning av dette.»

Forslag nr. 13 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen på egnet måte orien- tere Stortinget om bakgrunnen for forsinkelsene i Alt- inn-prosjektet og hvordan man på en ryddig måte skal slutføre prosjektet.»

Forslag nr. 14 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen påse at gebyrinntekte- ne til driften av Brønnøysundregistrene ikke viker fra selvfinansieringsprinsippet i større grad enn det som ble lagt til grunn for St.prp. nr. 1 (2007–2008).»

Forslag nr. 15 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen tilpasse gebyrinntekte- ne til driften av Brønnøysundregistrene ved å innarbe- ide nivået på gebyrene i tråd med selvfinansieringsprin- sippet senest i statsbudsjettet for 2009.»

Forslag nr. 16 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa avsetja tilstrekkeleg med midlar på statsbudsjettet for 2009 slik at desimerings- fisket etter kongekrabbe kan koma i gang så snart som råd.»

Forslag nr. 17 lyder:

«Stortinget ber Regjeringa avvikla distriktskvote- ordninga.»

Forslag nr. 18 lyder:

«Stortinget ber Regjeringen i statsbudsjettet for 2009 legge fram skatte- og avgiftsfor- slag som vil styrke kulturminnearbeidet.»

V o t e r i n g :

Forslagene fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Fol- keparti og Venstre ble med 52 mot 48 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.55.58)

Presidenten: Når vi nå skal votere over innstillingens forslag til vedtak, er partiene, i tråd med det som er prak- sis ved behandlingen av revidert nasjonalbudsjett, innstilt på å avstå fra den stemmegivning de normalt ville fore- ta ved den endelige voteringen. Dette er for å slippe en tidkrevende og til dels komplisert votering hvor resultatet likevel er gitt.

Presidenten vil understreke den selvfølgelige forutset- ning at når partiene aksepterer en slik voteringspraksis, skal dette ikke bli brukt mot noe parti ved en senere anledning.

Komiteen hadde innstilt:

I

I statsbudsjettet for 2008 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
Utgifter			
20	1	Statsministerens kontor Driftsutgifter, for høyes med fra kr 71 350 000 til kr 74 750 000	3 400 000
21	1	Statsrådet Driftsutgifter, for høyes med fra kr 128 644 000 til kr 135 744 000	7 100 000
51	1	Riksrevisjonen Driftsutgifter, for høyes med fra kr 361 800 000 til kr 369 200 000	7 400 000
61	1	Høyesterett Driftsutgifter, for høyes med fra kr 61 509 000 til kr 68 428 000	6 919 000
100	1	Utenriksdepartementet Driftsutgifter, for høyes med fra kr 1 486 311 000 til kr 1 491 911 000	5 600 000
	21	Spesielle driftsutgifter, kan overføres, for høyes med fra kr 4 790 000 til kr 14 790 000	10 000 000
116	72	Deltaking i internasjonale organisasjoner EØS-finansieringsordningen, kan overføres, nedsettes med fra kr 750 000 000 til kr 500 000 000	250 000 000
118	70	Nordområdetiltak mv. Nordområdetiltak og prosjektsamarbeid med Russland, kan overføres, for høyes med fra kr 270 927 000 til kr 296 327 000	25 400 000
140	1	Utenriksdepartementets administrasjon av utviklingshjelpen Driftsutgifter, for høyes med fra kr 867 677 000 til kr 893 322 000	25 645 000
141	1	Direktoratet for utviklingssamarbeid (Norad) Driftsutgifter, for høyes med fra kr 166 920 000 til kr 171 920 000	5 000 000
150	78	Bistand til Afrika Regionbevilgning for Afrika, kan overføres, nedsettes med fra kr 2 743 500 000 til kr 2 673 500 000	70 000 000
151	72	Bistand til Asia Bistand til Afghanistan, kan overføres, for høyes med fra kr 250 000 000 til kr 300 000 000	50 000 000
	78	Regionbevilgning for Asia, kan overføres, nedsettes med fra kr 558 600 000 til kr 528 600 000	30 000 000
153	78	Bistand til Latin-Amerika Regionbevilgning for Latin-Amerika, kan overføres, nedsettes med ... fra kr 261 500 000 til kr 246 800 000	14 700 000
160	50	Sivilt samfunn og demokratiutvikling Fredskorpset, for høyes med fra kr 170 000 000 til kr 180 000 000	10 000 000
	73	Kultur, kan overføres, nedsettes med fra kr 107 000 000 til kr 105 800 000	1 200 000
	75	Interasjonale organisasjoner og nettverk, kan overføres, for høyes med fra kr 160 500 000 til kr 172 500 000	12 000 000
161	70	Næringsutvikling Næringsutvikling, kan overføres, nedsettes med fra kr 309 000 000 til kr 277 500 000	31 500 000
162	70	Overgangsbistand (gap) Overgangsbistand (gap), kan overføres, nedsettes med	36 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
163	71	fra kr 724 000 000 til kr 688 000 000 Nødhjelp, humanitær bistand og menneskerettigheter Humanitær bistand og menneskerettigheter, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	77 900 000
164	70	fra kr 2 253 434 000 til kr 2 175 534 000 Fred, forsoning og demokrati Fred, forsoning og demokratiltak, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	5 500 000
	71	fra kr 820 900 000 til kr 815 400 000 ODA-godkjente land på Balkan, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	7 000 000
	72	fra kr 600 000 000 til kr 593 000 000 Utvikling og nedrustning, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	500 000
	73	fra kr 73 000 000 til kr 72 500 000 Andre ODA-godkjente OSSE-land, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	6 500 000
165	1	fra kr 336 350 000 til kr 329 850 000 Forskning, kompetanseheving og evaluering Driftsutgifter, <i>for høyes</i> med	8 900 000
166	72	fra kr 139 000 000 til kr 147 900 000 Tilskudd til ymse tiltak Internasjonale miljøprosesser og bærekraftig utvikling, <i>kan overføres</i> , <i>for høyes</i> med	213 000 000
167	21	fra kr 248 000 000 til kr 461 000 000 Flykntingiltak i Norge, godkjent som utviklingshjelp (ODA) Spesielle driftsutgifter, <i>for høyes</i> med	248 900 000
169	71	fra kr 408 276 000 til kr 657 176 000 Globale helse- og vaksineinitiativ Andre helse- og aidstiltak, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	2 000 000
170	76	fra kr 190 000 000 til kr 188 000 000 FN-organisasjoner mv. Tilleggsmidler via FN-systemet mv., <i>kan overføres</i> , nedsettes med	52 000 000
	79	fra kr 1 459 200 000 til kr 1 407 200 000 Eksperter, junioreksperter og FNs fredskorps, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	13 645 000
171	70	fra kr 67 000 000 til kr 53 355 000 Multilaterale finansinstitusjoner Verdensbanken, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	31 000 000
	72	fra kr 810 000 000 til kr 779 000 000 Samfinansiering via finansinstitusjoner, <i>kan overføres</i> , <i>for høyes</i> med fra kr 407 500 000 til kr 438 500 000	31 000 000
220	1	Utdanningsdirektoratet Driftsutgifter, <i>for høyes</i> med	28 235 000
	21	fra kr 145 187 000 til kr 173 422 000 Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 70</i> , nedsettes med	2 500 000
225	1	fra kr 5 871 000 til kr 3 371 000 Tiltak i grunnopplæringen Driftsutgifter, <i>for høyes</i> med	7 000 000
	63	fra kr 122 738 000 til kr 129 738 000 Tilskudd til samisk i grunnopplæringen, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 51 196 000 til kr 45 503 000	5 693 000
	64	Tilskudd til opplæring av barn og unge i statlige asylmottak, <i>for høyes</i> med	36 969 000
226	21	fra kr 60 867 000 til kr 97 836 000 Kvalitetsutvikling i grunnopplæringen Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , <i>kan nyttes under post 70</i> , nedsettes med	40 300 000
227	70	fra kr 1 012 658 000 til kr 972 358 000 Tilskudd til særskilte skoler Tilskudd til den franske og den tyske skolen i Oslo, <i>for høyes</i> med	2 600 000
		fra kr 6 867 000 til kr 9 467 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
228	70	Tilskudd til private skoler mv. Private skoler med rett til statstilskudd, <i>overslagsbevilgning, nedsettes med</i> fra kr 2 528 382 000 til kr 2 518 962 000	9 420 000
230	1	Kompetansesentre for spesialundervisning Driftsutgifter, <i>for høyes med</i> fra kr 585 136 000 til kr 588 836 000	3 700 000
231	21	Barnehager Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, kan nyttes under post 51, nedsettes med</i> fra kr 77 367 000 til kr 77 232 000	135 000
	60	Driftstilskudd til barnehager, <i>overslagsbevilgning, nedsettes med</i> fra kr 16 209 680 000 til kr 16 139 180 000	70 500 000
	61	Investeringstilskudd, <i>overslagsbevilgning, for høyes med</i> fra kr 207 500 000 til kr 261 500 000	54 000 000
	64	Tilskudd til midlertidige lokaler, <i>overslagsbevilgning, for høyes med</i> .. fra kr 10 000 000 til kr 58 000 000	48 000 000
	65	Skjønnsmidler til barnehager, <i>nedsettes med</i> fra kr 4 159 028 000 til kr 4 127 528 000	31 500 000
252	70	EUs handlingsprogram for livslang læring Tilskudd, <i>nedsettes med</i> fra kr 186 646 000 til kr 175 448 000	11 198 000
255	75	Tilskudd til freds- og menneskerettssentre mv. (NY) Tilskudd til Europeisk ressurscenter for interkulturell dialog, menneske rettigheter og demokrati, <i>kan overføres, bevilges med</i> Universiteter	3 000 000
271	50	Basisfinansiering statlige universiteter, <i>for høyes med</i> fra kr 6 691 100 000 til kr 6 791 805 000	105 705 000
272	50	Vitenskapelige høyskoler Basisfinansiering statlige vitenskapelige høyskoler, <i>for høyes med</i> fra kr 553 039 000 til kr 556 539 000	3 500 000
	70	Basisfinansiering private vitenskapelige høyskoler, <i>for høyes med</i> fra kr 17 490 000 til kr 18 190 000	700 000
275	50	Høyskoler Basisfinansiering statlige høyskoler, <i>for høyes med</i> fra kr 4 982 898 000 til kr 5 022 498 000	39 600 000
	70	Basisfinansiering private høyskoler, <i>nedsettes med</i> fra kr 351 829 000 til kr 349 823 000	2 006 000
	71	Resultatbasert undervisningsfinansiering private høyskoler, <i>for høyes med</i> fra kr 306 745 000 til kr 311 151 000	4 406 000
276	70	Fagskoleutdanning Teknisk fagskoleutdanning, <i>nedsettes med</i> fra kr 304 083 000 til kr 301 383 000	2 700 000
72		(NY) Annen fagskoleutdanning, <i>bevilges med</i> Fellesutgifter for universiteter og høyskoler	12 120 000
281	1	Driftsutgifter, <i>nedsettes med</i> fra kr 354 131 000 til kr 349 131 000	5 000 000
	73	Tilskudd til internasjonale programmer, <i>for høyes med</i> fra kr 16 200 000 til kr 18 793 000	2 593 000
286	50	Fondet for forskning og nyskaping Overføring til Norges forskningsråd, <i>nedsettes med</i> fra kr 939 560 000 til kr 939 060 000	500 000
288	72	Internasjonale samarbeidstiltak Internasjonale grunnforskningsorganisasjoner, <i>for høyes med</i>	26 955 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
		fra kr 145 522 000 til kr 172 477 000	
74		(NY) Det europeiske instituttet for innovasjon og teknologi, bevilges med	500 000
310		Tilskudd til trossamfunn m.m.	
	76	Tilskudd til råd for tro og livssyn, for høyes med	100 000
		fra kr 4 836 000 til kr 4 936 000	
320		Allmenne kulturformål	
	79	Til disposisjon, kan nyttes under post 1, nedsettes med	1 700 000
		fra kr 10 400 000 til kr 8 700 000	
321		Kunstnerformål	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med	741 000
		fra kr 15 126 000 til kr 14 385 000	
	75	Vederlagsordninger, for høyes med	2 100 000
		fra kr 115 163 000 til kr 117 263 000	
322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med	117 000
		fra kr 11 130 000 til kr 11 013 000	
325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer	
	21	Spesielle driftsutgifter, for høyes med	10 000 000
		fra kr 25 000 000 til kr 35 000 000	
326		Språk-, litteratur- og bibliotekformål	
	76	Ibsenpris m.m., for høyes med	1 700 000
		fra kr 3 129 000 til kr 4 829 000	
	78	Ymse faste tiltak, nedsettes med	1 359 000
		fra kr 90 406 000 til kr 89 047 000	
334		Film- og medieformål	
	78	Ymse faste tiltak, for høyes med	500 000
		fra kr 24 503 000 til kr 25 003 000	
336		Informasjonsberedskap kringkasting	
	70	Informasjonsberedskap, nedsettes med	500 000
		fra kr 1 500 000 til kr 1 000 000	
342		Nidaros domkirke m.m.	
	1	Driftsutgifter, for høyes med	3 500 000
		fra kr 43 977 000 til kr 47 477 000	
410		Tingrettene og lagmannsrettene	
	1	Driftsutgifter, for høyes med	35 230 000
		fra kr 1 328 733 000 til kr 1 363 963 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, for høyes med	4 500 000
		fra kr 45 250 000 til kr 49 750 000	
412		Tinglysingsprosjektet	
	1	Driftsutgifter, for høyes med	3 297 000
		fra kr 170 489 000 til kr 173 786 000	
413		Jordskifterettene	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med	3 297 000
		fra kr 156 192 000 til kr 152 895 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, kan overføres, nedsettes med	1 000 000
		fra kr 7 239 000 til kr 6 239 000	
414		Forliksråd og andre domsutgifter	
	21	Spesielle driftsutgifter, nedsettes med	10 000 000
		fra kr 49 249 000 til kr 39 249 000	
430		Kriminalomsorgens sentrale forvaltning	
	1	Driftsutgifter, for høyes med	241 000
		fra kr 2 242 472 000 til kr 2 242 713 000	
432		Kriminalomsorgens utdanningscenter (KRUS)	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med	4 000 000
		fra kr 191 831 000 til kr 187 831 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
440		Politidirektoratet politi- og lensmannsetaten	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 441 post 1, for høyes med</i>	71 759 000
		fra kr 7 422 102 000 til kr 7 493 861 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>for høyes med</i>	6 000 000
		fra kr 68 929 000 til kr 74 929 000	
	22	Søk etter omkomne på havet, i innsjøer og vassdrag, <i>kan overføres,</i> <i>nedsettes med</i>	832 000
		fra kr 7 302 000 til kr 6 470 000	
	23	Sideutgifter i forbindelse med sivile gjøremål, <i>nedsettes med</i>	7 500 000
		fra kr 54 634 000 til kr 47 134 000	
441		Oslo politidistrikt	
	1	Driftsutgifter, <i>kan nyttes under kap. 440 post 1, for høyes med</i>	4 000 000
		fra kr 1 479 731 000 til kr 1 483 731 000	
452		Sentral krisehåndtering	
	1	Driftsutgifter, <i>nedsettes med</i>	250 000
		fra kr 10 056 000 til kr 9 806 000	
455		Redningstjenesten	
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres, for høyes med</i> <i>fra kr 131 455 000 til kr 146 455 000</i>	15 000 000
461		Særskilte ulykkeskommisjoner	
	1	(NY) Driftsutgifter, <i>kan overføres, bevilges med</i>	3 600 000
466		Særskilte straffesaksutgifter m.m.	
	1	Driftsutgifter, <i>for høyes med</i>	500 000
		fra kr 670 100 000 til kr 670 600 000	
470		Fri rettshjelp	
	1	Driftsutgifter, <i>nedsettes med</i>	1 300 000
		fra kr 6 380 000 til kr 5 080 000	
	70	Fri sakførsel, <i>nedsettes med</i>	8 000 000
		fra kr 412 073 000 til kr 404 073 000	
471		Statens erstatningsansvar	
	72	Erstatning for uberettiget straffeforfølgning, <i>overslagsbevilgning,</i> <i>for høyes med</i>	17 000 000
		fra kr 17 018 000 til kr 34 018 000	
472		Voldsoffererstatning og rådgiving for kriminalitetsofre	
	1	Driftsutgifter, <i>for høyes med</i>	50 000
		fra kr 18 072 000 til kr 18 122 000	
	70	Erstatning til voldsofre, <i>overslagsbevilgning, for høyes med</i>	10 000 000
		fra kr 150 083 000 til kr 160 083 000	
480		Svalbardbudsjettet	
	50	Tilskudd, <i>nedsettes med</i>	36 760 000
		fra kr 143 487 000 til kr 106 727 000	
571		Rammetilskudd til kommuner	
	64	Skjønnstilskudd, <i>kan nyttes under kap. 572 post 64, for høyes med</i>	7 500 000
		fra kr 1 504 000 000 til kr 1 511 500 000	
572		Rammetilskudd til fylkeskommuner	
	60	Innbyggertilskudd, <i>for høyes med</i>	90000 000
		fra kr 14 028 862 000 til kr 14 118 862 000	
580		Bostøtte	
	70	Bostøtte, <i>overslagsbevilgning, for høyes med</i>	33 000 000
		fra kr 2 437 400 000 til kr 2 470 400 000	
587		Statens bygningstekniske etat	
	1	Driftsutgifter, <i>for høyes med</i>	4 500 000
		fra kr 39 800 000 til kr 44 300 000	
600		Arbeids- og inkluderingsdepartementet	
	1	Driftsutgifter, <i>for høyes med</i>	780 000
		fra kr 206 164 000 til kr 206 944 000	
601		Utredningsvirksomhet, forskning m.m.	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>nedsettes med</i>	1 150 000
		fra kr 82 100 000 til kr 80 950 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
	73	Tilskudd til helse- og rehabiliteringstjenester for sykmeldte, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	140 400 000
		fra kr 140 400 000 til kr 0	
605		Arbeids- og velferdsetaten	
	1	Driftsutgifter, <i>for høyes</i> med	54 900 000
		fra kr 7 864 800 000 til kr 7 919 700 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>for høyes</i> med	30 500 000
		fra kr 35 500 000 til kr 66 000 000	
	70	Tilskudd til helse- og rehabiliteringstjenester for sykmeldte, <i>kan overføres</i> , <i>for høyes</i> med	21 150 000
		fra kr 138 000 000 til kr 159 150 000	
621		Tilskudd til sosiale tjenester og sosial inkludering	
	21	Spesielle driftsutgifter, nedsettes med	9 900 000
		fra kr 40 600 000 til kr 30 700 000	
	70	Frivillig arbeid, <i>kan overføres</i> , <i>for høyes</i> med	10 000 000
		fra kr 22 701 000 til kr 32 701 000	
634		Arbeidsmarkedstiltak	
	76	Tiltak for arbeidssøkere, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	84 900 000
		fra kr 5 225 100 000 til kr 5 140 200 000	
640		Arbeidstilsynet	
	1	Driftsutgifter, <i>for høyes</i> med	10 000 000
		fra kr 356 800 000 til kr 366 800 000	
643		Statens arbeidsmiljøinstitutt	
	50	Statstilskudd, <i>for høyes</i> med	2 500 000
		fra kr 85 500 000 til kr 88 000 000	
648		Arbeidsretten, Riksmeklingsmannen m.m.	
	1	Driftsutgifter, <i>for høyes</i> med	1 000 000
		fra kr 12 500 000 til kr 13 500 000	
650		Integrerings- og mangfoldsdirektoratet	
	1	Driftsutgifter, <i>for høyes</i> med	9 000 000
		fra kr 144 600 000 til kr 153 600 000	
651		Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere	
	21	Spesielle driftsutgifter, kunnskapsutvikling, integrering og mangfold, <i>kan overføres</i> , <i>for høyes</i> med	5 200 000
		fra kr 27 400 000 til kr 32 600 000	
	22	Faglig og pedagogisk utvikling i opplæring i norsk og samfunnskunnskap, <i>for høyes</i> med	750 000
		fra kr 14 300 000 til kr 15 050 000	
	60	Integreringstilskudd, <i>kan overføres</i> , nedsettes med	32 700 000
		fra kr 2 927 100 000 til kr 2 894 400 000	
	61	Opplæring i norsk og samfunnskunnskap for voksne innvandrere, <i>for høyes</i> med	84 400 000
		fra kr 1 238 700 000 til kr 1 323 100 000	
	62	Kommunale innvandrertiltak, nedsettes med	800 000
		fra kr 80 000 000 til kr 79 200 000	
660		Krigspensjon	
	71	Tilskudd, sivile, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med	12 500 000
		fra kr 538 000 000 til kr 525 500 000	
664		Pensjonstrygden for sjømenn	
	70	Tilskudd, nedsettes med	64 000 000
		fra kr 700 000 000 til kr 636 000 000	
666		Avtalefestet pensjon (AFP)	
	70	Tilskudd, nedsettes med	15 000 000
		fra kr 1 127 400 000 til kr 1 112 400 000	
667		Supplerende stønad til personer over 67 år	
	70	Tilskudd, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med	15 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
		fra kr 275 000 000 til kr 260 000 000	
690		Utlendingsdirektoratet	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med	68 000 000
		fra kr 540 400 000 til kr 608 400 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, statlige mottak, f o r h ø y e s med	466 700 000
		fra kr 685 700 000 til kr 1 152 400 000	
	22	Spesielle driftsutgifter, tolk og oversettelse, f o r h ø y e s med	23 600 000
		fra kr 26 000 000 til kr 49 600 000	
691		Utlendingsnemnda	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med	2 300 000
		fra kr 120 938 000 til kr 123 238 000	
700		Helse- og omsorgsdepartementet	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med	6 380 000
		fra kr 136 543 000 til kr 142 923 000	
702		Helse- og sosialberedskap	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, kan nyttes under post 70,</i> f o r h ø y e s med	16 000 000
		fra kr 37 084 000 til kr 53 084 000	
	70	Tilskudd, <i>kan overføres, kan nyttes under post 21, nedsettes med</i> fra kr 3 272 000 til kr 1 572 000	1 700 000
703		Internasjonalt samarbeid	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, f o r h ø y e s med</i> fra kr 36 056 000 til kr 41 056 000	5 000 000
718		Alkohol og narkotika	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>nedsettes med</i> fra kr 37 911 000 til kr 36 771 000	1 140 000
719		Folkehelse	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, kan nyttes under post 79,</i> f o r h ø y e s med	1 600 000
		fra kr 56 704 000 til kr 58 304 000	
720		Helsedirektoratet	
	1	Driftsutgifter, <i>nedsettes med</i> fra kr 358 938 000 til kr 347 888 000	11 050 000
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>nedsettes med</i> fra kr 44 321 000 til kr 43 321 000	1 000 000
722		Norsk pasientskadeerstatning	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med	2 000 000
		fra kr 82 766 000 til kr 84 766 000	
724		Helsepersonell og tilskudd til personelltiltak	
	1	Driftsutgifter, <i>nedsettes med</i> fra kr 28 617 000 til kr 27 317 000	1 300 000
	21	Forsøk og utvikling i primærhelsetjenesten, <i>kan nyttes under post 70,</i> <i>nedsettes med</i> fra kr 18 268 000 til kr 17 768 000	500 000
	61	Tilskudd til turnustjenesten, <i>nedsettes med</i> fra kr 130 607 000 til kr 128 607 000	2 000 000
726		Habilitering, rehabilitering og tiltak for rusmiddelavhengige	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan nyttes under post 70, nedsettes med</i> fra kr 19 578 000 til kr 19 428 000	150 000
	70	Tilskudd, <i>kan nyttes under post 21, nedsettes med</i> fra kr 65 828 000 til kr 65 078 000	750 000
	71	Kjøp av opptrening og helsetjenester, <i>kan overføres, nedsettes med ...</i> fra kr 81 498 000 til kr 77 248 000	4 250 000
727		Tannhelsetjenesten	
	70	Tilskudd, <i>kan nyttes under post 21, nedsettes med</i> fra kr 54 002 000 til kr 52 502 000	1 500 000
728		Forsøk og utvikling mv.	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>nedsettes med</i> fra kr 48 082 000 til kr 47 082 000	1 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
729	1	Annen helsetjeneste Driftsutgifter, for høyes med fra kr 31 996 000 til kr 32 996 000	1 000 000
732	70	Regionale helseforetak Tilskudd til helseforetakene, kan overføres, kan nyttes under postene 72, 73, 74 og 75, for høyes med fra kr 3 349 806 000 til kr 6 863 806 000	3 514 000 000
	79	Helse- og rehabiliteringstjenester for sykemeldte, kan overføres, for høyes med fra kr 457 900 000 til kr 501 900 000	44 000 000
	82	Investeringslån, for høyes med fra kr 1 720 000 000 til kr 1 770 000 000	50 000 000
743	70	Statlige stimulerings tiltak for psykisk helse Kompetanse, utredninger og utviklingsarbeid, kan overføres, nedsettes med fra kr 403 295 000 til kr 402 295 000	1 000 000
751	21	Apotekvesenet og legemiddelfaglige tiltak Spesielle driftsutgifter, kan overføres, nedsettes med fra kr 11 291 000 til kr 11 051 000	240 000
761	21	Tilskudd forvaltet av Helsedirektoratet Spesielle driftsutgifter, kan nyttes under post 79, nedsettes med fra kr 102 661 000 til kr 102 161 000	500 000
	70	Frivillig rusmiddelforebyggende arbeid mv., kan overføres, nedsettes med fra kr 119 774 000 til kr 118 274 000	1 500 000
840	21	Krisetiltak Spesielle driftsutgifter, nedsettes med fra kr 30 346 000 til kr 25 496 000	4 850 000
844	70	Kontantstøtte Tilskudd, overslagsbevilgning, for høyes med fra kr 1 614 500 000 til kr 1 670 000 000	55 500 000
845	70	Barnetrygd Tilskudd, for høyes med fra kr 14 400 000 000 til kr 14 480 000 000	80 000 000
846	79	Forsknings- og utredningsvirksomhet Tilskudd til internasjonalt arbeid, kan overføres, nedsettes med fra kr 4 870 000 til kr 4 370 000	500 000
849	50	Likestillings- og diskrimineringsombudet Basisbevilgning, for høyes med fra kr 30 343 000 til kr 30 843 000	500 000
855	1	Statlig forvaltning av barnevernet Driftsutgifter, kan nyttes under post 22 og post 60, nedsettes med fra kr 2 737 842 000 til kr 2 715 561 000	22 281 000
	22	Kjøp av private barnevernstjenester, kan nyttes under post 1, for høyes med fra kr 1 329 080 000 til kr 1 381 655 000	52 575 000
	60	Tilskudd til kommunene, kan nyttes under post 1, for høyes med fra kr 130 100 000 til kr 134 600 000	4 500 000
858	1	Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet Driftsutgifter, kan nyttes under kap. 855 post 1, for høyes med fra kr 151 345 000 til kr 152 695 000	1 350 000
	22	Reguleringspremie til KLP og fylkeskommunale pensjonskasser, for høyes med fra kr 20 000 000 til kr 20 300 000	300 000
865	21	Forbrukerpolitiske tiltak og internasjonalt samarbeid Spesielle driftsutgifter, kan overføres, for høyes med fra kr 19 279 000 til kr 22 879 000	3 600 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
	79	EUs rammeprogram for forbrukerpolitikk, <i>kan overføres, nedsettes</i> med	100 000
		fra kr 4 069 000 til kr 3 969 000	
867		Sekretariatet for Forbrukertvistutvalget og Markedsrådet	
	1	Driftsutgifter, <i>nedsettes</i> med	900 000
		fra kr 7 057 000 til kr 6 157 000	
904		Brønnøysundregistrene	
	22	Forvaltning av Altinn-løsningen, <i>kan overføres, forhøyes</i> med	36 500 000
		fra kr 77 200 000 til kr 113 700 000	
905		Norges geologiske undersøkelse	
	1	Driftsutgifter, <i>nedsettes</i> med	500 000
		fra kr 122 400 000 til kr 121 900 000	
907		Sjøfartsdirektoratet	
	1	Driftsutgifter, <i>forhøyes</i> med	24 000 000
		fra kr 258 000 000 til kr 282 000 000	
	72	Tilskudd til NO _x -tiltak, <i>kan overføres, nedsettes</i> med	15 000 000
		fra kr 15 000 000 til kr 0	
909		Tiltak for sysselsetting av sjøfolk	
	73	Tilskudd til sysselsetting av sjøfolk, <i>overslagsbevilgning, forhøyes</i> med	67 000 000
		fra kr 1 710 000 000 til kr 1 777 000 000	
920		Norges forskningsråd	
	50	Tilskudd, <i>forhøyes</i> med	15 000 000
		fra kr 1 154 000 000 til kr 1 169 000 000	
922		Romvirksomhet	
	50	Norsk Romsenter, <i>forhøyes</i> med	54 000
		fra kr 37 000 000 til kr 37 054 000	
924		Internasjonalt samarbeid og utviklingsprogrammer	
	70	Tilskudd, <i>kan overføres, forhøyes</i> med	153 000
		fra kr 68 500 000 til kr 68 653 000	
1021		Drift av forskningsfartøyene	
	1	Driftsutgifter, <i>nedsettes</i> med	7 800 000
		fra kr 113 600 000 til kr 105 800 000	
1022		NIFES	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>nedsettes</i> med	20 000 000
		fra kr 85 000 000 til kr 65 000 000	
1030		Fiskeridirektoratet	
	1	Driftsutgifter, <i>forhøyes</i> med	950 000
		fra kr 305000 000 til kr 305950 000	
1050		Diverse fiskeriformål	
	76	Tilskudd til strukturtiltak for kapasitetstilpasning, <i>kan overføres, forhøyes</i> med	2 375 000
		fra kr 22 500 000 til kr 24 875 000	
	77	Tilskudd til NO _x -reduserende tiltak i fiskeflåten, <i>kan overføres, nedsettes</i> med	100 000 000
		fra kr 100 000 000 til kr 0	
1062		Kystverket	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>forhøyes</i> med	49 000 000
		fra kr 3 900 000 til kr 52 900 000	
1115		Mattilsynet	
	22	Reguleringspremie til kommunale og fylkeskommunale pensjonskasser, <i>nedsettes</i> med	3 000 000
		fra kr 10 000 000 til kr 7 000 000	
	70	Tilskudd til veterinær beredskap, <i>forhøyes</i> med	3 000 000
		fra kr 7 500 000 til kr 10 500 000	
1143		Statens landbruksforvaltning	
	1	Driftsutgifter, <i>nedsettes</i> med	1 500 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
		fra kr 160 708 000 til kr 159 208 000	
	60	Tilskudd til veterinærdekning, nedsettes med	3 000 000
1147		fra kr 101 910 000 til kr 98 910 000 Reindrifftsforvaltningen	
	45	Store utstyrskjøp og vedlikehold, kan overføres, for høyes med	2 000 000
		fra kr 6 508 000 til kr 8 508 000	
	71	Omstillingstiltak i Indre Finnmark, kan overføres, nedsettes med	2 000 000
		fra kr 5 870 000 til kr 3 870 000	
1148		Naturskade erstatninger og sikring	
	70	Tilskudd til sikringstiltak m.m., kan overføres, nedsettes med	500 000
		fra kr 9 038 000 til kr 8 538 000	
	71	Naturskade, erstatninger, overslagsbevilgning, for høyes med	23 000 000
		fra kr 80 000 000 til kr 103 000 000	
1150		Til gjennomføring av jordbruksavtalen m.m.	
	73	Pristilskudd, overslagsbevilgning, for høyes med	107 700 000
		fra kr 2 046 900 000 til kr 2 154 600 000	
1300		Samferdselsdepartementet	
	72	Tilskudd til samferdselsberedskap, nedsettes med	200 000
		fra kr 2 400 000 til kr 2 200 000	
1301		Forskning og utvikling mv.	
	50	Samferdselsforskning, kan overføres, for høyes med	5 000 000
		fra kr 152 600 000 til kr 157 600 000	
1320		Statens vegvesen	
	72	Kjøp av riksvegferjetjenester, kan overføres, kan nyttes under post 23 og post 30, for høyes med	115 000 000
		fra kr 1 547 400 000 til kr 1 662 400 000	
1350		Jernbaneverket	
	23	Drift og vedlikehold, kan overføres, kan nyttes under post 30, for høyes med	100 000 000
		fra kr 3 389 600 000 til kr 3 489 600 000	
	30	Investeringer i linjen, kan overføres, kan nyttes under post 23, for høyes med	23 800 000
		fra kr 2 349 100 000 til kr 2 372 900 000	
1351		Persontransport med tog	
	70	Kjøp av persontransport med tog, kan overføres, nedsettes med	60 000 000
		fra kr 1 660 600 000 til kr 1 600 600 000	
1400		Miljøverndepartementet	
	1	Driftsutgifter, nedsettes med	1 500 000
		fra kr 172 813 000 til kr 171 313 000	
	21	Spesielle driftsutgifter, for høyes med	20 700 000
		fra kr 75 457 000 til kr 96 157 000	
	22	(NY) Driftsutgifter knyttet til lokalt miljøvern og universell utforming, kan overføres, bevilges med	4 500 000
	71	Internasjonale organisasjoner, for høyes med	1 000 000
		fra kr 38 757 000 til kr 39 757 000	
	76	Støtte til nasjonale og internasjonale miljøtiltak, kan overføres, for høyes med	9 000 000
		fra kr 12 621 000 til kr 21 621 000	
	80	Tilskudd til universell utforming og tilgjengelighet for alle, kan overføres, kan nyttes under post 22, nedsettes med	2 000 000
		fra kr 20 000 000 til kr 18 000 000	
	81	Tilskudd lokalt miljøvern og bærekraftige lokalsamfunn, kan overføres, kan nyttes under post 22, nedsettes med	2 500 000
		fra kr 19 000 000 til kr 16 500 000	
1410		Miljøvernforskning og miljøovervåking	
	21	Miljøovervåking og miljødata, for høyes med	3 000 000
		fra kr 116 928 000 til kr 119 928 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
1426	1	Statens naturoppsyn Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 78 352 000 til kr 79 352 000	1 000 000
1427	21	Direktoratet for naturforvaltning Spesielle driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 115 442 000 til kr 119 442 000	4 000 000
	35	Statlig erverv, nytt skogvern, kan overføres, f o r h ø y e s med fra kr 82 981 000 til kr 106 981 000	24 000 000
49		(NY) Statlig erverv, kjøp av forsvarseiendommer til friluftsmål, <i>kan overføres, bevilges med</i>	3 850 000
	60	(NY) Tilskudd til lokalt utviklingsfond, <i>bevilges med</i>	6 000 000
	73	Forebyggende og konfliktdepende tiltak i rovviltforvaltningen, <i>kan overføres, f o r h ø y e s med</i> fra kr 51 000 000 til kr 68 000 000	17 000 000
1441	1	Statens forurensningstilsyn Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 211 195 000 til kr 226 595 000	15 400 000
	(NY) 22	Statlig ordning for sletting av klimakvoter, <i>bevilges med</i>	7 411 000
	76	Refusjonsordninger, <i>overslagsbevilgning, nedsettes med</i> fra kr 54 000 000 til kr 50 000 000	4 000 000
1500	1	Fornyings- og administrasjonsdepartementet Driftsutgifter, <i>nedsettes med</i> fra kr 154 232 000 til kr 142 646 000	11 586 000
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, nedsettes med</i> fra kr 111 867 000 til kr 105 717 000	6 150 000
1521	1	Direktoratet for forvaltning og IKT Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 90 660 000 til kr 105 396 000	14 736 000
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, f o r h ø y e s med</i> fra kr 9 283 000 til kr 19 283 000	10 000 000
1522	45	Departementenes Servicesenter Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres, f o r h ø y e s med</i> fra kr 40 288 000 til kr 48 288 000	8 000 000
1541	1	Pensjoner av statskassen Driftsutgifter, overslagsbevilgning, <i>nedsettes med</i> fra kr 24 539 000 til kr 22 239 000	2 300 000
1542	1	Tilskudd til Statens Pensjonskasse Driftsutgifter, overslagsbevilgning, <i>nedsettes med</i> fra kr 9 055 513 000 til kr 8 714 513 000	341 000 000
	22	Sluttoppgjør, <i>overslagsbevilgning, f o r h ø y e s med</i> fra kr 545 000 000 til kr 900 000 000	355 000 000
	70	For andre medlemmer av Statens Pensjonskasse, <i>overslagsbevilgning, nedsettes med</i> fra kr 102 926 000 til kr 96 926 000	6 000 000
1544	90	Boliglån for statsansatte Lån, <i>overslagsbevilgning, f o r h ø y e s med</i> fra kr 1 300 000 000 til kr 1 700 000 000	400 000 000
1546	1	Yrkesskadeforsikring Driftsutgifter, overslagsbevilgning, f o r h ø y e s med fra kr 86 590 000 til kr 90 590 000	4 000 000
1547	1	Gruppelivsforsikring Driftsutgifter, overslagsbevilgning, f o r h ø y e s med fra kr 110 780 000 til kr 113 780 000	3 000 000
1550	1	Konkurransetilsynet Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 79 209 000 til kr 85 109 000	5 900 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
1560	22	Spesielle IKT-tiltak Samordning av IKT-politikken, <i>kan overføres, nedsettes med</i> fra kr 50 899 000 til kr 41 499 000	9 400 000
1561	70	Internasjonalt IKT-samarbeid og utviklingsprogram Tilskudd til internasjonale program, <i>kan overføres, nedsettes med</i> fra kr 22 500 000 til kr 20 500 000	2 000 000
1580	31	Byggeprosjekter utenfor husleieordningen Igangsetting av byggeprosjekter, <i>kan overføres, forhøyes med</i> fra kr 15 000 000 til kr 30 000 000	15 000 000
	33	Videreføring av byggeprosjekter, <i>kan overføres, nedsettes med</i> fra kr 1 593 600 000 til kr 1 584 000 000	9 600 000
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres, forhøyes med</i> fra kr 75 700 000 til kr 125 300 000	49 600 000
1582	30	Utvikling av Fornebuområdet Investeringer, Fornebu, <i>kan overføres, nedsettes med</i> fra kr 43 500 000 til kr 27 800 000	15 700 000
1602	1	Kredittilsynet Driftsutgifter, <i>forhøyes med</i> fra kr 209 500 000 til kr 228 900 000	19 400 000
1610	1	Toll- og avgiftsetaten Driftsutgifter, <i>nedsettes med</i> fra kr 1 136 900 000 til kr 1 133 900 000	3 000 000
1618	1	Skatteetaten Driftsutgifter, <i>forhøyes med</i> fra kr 3 860 100 000 til kr 3 914 800 000	54 700 000
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>forhøyes med</i> fra kr 105 800 000 til kr 115 800 000	10 000 000
	22	Større IT-prosjekter, <i>kan overføres, forhøyes med</i> fra kr 65 700 000 til kr 75 700 000	10 000 000
1620	1	Statistisk sentralbyrå Driftsutgifter, <i>nedsettes med</i> fra kr 440 800 000 til kr 440 100 000	700 000
1631	1	Senter for statlig økonomistyring Driftsutgifter, <i>forhøyes med</i> fra kr 268 400 000 til kr 272 300 000	3 900 000
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres, nedsettes med</i> fra kr 37 300 000 til kr 34 100 000	3 200 000
1632	61	Kompensasjon for merverdiavgift Tilskudd til kommuner og fylkeskommuner, ny ordning, <i>overslagsbevilgning, forhøyes med</i> fra kr 10 300 000 000 til kr 11 200 000 000	900 000 000
	72	Tilskudd til private og ideelle virksomheter, <i>overslagsbevilgning, nedsettes med</i> fra kr 1 295 000 000 til kr 1 260 000 000	35 000 000
1719	78	Fellesutgifter og tilskudd til foretak under Forsvarsdepartementet Norges tilskudd til NATOs driftsbudsjett, <i>kan overføres, nedsettes med</i> fra kr 175 000 000 til kr 160 636 000	14 364 000
1720	1	Felles ledelse og kommandoapparat Driftsutgifter, <i>forhøyes med</i> fra kr 1 620 453 000 til kr 1 715 563 000	95 110 000
	50	Overføringer Statens Pensjonskasse, <i>kan overføres, nedsettes med</i> fra kr 208 000 000 til kr 203 283 000	4 717 000
1725	1	Fellesinstitusjoner og -utgifter under Forsvarsstaben Driftsutgifter, <i>forhøyes med</i> fra kr 2 175 484 000 til kr 2 241 044 000	65 560 000
1731	1	Hæren Driftsutgifter, <i>nedsettes med</i> fra kr 3 979 914 000 til kr 3 942 704 000	37 210 000
1732		Sjøforsvaret	

Kap.	Post	Formål	Kroner
	1	Driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 2 850 339 000 til kr 2 817 472 000	32 867 000
1733		Luftforsvaret	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 3 408 715 000 til kr 3 418 653 000	9 938 000
1734		Heimevernet	
	1	Driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 1 085 434 000 til kr 1 079 874 000	5 560 000
1740		Forsvarets logistikkorganisasjon	
	1	Driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 2 504 435 000 til kr 2 451 022 000	53 413 000
1790		Kystvakten	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 843 546 000 til kr 860 446 000	16 900 000
1792		Norske styrker i utlandet	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 732 090 000 til kr 1 020 771 000	288 681 000
1795		Kulturelle og allmennyttige formål	
	1	Driftsutgifter, n e d s e t t e s med fra kr 223 602 000 til kr 221 922 000	1 680 000
1800		Olje- og energidepartementet	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 123 112 000 til kr 128 112 000	5 000 000
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , n e d s e t t e s med fra kr 33 136 000 til kr 31 136 000	2 000 000
1810		Oljedirektoratet	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 190 200 000 til kr 198 700 000	8 500 000
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , n e d s e t t e s med fra kr 250 200 000 til kr 206 700 000	43 500 000
1820		Norges vassdrags- og energidirektorat	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 290 700 000 til kr 304 200 000	13 500 000
	22	Sikrings- og miljøtiltak i vassdrag, <i>kan overføres</i> , n e d s e t t e s med fra kr 79 000 000 til kr 78 500 000	500 000
1825		Omlegging av energibruk og energiproduksjon	
	50	Overføring til Energifondet, n e d s e t t e s med fra kr 631 000 000 til kr 599 000 000	32 000 000
	70	(NY) Tilskudd til elektrisitetssparing i private husholdninger, <i>kan overføres</i> , b e v i l g e s med fra kr 60 000 000 til kr 58 500 000	31 000 000
1830		Forskning	
	50	Norges forskningsråd, f o r h ø y e s med fra kr 438 500 000 til kr 488 500 000	50 000 000
1833		CO ₂ -håndtering	
	21	Spesielle driftsutgifter, <i>kan overføres</i> , n e d s e t t e s med fra kr 935 000 000 til kr 556 500 000	378 500 000
	(NY) 22	CO ₂ -håndtering internasjonalt, b e v i l g e s med	10 000 000
	70	Administrasjon, Gassnova SF, n e d s e t t e s med fra kr 60 000 000 til kr 58 500 000	1 500 000
2309		Tilfeldige utgifter	
	1	Driftsutgifter, f o r h ø y e s med fra kr 10 780 573 000 til kr 12 769 573 000	1 989 000 000
2410		Statens lånekaske for utdanning	
	50	Avsetning til utdanningsstipend, <i>overslagsbevilgning</i> , n e d s e t t e s med . fra kr 4 326 200 000 til kr 4 131 000 000	195 200 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
	70	Utdanningsstipend, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 2 776 800 000 til kr 2 667 900 000	108 900 000
	71	Andre stipend, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 453 325 000 til kr 434 100 000	19 225 000
	72	Rentestønad, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 1 754 050 000 til kr 1 625 800 000	128 250 000
	73	Avskrivninger, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 176 100 000 til kr 218 000 000	41 900 000
	74	Tap på utlån, nedsettes med fra kr 447 300 000 til kr 329 900 000	117 400 000
	90	Lån til Statens lånekasse for utdanning, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 19 431 700 000 til kr 18 929 400 000	502 300 000
2412		Den norske stats husbank	
	72	Rentestøtte, forhøyes med fra kr 17 000 000 til kr 19 000 000	2 000 000
	90	Lån til Husbanken, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 11 012 000 000 til kr 10 623 000 000	389 000 000
2421		Innovasjon Norge	
	70	Bedriftsutvikling og administrasjon, forhøyes med fra kr 412 000 000 til kr 412 357 000	357 000
	79	Maritim utvikling, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 25 000 000 til kr 15 000 000	10 000 000
2426		SIVA SF	
	90	Lån, <i>overslagsbevilgning</i> , forhøyes med fra kr 100 000 000 til kr 180 000 000	80 000 000
2427		Kommunalbanken AS	
	90	(NY) Aksjekapital, bevilges med Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten	132 500 000
2440		Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten	
	30	Investeringer, nedsettes med fra kr 25 100 000 000 til kr 23 900 000 000	1 200 000 000
	50	Overføring til Statens petroleumsforsikringsfond, forhøyes med fra kr 1 200 000 000 til kr 1 841 000 000	641 000 000
2445		Statsbygg	
	24	Driftsresultat:	
		1 Driftsinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	-2 719 876 000
		2 Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	991 476 000
		3 Avskrivninger	397 399 000
		4 Renter av statens kapital	42 967 000
		5 Til investeringsformål	940 700 000
		6 Til reguleringsfondet	-100 088 000
			-447 422 000
	34	Videreføring av kurantprosjekter, <i>kan overføres</i> , nedsettes med fra kr 909 800 000 til kr 709 800 000	200 000 000
2470		Statens Pensjonskasse	
	24	Driftsresultat:	
		1 Driftsinntekter, <i>overslagsbevilgning</i>	-388 253 000
		2 Driftsutgifter, <i>overslagsbevilgning</i>	314 498 000
		3 Avskrivninger	15 300 000
		4 Renter av statens kapital	312 000
		5 Til investeringsformål	22 459 000
			-35 684 000
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold, <i>kan overføres</i> , forhøyes med fra kr 50 361 000 til kr 55 761 000	5 400 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
2530		Foreldrepenger	
	70	Foreldrepenger ved fødsel, <i>overslagsbevilgning</i> , for høyes med fra kr 10 764 000 000 til kr 11 044 000 000	280 000 000
	71	Engangsstønad ved fødsel og adopsjon, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 420 000 000 til kr 380 000 000	40 000 000
2540		Stønad under arbeidsledighet til fiskere og fangstmenn	
	70	Tilskudd, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 40 000 000 til kr 25 000 000	15 000 000
2541		Dagpenger	
	70	Dagpenger, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 4 781 000 000 til kr 4 100 000 000	681 000 000
2542		Statsgaranti for lønnskrav ved konkurs mv.	
	70	Statsgaranti for lønnskrav ved konkurs mv., <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 430 000 000 til kr 290 000 000	140 000 000
2620		Stønad til enslig mor eller far	
	70	Overgangsstønad, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 2 368 000 000 til kr 2 183 000 000	185 000 000
	72	Stønad til barnetilsyn, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 510 000 000 til kr 450 000 000	60 000 000
	73	Utdanningsstønad, nedsettes med fra kr 78 000 000 til kr 60 000 000	18 000 000
	76	Forskuttering av underholdsbidrag, nedsettes med fra kr 1 060 000 000 til kr 1 015 000 000	45 000 000
2650		Sykepenger	
	70	Sykepenger for arbeidstakere mv., <i>overslagsbevilgning</i> , for høyes med fra kr 26 750 000 000 til kr 26 930 000 000	180 000 000
	75	Feriepenger av sykepenger, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 1 420 000 000 til kr 1 395 000 000	25 000 000
2652		Medisinsk rehabilitering mv.	
	70	Rehabiliteringspenger, <i>overslagsbevilgning</i> , for høyes med fra kr 8 243 000 000 til kr 8 518 000 000	275 000 000
	71	Legeerklæringer, nedsettes med fra kr 298 000 000 til kr 270 000 000	28 000 000
2653		Ytelser til yrkesrettet attføring	
	70	Attføringspenger, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 10 671 000 000 til kr 9 736 000 000	935 000 000
	71	Attføringsstønad, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 1 181 000 000 til kr 1 071 000 000	110 000 000
2655		Uførhet	
	74	Tidsbegrenset uførestønad, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 7 864 000 000 til kr 7 639 000 000	225 000 000
2661		Grunn- og hjelpstønad, hjelpemidler mv.	
	71	Hjelpstønad, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 1 680 000 000 til kr 1 660 000 000	20 000 000
	75	Bedring av funksjonsevnen, hjelpemidler, for høyes med fra kr 2 724 000 000 til kr 2 880 000 000	156 000 000
	77	Ortopediske hjelpemidler, for høyes med fra kr 780 000 000 til kr 800 000 000	20 000 000
	78	Høreapparater, for høyes med fra kr 470 000 000 til kr 500 000 000	30 000 000
2680		Etterlatte	
	70	Grunnpensjon, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 1 323 000 000 til kr 1 298 000 000	25 000 000
	71	Tilleggspensjon, <i>overslagsbevilgning</i> , nedsettes med fra kr 1 117 000 000 til kr 1 107 000 000	10 000 000
2690		Diverse utgifter	

Kap.	Post	Formål	Kroner
	70	Sykestønadsutgifter i utlandet, n e d s e t t e s med	20 000 000
		fra kr 165 000 000 til kr 145 000 000	
2751		Legemidler mv.	
	70	Legemidler, n e d s e t t e s med	1 000 000
		fra kr 7 470 700 000 til kr 7 469 700 000	
2752		Refusjon av egenbetaling	
	70	Refusjon av egenbetaling, egenandelstak 1, n e d s e t t e s med	94 000 000
		fra kr 3 486 000 000 til kr 3 392 000000	
I n n t e k t e r :			
3100		Utenriksdepartementet	
	3	(NY) Diverse inntekter, b e v i l g e s med	27 000 000
3220		Utdanningsdirektoratet	
	2	Salgsinntekter mv., n e d s e t t e s med	6 400 000
		fra kr 12 560 000 til kr 6 160 000	
3225		Tiltak i grunnopplæringen	
	4	Refusjon av ODA-godkjente utgifter, f o r h ø y e s med	12 234 000
		fra kr 20 690 000 til kr 32 924 000	
3230		Kompetansesentre for spesialundervisning	
	2	Salgsinntekter mv., f o r h ø y e s med	6 400 000
		fra kr 5 819 000 til kr 12 219 000	
3322		Billedkunst, kunsthåndverk og offentlig rom	
	1	Ymse inntekter, n e d s e t t e s med	117 000
		fra kr 217 000 til kr 100 000	
3325		Samordningstiltak for arkiv, bibliotek og museer	
	2	Inntekter ved oppdrag, f o r h ø y e s med	10 000 000
		fra kr 25 000 000 til kr 35 000 000	
3342		Nidaros domkirke m.m.	
	1	Ymse inntekter, f o r h ø y e s med	3 500 000
		fra kr 11 183 000 til kr 14 683 000	
3410		Rettsgebyr	
	1	Rettsgebyr, f o r h ø y e s med	9 918 000
		fra kr 128 903 000 til kr 138 821 000	
3413		Jordskifterettene	
	2	Sideutgifter, n e d s e t t e s med	1 000 000
		fra kr 7 310 000 til kr 6 310 000	
3472		Voldsoffererstatning og rådgiving til kriminalitetsofre	
	1	(NY) Diverse inntekter, b e v i l g e s med	50 000
3571		Tilbakeføring av forskudd	
	90	(NY) Tilbakeføring av forskudd, b e v i l g e s med	53 316 000
3587		Statens bygningstekniske etat	
	4	Gebyrer, sentral godkjenning foretak, f o r h ø y e s med	4 500 000
		fra kr 15 800 000 til kr 20 300 000	
3651		Bosetting av flyktninger og tiltak for innvandrere	
	2	Norskopplæring i mottak, ODA-godkjente utgifter, f o r h ø y e s med	11 700 000
		fra kr 39 245 000 til kr 50 945 000	
3680		Sametinget	
	51	Avkastning av Samefolkets fond, f o r h ø y e s med	50 000
		fra kr 4 650 000 til kr 4 700 000	
3690		Utlendingsdirektoratet	
	4	Statlige mottak, ODA-godkjente utgifter, f o r h ø y e s med	158 700 000
		fra kr 233 145 000 til kr 391 845 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
3855	3	Statlig forvaltning av barnevernet Refusjon for enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger, f o r h ø y e s med	4 500 000
		fra kr 55 645 000 til kr 60 145 000	
	60	Kommunale egenandeler, f o r h ø y e s med	9 721 000
		fra kr 790 446 000 til kr 800 167 000	
3856	4	Barnevernets omsorgssenter for enslige mindreårige personer (NY) Refusjon av ODA-godkjente utgifter, b e v i l g e s med	66 300 000
3900		Nærings- og handelsdepartementet	
	71	(NY) Tilbakeføring fra tapsfond, b e v i l g e s med	7 300 000
3904		Brønnøysundregistrene	
	1	Gebyrinntekter, f o r h ø y e s med	30 000 000
		fra kr 410 200 000 til kr 440 200 000	
3907		Sjøfartsdirektoratet	
	1	Gebyrer for skip og offshoreinstallasjoner i NOR, f o r h ø y e s med	7 000 000
		fra kr 116 800 000 til kr 123 800 000	
	4	Gebyrer for skip i NIS, f o r h ø y e s med	1 000 000
		fra kr 35 500 000 til kr 36 500 000	
3950		Forvaltning av statlig eierskap	
	96	Salg av aksjer, f o r h ø y e s med	1 336 600 000
		fra kr 10 000 000 til kr 1 346 600 000	
4022		NIFES	
	1	Oppdragsinntekter, n e d s e t t e s med	20 000 000
		fra kr 85 000 000 til kr 65 000 000	
4030		Fiskeridirektoratet	
	8	Gebyr havbruk, f o r h ø y e s med	950 000
		fra kr 13 830 000 til kr 14 780 000	
4062		Kystverket	
	1	Gebyrinntekter, n e d s e t t e s med	2 035 000
		fra kr 623 020 000 til kr 620 985 000	
4350		Jernbaneverket	
	37	(NY) Anleggsbidrag, b e v i l g e s med	23 800 000
4441		Statens forurensningstilsyn	
	2	(NY) Inntekter statlig ordning for sletting av klimakvoter, b e v i l g e s med	6 241 000
	4	Gebyrer, f o r h ø y e s med	7 600 000
		fra kr 21 059 000 til kr 28 659 000	
	6	(NY) Gebyrer, fylkenes miljøvernavdelinger, b e v i l g e s med	12 000 000
4546		Yrkesskadeforsikring	
	1	Premieinntekter, f o r h ø y e s med	11 000 000
		fra kr 116 000 000 til kr 127 000 000	
4547		Gruppelivsforsikring	
	1	Premieinntekter, f o r h ø y e s med	4 000 000
		fra kr 43 000 000 til kr 47 000 000	
4602		Kredittilsynet	
	2	Refusjoner, f o r h ø y e s med	9 400 000
		fra kr 1 400 000 til kr 10 800 000	
4618		Skatteetaten	
	1	Refunderte utleggs- og tinglysingsgebyr, f o r h ø y e s med	28 300 000
		fra kr 21 700 000 til kr 50 000 000	
	5	Gebyr for utleggsforretninger, f o r h ø y e s med	8 200 000
		fra kr 14 800 000 til kr 23 000 000	
4634		Statens innkrevingsentral	
	85	Misligholdte lån i Statens lånekasse for utdanning, f o r h ø y e s med	40 000 000
		fra kr 150 000 000 til kr 190 000 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
	86	Bøter, inndragninger, for høyes med	40 000 000
		fra kr 1 170 000 000 til kr 1 210 000 000	
	88	Forsinkelsesgebyr, Regnskapsregisteret, for høyes med	50 000 000
		fra kr 120 000 000 til kr 170 000 000	
4638		Salg av klimavoter	
	1	Salgsinntekter, nedsettes med	800 000 000
		fra kr 1 920 000 000 til kr 1 120 000 000	
4733		Luftforsvaret	
	1	Driftsinntekter, for høyes med	39 378 000
		fra kr 58 180 000 til kr 97 558 000	
4810		Oljedirektoratet	
	1	Gebyrinntekter, for høyes med	6 500 000
		fra kr 9 500 000 til kr 16 000 000	
4820		Norges vassdrags- og energidirektorat	
	1	Gebyrinntekter, for høyes med	3 500 000
		fra kr 38 600 000 til kr 42 100 000	
4825		Omlegging av energibruk og energiproduksjon	
	80	Fondsavkastning, nedsettes med	1 000 000
		fra kr 431 000 000 til kr 430 000 000	
4860		Statnett SF	
	70	Garantiprovisjon, for høyes med	900 000
		fra kr 1 800 000 til kr 2 700 000	
5310		Statens lånekasse for utdanning	
	72	Gebyr, for høyes med	4 000 000
		fra kr 123 000 000 til kr 127 000 000	
	90	Avdrag og renter, nedsettes med	689 700 000
		fra kr 10 549 700 000 til kr 9 860 000 000	
	91	Tap og avskrivninger, nedsettes med	73 900 000
		fra kr 504 600 000 til kr 430 700 000	
	93	Omgjøring av studielån til stipend, nedsettes med	323 300 000
		fra kr 4 253 900 000 til kr 3 930 600 000	
5312		Den norske stats husbank	
	90	Avdrag, nedsettes med	225 000 000
		fra kr 9 369 000 000 til kr 9 144 000 000	
5325		Innovasjon Norge	
	50	Tilbakeføring fra landsdekkende innovasjonsordning, for høyes med ...	29 600 000
		fra kr 5 000 000 til kr 34 600 000	
5326		SIVA SF	
	90	Avdrag på utestående fordringer, for høyes med	80 000 000
		fra kr 100 000 000 til kr 180 000 000	
5440		Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten	
	24	Driftsresultat:	
		1 Driftsinntekter	187 100 000 000
		2 Driftsutgifter	-35 200 000 000
		3 Lete- og feltutviklingsutgifter	-3 300 000 000
		4 Avskrivninger	-15 800 000 000
		5 Renter av statens kapital	<u>-6 400 000 000</u>
			126 400 000 000
	30	Avskrivninger, nedsettes med	1 000 000 000
		fra kr 16 800 000 000 til kr 15 800 000 000	
	80	Renter av statens kapital, nedsettes med	200 000 000
		fra kr 6 600 000 000 til kr 6 400 000 000	

Kap.	Post	Formål	Kroner
5445	39	Statsbygg Avsetning til investeringsformål, f o r h ø y e s med fra kr 900 000 000 til kr 940 700 000	40 700 000
5446	40	Salg av eiendom, Fornebu (NY) Salgsinntekter, Fornebu, b e v i l g e s med	88 500 000
5470	30	Statens Pensjonskasse Avsetning til investeringsformål, f o r h ø y e s med	5 400 000
5491	30	Avskrivning på statens kapital i statens forretningsdrift Avskrivninger, n e d s e t t e s med	22 500 000
5501	72	Skatter på formue og inntekt Felleskatt, n e d s e t t e s med	17 000 000
5509	70	Avgift på utslipp av NO _x i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen Avgift, n e d s e t t e s med	600 000 000
5536	76	Avgift på motorvogner mv. Avgift på bensin, f o r h ø y e s med	35 000 000
	77	Avgift på mineralolje til framdrift av motorvogn (autodieselavgift), f o r h ø y e s med	90 000 000
5549	70	Avgift på utslipp av NO _x Avgift på utslipp av NO _x , n e d s e t t e s med	600 000 000
5576	71	Sektoravgifter under Landbruks- og matdepartementet Totalisatoravgift, f o r h ø y e s med	7 000 000
5580	70	Sektoravgifter under Finansdepartementet Kredittilsynet, bidrag fra tilsynsenhetene, f o r h ø y e s med	10 000 000
5603	80	Renter av statens kapital i statens forretningsdrift Renter av statens faste kapital, n e d s e t t e s med	8 048 000
5607	80	Renter av boliglansordningen for statsansatte Renter, f o r h ø y e s med	180 000 000
5611	85	Aksjer i NSB AS Utbytte, f o r h ø y e s med	53 000 000
5615	80	Renter fra Den norske stats husbank Renter, n e d s e t t e s med	45 000 000
5616	85	Aksjeutbytte i Kommunalbanken AS Aksjeutbytte, n e d s e t t e s med	27 500 000
5617	80	Renter fra Statens lånekasse for utdanning Renter, n e d s e t t e s med	91 000 000
5618	85	Aksjer i Posten Norge AS Utbytte, f o r h ø y e s med	91 000 000
5622	85	Aksjer i Avinor AS Utbytte, n e d s e t t e s med	1 000 000

Kap.	Post	Formål	Kroner
5625	81	Renter og utbytte fra Innovasjon Norge Rentemargin, risikolåneordningen, <i>f o r h ø y e s</i> med fra kr 1 000 000 til kr 2 200 000	1 200 000
	85	Utbytte lavrisikolåneordningen, <i>f o r h ø y e s</i> med fra kr 15 000 000 til kr 29 200 000	14 200 000
	86	(NY) Utbytte fra investeringsfond for Nordvest-Russland og Øst-Europa, <i>b e v i l g e s</i> med	7 000 000
5652	85	Innskuddskapital i Statskog SF Utbytte, <i>f o r h ø y e s</i> med fra kr 5 000 000 til kr 12 600 000	7 600 000
5656	85	Aksjer i selskaper under NHDs forvaltning Utbytte, <i>f o r h ø y e s</i> med fra kr 11 751 900 000 til kr 15 404 200 000	3 652 300 000
5680	85	Innskuddskapital i Statnett SF Utbytte, <i>f o r h ø y e s</i> med fra kr 283 000 000 til kr 318 000 000	35 000 000
5685	85	Aksjer i StatoilHydro ASA Utbytte, <i>f o r h ø y e s</i> med fra kr 15 773 000 000 til kr 16 940 000 000	1 167 000 000
5701	73	Diverse inntekter Refusjon fra bidragspliktige, <i>f o r h ø y e s</i> med fra kr 455 000 000 til kr 460 000 000	5 000 000
5704	2	Statsgaranti for lønnskrav ved konkurs mv. Dividende, <i>n e d s e t t e s</i> med fra kr 115 000 000 til kr 100 000000	15 000 000

II

Merinntektsfullmakter

Stortinget samtykker i at:

1. Justisdepartementet i 2008 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 472 post 1	kap. 3472 post 1

2. Barne- og likestillingsdepartementet i 2008 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 859 post 1	kap. 3859 post 1

3. Miljøverndepartementet i 2008 kan:

overskride bevilgningen under	mot tilsvarende merinntekter under
kap. 1441 post 1	kap. 4441 post 6
kap. 1441 post 22	kap. 4441 post 2

4. Fornyings- og administrasjonsdepartementet i 2008 kan overskride bevilgningen under kap. 1521 Direktoratet for forvaltning og IKT, post 21 Spesielle driftsutgifter med inntil 4 mill. kroner mot tilsvarende merinntekter under kap. 4521 Direktoratet for forvaltning og IKT, (ny) post 3 Diverse inntekter.

III

Fullmakt til overskridelse

Stortinget samtykker i at Finansdepartementet i 2008 kan overskride bevilgningen under kap. 1638 Kjøp av kli-

makvoter, post 21 Spesielle driftsutgifter til dekning av honorarer, transaksjonskostnader og utgifter til faglig bistand i forbindelse med salg av klimavoter.

IV

Bestillingsfullmakt

Stortinget samtykker i at Fiskeri- og kystdepartementet i 2008 kan foreta bestillinger utover gitte bevilgninger, men slik at samlet ramme for nye bestillinger og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
1062		Kystverket	
	30	Nyanlegg og større vedlikehold	230 mill. kroner
	45	Større utstyrsanskaffelser og vedlikehold	63 mill. kroner

V

Tilsagnsfullmakter

Stortinget samtykker i at:

1. Utenriksdepartementet i 2008 kan gi tilsagn om til-

skudd utover gitte bevilgninger, men slik at samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
116		Deltaking i internasjonale organisasjoner	
	74	Bilaterale samarbeidsprogram med Bulgaria og Romania	300 mill. kroner

2. Landbruks- og matdepartementet i 2008 kan gi tilsagn om tilskudd utover gitte bevilgninger, men slik at

samlet ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
1148		Naturskade erstatninger og sikring	
	71	Naturskade, erstatninger	35 mill. kroner

3. Miljøverndepartementet i 2008 kan gi tilsagn om tilskudd utover gitte bevilgninger, men slik at sam-

let ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
1400		Miljøverndepartementet	
	78	Miljøtiltak i nikkilverkene på Kola	110,2 mill. kroner
1427		Direktoratet for naturforvaltning	
	35	Statlig erverv, nytt skogvern	111,4 mill. kroner

4. Olje- og energidepartementet i 2008 kan gi tilsagn om tilskudd utover gitte bevilgninger, men slik at sam-

let ramme for nye tilsagn og gammelt ansvar ikke overstiger følgende beløp:

Kap.	Post	Betegnelse	Samlet ramme
1825		Omlagging av energibruk og energiproduksjon	
	50	Overføring til Energifondet	360 mill. kroner
	70	Tilskudd til elektrisitetssparing i private husholdninger	40 mill. kroner

VI

Fullmakt til leie av lokaler

Stortinget samtykker i at Kunnskapsdepartementet i 2008 kan inngå avtale om leie av lokaler til Utdanningsdirektoratet med leieutgifter utover hva som kan dekkes under kap. 220 Utdanningsdirektoratet, post 1 Driftsutgifter.

VII

Fullmakt til å starte byggearbeider

Stortinget samtykker i at Kunnskapsdepartementet i 2008 kan inngå avtaler om bygging av nytt bibliotek for Statens fagskole for gartnere og blomsterdekoratører (Vea) innenfor en kostnadsramme på 11,323 mill. kroner.

VIII

Kostnadsrammer

Stortinget samtykker i at kostnadsrammen for:

1. Samisk vitenskapsbygg økes med 86,3 mill. kroner fra 344,2 mill. kroner til 430,5 mill. kroner.
2. Plantevernbygningen på Ås, fase 2, settes til 45,9 mill. kroner.

IX

Fullmakt til implementering av forordning for EMSA

Stortinget samtykker i at Nærings- og handelsdepartementet dekker Norges andel av utgiftene ved forordning 2038/2006/EF om gjennomføring av oppgaver med oljevernberedskap i EMSA (European Maritime Safety Agency) for perioden 2007–2013 og at EØS-komiteens beslutning nr. 52/2007 gjennomføres.

X

Fullmakt til salg av festetomter

Stortinget samtykker i at Kongen kan gi bestemmelser om avhendelse av festetomter til bolighus, som eies av staten, statsforetak, Opplysningsvesenets fond eller andre fond som kan instrueres av staten, til lavere pris enn markedspris.

XI

Opphør av tilsagnsfullmakter

Følgende tilsagnsfullmakter gitt ved Stortingets vedtak 11. desember 2007 trekkes tilbake:

1. Tilsagnsfullmakt på 20 mill. kroner knyttet til kap. 907 Sjøfartsdirektoratet, post 72 Tilskudd til NO_x-tiltak.

2. Tilsagnsfullmakt på 100 mill. kroner knyttet til kap. 1050 Diverse fiskeriformål, post 77 Tilskudd til NO_x-reducerende tiltak i fiskeflåten.

XII

Tilføyelse av stikkord

Stortinget samtykker i at stikkordet:

1. «*kan overføres*» tilføyes bevilgningen under kap. 288 Internasjonale samarbeidstiltak, post 73 EUs ramme-program for forskning, i statsbudsjettet for 2008.
2. «*kan overføres*» tilføyes bevilgningen under kap. 1380 Post- og teletilsynet, post 70 Tilskudd til telesikkerhet og -beredskap, i statsbudsjettet for 2008.

XIII

Kap. 5536 post 76 Avgift på bensin

Fra 1. juli 2008 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak 28. november 2007 om avgift på bensin for budsjetterterminen 2008:

§ 1 første ledd skal lyde:

Fra 1. juli 2008 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på bensin. Avgift betales med følgende beløp pr. liter:

- a) for svovelfri bensin (under 10 ppm svovel): *kr 4,33*
- b) for lavsvovlet bensin (under 50 ppm svovel): *kr 4,37*
- c) for annen bensin: *kr 4,37*

XIV

Kap. 5536 post 77 Avgift på mineralolje til framdrift av motorvogn (autodieselavgift)

Fra 1. juli 2008 gjøres følgende endring i Stortingets vedtak 28. november 2007 om avgift på mineralolje til framdrift av motorvogn (autodieselavgift) for budsjetterterminen 2008:

§ 1 første ledd skal lyde:

Fra 1. juli 2008 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på mineralolje til framdrift av motorvogn. Avgift betales med følgende beløp pr. liter:

- a) for svovelfri mineralolje (under 10 ppm svovel): *kr 3,40*
- b) for lavsvovlet mineralolje (under 50 ppm svovel): *kr 3,45*
- c) for annen mineralolje: *kr 3,45*

Votering:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 3

Presidenten: Det vil bli votert over forslag fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre oversendt fra Odelstinget møte 17. juni 2008:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til forbedret ordning for individuell pensjonssparing slik at skattenivået på skattefritakene ved innskudd i ordningen og nivået på beskatningen av utbetalingene av pensjonen blir symmetriske.»

Votering:

Forslaget fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble med 53 mot 46 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 16.57.16)

Sak nr. 4 [16:57:25]

Referat

1. (285) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Ketil Solvik-Olsen, Torbjørn Andersen, Tord Lien og Kåre Fostervold om helhetlig vannkraftsatsing (Dokument nr. 8:134 (2007-2008))
2. (286) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Torbjørn Andersen, Jan-Henrik Fredriksen, Tord Lien og Ketil Solvik-Olsen om etablering av klekkeri- og smoltanlegg for laks i Tana (Dokument nr. 8:135 (2007-2008))
Enst.: Nr. 1 og 2 sendes energi- og miljøkomiteen.
3. (287) Bak kulissene (St.meld. nr. 32 (2007-2008))
4. (288) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Olemic Thommessen, Kari Lise Holmberg, Sonja Irene Sjøli og André Oktay Dahl om gjennomgang av skolesituasjonen til mindreårige asylsøkere bosatt i mottakssentre (Dokument nr. 8:130 (2007-2008))
Enst.: Nr. 3 og 4 sendes familie- og kulturkomiteen.

5. (289) Eit sterkt lokaldemokrati (St.meld. Nr 33 (2007-2008))
Enst.: Sendes kommunal- og forvaltningskomiteen.
6. (290) Særskilt melding fra Sivilombudsmannen. Ombudsmannens undersøkelse av ligningsbehandlingen for 2005 og 2006 av krav om særfradrag for ekstra store sykdomsutgifter som følge av diabetes. (Dokument nr. 4:1 (2007-2008))
Enst.: Sendes kontroll- og konstitusjonskomiteen.
7. (291) Dei fiskeriavtalane Noreg har inngått med andre land for 2008 og fisket etter avtalane i 2006 og 2007 (St.meld. nr. 34 (2007-2008))
Enst.: Sendes næringskomiteen.
8. (292) Utbygging og finansiering av T-forbindelsen – nytt vegsamband mellom Karmøy, Haugesund og Tysvær kommunar i Rogaland (St.prp. nr. 70 (2007-2008))
9. (293) Utbygging og finansiering av fylkesveg 107 Jon-dalstunnelen i Hordaland (St.prp. nr. 72 (2007-2008))
Enst.: Nr. 8 og 9 sendes transport- og kommunikasjonskomiteen.
10. (294) Samtykke til at Norge deltar i den 15. kapital-påfylling i Det internasjonale utviklingsfondet (IDA) (St.prp. nr. 71 (2007-2008))
Enst.: Sendes utenrikskomiteen.

Presidenten: Før presidenten hever møtet, er det grunn til å ønske alle sammen en god sommerferie.

Presidenten vil på nytt takke for det utmerkede samarbeidet, og enda en gang si at det er en stor glede og ære å være tillitsmann for Stortinget. Og siden det er tre dager siden 200-årsdagen for Henrik Wergeland, vil presidenten si som ham: Alle må gjøre det de kan. Vi har gjort det vi kunne.

Det var flere på slutten av debatten om revidert som begynte å ønske hverandre god sommerferie. Da fikk presidenten lyst til å sitere fra refrenget til en av sangene til Postgirobygget:

«Sommer på jorda
smil overalt

himmelen er gjennomslukt havet blått og salt.»

Og så kommer det en setning som presidenten ikke tør å sitere, for den lyder nemlig slik

«og jentene er søtere enn markjordbær på strå
sommer på jorda
livet det er nå.»

Livet er nå (stor applaus fra salen). God sommer!

Møtet hevet kl. 16.59.